

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **73**

Ljubljana, ponedeljek **13. 8. 2007**

Cena **2,30 €** · 550 SIT

ISSN **1318-0576**

Leto **XVII**

DRŽAVNI ZBOR

3965. Zakon o pravnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZPP-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 12. julija 2007 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pravnem postopku, ki obsega:

– Zakon o pravnem postopku – ZPP (Uradni list RS, št. 26/99 z dne 15. 4. 1999),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-A (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi šestega odstavka 168. člena Zakona o pravnem postopku, kolikor gre za sodne takse za vložitev tožbe, št. U-I-255/99-28 (Uradni list RS, št. 58/03 z dne 18. 6. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-B (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),

– Zakon o delovnih in socialnih sodiščih – ZDSS-1 (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o delni razveljavitvi 11. člena Zakona o pravnem postopku, št. U-I-145/03-9 (Uradni list RS, št. 69/05 z dne 22. 7. 2005),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi prvega odstavka 105.a člena Zakona o pravnem postopku, št. U-I-74/05 (Uradni list RS, št. 90/05 z dne 10. 10. 2005), kolikor določa, da je treba vlogi, ki vsebuje napoved pritožbe, v postopkih za izdajo plačilnega naloga v gospodarskih sporih priložiti dokazilo o plačilu sodne takse,

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o delni razveljavitvi 366. člena Zakona o pravnem postopku, št. U-I-55/04-10 (Uradni list RS, št. 43/06 z dne 21. 4. 2006) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-C (Uradni list RS, št. 52/07 z dne 12. 6. 2007).

Št. 710-01/95-4/66

Ljubljana, dne 12. julija 2007

EPA 1517-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O PRAVDNEM POSTOPKU uradno prečiščeno besedilo (ZPP-UPB3)

Prvi del SPLOŠNE DOLOČBE

Prvo poglavje TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa pravila postopka, po katerih sodišče obravnava in odloča v sporih iz osebnih in družinskih razmerij, ter v sporih iz premoženjskih in drugih civilnopravnih razmerij fizičnih in pravnih oseb, razen če so kateri od navedenih sporov po posebnem zakonu v pristojnosti specializiranega sodišča ali drugega organa.

2. člen

V pravnem postopku odloča sodišče v mejah postavljениh zahtevkov.

Sodišče ne sme odreči odločitve o zahtevku, za katerega je pristojno sodišče.

3. člen

Stranke lahko prosto razpolagajo z zahtevki, ki so jih postavile v postopku.

Stranke se lahko odpovejo svojemu zahtevku, pripoznajo nasprotnikov zahtevkov in se poravnajo.

Sodišče ne prizna razpolaganja strank:

1. ki nasprotuje prisilnim predpisom;
2. ki nasprotuje moralnim pravilom.

4. člen

Sodišče odloči o tožbenem zahtevku na podlagi ustnega, neposrednega in javnega obravnavanja.

Če zakon tako določa, odloči sodišče o tožbenem zahtevku na podlagi pisno izvedenih pravnih dejanj in na podlagi posredno izvedenih dokazov.

5. člen

Sodišče mora dati vsaki stranki možnost, da se izjavi o zahtevkih in navedbah nasprotne stranke.

Samo tedaj, če ta zakon tako določa, sme sodišče odločiti o zahtevku, o katerem nasprotni stranki ni bila dana možnost, da se izjavi.

6. člen

Pravdni postopek teče v jeziku, ki je pri sodišču v uradni rabi.

Stranke in drugi udeleženci v postopku imajo pravico, da uporabljajo svoj jezik v skladu z zakonom.

7. člen

Stranke morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahteve, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo.

Sodišče sme ugotoviti dejstva, ki jih stranke niso navajale, in izvajati dokaze, ki jih stranke niso predlagale, če izhaja iz obravnave in dokazovanja, da imajo stranke namen razpolagati z zahtevki, s katerimi ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena), vendar svoje odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo.

8. člen

Katera dejstva se štejejo za dokazana, odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka.

9. člen

Stranke, njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenici morajo pred sodiščem govoriti resnico in pošteno uporabljati pravice, ki jih imajo po tem zakonu.

10. člen

Državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, so dolžni, ne glede na določbe o varstvu osebnih in drugih podatkov, na zahtevo sodišča brezplačno posredovati zahtevane podatke.

11. člen

Sodišče si mora prizadevati, da se opravi postopek brez zavlačevanja in s čim manjšimi stroški, in onemogočiti vsako zlorabo pravic, ki jih imajo stranke v postopku.

Če stranke, intervenienti, njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenici z namenom škodovati drugemu ali s ciljem, ki je v nasprotju z dobrimi običaji, vestnostjo in poštenjem, zlorabljaajo pravice, ki jih imajo po tem zakonu, jim sodišče lahko izreče denarno kazen ali druge ukrepe, določene s tem zakonom.

Sodišče lahko ob zlorabi pravic izreče denarno kazen do 300.000 tolarjev.

Sodišče izreče denarno kazen s sklepom. V sklepu določi rok, v katerem je treba kazen plačati. Rok za plačilo kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

12. člen

Stranko, ki nima pooblaščenca in ki iz nevednosti ne uporablja procesnih pravic, ki jih ima po tem zakonu, opozori sodišče, katera pravdna dejanja lahko opravi.

13. člen

Kadar je odločba sodišča odvisna od predhodne rešitve vprašanja, ali obstaja kakšna pravica ali pravno razmerje (predhodno vprašanje), pa o njem še ni odločilo sodišče ali kakšen drug pristojen organ, lahko sodišče samo reši to vprašanje, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

Rešitev predhodnega vprašanja ima pravni učinek samo v pravi, v kateri je bilo vprašanje rešeno.

14. člen

Kadar temelji tožbeni zahtevek na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega je že bilo odločeno v kazenskem postopku, je sodišče vezano na pravnomočno obsodilno sodbo, izdano v kazenskem postopku, samo glede obstoja kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti storilca.

15. člen

V pravnem postopku sodi sodnik posameznik.

Zakon določa, v katerih primerih sodi senat.

Strokovni sodelavec opravlja v pravnem postopku tista procesna dejanja, za katera je tako določeno z zakonom.

Pooblastila, ki jih ima sodnik, ima v postopku, v katerem sodi senat, predsednik senata, če ta zakon ne določa drugače.

16. člen

Če za posamezna pravdna dejanja ni z zakonom določeno, v kakšni obliki se lahko opravijo, jih opravijo stranke zunaj naroka pisno, na naroku pa ustno.

16.a člen

Kjer ta zakon določa pisno obliko se šteje, da je elektronska oblika enakovredna pisni, če so podatki v elektronski obliki primerni za obdelavo na sodišču, dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo.

Podatkom v elektronski obliki se ne sme odreči dokazne vrednosti samo zato, ker so v elektronski obliki.

Drugo poglavje

PRISTOJNOST IN SESTAVA SODIŠČA**1. Skupne določbe**

17. člen

Sodišče presodi po uradni dolžnosti takoj po prejemu tožbe, ali je sodišče pristojno in v kakšni sestavi je pristojno.

Pristojnost se presodi na podlagi navedb v tožbi in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana.

Če se med postopkom spremenijo okoliščine, na katere se opira pristojnost sodišča, ali če tožeča stranka zmanjša tožbeni zahtevek, ostane sodišče, ki je bilo pristojno ob vložitvi tožbe, pristojno še naprej, čeprav bi bilo zaradi teh sprememb pristojno drugo sodišče iste vrste.

18. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali spada odločitev o sporu v sodno pristojnost.

Če sodišče med postopkom ugotovi, da za odločitev o sporu ni pristojno sodišče, temveč kakšen drug organ, se izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravdna dejanja in zavrže tožbo.

Če sodišče med postopkom ugotovi, da za odločitev o sporu ni pristojno sodišče Republike Slovenije, se po uradni dolžnosti izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravdna dejanja in zavrže tožbo, razen v primerih, ko je pristojnost sodišča Republike Slovenije odvisna od privolitve tožene stranke, ona pa je v to privolila.

19. člen

Vsako sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti na svojo stvarno pristojnost.

Okrožno sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče za stvarno nepristojno za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča ob predhodnem preizkusu tožbe, na ugovor tožene stranke, ki ga lahko ta poda najkasneje v odgovoru na tožbo, pa do razpisa glavne obravnave.

Zoper sklep okrajnega sodišča, s katerim se je izreklo za stvarno pristojno, ni pritožbe.

20. člen

Kadar senat med postopkom po uradni dolžnosti ali na ugovor strank ugotovi, da gre za spor, ki bi ga moral razsoditi sodnik posameznik tega sodišča, se nadaljuje postopek po pravnomočnosti sklepa pred sodnikom posameznikom, in sicer, če je mogoče, pred predsednikom tega senata kot sodnikom posameznikom. Sodnik posameznik je vezan na pravnomočno odločbo, s katero se mu zadeva odstopi.

V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko senat glede na stanje postopka odloči, da ne odstopi zadeve sodniku posamezniku, temveč da sam opravi postopek. Zoper tako odločbo senata ni pritožbe.

Če je odločil senat o sporu, ki bi ga bil moral razsoditi sodnik posameznik, se taka odločba ne more izpodbijati zaradi tega, ker je ni izdal sodnik posameznik.

Če sodnik posameznik med postopkom po uradni dolžnosti ali na ugovor strank spozna, da bi moral spor razsoditi senat tega sodišča, se postopek nadaljuje pred senatom. Zoper tak sklep sodnika posameznika ni pritožbe.

21. člen

Kadar sodišče ugotovi, da bi bilo treba opraviti postopek po pravilih nepravdnega postopka, ustavi s sklepom pravdni postopek, če še ni izdana odločba o glavni stvari. Po pravnomočnosti sklepa se postopek nadaljuje po pravilih nepravdnega postopka pred pristojnim sodiščem.

Dejanja, ki jih je opravilo pravno sodišče, ter izdane odločbe niso brez veljave samo zaradi tega, ker so bila opravljena oziroma izdane v pravdnem postopku.

22. člen

Sodišče se lahko izreče za krajevno nepristojno na ugovor tožene stranke, ki ga lahko ta poda najkasneje v odgovoru na tožbo, do razpisa glavne obravnave.

Sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče za krajevno nepristojno le, kadar je kakšno drugo sodišče izključno krajevno pristojno, in sicer ob predhodnem preizkusu tožbe.

23. člen

Po pravnomočnosti sklepa, s katerim je izreklo, da ni pristojno (19. in 22. člen), odstopi sodišče zadevo pristojnemu sodišču. Pri spisu v elektronski obliki, se to opravi po elektronski poti. Preden odstopi zadevo pristojnemu sodišču, zahteva po potrebi izjavo tožeče stranke.

Sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, nadaljuje postopek, kot da bi se bil začel pred njim.

Pravdna dejanja nepristojnega sodišča niso brez veljave samo zaradi tega, ker jih je opravilo nepristojno sodišče.

24. člen

Če sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, misli, da je pristojno tisto sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, pošlje zadevo sodišču, ki naj reši spor o pristojnosti, razen če spozna, da mu je bila zadeva odstopljena očitno pomotoma, ker bi morala biti odstopljena kakšnemu drugemu sodišču; v tem primeru odstopi zadevo drugemu sodišču in obvesti o tem sodišče, ki mu jo je odstopilo.

Če je na pritožbo zoper odločbo sodišča prve stopnje, s katero je to izreklo, da ni krajevno pristojno, izdalo odločbo sodišče druge stopnje, je na to odločbo glede pristojnosti vezano tudi sodišče, ki mu je zadeva odstopljena, če je bilo sodišče druge stopnje, ki je izdalo odločbo, pristojno za odločitev v sporu o pristojnosti med tema dvema sodiščema.

Odločba sodišča druge stopnje o stvarni nepristojnosti sodišča prve stopnje veže vsako sodišče, ki mu je pozneje odstopljena ista zadeva, če je sodišče druge stopnje pristojno za odločitev v sporu o pristojnosti med tema dvema sodiščema.

25. člen

V sporu o pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi sodišči s svojega območja odloča višje sodišče.

V sporu o pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi sodišči z območja različnih višjih sodišč ter v sporih o pristojnosti med sodišči razne vrste odloča vrhovno sodišče.

26. člen

V sporu o pristojnosti se sme odločiti tudi tedaj, ko se stranke pred tem niso izjavile o pristojnosti.

Dokler se ne odloči v sporu o pristojnosti, je sodišče, ki mu je zadeva odstopljena, dolžno opravljati tista pravdna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Zoper sklep, s katerim se odloči v sporu o pristojnosti, ni pritožbe.

27. člen

Vsako sodišče opravlja pravdna dejanja na svojem območju; če pa bi bilo nevarno odlašati, opravi posamezna dejanja tudi na območju sosednjega sodišča. To mora sporočiti sodišču, na območju katerega je bilo dejanje opravljeno.

28. člen

Glede pristojnosti sodišč Republike Slovenije za sojenje tujcem, ki uživajo v Republiki Sloveniji imuniteto, in za sojenje tujim državam in mednarodnim organizacijam veljajo pravila mednarodnega prava.

Če nastane dvom o obstoju in obsegu imunitetne pravice, da pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

2. Pristojnost sodišč v sporih z mednarodnim elementom

29. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno za sojenje, kadar je njegova pristojnost v sporu z mednarodnim elementom izrecno določena z zakonom ali z mednarodno pogodbo. Če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni izrecne določbe o mednarodni pristojnosti za določeno vrsto spora, je sodišče Republike Slovenije pristojno za sojenje v tovrstnem sporu tudi tedaj, kadar njegova pristojnost izvira iz določb o krajevni pristojnosti.

3. Stvarna pristojnost

Okrajna sodišča

30. člen

Okrajna sodišča so pristojna za sojenje v sporih o premoženjskopravnih zahtevkih, če vrednost spornega predmeta ne presega 2.000.000 tolarjev.

Ne glede na vrednost spornega predmeta so okrajna sodišča pristojna, da sodijo:

1. v sporih zaradi motenja posesti;
2. v sporih o služnostih in realnih bremenih;
3. v sporih iz najemnih in zakupnih razmerij.

V pristojnost okrajnih sodišč spadajo tudi spori, za katere niso po tem ali po kakšnem drugem zakonu pristojna okrožna sodišča.

Okrajna sodišča opravljajo tudi zadeve pravne pomoči, za katere ni po zakonu pristojno drugo sodišče, ter druge zadeve, ki jih določa zakon.

31. člen

V sporih iz pristojnosti okrajnih sodišč sodi sodnik posameznik.

Okrožna sodišča

32. člen

Okrožna sodišča so pristojna za sojenje v sporih o premoženjskopravnih zahtevkih, če vrednost spornega predmeta presega 2.000.000 tolarjev.

Ne glede na vrednost spornega predmeta so okrožna sodišča pristojna, da sodijo:

1. v sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva;
2. v zakonskih sporih;
3. v sporih o zakonitem preživljanju;
4. v sporih o varstvu in vzgoji otrok;
5. v sporih o stikih otrok s starši in z drugimi osebami, kadar se rešujejo skupaj s spori iz 4. točke;

6. v sporih iz avtorske pravice in sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter spore v zvezi z varstvom konkurence;

7. v gospodarskih sporih;

8. v sporih, ki nastanejo v zvezi s stečajnim postopkom.

Okrožna sodišča so pristojna tudi za opravljanje zadev pravne pomoči za odločanje o priznanju tujih sodnih odločb v zadevah, ki spadajo v njihovo pristojnost, ter za opravljanje zadev mednarodne pravne pomoči.

Okrožna sodišča opravljajo tudi druge zadeve, ki jih določa zakon.

33. člen

V sporih iz pristojnosti okrožnega sodišča sodi sodnik posameznik, razen če zakon določa, da sodi senat.

Sodnik posameznik opravlja zadeve pravne pomoči iz pristojnosti okrožnega sodišča.

Senat okrožnega sodišča sestavljajo en sodnik kot predsednik in dva sodnika porotnika.

34. člen

Senat sodi:

1. v sporih iz avtorskih pravic in sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter sporih v zvezi z varstvom konkurence;

2. v zakonskih sporih, sporih o ugotavljanju ali izpodbi-
janju očetovstva ali materinstva in sporih o varstvu in vzgoji
otrok.

Višja sodišča

35. člen

Višja sodišča so pristojna:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrajnih in
okrožnih sodišč;

2. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

36. člen

Višje sodišče odloča v senatu treh sodnikov.

Vrhovno sodišče

37. člen

Vrhovno sodišče je pristojno:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe višjih sodišč;

2. za odločanje o reviziji in zahtevi za varstvo zakonitosti;

3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

38. člen

Vrhovno sodišče odloča o pritožbah zoper odločbe višjih sodišč v senatu treh sodnikov.

Kadar odloča vrhovno sodišče o reviziji ali zahtevi za varstvo zakonitosti zoper pravomočno odločbo sodišča nižje stopnje, odloča v senatu petih sodnikov.

Ugotovitev vrednosti spornega predmeta

39. člen

Če je za ugotovitev stvarne pristojnosti, pravice do revizije in v drugih primerih, ki so določeni v tem zakonu, odločilna vrednost spornega predmeta, se vzame kot vrednost spornega predmeta samo vrednost glavnega zahtevka.

Obresti, pravdni stroški, pogodbeni kazni in druge posr-
stranske terjatve se ne upoštevajo, če se ne uveljavljajo kot
glavni zahtevek.

40. člen

Če se zahtevek nanaša na bodoče dajatve, ki se ponavljajo, se vzame kot vrednost spornega predmeta seštevek dajatev, toda največ znesek, ki ustreza seštevku dajatev za dobo petih let.

41. člen

Če uveljavlja tožeča stranka v tožbi zoper isto toženo stranko več zahtevkov, ki se opirajo na isto dejansko in pravno podlago, se določi pristojnost po seštevku vrednosti vseh zahtevkov.

Če imajo zahtevki v tožbi različno podlago ali če se uveljavljajo zoper več tožencev, se določi pristojnost po vrednosti vsakega posameznega zahtevka.

42. člen

Če gre za spor o obstoju najemnega ali zakupnega razmerja, se vzame kot vrednost spornega predmeta enoletna najemnina oziroma zakupnina, razen če gre za najemno ali zakupno razmerje, sklenjeno za krajši čas.

43. člen

Če se zahteva s tožbo samo zavarovanje za določeno terjatev ali ustanovitev zastavne pravice, se določi vrednost spornega predmeta po znesku terjatve, ki naj se zavaruje. Če pa ima zastavni predmet manjšo vrednost kot terjatev, ki naj se zavaruje, se vzame kot vrednost spornega predmeta vrednost zastavnega predmeta.

44. člen

Če se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek, pa tožeča stranka v tožbi navede, da je pripravljena namesto izpolnitve zahtevka sprejeti določen denarni znesek, se vzame kot vrednost spornega predmeta ta znesek.

V drugih primerih, ko se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek, je odločilna vrednost spornega predmeta, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi.

Če v primeru iz drugega odstavka tega člena tožeča stranka navede očitno previsoko ali prenizko vrednost, tako da nastane vprašanje o stvarni pristojnosti ali pravici do revizije, se mora sodišče najpozneje na glavni obravnavi pred začetkom obravnavanja glavne stvari na hiter in primeren način prepričati o pravilnosti navedene vrednosti. O tem takoj odloči s sklepom, zoper katerega ni posebne pritožbe.

45. člen

Če se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarni znesek in je pristojnost ali pravica do revizije odvisna od vrednosti spornega predmeta, tožeča stranka pa v tožbi ne navede vrednosti spornega predmeta, ravna sodišče po določbah 108. člena tega zakona, ki veljajo za nepopolne vloge.

4. Krajevna pristojnost

a) Splošna krajevna pristojnost

46. člen

Če ni z zakonom določena izključna krajevna pristojnost kakšnega drugega sodišča, je za sojenje pristojno sodišče, ki je splošno krajevno pristojno za toženo stranko.

V primerih, ki so določeni v tem zakonu, je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno za sojenje tudi drugo določeno sodišče.

47. člen

Za sojenje je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima tožena stranka stalno prebivališče.

Če je sodišče Republike Slovenije pristojno za sojenje, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji začasno prebivališče, je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima tožena stranka začasno prebivališče.

Če ima tožena stranka poleg stalnega prebivališča tudi začasno prebivališče v kakšnem drugem kraju in se da po okoliščinah domnevati, da bo tam prebivala daljši čas, je splošno krajevno pristojno tudi sodišče začasnega prebivališča tožene stranke.

48. člen

Za sojenje v sporih zoper pravne osebe je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je njihov sedež. Če nastane dvom, velja za sedež kraj, kjer so njihovi organi upravljanja.

b) Posebna krajevna pristojnost

Pristojnost za sospornike

49. člen

Če je z isto tožbo toženih več oseb (1. točka prvega odstavka 191. člena), pa zanje ni krajevno pristojno isto sodišče, je pristojno sodišče, ki je krajevno pristojno za enega izmed tožencev; če so med njimi glavni in stranski zavezanici, pa sodišče, ki je krajevno pristojno za kakšnega glavnega zavezanca.

Pristojnost v sporih za zakonito preživljanje

50. člen

Če je v sporih za zakonito preživljanje tožeča stranka oseba, ki zahteva preživljanje, je za sojenje poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno oziroma začasno prebivališče.

Če je v sporih za zakonito preživljanje z mednarodnim elementom pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je tožeča stranka otrok, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

Če je v sporih za zakonito preživljanje pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji premoženje, iz katerega se lahko poplača preživljanje, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega je to premoženje.

Pristojnost v sporih iz pogodbenih razmerij

51. člen

Če je v sporih iz pogodbenih razmerij pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je v Republiki Sloveniji kraj izpolnitve obveznosti, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega bi bilo treba izpolniti obveznost, ki je predmet spora.

Pristojnost v odškodninskih sporih

52. člen

Za sojenje v sporih o nepogodbeni odgovornosti za škodo je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bilo storjeno škodno dejanje, ali sodišče, na območju katerega je nastala škodljiva posledica.

Če je nastala škoda zaradi smrti ali hude telesne poškodbe, je pristojno poleg sodišča iz prvega odstavka tega člena tudi sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno oziroma začasno prebivališče.

Določbe prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi v sporih zoper zavarovalnico za povračilo škode tretjim osebam po predpisih o neposredni odgovornosti zavarovalnice, določba prvega odstavka tega člena pa tudi v sporih o regresnih odškodninskih zahtevkih proti regresnim dolžnikom.

Pristojnost v sporih za varstvo pravice na podlagi proizvajalčeve garancije

53. člen

Za sojenje v sporih za varstvo pravice na podlagi pisne garancije proti proizvajalcu, ki je dal garancijo, je poleg sodišča, ki je splošno krajevno pristojno za toženo stranko, pristojno tudi sodišče, ki je splošno krajevno pristojno za prodajalca, ki je ob prodaji stvari izročil kupcu pisno garancijo proizvajalca.

Pristojnost v zakonskih sporih

54. člen

Za sojenje v zakonskih sporih je pristojno poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti tudi sodišče, na območju katerega sta imela zakonca svoje zadnje skupno stalno prebivališče.

Če je v zakonskih sporih pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker sta imela zakonca zadnje skupno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji oziroma zato, ker ima tožeča stranka stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega sta imela zakonca zadnje skupno stalno prebivališče, oziroma sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

55. člen

Če je v sporih o premoženjskih razmerjih med zakoncema pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je premoženje zakoncev v Republiki Sloveniji ali zato, ker ima tožeča stranka ob vložitvi tožbe stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka ob vložitvi tožbe stalno ali začasno prebivališče.

Pristojnost v sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva

56. člen

V sporih za ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva ali materinstva lahko vložil otrok tožbo tudi pri sodišču, na območju katerega ima stalno oziroma začasno prebivališče.

Če je v sporih za ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva ali materinstva pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker ima tožeča stranka stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče.

Pristojnost v sporih o nepremičninah ali zaradi motenja posesti

57. člen

Za sojenje v sporih o stvarnih pravicah na nepremičninah, v sporih zaradi motenja posesti nepremičnin ter v sporih iz zakupa ali najema nepremičnin je izključno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega leži nepremičnina.

Če leži nepremičnina na območju več sodišč, je pristojno vsako od teh sodišč.

Za spore zaradi motenja posesti premičnih stvari je poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bila posest motena.

Pristojnost v sporih o letalu in ladji

58. člen

Če je za sojenje v sporih o stvarnih pravicah na ladjah oziroma letalih ter v sporih iz zakupa ladje ali letala pristojno sodišče Republike Slovenije, je izključno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega se vodi vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo.

Če je za sojenje v sporih zaradi motenja posesti na ladjah oziroma letalih iz prvega odstavka tega člena pristojno sodišče Republike Slovenije, je poleg sodišča, na območju katerega se vodi vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo, krajevno pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bila posest motena.

Pristojnost za osebe, za katere ni splošne krajevne pristojnosti v Republiki Sloveniji

59. člen

Če je za sojenje pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je na območju Republike Slovenije predmet, na ka-

terega se nanaša tožba, oziroma kakšno premoženje tožene stranke, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega je ta predmet oziroma premoženje tožene stranke.

Pristojnost po kraju, v katerem je podružnica pravne osebe

60. člen

Za sojenje v sporih zoper pravno osebo, ki ima podružnico zunaj svojega sedeža, je poleg sodišča splošne krajevnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega je ta podružnica, če izvira spor iz pravnega razmerja s to podružnico.

Pristojnost za tuje osebe, ki poslujejo v Republiki Sloveniji

61. člen

Za sojenje v sporih zoper tujo fizično ali pravno osebo, ki izvirajo iz njenega poslovanja v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je v Republiki Sloveniji njena podružnica ali prebivališče oziroma sedež osebe, ki ji je zaupano opravljanje njenih poslov.

Pristojnost v sporih iz dednopravnih razmerij

62. člen

Dokler zapuščinski postopek ni pravnomočno končan, je za sojenje v sporih iz dednopravnih razmerij in v sporih o terjatvah upnika proti zapustniku poleg sodišča splošne krajevnosti pristojno krajevno pristojno tudi sodišče, ki vodi zapuščinski postopek, oziroma sodišče, na območju katerega je sodišče, ki vodi zapuščinski postopek.

Pristojnost za spore v izvršilnem in stečajnem postopku

63. člen

Za sojenje v sporih, ki nastanejo med sodnim ali upravnim izvršilnim postopkom oziroma zaradi sodnega ali upravnega izvršilnega postopka oziroma med stečajnim postopkom ali v zvezi s stečajnim postopkom, je izključno krajevno pristojno sodišče, ki vodi izvršilni ali stečajni postopek, oziroma sodišče, na območju katerega je sodišče, ki vodi izvršilni postopek, oziroma sodišče, na območju katerega se opravlja upravna izvršba.

Pristojnost po plačilnem kraju

64. člen

Za sojenje v sporih imetnika menice ali čeka zoper podpisnika je pristojno poleg sodišča splošne krajevnosti tudi sodišče plačilnega kraja.

Vzajemna pristojnost za tožbe zoper tuje državljane

65. člen

Če je v tuji državi državljan Republike Slovenije lahko tožen pri sodišču, ki po določbah tega zakona ne bi bilo krajevno pristojno za sojenje v tisti civilnopravni zadevi, velja enaka pristojnost tudi za sojenje državljanu te tuje države pred sodiščem Republike Slovenije.

c) Določitev krajevnosti pristojnosti po višjem sodišču

66. člen

Če zaradi izločitve sodnika sodišče ne more postopati, sporoči okrajno ali okrožno sodišče to višjemu sodišču, višje sodišče pa vrhovnemu sodišču, ki odloči, da naj postopa v zadevi drugo stvarno pristojno sodišče z njegovega območja.

67. člen

Vrhovno sodišče lahko na predlog stranke ali pristojnega sodišča določi drugo stvarno pristojno sodišče, da postopa v zadevi, če je očitno, da se bo tako lažje opravil postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi.

68. člen

Če je po pravilih o mednarodni pristojnosti za sojenje pristojno sodišče Republike Slovenije, vendar se po tem zakonu ne da dognati, katero sodišče je krajevno pristojno, odloči vrhovno sodišče na predlog stranke, katero stvarno pristojno sodišče naj bo krajevno pristojno.

d) Sporazum o krajevni pristojnosti

69. člen

Če zakon ne določa izključne krajevnosti kakšnega sodišča, se stranki lahko sporazumeta, da jima sodi na prvi stopnji sodišče, ki ni krajevno pristojno, toda le, če je to sodišče stvarno pristojno.

Če zakon določa, da je za sojenje v določenem sporu krajevno pristojnih dvoja ali več sodišč, se stranki lahko sporazumeta, da jima sodi na prvi stopnji eno teh sodišč ali katero drugo stvarno pristojno sodišče.

Sporazum strank velja le tedaj, kadar je v pisni obliki in se nanaša na določen spor ali bodoče spore, ki bi morebiti nastali iz določenega pravnega razmerja.

Listino o sporazumu mora tožeča stranka priložiti tožbi.

Tretje poglavje IZLOČITEV

70. člen

Sodnik ali sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške funkcije:

1. če je sam stranka, njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, če je s stranko v razmerju soupravičenca, sozavezanca ali regresnega zavezanca ali če je bil v isti zadevi zaslišan kot priča ali izvedenec;

2. če je stalno ali začasno zaposlen pri stranki ali če je družbenik v družbi z neomejeno odgovornostjo, komanditni družbi ali družbi z omejeno odgovornostjo ali tihi družbenik v tihi družbi, ki je stranka v postopku;

3. če je stranka ali njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec z njim v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski vrsti pa do četrtega kolena, ali če je z njim v zakonu ali v svaštvu do drugega kolena, ne glede na to, ali je zakonska zveza prenehala ali ne;

4. če je skrbnik, posvojitelj ali posvojenec stranke, njene zakonitega zastopnika ali pooblaščenca;

5. če je v isti zadevi sodeloval v postopku pred nižjim sodiščem, arbitražo ali drugim organom;

6. če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

71. člen

Takoj ko sodnik ali sodnik porotnik izve za kakšen razlog izločitve iz 1. do 5. točke 70. člena tega zakona, mora prenehati s kakršnim koli delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku ali predstojniku sodišča, ki mu določi namestnika. Če gre za izločitev predsednika ali predstojnika sodišča, si ta določi namestnika med sodniki tega sodišča, če to ni mogoče, pa ravna po 66. členu tega zakona.

Če sodnik ali sodnik porotnik misli, da so podane kakšne druge okoliščine, ki spravljajo v dvom njegovo nepristranskost (6. točka 70. člena), sporoči to predsedniku ali predstojniku sodišča, ki odloči o izločitvi. Do odločitve predsednika ali predstojnika sodišča lahko sodnik opravlja nadaljnja pravdna dejanja.

Če je sodnik izločen iz razloga po 6. točki 70. člena tega zakona, pravdna dejanja, ki jih je opravil, odkar je zvedel, da je podan ta izločitveni razlog, nimajo pravnega učinka.

72. člen

Izločitev lahko zahtevajo tudi stranke.

Stranka mora zahtevati izločitev sodnika oziroma sodnika porotnika, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, vendar

najpozneje do konca obravnave pred pristojnim sodiščem, če ni bilo obravnave, pa do izdaje odločbe.

Stranka mora v zahtevi navesti okoliščine, na katere opira svojčitev.

73. člen

O zahtevi stranke za izločitev odloča predsednik ali predstojnik sodišča.

Če zahteva stranka izločitev predsednika ali predstojnika sodišča, odloči o izločitvi predsednik neposredno višjega sodišča.

O zahtevi strank za izločitev predsednika vrhovnega sodišča odloča občna seja tega sodišča.

Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika ali sodnika porotnika, čigar izločitev se zahteva; če je treba, se opravijo tudi druge poizvedbe.

Zoper sklep, s katerim se zahtevi za izločitev ugotovi, ni pritožbe, zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, pa ni posebne pritožbe. Kadar se zavrne zahteva za izločitev višjega sodnika, je zoper sklep posebna pritožba.

74. člen

Ko sodnik ali sodnik porotnik izve, da se zahteva njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tej zadevi; če gre za izločitev po 6. točki 70. člena tega zakona, lahko opravlja nadaljnja dejanja.

Če je sodnik izločen iz razloga po 6. točki 70. člena tega zakona, pravdna dejanja, ki jih je opravil, odkar je stranka vložila zahtevo za njegovo izločitev iz tega izločitvenega razloga, nimajo pravnega učinka.

75. člen

Določbe o izločitvi sodnikov in sodnikov porotnikov veljajo smiselno tudi za strokovne sodelavce in zapisnikarje.

O izločitvi strokovnega sodelavca in zapisnikarja odloča sodnik.

Četrto poglavje

STRANKE IN NJIHOVI ZAKONITI ZASTOPNIKI

76. člen

Pravdna stranka je lahko vsaka fizična in pravna oseba.

S posebnimi predpisi se določa, kdo je poleg fizičnih in pravnih oseb lahko pravdna stranka.

Pravno sodišče sme izjemoma, s pravnim učinkom v določeni pravdi, priznati lastnost stranke tudi tistim oblikam združevanja, ki nimajo sposobnosti biti stranka po prvem in drugem odstavku tega člena, če ugotovi, da glede na sporno zadevo v bistvu izpolnjujejo glavne pogoje za pridobitev sposobnosti biti stranka, zlasti če imajo premoženje, na katero je mogoče seči z izvršbo.

Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena, s katerim se prizna lastnost stranke v pravdi, ni posebne pritožbe.

77. člen

Stranka, ki je poslovno popolnoma sposobna, lahko sama opravlja pravdna dejanja (pravdna sposobnost).

Polnoletna oseba, ki ji je delno omejena poslovna sposobnost, je pravno sposobna v mejah svoje poslovne sposobnosti.

Mladoletnik, ki ni pridobil popolne poslovne sposobnosti, je pravno sposoben v mejah, v katerih mu je priznana poslovna sposobnost.

78. člen

Stranko, ki nima pravnih sposobnosti, zastopa njen zakoniti zastopnik.

Zakoniti zastopnik je določen z zakonom ali z aktom, ki ga izda organ, pristojen za socialne zadeve, na podlagi zakona.

79. člen

Zakoniti zastopnik lahko opravlja v imenu stranke sam, ali če je tako določeno s tem zakonom, po pooblaščenca vsa pravdna dejanja; če je za vložitev ali umik tožbe, za pripoznanje tožbenega zahtevka oziroma za odpoved tožbenemu zahtevku, za sklenitev sodne poravnave ali za druga pravdna dejanja v posebnih predpisih določeno, da mora imeti zastopnik posebno dovoljenje, sme to storiti le tedaj, če ima tako dovoljenje.

Kdor nastopi kot zakoniti zastopnik, mora na zahtevo sodišča dokazati, da je zakoniti zastopnik. Če se zahteva za določena pravdna dejanja posebno dovoljenje, mora zakoniti zastopnik dokazati, da ima tako dovoljenje.

Kadar sodišče ugotovi, da zakoniti zastopnik osebe, ki je pod skrbništvom, ne kaže potrebne skrbnosti pri zastopanju, sporoči to organu, pristojnemu za socialne zadeve. Če bi zaradi opustitve zastopnika lahko nastala škoda za tistega, ki je pod skrbništvom, počaka sodišče s postopkom in predlaga, naj se določi drug zakoniti zastopnik.

80. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, lahko pravdna stranka in ali je pravno sposoben, ali zastopa pravno nesposobno stranko njen zakoniti zastopnik, in ali ima zakoniti zastopnik posebno dovoljenje, kadar je to potrebno, in ali stranko zastopa pooblaščenec, določen v tretjem odstavku 86. člena tega zakona oziroma v tretjem odstavku 87. člena tega zakona.

81. člen

Če sodišče ugotovi, da tisti, ki nastopa kot stranka, ne more biti pravdna stranka, pa se da ta pomanjkljivost odpraviti, zahteva od tožeče stranke, naj popravi v tožbi, kar je treba, ali ukrene kaj drugega, da se postopek lahko nadaljuje z osebo, ki je lahko pravdna stranka.

Prav tako sodišče zahteva, kadar ugotovi, da stranka nima zakonitega zastopnika ali da zakoniti zastopnik nima posebnega dovoljenja, če je to potrebno, da organ, pristojen za socialne zadeve, postavi skrbnika pravno nesposobni osebi, oziroma zahteva od zakonitega zastopnika, naj si prisrbi posebno dovoljenje, ali pa ukrene, kar je potrebno, da bi bila pravno nesposobna stranka pravilno zastopana.

Sodišče lahko da stranki rok za odpravo pomanjkljivosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Dokler se ne odpravijo te pomanjkljivosti, se smejo opravljati samo tista pravdna dejanja, zaradi katerih bi lahko nastale za stranko škodljive posledice, če bi se odložila.

Če se omenjene pomanjkljivosti ne dajo odpraviti ali če brez uspeha preteče dani rok, razveljavi sodišče s sklepom pravdna dejanja, ki jih je opravilo v postopku, kolikor jih zadenejo te pomanjkljivosti; če pa so pomanjkljivosti take, da onemogočajo nadaljnjo pravdo, zavrne tožbo.

Zoper sklep, s katerim se odredijo ukrepi za odpravo pomanjkljivosti, ni pritožbe.

82. člen

Če se med postopkom pred sodiščem prve stopnje pokaže, da bi redni postopek s postavitvijo zakonitega zastopnika toženi stranki predolgo trajal, tako da bi lahko zaradi tega nastale škodljive posledice za eno ali za obe stranki, postavi sodišče na predlog tožeče stranke toženi stranki začasnega zastopnika.

Ob pogoju iz prvega odstavka tega člena postavi sodišče toženi stranki začasnega zastopnika zlasti v tehle primerih:

1. če tožena stranka ni pravno sposobna, pa nima zakonitega zastopnika;
2. če si koristi tožene stranke in njenega zakonitega zastopnika nasprotujejo;
3. če imata obe stranki istega zakonitega zastopnika;
4. če je prebivališče ali sedež tožene stranke neznan, pa tožena stranka nima pooblaščenca;

5. če je tožena stranka ali njen zakoniti zastopnik, ki nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, v tujini in se ni mogla opraviti vročitve.

O postavitvi začasnega zastopnika obvesti sodišče brez odlašanja organ, pristojen za socialne zadeve, če je to mogoče, pa tudi stranke.

Začasnega zastopnika postavi sodišče med notarji, odvetniki ali drugimi strokovno usposobljenimi osebami.

Stroške za postavitev začasnega zastopnika založi tožeča stranka. Če tožeča stranka ne založi stroškov za začasnega zastopnika, sodišče tožbo zavrže.

Če po vložitvi tožbe nastanejo okoliščine iz drugega odstavka tega člena na strani tožeče stranke, lahko sodišče na predlog in stroške tožene stranke postavi začasnega zastopnika tudi tožeči stranki.

83. člen

Začasni zastopnik ima v postopku, za katerega je postavljen, vse pravice in dolžnosti zakonitega zastopnika.

Te pravice in dolžnosti ima začasni zastopnik od dneva postavitve in vse do takrat, dokler tožena stranka ali njen pooblaščenec ali tožeča stranka ali njen pooblaščenec ne nastopi pred sodiščem oziroma dokler organ, pristojen za socialne zadeve, ne sporoči sodišču, da je postavil skrbnika.

84. člen

Če je postavljen toženi stranki ali tožeči stranki začasni zastopnik iz razlogov, ki so navedeni v 4. in 5. točki drugega odstavka 82. člena tega zakona, izda sodišče oglas, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na sodni deski, če je treba, pa tudi na drug primeren način.

Oglas mora obsegati: navedbo sodišča, ki je postavilo začasnega zastopnika, zakonito podlago, ime tožene stranke ali tožeče stranke, ki se ji postavlja zastopnik, sporni predmet, ime zastopnika ter njegov poklic in prebivališče in pa opozorilo, da bo zastopnik zastopal toženo stranko ali tožečo stranko v postopku vse do takrat, dokler tožena stranka ali tožeča stranka ali njen pooblaščenec ne nastopi pred sodiščem oziroma dokler organ, pristojen za socialne zadeve, ne sporoči, da je postavil skrbnika.

85. člen

Tuj državljan, ki ni pravdno sposoben po zakonu svoje države, pač pa je pravdno sposoben po zakonu Republike Slovenije, lahko sam opravlja pravdna dejanja. Zakoniti zastopnik sme opravljati dejanja samo toliko časa, dokler tuj državljan ne izjavi, da bo sam nastopal v pravdi.

Peto poglavje POOBLAŠČENCI

86. člen

Stranke smejo opravljati pravdna dejanja osebno ali po pooblaščenju, vendar pa lahko sodišče zahteva od stranke, ki ima pooblaščenca, naj se pred sodiščem sama izjavi o dejstvih, ki jih je treba ugotoviti v pravdi.

Stranka, ki jo zastopa pooblaščenec, sme vselej priti pred sodišče in dajati izjave poleg svojega pooblaščenca.

V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi lahko stranka opravlja pravdna dejanja samo po pooblaščenju, ki je odvetnik.

Določba prejšnjega odstavka ne velja v primerih, če ima stranka ali njen zakoniti zastopnik opravljen pravniški državni izpit.

87. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem je lahko pooblaščenec vsak, kdor je popolnoma poslovno sposoben.

Če sodišče ugotovi, da pooblaščenec, ki ni odvetnik, ni sposoben za zastopanje, opozori stranko na škodljive posledice, ki lahko nastanejo zaradi nepravilnega zastopanja.

V postopku pred okrajnim, višjim in vrhovnim sodiščem je pooblaščenec lahko samo odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit.

Za zastopanje pred sodiščem se lahko pooblasti tudi odvetniška družba.

88. člen

Če tožeča stranka pri okrajnem sodišču vloži tožbo po pooblaščenju, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, ji sodišče s sklepom naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši kot 15 dni, imenuje pooblaščenca v skladu z navedeno določbo ali izjavi, da se bo zastopala sama. V sklepu jo opozori na pravne posledice, če ne ravna po nalogu sodišča.

Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

Če tožeča stranka ne ravna v skladu s sklepom iz prvega odstavka tega člena, sodišče tožbo kot nedovoljeno zavrže.

Če tožeča stranka med postopkom pred okrajnim sodiščem opravlja pravdna dejanja po pooblaščenju, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

89. člen

V pravnem pouku zoper sodno odločbo, ki jo izda okrajno sodišče, mora sodišče pravdni stranki opozoriti, da mora biti v primeru, če pritožbo vložita po pooblaščenju, pooblaščenec oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

Če je pritožba vložena po pooblaščenju, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, jo sodišče kot nedovoljeno zavrže.

90. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem sodišče ob vročitvi tožbe opozori toženo stranko, da mora biti v primeru, če bo pravdna dejanja opravljala po pooblaščenju, pooblaščenec oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

Če tožena stranka pred okrajnim sodiščem pravdna dejanja opravlja po pooblaščenju, ki ni oseba iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

91. člen

Sodišče zavrže kot nedovoljeno izredno pravno sredstvo, vloženo po pooblaščenju, ki ni oseba, določena v tretjem odstavku 86. člena tega zakona.

Če v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi nasprotnik vlagatelja ne opravlja pravnih dejanj po pooblaščenju, ki je oseba iz tretjega odstavka 86. člena tega zakona, se šteje, da ta dejanja niso opravljena.

92. člen

Pravdna dejanja, ki jih opravi pooblaščenec v mejah pooblastila, imajo enak pravni učinek, kakor če bi jih opravila sama stranka.

93. člen

Stranka lahko spremeni ali prekliče izjavo svojega pooblaščenca na naroku, na katerem je bila dana.

Če je pooblaščenec priznal kakšno dejstvo na naroku, na katerem stranka ni bila navzoča, ali ga je priznal v vlogi, pa stranka to priznanje pozneje spremeni ali prekliče, presodi sodišče obe izjavi v smislu drugega odstavka 214. člena tega zakona.

94. člen

Obseg pooblastila določi stranka.

Stranka lahko pooblasti pooblaščenca samo za določena dejanja ali pa za vsa pravdna dejanja.

95. člen

Če da stranka odvetniku pooblastilo za pravdo, ne da bi v pooblastilu natančneje določila njegove pravice, ima odvetnik na podlagi takega pooblastila pravico:

1. opravljati vsa pravdna dejanja, zlasti pa vložiti tožbo, jo umakniti, pripoznati tožbeni zahtevek ali se mu odpovedati, skleniti sodno poravnavo, vložiti redno pravno sredstvo, se mu odpovedati ali ga umakniti ter predlagati začasne odredbe;

2. zahtevati izvršbo ali zavarovanje in opravljati vsa dejanja, ki so potrebna v tem postopku;

3. sprejeti od nasprotne stranke prisojene stroške;

4. prenesti pooblastilo na drugega odvetnika ali pooblastiti drugega odvetnika za posamezna pravdna dejanja.

Za vložitev izrednih pravnih sredstev mora odvetnik predložiti novo pooblastilo.

Odvetnika lahko nadomešča v primerih iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona odvetniški kandidat, ki je pri njem zaposlen, pred okrajnim sodiščem in v gospodarskih sporih pred okrožnim sodiščem do vrednosti 2.000.000 tolarjev pa tudi odvetniški pripravnik, ki dela v njegovi pisarni.

96. člen

Če stranka v pooblastilu ni natančneje določila pravice pooblaščenca, sme opravljati pooblaščenec, ki ni odvetnik, s takim pooblastilom vsa pravdna dejanja, vendar pa mora imeti vselej izrecno pooblastilo za umik tožbe, za pripoznanje tožbenega zahtevka ali za odpoved tožbenemu zahtevku, za sodno poravnavo, za odpoved ali umik pravnega sredstva, ter za prenos pooblastila na drugega.

97. člen

Stranka da pooblastilo pisno.

Stranka, ki ne zna pisati ali se ne more podpisati, pritisne na pisno pooblastilo namesto podpisa odtis kazalca. Če se da v takem primeru pooblastilo osebi, ki ni odvetnik, morata biti navzoči dve priči, ki se na pooblastilu podpišeta.

Če sodišče dvomi o pristnosti pisnega pooblastila, lahko s sklepom odredi, naj se predloži overjeno pooblastilo. Zoper tak sklep ni pritožbe.

98. člen

Pooblaščenec mora predložiti pooblastilo ali izkazati pooblastilo, dano pravni osebi, pri prvem pravdnem dejanju.

Sodišče lahko dovoli, da opravlja pravdna dejanja za stranko začasno oseba, ki ni predložila pooblastila, vendar pa ji hkrati naloži, da v določenem roku predloži pooblastilo ali izkaže odobritev stranke za opravljena pravdna dejanja.

Dokler ne poteče rok za predložitev pooblastila, odloži sodišče izdajo odločbe; če pa preteče ta rok brez uspeha, nadaljuje postopek, ne da bi upoštevalo dejanja, ki jih je opravila oseba brez pooblastila.

Če pooblaščenec v roku, ki ga je določilo sodišče, ne predloži pooblastila za vložitev tožbe ali pravnega sredstva, sodišče tožbo oziroma pravno sredstvo zavrže.

Sodišče mora med postopkom ves čas paziti, ali je tisti, ki nastopa kot pooblaščenec, upravičen za zastopanje. Če ugotovi, da tisti, ki nastopa kot pooblaščenec, ni upravičen za zastopanje, razveljavi opravljena pravdna dejanja, razen če jih je stranka pozneje odobrila.

99. člen

Stranka lahko pooblastilo kadar koli prekliče, pooblaščenec pa ga lahko kadar koli odpove.

Preklic oziroma odpoved pooblastila se mora naznaniti sodišču, pred katerim teče postopek, bodisi pisno ali ustno na zapisnik.

Preklic oziroma odpoved pooblastila velja za nasprotno stranko od trenutka, ko se ji naznani.

Po odpovedi pooblastila je pooblaščenec dolžan še en mesec opravljati dejanja za tistega, ki mu je pooblastilo dal, če je treba odvrniti kakšno škodo, ki bi lahko nastala zanj v tem času.

100. člen

Če je pooblaščenec dana pravica, da opravlja vsa pravdna dejanja, pa stranka oziroma njen zakoniti zastopnik umre

ali postane poslovno nesposoben, ali če je zakoniti zastopnik razrešen, ima pooblaščenec še naprej pravico opravljati pravdna dejanja, vendar pa lahko dedič oziroma novi zakoniti zastopnik prekliče pooblastilo.

V primerih iz prvega odstavka tega člena prenehajo pooblaščenec, ki ni odvetnik, vselej pravice, ki se morajo v pooblastilu izrecno navesti (96. člen).

101. člen

S prenehanjem pravne osebe preneha tudi pooblastilo, ki ga je dala.

Pooblastilo, ki ga je dal stečajni dolžnik, preneha, ko nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka.

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je pooblaščenec dolžan še en mesec opravljati pravdna dejanja, če je treba odvrniti škodo za stranko.

Šesto poglavje JEZIK V POSTOPKU

102. člen

Stranke in drugi udeleženci v postopku smejo na narokih in ob drugih ustnih procesnih dejanjih pred sodiščem uporabljati svoj jezik. Če postopek ne teče v jeziku stranke oziroma v jeziku drugih udeležencev v postopku, se jim na njihov predlog, ali če sodišče ugotovi, da ne razumejo slovenskega jezika, zagotovi ustno prevajanje tistega, kar se navaja na naroku, v njihov jezik ter ustno prevajanje listin, ki se uporabljajo na naroku za dokazovanje.

Stranke in drugi udeleženci morajo biti poučeni o tem, da imajo pravico spremljati ustni postopek pred sodiščem v svojem jeziku po tolmaču. Pravici do prevajanja se lahko odpovedo, če izjavijo, da znajo jezik, v katerem teče postopek. V zapisnik se zapiše, da so bili poučeni in kaj so glede tega izjavili.

Prevajajo tolmači.

103. člen

Vabila, odločbe in druga sodna pisanja se pošiljajo strankam in drugim udeležencem v postopku v jeziku, ki je v uradni rabi pri sodišču.

104. člen

Stranke in drugi udeleženci v postopku vlagajo sodišču tožbe, pritožbe in druge vloge v slovenskem jeziku ali v jeziku narodne skupnosti, ki je pri sodišču v uradni rabi.

Če vloži stranka vlogo v jeziku, ki pri sodišču ni v uradni rabi, ravna sodišče po določbah 108. člena tega zakona, ki veljajo za nerazumljive vloge.

Sedmo poglavje VLOGE

105. člen

Z vlogo po tem zakonu so mišljeni tožba, odgovor na tožbo, pravno sredstvo in druge izjave, predlogi ali sporočila, ki se vlagajo zunaj obravnave.

Vloge morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba, da se lahko obravnavajo. Predvsem morajo obsegati: navedbo sodišča, ime ter stalno oziroma začasno prebivališče oziroma sedež strank, morebitnih njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec, sporni predmet in vsebino izjave.

Vložnik mora vlogo podpisati, razen če to zaradi oblike vloge ni mogoče. Za izviren podpis vložnika se šteje njegov lastnoročni podpis kot tudi podpis z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če vložnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, pritisne na vlogo namesto podpisa odtis kazalca. Če sodišče dvomi o pristnosti take vloge, lahko s sklepom odredi, naj se predloži vloga z overjenim podpisom. Zoper tak sklep ni pritožbe.

Če vsebuje izjava kakšno zahtevo, mora stranka v vlogi navesti dejstva, na katera jo opira, in dokaze, kadar je to potrebno.

105.a člen

Tožbi, nasprotni tožbi, predlogu za sporazumno razvezo, tožbi, ki vsebuje predlog za izdajo plačilnega naloga, predlogu za obnovo postopka, predlogu za vrnitev v prejšnje stanje, predlogu za zavarovanje dokazov in predlogu za poskus poravnave ter vlogi, ki vsebuje napoved pritožbe, se mora priložiti dokazilo o plačilu dolžne sodne takse. Dokazila o plačilu dolžne sodne takse ni treba priložiti, če je sodna taksa vplačana z elektronskim denarjem ali drugimi veljavnimi plačilnimi instrumenti. V teh primerih plačilo sodne takse preveri uradna oseba pristojnega sodišča oziroma informacijski sistem samodejno.

(Opomba: Odločba US, št. U-I-74/05 (Uradni list RS, št. 90/05). Prvi odstavek 105.a člena se razveljavi, kolikor določa, da je treba vlogi, ki vsebuje napoved pritožbe, v postopkih za izdajo plačilnega naloga v gospodarskih sporih priložiti dokazilo o plačilu sodne takse)

Če vlogi iz prejšnjega odstavka ni priloženo dokazilo o plačilu sodne takse, ki mora biti plačana po predpisih o sodnih taksah, oziroma če uradna oseba pristojnega sodišča ugotovi, da sodna taksa ni plačana, in niso podani pogoji za oprostitev plačila sodnih taks, ravna sodišče s tako vlogo kot z nepopolno vlogo. Če dokazilo ni predloženo, oziroma če uradna oseba pristojnega sodišča ugotovi, da sodna taksa ni bila plačana niti v roku za dopolnitev, se šteje, da je vloga umaknjena.

105.b člen

Vloga se vloži v pisni obliki. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Pisna vloga se vloži tako, da se pošlje po pošti, elektronski poti, z uporabo sredstev komunikacijske tehnologije, izroči neposredno organu ali po osebi, ki opravlja posredovanje vlog kot svojo dejavnost (poslovni ponudnik). Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu. Informacijski sistem vložniku samodejno potrdi prejem vloge.

Vloga se lahko vloži tudi na predpisanem ali drugače pripravljenem obrazcu. Ne glede na določbe drugih predpisov se za obrazce v elektronski obliki zahteva, da imajo enako vsebino kot obrazci, predpisani zgolj v fizični obliki.

Pristojni organ za sodišča vzpostavi enotni informacijski sistem.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti, obliko zapisa vloge v elektronski obliki ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko minister, pristojen za pravosodje, določi vloge, ki se lahko vložijo tudi po telefonu ali po elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa, overjenega s kvalificiranim potrdilom, in način identifikacije strank v teh primerih.

Overitelji, ki izdajajo kvalificirana potrdila, ki se navezujejo na uradno dodeljene identifikacijske oznake, lahko od državnega organa, ki dodeljuje tako oznako, zahtevajo preveritev pravilnosti take oznake tako, da mu pošljejo podatke o imetniku potrdila ali tretje osebe, na katero se nanašajo podatki v potrdilu in tako oznako ter zahtevajo odgovor organa o ujemanju poslanih podatkov s podatki v uradni evidenci.

106. člen

Vloge, ki jih je treba vročiti nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in nasprotno stranko, ter v taki obliki, da jih sodišče lahko vroči. To velja tudi za priloge.

Vloge in priloge, vložene po elektronski poti, ki jih je treba vročiti nasprotni stranki, se pošljejo v enem izvodu. Sodišče

naredi toliko elektronskih kopij ali fotokopij, kolikor jih je treba za nasprotno stranko.

Če je na nasprotni strani več oseb, ki imajo skupnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se lahko izročijo vloge in priloge za vse skupaj v enem izvodu.

107. člen

Listine, ki se priložijo vlogi, so lahko v izvirniku ali prepisu. Kot prepis listine se v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega gradiva, šteje: zajeta in hranjena mikrofilmska ali elektronska (skenirana) kopija, reprodukcija te kopije ali overjen prepis, lahko pa tudi navaden prepis ali mikrofilmska, elektronska (skenirana) kopija, fotokopija ali reprodukcija te kopije.

Če priloži stranka listino v izvirniku, jo sodišče obdrži, nasprotni stranki pa dovoli, da jo pregleda. Ko sodišču listina ni več potrebna, jo na zahtevo vrne vložniku, vendar pa lahko zahteva, da priloži spisom njen prepis.

Če je listina priložena v prepisu, zahteva sodišče na predlog nasprotne stranke od vložnika, naj predloži listino v izvirniku, nasprotni stranki pa dovoli, da jo pregleda. Če je treba, določi sodišče rok, v katerem je treba listino izročiti oziroma pregledati. Predložitev listine v izvirniku lahko zahteva sodišče od vložnika tudi po uradni dolžnosti.

Zoper te sklepe ni pritožbe.

108. člen

Če je vloga nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, zahteva sodišče od vložnika, da mora vlogo popraviti ali dopolniti. Če vloga, vložena po elektronski poti, ni primerna za obdelavo na sodišču, sodišče v zahtevi sporoči vložniku tudi predpisano obliko zapisa vloge v elektronski obliki.

Kadar sodišče zahteva od vložnika, da vlogo popravi ali dopolni, določi rok za popravilo ali dopolnitev.

Če je vloga vezana na rok in je popravljena oziroma dopolnjena in izročena sodišču v roku, ki je bil določen za dopolnitev oziroma popravilo, se šteje, da je bila vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila prvič vložena.

Če vložnik vloge ne popravi ali dopolni tako, da je primeren za obravnavo, jo sodišče zavrže.

Če vložnik ne vloži zadostnega števila izvodov vloge ali prilog, mu sodišče naloži, naj v določenem roku to stori. Če vložnik ne ravna po tem nalogu, sodišče vlogo zavrže.

V zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče vložnika opozoriti na pravne posledice, če ne bo ravnal v skladu z zahtevo sodišča.

109. člen

Pravdo sodišče kaznuje po določbah tretjega do sedmega odstavka 11. člena tega zakona tistega, ki v vlogi žali sodišče, stranko ali drugega udeleženca v postopku.

Kazen, izrečena po prvem odstavku tega člena, ni ovira za kaznovanje zaradi kaznivega dejanja.

Osmo poglavje ROKI IN NAROKI

Roki

110. člen

Če roki niso določeni z zakonom, jih določa sodišče glede na okoliščine primera.

Rok, ki ga določi sodišče, se na predlog prizadete osebe lahko podaljša, če so za to opravičeni razlogi.

Podaljšanje roka se mora predlagati, preden se rok izteče.

Zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe.

111. člen

Roki se računajo po dnevih, mesecih in letih.

Če je rok določen po dnevih, se ne všteje dan vročitve ali sporočitve oziroma dan dogodka, od katerega je treba šteti rok, temveč se vzame za začetek roka prvi naslednji dan.

Roki, ki so določeni po mesecih oziroma po letih, se končajo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je rok začel teči. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se konča rok zadnji dan v tem mesecu.

Če je zadnji dan roka sobota, nedelja, praznik ali drug dela prost dan, ki ga določa zakon o praznikih, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

112. člen

Če je vloga vezana na rok, se šteje, da je vložena pravočasno, če je izročena pristojnemu sodišču, preden se rok izteče.

Če se pošlje vloga po pošti priporočeno ali brzojavno, se šteje dan oddaje na pošto za dan izročitve sodišču, na katero je naslovljena.

Če se pošlje vloga po elektronski poti se šteje čas, ko jo je prejel informacijski sistem, za trenutek izročitve sodišču, na katero je naslovljena.

Za osebe, ki so v obvezni vojaški službi, se šteje dan izročitve vloge pristojnemu vojaškemu poveljstvu za dan izročitve sodišču.

Določba četrtega odstavka tega člena velja tudi za druge osebe, ki službujejo v vojaških enotah oziroma v vojaških zavodih ali štabih v krajih, kjer ni redne pošte.

Za osebo, ki ji je odvzeta prostost, se šteje dan, ko izroči vlogo upravi zapora ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti, za dan izročitve sodišču.

Če je bila vloga, ki je vezana na rok, izročena ali poslana nepristojnemu sodišču pred iztekom roka, pa prispe k pristojnemu sodišču po izteku roka, se šteje, da je bila pravočasno vložena, če je mogoče vložitev pri nepristojnem sodišču pripisati nevednosti vložnika, ki nima pooblaščenca iz tretjega odstavka 86. člena oziroma iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona, ali očitni pomoti vložnika.

Določbe prvega do sedmega odstavka tega člena veljajo tudi za rok, v katerem se mora po posebnih predpisih vložiti tožba, in pa za rok zastaranja terjatve ali kakšne druge pravice.

Naroki

113. člen

Narok določi sodišče, če je to z zakonom predpisano ali če je za postopek potrebno. Zoper sklep o določitvi naroka ni pritožbe.

Sodišče mora na narok pravočasno povabiti stranke in druge osebe, za katere misli, da je potrebna njihova navzočnost. Skupaj z vabilom pošlje stranki vlogo, ki je bila povod za določitev naroka, v vabilu pa navede kraj, prostor in čas naroka. Če se vloga ne pošlje skupaj z vabilom, se v vabilu navedejo stranke, sporni predmet in dejanje, ki se bo opravilo na naroku.

Sodišče opozori v vabilu posebej na zakonite posledice izostanka.

114. člen

Narok se opravi praviloma v sodnem poslopju.

Sodišče lahko sklene, da se opravi narok zunaj sodnega poslopja, če spozna, da je to potrebno ali da se bo tako prihranilo pri času ali pri stroških postopka. Zoper tak sklep ni pritožbe.

115. člen

Sodišče lahko preloži narok, če je to potrebno za izvedbo dokazov ali če so za to drugi upravičeni razlogi.

Če sodišče narok preloži, takoj naznani kraj in čas novega naroka.

Iz upravičenih razlogov lahko sodišče narok preloži za nedoločen čas.

V zapisniku o glavni obravnavi mora sodnik navesti razloge za preložitev naroka za glavno obravnavo.

Zoper sklep o preložitvi naroka ni pritožbe.

Vrnitev v prejšnje stanje

116. člen

Če stranka zamudi narok ali rok za kakšno pravno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opraviti to dejanje, ji sodišče na njen predlog dovoli, da ga opravi pozneje (vrnitev v prejšnje stanje), če spozna, da je stranka zamudila narok oziroma rok iz upravičenega vzroka.

Če se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se pravda vrne v tisto stanje, v katerem je bila pred zamudo, in razveljavijo vse odločbe, ki jih je sodišče izdalo zaradi zamude.

117. člen

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se poda pri sodišču, pri katerem bi bilo treba opraviti zamujeno dejanje.

Predlog se mora vložiti v petnajstih dneh od dneva, ko je prenehal vzrok, zaradi katerega je stranka zamudila narok ali rok; če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela.

Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

Če se predlaga vrnitev v prejšnje stanje zaradi zamude roka, mora predlagatelj obenem, ko vloži predlog, opraviti tudi zamujeno dejanje.

118. člen

Vrnitev v prejšnje stanje se ne dovoli, če je bil zamujen rok za predlog, da se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ali če je bil zamujen narok, določen na predlog za vrnitev v prejšnje stanje.

119. člen

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje praviloma ne vpliva na potek pravde, vendar pa sodišče lahko odloči, da se postopek prekine do pravnomočnosti sklepa o predlogu.

Če sodišče sklene, da se postopek prekine, pred višjim sodiščem pa teče postopek zaradi pritožbe, mora to sporočiti višjemu sodišču.

120. člen

Prepozne in nedovoljene predloge za vrnitev v prejšnje stanje zavrže predsednik senata s sklepom.

Na predlog za vrnitev v prejšnje stanje razpiše sodišče narok, razen če so dejstva, na katera se opira predlog, splošno znana ali če se vrnitev predlaga iz očitno neupravičenega razloga.

121. člen

Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu za vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe, razen če se ugotovi predlogu v nasprotju s 118. členom tega zakona ali predlogu, ki ni bil pravočasno vložen.

Deveto poglavje
ZAPISNIK

122. člen

Zapisnik se sestavi o dejanjih, ki so bila opravljena na naroku.

Zapisnik se sestavi tudi o pomembnejših izjavah ali sporočilih, ki jih dajo stranke ali drugi udeleženci zunaj naroka. O manj pomembnih izjavah ali sporočilih se ne sestavi zapisnik, temveč se naredi v spisu samo uradni zaznamek.

Zapisnik piše zapisnikar.

123. člen

V zapisnik se vpišejo: naslov in sestava sodišča, kraj, dan in ura dejanja, sporni predmet in imena navzočih strank ali drugih oseb ter njihovih zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec.

Zapisnik mora obsegati bistvene podatke o vsebini dejanja. V zapisnik o glavni obravnavi se vpišejo zlasti: ali je bila obravnava javna ali pa je bila javnost izključena, izjave strank, njihovi predlogi, dokazi, ki so jih ponudile, dokazi, ki so bili izvedeni, z navedbo izpovedb prič in izvedencev ter odločbe sodišča na naroku.

Zapisnik se mora pisati v redu; ne sme se nič izbrisati, dodati ali spremeniti. Prečrtana mesta morajo ostati čitljiva.

124. člen

Zapisnik se sestavlja tako, da predsednik senata ali z njegovim dovoljenjem stranka ali njen pooblaščenec glasno narekuje zapisnikarju, kaj naj zapiše v zapisnik.

Stranke imajo pravico prebrati zapisnik ali zahtevati, naj se jim prebere, in ugovarjati zoper vsebino zapisnika.

To pravico imajo tudi druge osebe, katerih izjava je vpisana v zapisnik, vendar samo glede tistega dela zapisnika, v katerem je njihova izjava.

Kar je treba v zapisniku popraviti ali dodati glede na ugovore strank ali drugih oseb ali po uradni dolžnosti, se zapiše na koncu zapisnika. Na zahtevo teh oseb se vpišejo v zapisnik tudi ugovori, ki jim ni bilo ugodeno.

125. člen

Predsednik senata lahko odredi, da se zapisnik vodi s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev ali da se stenografira.

Glede ugovorov v zvezi z vsebino zapisnika se smiselno uporabljajo določbe drugega do četrtega odstavka prejšnjega člena.

Če zapisnik ni bil voden v pisni obliki, mora biti prepis zapisnika izdelan v treh dneh. Stranka ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v prepis zapisa in ugovarjati zoper morebitno nepravilnost prepisa.

O ugovoru iz prejšnjega odstavka odloči predsednik senata brez naroka.

Zvočni zapis zapisnika se lahko izbriše po preteku roka za ugovor, če je stranka ugovarjala točnosti prepisa, pa po pravnomočnosti odločbe o glavni stvari.

125.a člen

Predsednik senata lahko odredi zvočno ali slikovno snemanje naroka. O tem obvesti stranke in druge udeležence na naroku.

Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: naslov in sestavo sodišča, kraj, datum in ura naroka, sporni predmet ter imena navzočih strank ali drugih oseb, njihovih zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec. Poleg tega vsebuje posnetek podatke za identifikacijo tistega, čigar izjava se snema, in podatek, v kakšni lastnosti daje to izjavo. Če se snema izjave več oseb, se mora iz posnetka jasno razpoznati, kdo je dal izjavo.

V zapisniku o naroku je treba zapisati, da je bil narok posnet z napravo za zvočno ali slikovno snemanje in kdo je odredil snemanje, da so bile stranke in drugi udeleženci na naroku obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo stranke reproduciran in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku. Zapisnik o naroku se vodi v elektronski obliki.

Prepis zvočnega posnetka se izdelava v treh dneh po njegovem nastanku. Prepis mora predsednik senata pregledati, potrditi in priključiti zapisniku o naroku. Stranka ima v treh dneh po izdelavi prepisa pravico do vpogleda v prepis in ugovora zoper morebitno nepravilnost prepisa. O ugovoru odloči predsednik senata brez naroka.

Zvočne in slikovne posnetke hrani sodišče, dokler se hrani spis. Obstoje in vsebina zapisnika se samodejno evidentira v informacijskem sistemu.

126. člen

Zapisnik podpišeta predsednik senata in zapisnikar. Podpisa nista obvezna, če se podatki o času in kraju zapisnika v elektronski obliki ter podatki o zapisnikarju, ki ga je sestavil, in o sodniku, ki je vodil zapisnik s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev, samodejno evidentirajo v informacijskem sistemu.

127. člen

O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik. Če je višje sodišče v postopku o pravnem sredstvu odločilo soglasno, se ne sestavi zapisnik, temveč se na izvirniku odločbe naredi zaznamek o posvetovanju in glasovanju. V spisu, ki se vodi v elektronski obliki, se zaznamek o posvetovanju in glasovanju naredi v elektronski obliki v posebnem dokumentu, ki se neločljivo poveže z odločbo.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

Zapisnik oziroma zaznamek o glasovanju, ki se izda v fizični obliki, podpišejo vsi člani senata in zapisnikar z lastnoročnim podpisom. Zapisnik oziroma zaznamek o glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, podpišejo vsi člani senata in zapisnikar s svojimi varnimi elektronskimi podpisi in varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če je varen elektronski podpis člana senata oziroma zapisnikarja overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo sodišča, varen elektronski podpis sodišča ni potreben.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v fizični obliki, se zapre v poseben ovitek. Zapisnik oziroma zaznamek o glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, se v informacijskem sistemu v posebni mapi vodi tako, da je dostopen v povezavi z obravnavano zadevo. Ta zapisnik sme pregledati samo višje sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu; v tem primeru mora višje sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek oziroma shraniti v posebno mapo in na ovitku oziroma mapi označiti, da je zapisnik pregledalo.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše način hrambe in sledljivost zapisnika oziroma zaznamka o glasovanju, ki se izda v elektronski obliki.

Deseto poglavje
ODLOČANJE

128. člen

Sodišče izdaja odločbe v obliki sodbe ali sklepa.

O tožbenem zahtevku odloči sodišče s sodbo, v postopku zaradi motenja posesti pa s sklepom.

Kadar sodišče ne odloči s sodbo, odloči s sklepom.

V postopku za izdajo plačilnega naloga se izda sklep, s katerim se ugotovi tožbenemu zahtevku, v obliki plačilnega naloga.

Odločba o stroških v sodbi se šteje za sklep.

129. člen

Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem.

Pri posvetovanju in glasovanju smejo biti navzoči samo člani senata in zapisnikar.

Kadar je treba odločiti o enostavnejših vprašanjih, lahko odloči senat tudi na samem zasedanju.

130. člen

Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma razižčejo.

Za vsako odločbo senata je potrebna večina glasov.

Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Član senata, ki je pri glasovanju o kakšnem prejšnjem vprašanju ostal v manjšini, se ne

sme vzdržati glasovanja o vprašanju, o katerem naj se odloči pozneje.

Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se glede višine denarnega zneska ali količine razdelijo glasovi na več kot dve mnenji, se znova obravnavajo razlogi za vsako mnenje; če se niti tedaj ne doseže večina, se glasovi, oddani za največji denarni znesek ali količino, prištejejo glasovom, oddanim za najbližji manjši denarni znesek ali količino, dokler se ne doseže večina.

131. člen

Preden sodišče odloči o glavni stvari, odloči o tem, ali je treba dopolniti postopek, in o drugih predhodnih vprašanjih.

Če je treba pri odločanju o glavni stvari odločiti o več zahtevkih, se glasuje o vsakem zahtevku posebej.

Enajsto poglavje

VROČANJE PISANJ IN PREGLED SPISOV

Način vročanja

132. člen

Pisanja se vročajo po pošti, po varni elektronski poti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom.

Sodišče lahko na predlog nasprotne stranke odredi, da se vročitev opravi po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje pisanj v fizični obliki ali po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost.

Stroške vročitve iz prejšnjega odstavka založi predlagatelj take vročitve.

Stranka lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po elektronski poti v varen poštni predal, katerega naslov navede v vlogi. Navedeni naslov varnega poštnega predala je enakovreden naslovu prebivališča oziroma sedežu stranke. Če stranka pisanje pošlje po varni elektronski poti, se šteje, dokler ne sporoči drugače, da želi vročanje po varni elektronski poti.

Če sodišče ugotovi, da vročitev v varen poštni predal ni mogoča, vroči pisanje v fizični obliki in navede razlog za tako vročitev.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše, kaj je varna elektronska pot in katere vloge se pošiljajo in vročajo po varni elektronski poti.

Ne glede na četrti odstavek tega člena se državnim organom, odvetnikom, notarjem, izvršiteljem, sodnim izvedencem, sodnim cenilcem, sodnim tolmačem, stečajnim upraviteljem in drugim osebam oziroma organom, pri katerih se zaradi njihove narave dela lahko domneva večja zanesljivost, vedno vroča po elektronski poti v varen poštni predal.

Seznam oseb in organov iz prejšnjega odstavka določi in objavi Vrhovno sodišče Republike Slovenije na svoji spletni strani. Osebe in organi iz seznama morajo odpreti varen poštni predal in Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije sporočiti naslov in vsakokratno spremembo naslova varnega poštnega predala. Za uradni naslov varnega poštnega predala iz prejšnjega odstavka se šteje naslov, ki je objavljen na seznamu.

Minister, pristojen za pravosodje, določi pravila za delovanje pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo vročanje v pravnem postopku.

133. člen

Državnim organom, pravnim osebam in podjetnikom posameznikom se vroča tako, da se pisanje izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki je v pisarni oziroma v poslovnem prostoru ali na sedežu.

Po prvem odstavku tega člena se vročajo pisanja tudi, kadar so v tem odstavku navedene stranke določile za svojega pooblaščenca osebo, ki je njihov delavec.

134. člen

Vojaškim osebam in policijskim uslužbencem se lahko vročajo vabila tudi po njihovem poveljstvu oziroma neposrednem predstojniku; če je treba, se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja.

135. člen

Kadar je treba kaj vročiti osebi ali ustanovi v tujini ali tujcu, ki uživa imunitetno pravico, se opravi vročitev po diplomatski poti, če ni v mednarodni pogodbi ali v tem zakonu (146. člen) drugače določeno.

Če naj se pisanje vroči državljanu Republike Slovenije v tujini, se lahko opravi vročitev po pristojnem konzularnem predstavniku ali po diplomatskem predstavniku Republike Slovenije, ki opravlja konzularne zadeve v tisti tuji državi. Taka vročitev je veljavna le tedaj, če je tisti, ki naj se mu pisanje vroči, pripravljen ga sprejeti.

136. člen

Osebi, ki ji je odvzeta prostost, se vročajo pisanja po upravi zapora ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti.

137. člen

Kadar ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se vročajo pisanja njemu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Če ima stranka več zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec, zadostuje, da se pisanje vroči enemu izmed njih.

138. člen

Vročitev odvetniku kot pooblaščenca se lahko opravi tudi tako, da se pisanje izroči osebi, ki je zaposlena v njegovi odvetniški pisarni.

Čas in kraj vročanja

139. člen

Vroča se podnevi od 6. do 20. ure, po elektronski poti pa 24 ur na dan.

Vroča se v stanovanju ali na delovnem mestu tistega, ki naj se mu vroči pisanje, na sodišču, če je naslovnik tam, ali pa v skladu s četrtim in sedmim odstavkom 132. člena tega zakona po elektronski poti na ustrezen elektronski naslov.

Subjektu vpisa v sodni register, društvu ali drugi pravni osebi, ki se vpisuje v register, se vroča na naslovu, navedenem v registru.

Če vročitev po prvem ali po drugem odstavku tega člena ni mogoča, sodišče odloči, da se vročitev opravi v drugem času ali na drugem kraju.

Odločbe o vročitvi iz prejšnjega odstavka ni treba obrazložiti. Zoper to odločbo ni pritožbe.

Način vročanja

140. člen

Če se tisti, ki mu je treba pisanje vročiti, ne najde v stanovanju, se pisanje vroči tako, da se izroči kateremu od njegovih odraslih članov gospodinjstva, ki so ga dolžni sprejeti. Če se tudi ti ne najdejo v stanovanju, se pisanje izroči hišniku ali sosedu, če v to privoli.

Če se vroča na delovnem mestu tistega, ki naj se mu vroči, pa tega ni najti tam, se lahko vroči pisanje osebi, ki je zaposlena na tistem mestu, če ga hoče sprejeti.

Izročitev pisanja drugi osebi ni dovoljena, če je ta udeležena v pravdi kot nasprotnik tistega, ki naj se mu pisanje vroči.

141. člen

Če vročitev po prejšnjem členu ni možna, se vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti njegove-

ga prebivališča, na vratih oziroma v hišnem ali izpostavljenem predalčniku na naslovu prebivališča pa pusti obvestilo, v katerem je navedeno, kje je pisanje, in rok 15 dni, v katerem mora naslovnik pisanje dvigniti. Na obvestilu in na pisanju navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je obvestilo pustil naslovniku ter se podpiše.

Če naslovnik pisanja ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo na vratih oziroma v hišnem ali izpostavljenem predalčniku puščeno obvestilo, na kar je treba naslovnika v obvestilu opozoriti.

O vročitvi, ki je bila opravljena na način, določen v tem členu, je treba obvestiti sodišče, ki je vročitev odredilo.

Če subjektu vpisa v sodni register, društvu ali pravni osebi, ki se vpisuje v register, ni mogoča vročitev sodnega pisanja na naslovu, ki je naveden v registru, se vročitev opravi na način, določen v prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, s tem da se obvestilo pusti na njegovem naslovu.

141.a člen

Vročitev pisanja v elektronski obliki se lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti.

V fizični obliki se vročitev overjenega prepisa pisanja opravi v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

Po varni elektronski poti se vročitev pisanja opravi po informacijskem sistemu, s posredovanjem organizacije, ki opravlja dejavnost elektronskega vročanja.

Informacijski sistem samodejno pošlje naslovniku v njegov varni poštni predal pisanje, ki ga mora naslovnik prevzeti v 15 dneh, sicer nastopijo posledice iz sedmega odstavka tega člena.

Informacijski sistem istočasno z vročitvijo pisanja po prejšnjem odstavku naslovniku, ki je sodišču sporočil elektronski naslov, pošlje samodejno na elektronski naslov tudi informativno sporočilo, v katerem navede, da je v informacijskem sistemu pisanje, ki ga mora naslovnik prevzeti v 15 dneh od dne, ko mu je bilo poslano v njegov varni poštni predal. V sporočilu se naslovnika izrecno opozori na pravne posledice iz sedmega odstavka tega člena.

Naslovnik pisanje prevzame iz informacijskega sistema iz prvega odstavka tega člena tako, da z uporabo kvalificiranega potrdila za varen elektronski podpis dokaže svojo istovetnost, vpogleda v varni poštni predal in elektronsko podpiše vročilnico.

Vročitev po tretjem odstavku tega člena velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame pisanje. Če pisanja ne prevzame v 15 dneh, velja vročitev za opravljeno z dnem, ko je informacijski sistem samodejno poslal naslovniku pisanje v njegov varni poštni predal. Po poteku 15 dnevnega roka informacijski sistem pisanje izbriše in pošlje naslovniku in sodišču elektronsko sporočilo, da je pisanje izbrisano iz informacijskega sistema in ga naslovnik lahko prevzame pri sodišču, ki je odredilo vročitev.

Informacijski sistem o vročitvi obvesti sodišče, ki je vročitev odredilo, z vročilnico v elektronski obliki.

Na način, določen v tem členu, se po varni elektronski poti lahko vročajo tudi tista pisanja, ki imajo izvirmike v fizični obliki, če je elektronski (skeniran) prepis, ki je izdelan na podlagi izvirmika v fizični obliki, opremljen z varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

142. člen

Tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in opomin za plačilo sodne takse za tožbo se vročajo osebno stranki, pri čemer se za osebno vročitev šteje tudi vročitev v skladu s 141.a členom tega zakona.

Druga pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so priložene v izvirmiku, ali iz kakšnega drugega razloga večja previdnost.

Če se tisti, ki se mu mora pisanje osebno vročiti, ne najde tam, kjer naj bi se mu vročilo, poišče vročevalec, kdaj in na katerem mestu bi ga lahko našel, in mu pusti pri katerem od odraslih članov gospodinjstva ali drugi osebi, navedeni v prvem in drugem odstavku 140. člena tega zakona, pod pogoji, navedenimi v tem členu, pisno sporočilo, naj bo določen dan ob določeni uri v stanovanju oziroma na svojem delovnem mestu, da sprejme pisanje.

Če vročitev sporočila iz prejšnjega odstavka na način, določen v prejšnjem odstavku, ni mogoča, ga pusti vročevalec v hišnem ali izpostavljenem predalčniku oziroma na vratih.

Če vročevalec niti potem ne najde tistega, ki naj bi mu pisanje vročil, ravna po 140. členu oziroma 141. členu tega zakona in velja, da je s tem vročitev opravljena.

Če je treba vročiti pisanje iz prvega odstavka tega člena državnim organom in pravnim osebam, se opravi vročitev po 133. členu tega zakona.

Šteje se, da je vročitev opravljena osebno stranki, če je pisanje vročeno zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу.

143. člen

Če se ugotovi, da je tisti, ki naj se mu vroči pisanje, odsoten in da mu osebe, navedene v prvem in drugem odstavku 140. člena tega zakona, pisanja ne morejo pravočasno izročiti, se pisanje vrne sodišču z navedbo, kje je naslovnik.

Odklonitev sprejema

144. člen

Kadar tisti, na katerega je pisanje naslovljeno, oziroma odrasel član njegovega gospodinjstva oziroma pooblaščenca oseba ali delavec državnega organa in pravne osebe brez zakonitega razloga noče sprejeti pisanja, ga vročevalec pusti v stanovanju ali v prostorih, kjer ta oseba dela, ali v njenem hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku, če tega ni, pa pisanje pritrdi na vrata stanovanja oziroma prostorov. Na vročilnici zapiše dan, uro in razlog odklonitve sprejema ter kraj, kjer je pustil pisanje; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

Sprememba naslova

145. člen

Če stranka ali njen zakoniti zastopnik do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremeni svoj naslov, mora to takoj sporočiti sodišču.

Če tega ne stori, odredi sodišče, da naj se vse nadaljnje vročitve v pravdi za to stranko opravljajo tako, da se pisanje pritrdi na sodno desko.

Vročitev velja za opravljeno po preteku osmih dni, odkar je bilo pisanje pritrjeno na sodno desko.

Če pooblaščenec oziroma pooblaščenec za sprejemanje pisanj do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremeni svoje stalno prebivališče ali stanovanje, pa tega ne sporoči sodišču, se šteje, kakor da pooblaščenec sploh ne bi bil postavljen, če tako ravna začasni zastopnik, upravičen za sprejem pisanj, pa imenuje sodišče novega začasnega zastopnika, ki se mu opravljajo vročitve.

Pooblaščenec za sprejemanje pisanj

146. člen

Tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik, ki je v tujini, pa nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, mora ob vložitvi tožbe imenovati pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Republiki Sloveniji. Če tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik ne imenuje pooblaščenca ob vložitvi tožbe, imenuje sodišče na njegove stroške začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, ter po njem naloži tožeči stranki ali njemu zakonitemu zastopniku, da v določenem roku imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Če tožeča stranka ali njen zakoniti zastopnik v določenem roku ne imenuje pooblaščenca

za sprejemanje pisanj, sodišče tožbo zavrže. Sklep o zavrženju tožbe se vroči tožeči stranki ali njenemu zakonitemu zastopniku po začasnem zastopniku, upravičenem za sprejemanje pisanj, ki ga je imenovalo sodišče.

Toženi stranki ali njenemu zakonitemu zastopniku, ki je v tujini, pa nima pooblaščenca v Republiki Sloveniji, naloži sodišče ob prvi vročitvi pisanj, da imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Republiki Sloveniji. Če tožena stranka ali njen zakoniti zastopnik ne imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj, imenuje sodišče na njene stroške začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, ter toženo stranko ali njenega zakonitega zastopnika po imenovanem začasnem zastopniku obvesti o tem imenovanju.

Če stranka pooblaščenca za sprejemanje pisanj prekliče pooblastilo in ne imenuje drugega pooblaščenca za sprejemanje pisanj, se pisanja vročajo s pritrditvijo na sodno desko.

Če pooblaščenec za sprejemanje pisanj odpove pooblastilo, pa stranka ne imenuje novega pooblaščenca za sprejemanje pisanj v roku, ki ga določi sodišče, imenuje sodišče začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, na njene stroške ter po tako imenovanem začasnem zastopniku naloži stranki, da imenuje pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Dokler stranka ne imenuje pooblaščenca, se vročitve opravljajo po začasnem zastopniku, ki ga je imenovalo sodišče.

Stroški začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, imenovanega za tožečo stranko, se založijo iz sredstev sodišča, stroške začasnega zastopnika, upravičenega za sprejemanje pisanj, imenovanega za toženo stranko, pa mora založiti tožeča stranka. Če tožeča stranka ne založi stroškov, potrebnih za začasnega zastopnika za sprejemanje pisanj, imenovanega za toženo stranko, sodišče tožbo zavrže.

Določbe o imenovanju pooblaščenca za sprejemanje pisanj za toženo stranko se smiselno uporabljajo za obvestilo drugega o pravdi in za imenovanje prednika.

147. člen

Če več oseb skupaj toži, pa nimajo skupnega zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca, jim sodišče lahko naloži, naj imenujejo v določenem roku skupnega pooblaščenca za sprejemanje pisanj. Obenem sporoči tožnikom, katerega izmed njih bo štelo za skupnega pooblaščenca za sprejemanje pisanj, če ga ti ne imenujejo sami.

Določba prvega odstavka tega člena velja tudi tedaj, če je več oseb toženih kot enotni sosporniki.

Ugotovitev naslova

148. člen

Upravitelj zbirke podatkov je dolžan stranki, ki izkaže pravni interes, sporočiti naslov osebe, ki ji je treba vročiti pisanje. Pravni interes se izkaže s potrdilom sodišča o vložitvi tožbe ali o obstoju pravde.

Vročilnica

149. člen

Potrdilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici dan prejema.

Če prejemnik ne zna pisati ali če se ne more podpisati, zapiše vročevalec njegovo ime in priimek in z besedo dan prejema, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede z besedami dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

Če se opravi vročitev po drugem odstavku 142. člena tega zakona, se mora poleg potrdila o prejemu zapisati na vročilnici, da je bil naslovnik pred tem pisno obveščen.

Če je bilo po določbah tega zakona pisanje izročeno komu drugemu, ne pa tistemu, ki bi mu ga bilo treba vročiti, navede vročevalec na vročilnici njuno medsebojno razmerje.

Če je v vročilnici netočno zapisan dan vročitve, se šteje, da je bila vročitev opravljena tistega dne, ko je bilo pisanje izročeno.

Če se vročilnica izgubi, se vročitev lahko dokazuje tudi drugače.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše obliko in vsebino ovojnice in vročilnice za vročanje v fizični obliki ter podrobneje predpiše obliko in način vročanja po varni elektronski poti v pravnem postopku.

Pregledovanje in prepisovanje spisov ter spremljanje poteka postopka

150. člen

Stranke imajo pravico pregledovati in prepisovati spise pravde, v kateri so udeležene. Spis v elektronski obliki imajo stranke pravico pregledovati in prepisovati tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu, v katerem stranka svojo istovetnost dokaže s svojim kvalificiranim potrdilom za elektronski podpis.

Drugim osebam, ki imajo opravičeno korist, se lahko dovoli ta pregled in prepis posameznih spisov. Dokler postopek teče, dovoli to predsednik senata, potem ko je končan, pa predsednik oziroma predstojnik sodišča oziroma delavec na sodišču, ki ga ta določi.

Stranke imajo pravico v informacijskem sistemu spremljati potek postopka.

Dvanajsto poglavje STROŠKI POSTOPKA

Pravdni stroški

151. člen

Pravdni stroški so izdatki, ki nastanejo med postopkom ali zaradi postopka.

Pravdni stroški obsegajo tudi nagrado za delo odvetnika in drugih oseb, ki jim zakon priznava pravico do nagrade.

152. člen

Vsaka stranka predhodno sama krije stroške, ki jih povzroči s svojimi dejanji.

153. člen

Kadar predlaga stranka izvedbo dokaza, mora po nalogu sodišča založiti znesek, potreben za stroške, ki bodo nastali z izvedbo dokaza.

Če predlagata izvedbo dokaza obe stranki, sodišče odloči, da naj za stroške potrebni znesek založita obe stranki po enakih delih.

Sodišče opusti izvedbo dokaza, če znesek, ki je potreben za stroške, ni založen v roku, ki ga je določilo. V tem primeru sodišče glede na vse okoliščine po svojem prepričanju presodi, kakšen pomen ima to, da stranka ni v roku založila zneska, potrebnega za stroške.

Če odredi sodišče po uradni dolžnosti izvedbo dokaza za ugotovitev dejstev v zvezi z uporabo tretjega odstavka 3. člena tega zakona, pa stranki ne založita določenega zneska, se izplačajo stroški za izvedbo dokaza kljub določbi tretjega odstavka tega člena iz sredstev sodišča.

154. člen

Stranka, ki v pravdi ne uspe, mora nasprotni stranki in njenemu intervenientu povrniti stroške.

Če stranka deloma zmaga v pravdi, lahko sodišče glede na doseženi uspeh odloči, da krije vsaka stranka svoje stroške, ali pa ob upoštevanju vseh okoliščin primera naloži eni stranki, naj povrne drugi stranki in intervenientu ustrezen del stroškov.

Sodišče lahko odloči, da mora ena stranka povrniti vse stroške, ki sta jih imela nasprotna stranka in njen intervenient, če nasprotna stranka ni uspela samo s sorazmerno majhnim delom svojega zahtevka, pa zaradi tega dela niso nastali posebni stroški.

Glede na uspeh dokazovanja odloči sodišče, ali naj plača stroške iz četrtega odstavka 153. člena tega zakona ena stranka ali obe ali pa naj se plačajo iz sredstev sodišča.

155. člen

Pri odločanju o tem, kateri stroški naj se povrnejo stranki, upošteva sodišče samo tiste stroške, ki so bili potrebni za pravdo. O tem, kateri stroški so bili potrebni in koliko znašajo, odloči sodišče po skrbni presoji vseh okoliščin.

Če je predpisana tarifa za nagrade odvetnikov ali za druge stroške, se taki stroški odmerijo po tarifi.

156. člen

Stranka mora ne glede na izid pravde povrniti nasprotni stranki stroške, ki jih je povzročila po svoji krivdi ali po naključju, ki se je njej primerilo.

Sodišče lahko odloči, da mora zakoniti zastopnik ali pooblaščenec stranke povrniti nasprotni stranki stroške, ki jih je povzročil po svoji krivdi.

Stranka, ki se ni udeležila poravnalnega naroka, mora nasprotni stranki povrniti stroške tega naroka.

157. člen

Če tožena stranka ni dala povoda za tožbo in če je pripoznala tožbeni zahtevek v odgovoru na tožbo oziroma na glavni obravnavi, preden se je spustila v obravnavanje glavne stvari, mu mora tožnik povrniti pravdne stroške.

158. člen

Tožeča stranka, ki umakne tožbo, mora povrniti nasprotni stranki pravdne stroške, razen če jo je umaknila takoj, ko je tožena stranka izpolnila zahtevek.

Stranka, ki umakne pravno sredstvo, mora nasprotni stranki povrniti stroške, nastale zaradi pravnega sredstva.

159. člen

Vsaka stranka krije svoje stroške, če se pravda konča s sodno poravnavo, pa ni v poravnavi drugače dogovorjeno.

Stroški poravnave, ki je bila poskušena (309. člen), pa ni uspela, spadajo med pravdne stroške.

160. člen

Če se v izločitveni pravdi ugotovi tožbenemu zahtevku za izločitev stvari, pa sodišče ugotovi, da je tožena stranka kot upnik v izvršilnem postopku utemeljeno mislila, da na teh stvarih ne obstajajo pravice drugih, odloči, da mora vsaka stranka kriti svoje stroške.

161. člen

Sosporniki krijejo stroške po enakih delih.

Če je med njimi precejšnja razlika glede njihovega deleža pri spornem predmetu, določi sodišče po tem sorazmerju, kolikšen del stroškov naj povrne vsak izmed sospornikov.

Sosporniki, ki so nerazdelno odgovorni glede glavne stvari, so nerazdelno odgovorni tudi za stroške, prisojene nasprotni stranki.

Za stroške, ki jih povzročijo posamezni sosporniki s posebnimi pravnimi dejanji, niso odgovorni drugi sosporniki.

162. člen

Kadar se državni organ udeležuje postopka kot stranka, ima pravico do povračila stroškov po določbah tega zakona, nima pa pravice do nagrade.

163. člen

O povrnitvi stroškov odloči sodišče na določeno zahtevo stranke brez obravnavanja.

Stranka mora v zahtevi opredeljeno navesti stroške, za katere zahteva povračilo.

Povrnitev stroškov mora stranka zahtevati najpozneje do konca obravnave, ki je bila pred odločitvijo o stroških; če pa gre za odločbo brez poprejšnjega obravnavanja, mora stranka zahtevati povrnitev stroškov v predlogu, o katerem naj odloči sodišče.

O zahtevi za povrnitev stroškov odloči sodišče v sodbi ali v sklepu, s katerim se konča postopek pred njim.

Kadar sodišče ustno razglasi sodbo ali sklep, s katerim se nalaga povrnitev stroškov, lahko odloči, da bo znesek stroškov odmerilo v pisnem odpravku sodbe oziroma sklepa, če je treba sklep vročiti strankam.

Med postopkom odloči sodišče s posebnim sklepom o stroških le tedaj, kadar pravica do povračila stroškov ni odvisna od odločbe o glavni stvari.

Če sodišče izda sklep o ustavitvi postopka zaradi umika tožbe, umika pravnega sredstva ali drugih okoliščin, ki povzročijo konec postopka zunaj obravnave, se lahko zahteva povrnitev stroškov v petnajstih dneh od prejema sklepa o ustavitvi postopka.

Sklep o odmeri stroškov iz prejšnjega odstavka lahko izda strokovni sodelavec.

164. člen

V delni sodbi ali v vmesni sodbi lahko sodišče izreče, da se odločitev o stroških pridržuje za poznejšo sodbo.

165. člen

Če sodišče zavrže ali zavrne pravno sredstvo, odloči tudi o stroških, ki so nastali med postopkom v zvezi z njim.

Če sodišče spremeni odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo, ali če to odločbo razveljavi in tožbo zavrže, odloči o stroških vsega postopka.

Če sodišče razveljavi odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo, in zadevo vrne v novo sojenje, pridržuje odločitev o stroških postopka v zvezi s pravnim sredstvom za končno odločbo.

Sodišče lahko ravna po tretjem odstavku tega člena tudi tedaj, kadar le delno razveljavi odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo.

166. člen

Izrek o stroških, ki je vsebovan v sodbi, se sme izpodbijati samo s pritožbo zoper sklep, če se hkrati ne izpodbija tudi izrek o glavni stvari.

Če ena stranka izpodbija sodbo samo glede stroškov, druga pa glede glavne stvari, odloči višje sodišče z eno samo odločbo o obeh pravnih sredstvih.

Stroški v postopku za zavarovanje dokazov

167. člen

Stroške postopka za zavarovanje dokazov krije stranka, ki je predlagala zavarovanje. Ta stranka mora povrniti stroške tudi nasprotni stranki oziroma postavljenemu začasemu zastopniku.

Te stroške lahko stranka pozneje uveljavlja kot del pravnih stroškov glede na uspeh v pravdi.

Oprostitev plačila stroškov postopka

168. člen

Sodišče oprosti plačila stroškov postopka stranko, ki po svojem splošnem premoženjskem stanju ne zmore teh stroškov brez škode za nujno preživljanje sebe in svoje družine.

Oprostitev stroškov postopka obsega oprostitev taks in oprostitev predjuma za stroške prič, izvedencev, ogledov in sodnih oglasov.

Sodišče lahko oprosti stranko samo plačila taks, če bi bila s plačilom taks občutno zmanjšana sredstva, s katerimi se preživlja ali se preživljajo njeni družinski člani.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče stranki plačilo taks tudi odloži do izdaje odločbe ali pa ji dovoli obročno plačilo.

Sodišče lahko oprosti podjetnika posameznika v sporih v zvezi z njegovo dejavnostjo in pravne osebe le plačila taks, in sicer samo za vloge iz prvega odstavka 105.a člena tega zakona, če ta nima sredstev za plačilo takse in jih tudi ne more zagotoviti brez ogrožanja svoje dejavnosti. V tem okviru lahko plačilo taks tudi odloži do izdaje odločbe ali pa dovoli obročno plačilo.

Pri odločanju o oprostitvi stroškov postopka mora sodišče skrbno presoditi vse okoliščine, zlasti pa mora upoštevati vrednost spornega predmeta, število oseb, ki jih stranka preživlja, in dohodke ter premoženje, ki ga imajo stranka in njeni družinski člani. Pri odločanju o oprostitvi plačila taks iz prejšnjega odstavka mora sodišče upoštevati premoženjsko, finančno in likvidnostno stanje stranke.

169. člen

O oprostitvi plačila stroškov postopka odloči sodišče prve stopnje na predlog stranke.

Stranka je dolžna predlogu priložiti potrdilo pristojnega upravnega organa o svojem premoženjskem stanju in o premoženjskem stanju članov gospodinjstva, potrdilo o svojih dohodkih in o dohodkih članov gospodinjstva, zadnjo odločbo o dohodnini ter morebitne druge dokaze, s katerimi dokazuje svoje premoženjsko stanje in premoženjsko stanje članov gospodinjstva. Stranka iz petega odstavka 168. člena tega zakona mora predlogu predložiti zadnje letno poročilo oziroma druge dokaze, s katerimi dokazuje svoje premoženjsko, finančno in likvidnostno stanje.

Natančnejše predpise o izdajanju potrdil o premoženjskem stanju izda pristojni organ.

Če je to potrebno, si lahko sodišče tudi po uradni dolžnosti preskrbi potrebne podatke in obvestila o premoženjskem oziroma finančnem in likvidnostnem stanju stranke, ki prosi za oprostitve, lahko pa zasliši o tem tudi nasprotno stranko.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu stranke, ni pritožbe.

170. člen

Če je stranka popolnoma oproščena plačila stroškov postopka (drugi odstavek 168. člena), sodišče prve stopnje na njeno zahtevo odloči, naj jo zastopa pooblaščenec, kadar je to nujno, da se varujejo njene pravice.

Stranka, ki ji je postavljen pooblaščenec, je oproščena plačila dejanskih izdatkov in nagrade postavljenemu pooblaščenecu.

Za pooblaščenca se postavi odvetnik.

Postavljeni pooblaščenec lahko iz upravičenih razlogov zahteva razrešitev. O tem odloča zunaj glavne obravnave predsednik senata, na obravnavi pa senat. Zoper sklep sodišča, s katerim se ugotovi zahtevi stranke za postavitve pooblaščenca, ni pritožbe.

171. člen

Če je stranka popolnoma oproščena plačila stroškov postopka (drugi odstavek 168. člena), se izplačajo iz sredstev sodišča predujmi za stroške prič, izvedencev, tolmačev, ogledov in sodnih oglasov ter dejanski izdatki in nagrada postavljenega pooblaščenca.

172. člen

Sklep o oprostitvi plačila stroškov in o postavitvi pooblaščenca lahko sodišče prve stopnje med postopkom razveljavi, če ugotovi, da stranka zmore stroške postopka. Pri tem sodišče odloči, ali naj stranka popolnoma ali deloma povrne tudi tiste stroške in takse, ki jih je bila prej oproščena, ter dejanske izdatke in nagrado postavljenega pooblaščenca.

V prvi vrsti se morajo povrniti zneski, ki so bili plačani iz sredstev sodišča.

173. člen

Takse in stroški, ki so bili plačani iz sredstev sodišča, ter dejanski izdatki in nagrada postavljenega pooblaščenca so del pravnih stroškov.

Katere od teh stroškov mora povrniti nasprotnik stranke, ki je oproščena plačila stroškov postopka, odloči sodišče po določbah o povrnitvi stroškov.

Takse in stroške, ki so bili plačani iz sredstev sodišča, izterja po uradni dolžnosti sodišče prve stopnje od stranke, ki jih je dolžna povrniti.

Če je nasprotnik stranke, ki je oproščena plačila stroškov postopka, obsojen na povrnitev pravnih stroškov, pa se ugotovi, da ne zmore teh stroškov, lahko sodišče pozneje odloči, da mora plačati vse stroške iz prvega odstavka tega člena ali del stroškov stranka, ki je oproščena plačila stroškov postopka, iz tistega, kar ji je bilo prisojeno. S tem pa se ne posega v pravico te stranke, da lahko zahteva od nasprotnika povrnitev tistega, kar je plačala.

173.a člen

Povrnitev stroškov pravnega postopka podrobneje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Trinajsto poglavje PRAVNA POMOČ

174. člen

Sodišča morajo dajati v pravnem postopku druga drugim pravno pomoč. Če je mogoče, dajanje pravne pomoči poteka po elektronski poti.

Če zaproseno sodišče ni pristojno za dejanje, za katero je zaproseno, odstopi prošnjo pristojnemu sodišču oziroma drugemu državnemu organu in sporoči to sodišču, od katerega je prejelo prošnjo; če pa ne ve, katero sodišče oziroma kateri državni organ je pristojen, vrne prošnjo.

175. člen

Sodišča dajejo tujim sodiščem pravno pomoč v primerih, ki jih določajo mednarodne pogodbe, in tedaj, če velja glede pravne pomoči vzajemnost. Če se dvomi o vzajemnosti, daje pojasnila ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Sodišče odkloni pravno pomoč tujemu sodišču, če prosi za dejanje, ki nasprotuje javnemu redu Republike Slovenije. V tem primeru pošlje sodišče, ki je pristojno za pravno pomoč, po uradni dolžnosti zadevo vrhovnemu sodišču v dokončno odločitev.

Določbe drugega odstavka 174. člena tega zakona veljajo tudi za postopek s prošnjo tujega sodišča.

176. člen

Sodišča dajejo tujim sodiščem pravno pomoč na tak način, kakor ga določa domači zakon. Dejanje, za katero prosi tuje sodišče, se lahko opravi na način, ki ga želi tuje sodišče, če tak postopek ne nasprotuje javnemu redu Republike Slovenije.

177. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, vzame sodišče v postopek prošnjo tujega sodišča za pravno pomoč le tedaj, če je prošnja poslana po diplomatski poti in če so prošnja in priloge sestavljene v slovenskem jeziku ali je priložen overjen prevod v slovenskem jeziku.

178. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, se pošljajo prošnje domačih sodišč za pravno pomoč tujim sodiščem po diplomatski poti. Prošnje in priloge morajo biti sestavljene v jeziku zaprosene države ali pa mora biti priložen njihov overjen prevod v tem jeziku.

Drugi del
POTEK POSTOPKA

A. Postopek pred sodiščem prve stopnje

Štirinajsto poglavje
TOŽBA

179. člen

Pravdni postopek se začne s tožbo.

Vsebina tožbe

180. člen

Tožba mora obsegati določen zahtevek glede glavne stvari in stranskih terjatev, dejstva, na katera tožnik opira zahtevek, dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo, in druge podatke, ki jih mora imeti vsaka vloga (105. člen).

Če je pristojnost sodišča ali pravica do revizije odvisna od vrednosti spornega predmeta, pa predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, mora tožeča stranka v tožbi navesti tudi vrednost spornega predmeta.

Sodnik vzame tožbo v postopek tudi tedaj, če tožeča stranka ni navedla pravne podlage tožbenega zahtevka, če pa jo je navedla, sodnik ni vezan nanjo.

Če tožeča stranka ob vložitvi tožbe zaprosi za oprostitev plačila sodnih taks, je dolžan sodnik o predlogu za oprostitev odločiti takoj, najkasneje pa v petnajstih dneh.

Ugotovitvena tožba

181. člen

Tožeča stranka lahko s tožbo zahteva, da sodišče le ugotovi obstoj oziroma neobstoj kakšne pravice ali pravnega razmerja ali pa pristnost oziroma nepristnost kakšne listine.

Takšna tožba se lahko vloži, če je tako določeno s posebnimi predpisi, če ima tožeča stranka pravno korist od tega, da se ugotovi obstoj oziroma neobstoj kakšne pravice ali pravnega razmerja ali pristnost oziroma nepristnost kakšne listine, preden zapade dajatveni zahtevek iz takega razmerja, ali če ima tožeča stranka kakšno drugo pravno korist od vložitve take tožbe.

Če je odločitev o sporu odvisna od vprašanja, ali obstaja ali ne obstaja kakšna pravica ali pravno razmerje, lahko tožeča stranka poleg obstoječega zahtevka uveljavlja tudi tožbeni zahtevek, naj se ugotovi, da tako razmerje obstaja oziroma ne obstaja, če je sodišče, pred katerim teče pravda, zanj stvarno pristojno in če je za odločanje o tem zahtevku predpisana ista vrsta postopka.

Uveljavljanje več tožbenih zahtevkov v eni tožbi

182. člen

V eni tožbi lahko uveljavlja tožeča stranka več zahtevkov zoper isto toženo stranko, kadar imajo vsi zahtevki isto dejansko in pravno podlago.

Če zahtevki nimajo iste dejanske in pravne podlage, se lahko uveljavljajo z eno tožbo zoper isto toženo stranko samo tedaj, kadar je isto sodišče stvarno pristojno za vsakega od teh zahtevkov in je za vse zahtevke predpisana ista vrsta postopka. Če veljajo za enega od zahtevkov pravila o izključni krajevni pristojnosti, jih je mogoče uveljavljati z isto tožbo samo pri sodišču, ki je pristojno po pravilih o izključni krajevni pristojnosti.

Dva ali več tožbenih zahtevkov, ki so v medsebojni zvezi, lahko uveljavlja tožeča stranka z eno tožbo tudi tako, da naj sodišče ugotovi naslednjemu zahtevku, če spozna, da tisti zahtevek, ki ga uveljavlja pred njim, ni utemeljen.

Zahtevki se lahko uveljavljajo po tretjem odstavku tega člena z eno tožbo le, če je sodišče stvarno pristojno za vsakega

od uveljavljanih zahtevkov in je za vse zahtevke predpisana ista vrsta postopka.

Če bi moral o nekaterih zahtevkih, ki se uveljavljajo z isto tožbo, soditi senat, o drugih pa sodnik posameznik istega sodišča, sodi o vseh zahtevkih senat.

Nasprotna tožba

183. člen

Tožena stranka lahko vloži do konca glavne obravnave pred sodiščem pri istem sodišču nasprotno tožbo:

1. če je zahtevek nasprotne tožbe v zvezi s tožbenim zahtevkom ali

2. če se zahtevek tožbe in zahtevek nasprotne tožbe lahko pobotata ali

3. če se z nasprotno tožbo zahteva ugotovitev kakšne pravice ali pravnega razmerja, od katerih obstoja ali neobstoja je v celoti ali deloma odvisna odločba o tožbenem zahtevku.

Nasprotna tožba se ne more vložiti, če je za zahtevek iz nasprotne tožbe stvarno pristojno drugo sodišče ali če je za odločanje o zahtevku nasprotne tožbe predpisana druga vrsta postopka.

Nasprotna tožba se lahko vloži tudi, če mora o zahtevku iz nasprotne tožbe soditi isto sodišče v drugi sestavi.

Sprememba tožbe

184. člen

Tožeča stranka lahko do konca glavne obravnave spremeni tožbo.

Sprememba tožbe je sprememba istovetnosti zahtevka, povečanje obstoječega zahtevka ali uveljavljanje drugega zahtevka poleg obstoječega.

Tožba ni spremenjena, če tožeča stranka spremeni pravno podlago tožbenega zahtevka, če zmanjša tožbeni zahtevek ali če spremeni, dopolni ali popravi posamezne navedbe, tako da zaradi tega tožbeni zahtevek ni spremenjen.

185. člen

Ko je tožba vročena toženi stranki, je za spremembo potrebna njena privolitev; vendar pa lahko sodišče dovoli spremembo, čeprav se tožena stranka temu upira, če misli, da bi bilo to smotno za dokončno ureditev razmerja med strankama.

Šteje se, da je tožena stranka privolila v spremembo tožbe, če se spusti v obravnavanje o glavni stvari po spremenjeni tožbi, ne da bi pred tem nasprotovala spremembi.

Če pravdno sodišče za spremenjeno tožbo ni stvarno pristojno, pošlje zadevo, potem ko je toženec privolil v spremembo oziroma je kljub nasprotovanju toženca dovolilo spremembo, pristojnemu sodišču.

Na način, kakor je to določeno v tretjem odstavku tega člena, ravna sodišče tudi, če mora o spremenjeni tožbi soditi isto sodišče v drugi sestavi (20. člen).

Kadar sodišče dovoli spremembo tožbe, mora pustiti toženi stranki čas, ki ji je potreben, da se lahko pripravi za obravnavanje o spremenjeni tožbi, če za to ni imela dovolj časa. Enako ravna sodišče, če tožena stranka, ki ne nasprotuje spremembi, zahteva, naj se ji pusti potreben čas za pripravo.

Če tožeča stranka spremeni tožbo na naroku, na katerem tožena stranka ni navzoča, preloži sodišče narok in pošlje toženi stranki prepis zapisnika o tem naroku.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi spremembi tožbe, ni posebne pritožbe.

186. člen

Privolitev tožene stranke ni potrebna, če tožeča stranka spremeni tožbo tako, da zahteva zaradi okoliščin, ki so nastale po vložitvi tožbe, iz iste dejanske podlage drug predmet ali denarni znesek, ali če uveljavlja vmesni ugotovitveni zahtevek po tretjem odstavku 181. člena tega zakona.

187. člen

Tožeča stranka lahko vse do konca glavne obravnave spremeni svojo tožbo tudi tako, da toži namesto prvotne tožene stranke koga drugega.

Za spremembo tožbe v smislu prvega odstavka tega člena je potrebna privolitev tistega, ki naj stopi v pravdo namesto tožene stranke. Če pa se je tožena stranka že spustila v obravnavanje glavne stvari, je potrebna tudi njena privolitev.

Kdor stopi v pravdo namesto tožene stranke, mora prevzeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko stopi vanjo.

Umik tožbe

188. člen

Tožeča stranka lahko umakne tožbo brez privolitve tožene stranke, preden se tožena stranka spusti v obravnavanje glavne stvari.

Tožbo lahko umakne tudi pozneje, vse do konca glavne obravnave, če tožena stranka v to privoli. Če se tožena stranka o tem ne izjavi v 15 dneh od dneva, ko je obveščena o umiku tožbe, se šteje, da je privolila v umik.

Če je tožba umaknjena, izda sodišče sklep o ustavitvi postopka. Ta sklep se vroči toženi stranki samo, če ji je bila predhodno vročena tožba.

Če je tožba umaknjena, se šteje, kakor da sploh ni bila vložena, in se lahko znova vloži.

Obstoj pravde

189. člen

Pravda začne teči z vročitvijo tožbe toženi stranki.

O zahtevku, ki ga stranka postavi med postopkom, začne pravda teči od trenutka, ko je o njem obveščena nasprotna stranka.

Dokler pravda teče, se ne more o istem zahtevku začeti nova pravda med istimi strankami; če se taka pravda začne, sodišče zavrže tožbo.

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali ne teče morda med istimi strankami druga pravda o istem zahtevku.

190. člen

Če katera od strank odtuji stvar ali pravico, o kateri teče pravda, to ni ovira, da se pravda med istima strankama ne dokonča.

Tisti, ki je pridobil stvar ali pravico, o kateri teče pravda, more stopiti v pravdo namesto tožeče stranke oziroma tožene stranke samo tedaj, če v to privoli obe stranki.

Petnajsto poglavje
SOSPORNICI

191. člen

Več oseb lahko toži oziroma je lahko toženih z isto tožbo (sosporniki):

1. če so glede na sporni predmet v pravni skupnosti ali če se opirajo njihove pravice oziroma obveznosti na isto dejansko in pravno podlago ter če gre za solidarne terjatve ali solidarne obveznosti;

2. če so predmet spora zahtevki oziroma obveznosti iste vrste, ki se opirajo na bistveno istovrstno dejansko in pravno podlago, in velja stvarna in krajevna pristojnost istega sodišča za vsak zahtevek in za vsakega toženca;

3. če drug zakon tako določa.

Do konca glavne obravnave se lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena pridruži tožniku nov tožnik ali se tožba razširi na novega toženca, če v to privoli.

Kdor se pridruži tožbi oziroma na kogar se tožba razširi, mora prevzeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko stopi vanjo.

192. člen

Tožeča stranka lahko s tožbo zajame dva ali več tožencev tudi tako, da zahteva, naj se ugotovi tožbenemu zahtevku proti naslednjemu tožencu, če bi bil pravnomočno zavrnjen zahtevek proti tistemu, ki je v tožbi naveden pred njim.

Na način, ki je določen v prvem odstavku tega člena, lahko zajame tožeča stranka s tožbo dva ali več tožencev samo tedaj, če uveljavlja nasproti vsakemu od njih isti zahtevek ali če uveljavlja proti posameznim od njih različne zahtevke, ki so v medsebojni zvezi, in je isto sodišče stvarno in krajevno pristojno za vsak zahtevek.

193. člen

Kdor v celoti ali deloma zahteva stvar ali pravico, o kateri že teče pravda med drugimi, lahko toži pri sodišču, pri katerem teče pravda, obe stranki z eno tožbo vse do takrat, dokler postopek ni pravnomočno končan.

194. člen

Glavni dolжник in porok sta lahko skupaj tožena, če to ne nasprotuje pogodbi o poročstvu.

195. člen

Vsak sospornik je v pravdi samostojna stranka; njegova dejanja ali opustitve ne koristijo in ne škodujejo drugim sospornikom.

196. člen

Če je mogoče po zakonu ali po naravi pravnega razmerja spor rešiti samo na enak način za vse sospornike (enotni sosporniki), se štejejo ti za enotno pravdno stranko, tako da se razteza, če zamudijo posamezni sosporniki kakšno pravdno dejanje, tudi nanje učinek pravnih dejanj, ki so jih opravili drugi sosporniki.

197. člen

Če se iztečejo roki za določena pravdna dejanja za posamezne enotne sospornike ob različnem času, lahko opravi vsak sospornik to pravdno dejanje vse do takrat, dokler še teče rok za katerega koli izmed njih.

198. člen

Vsak sospornik ima pravico vlagati predloge, ki se nanašajo na potek pravde.

Šestnajsto poglavje
UDELEŽBA DRUGIH OSEB V PRAVDI

Udeležba intervenienta

199. člen

Kdor ima pravni interes, da v pravdi, ki teče med drugimi, zmaga ena od strank, se lahko pridruži tej stranki.

Intervenient lahko vstopi v pravdo ves čas postopka vse do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku ter ves čas postopka, ki se nadaljuje, ker je bilo vloženo izredno pravno sredstvo.

Izjavo o vstopu v pravdo lahko da intervenient na naroku ali s pisno vlogo.

Vloga intervenienta se vroči obema pravdnima strankama; če pa je dal intervenient izjavo na naroku, se vroči prepis zadevnega dela zapisnika samo tisti stranki, ki ni prišla na narok.

200. člen

Vsaka stranka lahko oporeka intervenientu pravico do udeležbe v postopku in predlaga, naj se intervencija zavrne; sodišče pa lahko tudi brez izjave strank zavrne intervencijo, če ugotovi, da ni podan pravni interes intervenienta.

Do pravnomočnosti sklepa, s katerim se zavrne intervencija, se intervenient lahko udeležuje postopka in se njegova pravdna dejanja ne morejo izključiti.

Zoper odločbo, s katero sodišče dopusti intervencijo, ni posebne pritožbe.

201. člen

Intervenient mora sprejeti pravdo v tistem stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo. V nadaljnjem teku pravde ima pravico dajati predloge in opravljati vsa druga pravdna dejanja v rokih, v katerih bi lahko to storila stranka, ki se ji je pridružil.

Če je intervenient vstopil v pravdo do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku, ima pravico vložiti tudi izredno pravno sredstvo.

Če vloži intervenient pravno sredstvo, se izvod njegove vloge vroči tudi stranki, ki se ji je pridružil.

Pravdna dejanja intervenienta imajo pravni učinek za stranko, ki se ji je pridružil, če niso v nasprotju z njenimi dejanji.

S privolitvijo obeh pravnih strank lahko vstopi intervenient v pravdo kot stranka namesto stranke, ki se ji je pridružil.

202. člen

Kot intervenient lahko vstopi v pravdo tudi oseba, na katero se sodna odločba neposredno nanaša. Ta oseba ima položaj enotnega sospornika (196. člen).

Intervenient s položajem enotnega sospornika lahko vloži izredno pravno sredstvo tudi v pravdi, ki se je do pravnomočnosti odločbe o tožbenem zahtevku ni udeležil kot intervenient.

Imenovanje prednika

203. člen

Kdor je tožen kot posestnik kakšne stvari ali imetnik kakšne pravice, pa trdi, da ima stvar v posesti ali da izvršuje pravico v imenu koga drugega, lahko po sodišču pozove tega drugega (prednika) najpozneje na glavni obravnavi, preden se spusti v obravnavanje glavne stvari, naj vstopi namesto njega v pravdo kot stranka.

Privolitev tožeče stranke, da vstopi v pravdo namesto tožene stranke prednik, je potrebna le, če uveljavlja tožeča stranka zoper toženo stranko tudi take zahtevke, ki niso odvisni od tega, ali ima tožena stranka stvar v posesti oziroma ali izvršuje pravico v prednikovem imenu.

Če prednik, ki je bil v redu povabljen, ne pride na narok ali noče vstopiti v pravdo, se tožena stranka ne more več upirati, da bi se spustila v pravdo.

Obvestitev drugega o pravdi

204. člen

Če mora tožeča ali tožena stranka obvestiti koga drugega o začetni pravdi, da si s tem zagotovi kakšen civilnopravni učinek, lahko to stori po pravnem sodišču z vlogo, v kateri navede razlog obvestitve in stanje, v katerem je pravda, vse do takrat, dokler se pravda pravnomočno ne konča.

Stranka, ki je drugega obvestila o pravdi, ne more zaradi tega zahtevati, da bi se prekinila začeta pravda, podaljšali roki ali preložil narok.

Sedemnajsto poglavje

PREKINITEV IN MIROVANJE POSTOPKA

205. člen

Postopek se prekine:

1. če stranka umre ali izgubi pravno sposobnost, pa v pravdi nima pooblaščenca;

2. če zakoniti zastopnik stranke umre ali preneha njegova pravica za zastopanje, pa stranka nima pooblaščenca v pravdi;

3. če stranka, ki je pravna oseba, preneha obstajati oziroma če ji pristojni organ pravnomočno prepove delovanje;

4. če nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka;

5. če zaradi vojne ali iz drugih vzrokov sodišče preneha delati;

6. če drug zakon tako določa.

Sklep o prekinitvi postopka izda sodišče prve stopnje.

206. člen

Sodišče odredi prekinitev postopka:

1. če sklene, da ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja (13. člen);

2. če živi stranka na območju, ki je zaradi izrednih dogodkov (poplave in podobno) odrezano od sodišča.

Sodišče lahko odredi prekinitev postopka, če je odločba o tožbenem zahtevku odvisna od tega, ali je bil storjen gospodarski prestop ali je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, kdo je storilec in ali je storilec odgovoren, zlasti še, kadar je podan sum, da sta priča ali izvedenec po krivem izpovedala ali da je listina, ki je bila uporabljena kot dokaz, ponarejena.

207. člen

Prekinitev postopka ima za posledico, da prenehajo teči vsi roki, določeni za pravdna dejanja.

Dokler traja prekinitev postopka, ne more sodišče opravljati nobenih pravnih dejanj. Če pa je prekinitev nastala po koncu glavne obravnave, lahko sodnik ali senat na podlagi te obravnave izda odločbo.

Pravdna dejanja, ki jih opravi ena stranka medtem ko traja prekinitev postopka, nimajo nasproti drugi stranki nobenega pravnega učinka. Njihov učinek se začne šele, ko se postopek nadaljuje.

208. člen

Postopek, ki je bil prekinjen iz kakšnega razloga, ki je naveden v 1. do 4. točki 205. člena tega zakona, se nadaljuje, ko ga dedič ali skrbnik zapuščine, novi zakoniti zastopnik, stečajni upravitelj ali pravni nasledniki pravne osebe prevzamejo ali ko jih sodnik povabi, naj to storijo.

Če je sodišče prekinilo postopek iz razlogov, ki so navedeni v 1. točki prvega odstavka in v drugem odstavku 206. člena tega zakona, se postopek nadaljuje, ko se pravnomočno konča postopek pred sodiščem ali pred drugim pristojnim organom ali ko sodišče spozna, da ni več razlogov, da bi se čakalo na njegov konec.

V vseh primerih se nadaljuje prekinjeni postopek na predlog stranke, takoj ko preneha razlog za prekinitev.

Roki, ki so zaradi prekinitve postopka nehali teči, začnejo teči za prizadeto stranko v celoti znova od dneva, ko ji sodišče vroči sklep o nadaljevanju postopka.

Stranki, ki ni predlagala nadaljevanja postopka, se vroči sklep o nadaljevanju postopka po 142. členu tega zakona.

209. člen

Mirovanje postopka nastane, če se obe stranki pred koncem glavne obravnave o tem sporazumeta ali če nobena od strank ne pride na narok za glavno obravnavo oziroma če se stranki, ki sta prišli na narok, nočeta spustiti v obravnavanje. Mirovanje postopka nastane tudi, če ena stranka, ki je bila v redu povabljena, ne pride, druga pa predlaga mirovanje, razen če je stranka, ki ni prišla na narok, predlagala, naj se narok opravi v njeni odsotnosti.

Če se stranki sporazumeta, naj postopek miruje, se začne mirovanje postopka z dnem, ko stranki to naznanita sodišču.

Mirovanje postopka ne nastane, če nobena od strank ne pride na narok za izvedbo dokazov pred predsednikom senata ali pred zaprošenim sodnikom. V takem primeru se narok opravi, če sta bili stranki nanj v redu povabljeni.

Če so v istem postopku ponovno izpolnjeni pogoji za mirovanje postopka, se šteje, da je tožba umaknjena.

210. člen

Če postopek miruje, nastanejo iste pravne posledice, kakor če se postopek prekine, le da ne prenehajo teči z zakonom določeni roki.

Postopek miruje, dokler kakšna stranka ne predlaga, naj se nadaljuje. Preden ne pretečejo trije meseci od dneva, ko je nastalo mirovanje, se postopek ne more nadaljevati.

Če nobena stranka v štirih mesecih od dneva, ko je nastalo mirovanje postopka, ne predlaga nadaljevanja, se šteje, da je tožba umaknjena.

V sklepu, s katerim se ugotavlja mirovanje postopka, je treba navesti, od katerega dneva postopek miruje, in stranke opozoriti na pravne posledice iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

211. člen

Pritožba zoper sklep, s katerim se ugotovi (205. člen) ali določi (206. člen) prekinitve postopka, ter zoper sklep, s katerim se ugotovi mirovanje postopka (209. člen), ne zadrži izvršitve sklepa.

Če sodišče na naroku zavrne predlog za prekinitve postopka in sklene, da se postopek takoj nadaljuje, zoper tak sklep ni posebne pritožbe.

Osemnajsto poglavje DOKAZI IN IZVAJANJE DOKAZOV

Splošne določbe

212. člen

Vsaka stranka mora navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek, ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika.

213. člen

Dokazovanje obsega vsa dejstva, ki so pomembna za odločbo.

O tem, kateri dokazi naj se izvedejo za ugotovitev odločilnih dejstev, odloča sodišče.

214. člen

Ni treba dokazovati dejstev, ki jih je stranka pred sodiščem med postopkom priznala, vendar pa lahko sodišče odredi, naj se dokazujejo tudi taka dejstva, če misli, da jih je stranka priznala z namenom, da bi razpolagala z zahtevkom, s katerim ne more razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Sodišče presodi po prostem prepričanju, upoštevajoč vse okoliščine, ali naj se šteje za priznano ali za izpodbijano dejstvo, ki ga je stranka najprej priznala, potem pa popolnoma ali deloma zanikala ali pa omejila priznanje s tem, da je dodala druga dejstva.

Dejstev, ki se po zakonu domnevajo, ni treba dokazovati, vendar pa se lahko dokazuje, da ta dejstva ne obstajajo, če ni z zakonom drugače določeno.

Dejstev, ki so splošno znana, ni treba dokazovati.

215. člen

Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov (8. člen) ne more zanesljivo ugotoviti kakega dejstva, sklepa o njem na podlagi pravila o dokaznem bremenu.

216. člen

Če se ugotovi, da ima stranka pravico do odškodnine, do denarnega zneska ali do nadomestnih stvari, pa se višina zneska oziroma količina stvari ne da ugotoviti ali bi se mogla ugotoviti samo z nesorazmernimi težavami, odloči sodišče o tem po prostem preudarku.

217. člen

Dokazi na glavni obravnavi se izvajajo pred senatom, vendar pa lahko senat iz tehtnih razlogov sklene, da se posamezni dokazi izvedejo pred predsednikom senata ali sodnikom zaprošenega sodišča (zaprošenim sodnikom). V tem primeru se zapisniki o izvedbi dokazov preberejo na glavni obravnavi.

Če senat sklene, naj se kakšen dokaz izvede pred zaprošenim sodnikom, se v zaprosilu za izvedbo dokaza opiše stanje stvari po poteku glavne obravnave in se posebej navede, na katere okoliščine je treba posebno paziti pri izvedbi dokaza.

O naroku za izvedbo dokazov pred predsednikom senata ali zaprošenim sodnikom se obvestita tudi stranki, razen če sta se temu odpovedali.

Predsednik senata ali zaprošeni sodnik ima pri izvedbi dokazov vse pravice, ki jih ima senat oziroma predsednik senata, kadar se izvajajo dokazi na glavni obravnavi.

Zoper sklep senata, s katerim se prepusti izvedba dokaza predsedniku senata ali zaprošenemu sodniku, ni posebne pritožbe.

218. člen

Predsednik senata ali zaprošeni sodnik, ki mu je zaupana izvedba kakšnega dokaza, sme izvesti tudi druge dokaze, če misli, da je to smotno.

219. člen

Če se da glede na okoliščine pričakovati, da se kakšen dokaz ne bo mogel izvesti ali da se ne bo mogel izvesti v primernem roku, ali če je treba izvesti dokaz v tujini, določi sodišče v dokaznem sklepu rok, do katerega bo čakalo na izvedbo dokaza.

Če se izteče določeni rok, se opravi obravnava ne glede na to, da dovoljeni dokaz ni bil izveden.

Ogled

220. člen

Ogled se opravi, če je za ugotovitev kakšnega dejstva ali za pojasnitev kakšne okoliščine potrebno, da si sodišče stvar neposredno ogleda.

Ogled se lahko opravi tudi ob sodelovanju izvedencev.

221. člen

Senat pooblasti predsednika senata, da opravi ogled, če se stvar, ki si jo je treba ogledati, ne more prinesiti na sodišče ali če bi to povzročilo precejšnje stroške, senat pa misli, da ni nujno, da bi si jo morali neposredno ogledati vsi člani senata.

222. člen

Če si je treba ogledati stvar, ki je pri kateri od strank, pri kom drugem, pri državnem organu ali pri pravni osebi, ki ji je zaupano izvrševanje javnega pooblastila, veljajo smiselno določbe tega zakona o listinah, ki naj se preskrbijo od teh organov ali oseb (členi 226 do 228).

223. člen

Če se ogled opravi zunaj sodnega poslopja, lahko predsednik senata odredi, da se potek izvedbe dokaza z ogledom delno ali v celoti snema. Posnetek se priloži zapisniku o izvedbi ogleda.

Listine

224. člen

Listina v fizični in elektronski obliki, ki jo v predpisani obliki izda državni organ v mejah svoje pristojnosti, in listina, ki jo izda v taki obliki samoupravna lokalna skupnost, družba ter druga organizacija ali posameznik pri izvrševanju javnega pooblastila, ki ji je poverjeno z zakonom (javna listina), dokazujeta resničnost tistega, kar se v njiju potrjuje ali določa.

Enako dokazno moč imajo tudi druge listine, ki so glede dokazne moči po posebnih predpisih izenačene z javnimi listinami.

Dokazovanje z mikrofilmsko ali elektronsko kopijo listine oziroma z reprodukcijo te kopije je izenačeno z listino v fizični obliki iz prvega odstavka tega člena, če je tako mikrofilmsko ali elektronsko kopijo oziroma reprodukcijo te kopije izdal za to pristojen državni organ, organ samoupravnega lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil.

Dovoljeno je dokazovati, da so v javni listini dejstva neresnično ugotovljena ali da je sama listina nepravilno sestavljena.

Dovoljeno je dokazovati, da se mikrofilmska ali elektronska kopija oziroma reprodukcija te kopije razlikuje od izvirne listine.

Če sodišče dvomi o pristnosti listine, lahko zahteva, da da o tem izjavo organ, od katerega naj bi izvirala.

225. člen

Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, imajo tuje javne listine, ki so po predpisih overjene, ob vzajemnosti enako dokazno moč kot domače javne listine.

226. člen

Stranka mora sama predložiti listino, na katero se sklicuje v dokaz svojih navedb.

Listini, sestavljeni v tujem jeziku, mora biti priložen tudi overjen prevod.

Če je listina pri državnem organu ali pri osebi, ki ji je poverjeno izvrševanje javnega pooblastila, pa sama stranka ne more doseči, da se listina izroči ali pokaže, si jo sodišče preskrbi po uradni dolžnosti.

227. člen

Če se ena stranka sklicuje na listino in trdi, da je ta pri drugi stranki, zahteva sodišče od te stranke, naj listino predloži, in ji določi za to rok.

Stranka ne sme odreči predložitve listine, če se je v pravdi sama sklicevala nanjo v dokaz svojih navedb ali če gre za listino, ki jo mora po zakonu izročiti ali pokazati, ali če velja listina po vsebini za skupno za obe stranki.

Glede pravice stranke, da odreče predložitev drugih listin, veljajo smiselno določbe 231. do 234. člena tega zakona.

Če stranka, od katere je sodišče zahtevalo, naj predloži listino, zanika, da bi bila listina pri njej, lahko sodišče izvede dokaze za ugotovitev tega dejstva.

Sodišče presodi po prostem prepričanju, upoštevajoč vse okoliščine, kakšnega pomena je to, da stranka, ki ima listino, noče ugoditi sklepu, s katerim ji je naloženo, naj jo predloži, ali če proti prepričanju sodišča zanika, da bi bila listina pri njej.

Zoper odločbo sodišča iz prvega odstavka tega člena ni posebne pritožbe.

228. člen

Drugi osebi sme sodišče naložiti, naj predloži listino, le tedaj, če jo mora ta po zakonu pokazati ali predložiti ali če gre za listino, ki je po svoji vsebini skupna zanj in za stranko, ki se sklicuje na listino.

Preden izda sodišče odločbo, s katero naloži drugi osebi, naj predloži listino, jo povabi, naj se o tem izjavi.

Če druga oseba zanika, da bi morala predložiti listino, ki je pri njej, odloči pravdno sodišče, ali je druga oseba dolžna predložiti listino.

Če druga oseba zanika, da bi bila listina pri njej, lahko izvede sodišče dokaze za ugotovitev tega dejstva.

Pravnomočni sklep o tem, da mora druga oseba predložiti listino, izvrši sodišče po uradni dolžnosti po pravilih izvršilnega postopka.

Druga oseba ima pravico do povračila stroškov, ki jih je imela v zvezi s predložitvijo listine. Določbe 242. člena tega zakona veljajo smiselno tudi v tem primeru.

Priče

229. člen

Vsak, kdor je povabljen za pričo, mora na povabilo priti, in če ni z zakonom drugače določeno, mora tudi pričati.

Kot priče se smejo zaslišati le osebe, ki so zmožne dati podatke o dejstvih, ki se dokazujejo.

230. člen

Kot priča ne sme biti zaslišan, kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne ali vojaške skrivnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti.

231. člen

Priča sme odreči pričanje:

1. o tistem, kar ji je stranka zaupala kot svojemu pooblaščenju;

2. o tistem, česar se je stranka ali druga oseba spovedala njej kot verskemu spovedniku;

3. o dejstvih, za katera je izvedela kot odvetnik ali zdravnik ali pri opravljanju kakšnega drugega poklica ali kakšne druge dejavnosti, če velja dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je izvedela pri opravljanju takega poklica ali take dejavnosti.

Predsednik senata opozori navedene osebe, da jim ni treba pričati.

232. člen

Priča ne sme odreči pričanja iz razloga varovanja poklicne skrivnosti, če je razkritje določenih dejstev potrebno zaradi javne koristi ali koristi koga drugega, če je ta korist večja kakor pa ohranitev skrivnosti.

233. člen

Priča lahko odreče odgovor na posamezna vprašanja, če ima za to tehtne razloge, zlasti še, če bi s svojim odgovorom na taka vprašanja spravila v hudo sramoto, precejšnjo premoženjsko škodo ali pa v kazenski pregon sebe ali svoje krvne sorodnike v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski vrsti pa do vštetega tretjega kolena; svojega zakonca ali osebo, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, kot jo določa zakon, ki ureja zakonsko zvezo, ali sorodnike po svaštvu do vštetega drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala, ali pa svojega skrbnika ali oskrbovanca, posvojitelja ali posvojenca.

Predsednik senata opozori pričo, da lahko odreče odgovor na postavljeno vprašanje.

234. člen

Priča ne sme zaradi nevarnosti pred kakšno premoženjsko škodo odreči pričanja o pravnih poslih, pri katerih je bila navzoča kot povabljen priča, o dejanjih, ki jih je glede spornega razmerja opravila kot pravni prednik ali zastopnik katere od strank, o dejstvih, ki se nanašajo na premoženjska razmerja, vezana na rodbinsko ali zakonsko zvezo oziroma drugo življenjsko skupnost, ki je po predpisih, ki urejajo zakonsko zvezo, z njo izenačena, o dejstvih, ki se nanašajo na rojstvo, sklenitev zakonske zveze ali smrt, kakor tudi tedaj, kadar mora na podlagi posebnih predpisov vložiti prijavo ali dati izjavo.

235. člen

Opravičenost razlogov za odklonitev pričanja ali odgovora na posamezna vprašanja presodi sodišče, pred katerim bi priča morala pričati. Če je treba, o tem poprej zasliši stranke.

Zoper sklep sodišča iz prvega odstavka tega člena stranke nimajo pravice do posebne pritožbe, priča pa ga lahko izpodbija v pritožbi zoper sklep o denarni ali zaporni kazni, izrečeni zaradi tega, ker ni hotela pričati ali odgovoriti na posamezna vprašanja (drugi odstavek 241. člena).

236. člen

Stranka, ki predlaga, naj se določena oseba zasliši kot priča, mora poprej navesti, o čem naj priča, ter povedati njeno ime in priimek ter prebivališče oziroma zaposlitev.

237. člen

Priče se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navedejo: ime in priimek, poklic povabljenega, kdaj in kam naj pride, zadeva, zaradi katere je vabljen, in da se vabi kot priča. V vabilu se priča opozori na posledice neopravičenega izostanka (241. člen) in na pravico do povračila stroškov (242. člen).

Priče, ki se zaradi starosti, bolezni ali hudih telesnih napak ne morejo odzvati vabilu, se zaslišijo v svojem stanovanju.

238. člen

Priče se zaslišijo vsaka zase in brez navzočnosti prič, ki bodo zaslišane pozneje. Priča mora odgovarjati ustno.

Pričo je treba najprej opomniti, da je dolžna govoriti resnico in da ne sme ničesar zamolčati, nato pa jo opozoriti na posledice krive izpovedbe.

Pričo je treba nato vprašati za ime in priimek, ime očeta, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in njeno razmerje do strank.

239. člen

Po splošnih vprašanjih se od priče zahteva, naj pove vse, kar ve o dejstvih, o katerih naj priča. Nato se ji lahko postavljajo vprašanja, da se njene izpovedbe preizkusijo, dopolnijo ali razjasnijo. Ni dovoljeno postavljati vprašanj, v katerih je že vsebovano, kako je treba odgovoriti.

Pričo je treba vselej vprašati, od kod ve to, o čemer priča.

Priče se smejo soočiti, če se njihove izpovedbe ne ujemajo glede pomembnih dejstev. Soočenci se o vsaki okoliščini, glede katere se ne ujemajo, zaslišijo vsak zase in se njihovi odgovori vpišejo v zapisnik.

240. člen

Če priča ne zna jezika, ki se uporablja v postopku, se zasliši po tolmaču.

Če je priča gluha, se ji postavljajo vprašanja pisno, če je nema, pa se zahteva od nje, naj pisno odgovarja. Če se ne more zaslišati na ta način, se povabi kot tolmač kdo, ki se zna s pričo sporazumeti.

Sodišče opozori tolmača, da mora natančno pretolmačiti vprašanja, ki so postavljena priči, in izjave, ki jih bo dajala.

241. člen

Če priča, ki je bila v redu povabljena, ne pride in svojega izostanka ne opraviči ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, sme sodišče odrediti, da se privede s silo na svoje stroške, sme pa jo tudi kaznovati v denarju do 300.000 tolarjev.

Če priča pride, pa potem ko je bila opozorjena na posledice, noče pričati ali odgovoriti na posamezna vprašanja, sodišče pa presodi, da so njeni razlogi za to neupravičeni, jo lahko kaznuje v denarju do 300.000 tolarjev; če pa tudi potem noče pričati, jo sme zapreti. Zapor traja vse do takrat, dokler priča ni pri volji pričati ali dokler ne postane njeno zaslišanje nepotrebno, vendar največ mesec dni.

Pritožba zoper sklep o denarni kazni ali o zaporu ne zadrži izvršitve sklepa, razen če se v tej pritožbi izpodbija tudi odločitev, s katero sodišče ni pritrdilo razlogom, iz katerih je priča odrekla pričanje ali odgovor na posamezno vprašanje.

Sodišče odloči na zahtevo stranke, da mora priča povrniti stroške, ki jih je povzročila s svojim neopravičenim izostankom oziroma neupravičeno odklonitvijo pričanja.

Če priča pozneje opraviči svoj izostanek, prekliče sodišče svoj sklep o kazni, lahko pa jo tudi popolnoma ali deloma oprosti povrnitve stroškov. Sodišče lahko prekliče svoj sklep o kazni tudi tedaj, če priča pozneje izjavi, da bo pričala.

Vojaške osebe in policijski uslužbenci se ne smejo zapreti, pač pa se o tem, da niso hoteli pričati, obvesti njihovo pristojno poveljstvo, da jih kaznuje. Če je treba, da se s silo privedejo, da bi pričali, se obrne sodišče na njihovega starešino, ki odredi njihovo privedbo na sodišče.

242. člen

Priča ima pravico do povračila potnih stroškov in stroškov za prehrano in prenočišče kakor tudi do povračila izgubljenega zaslužka.

Priča mora zahtevati povračilo takoj po zaslišanju, sicer izgubi to pravico. Sodišče jo je dolžno na to opozoriti.

V sklepu, s katerim se odmerijo stroški za priče, odredi sodišče, naj se določeni znesek izplača iz predujma; če predujem ni bil položen, pa naloži stranki, naj plača določeni znesek priči v osmih dneh. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

Izvedenci

243. člen

Sodišče izvede dokaz z izvedencem, če je za ugotovitev ali za razjasnitev kakšnega dejstva potrebno strokovno znanje, s katerim sodišče ne razpolaga.

244. člen

Izvedensko delo opravijo izvedenci, ki jih določi pravno sodišče.

Preden sodišče odloči, koga bo vzelo za izvedenca, lahko da strankam možnost, da se o tem izjavijo.

Pravno sodišče lahko pooblasti predsednika senata ali zaprošenega sodnika, da določi izvedenca, če mu je prepuščena izvedba dokaza z izvedencem.

Sodišče lahko namesto določenega izvedenca vselej določi drugega izvedenca.

245. člen

Izvedensko delo opravlja praviloma en izvedenec; če pa sodišče presodi, da je izvedensko delo zapleteno, lahko določi tudi dva ali več izvedencev.

Izvedenci se določijo predvsem med sodnimi izvedenci za določeno vrsto izvedenskega dela.

Izvedensko delo se sme zaupati tudi strokovni instituciji (bolnišnici, kemičnemu laboratoriju, fakulteti ipd.).

Če so za določene vrste izvedenskega dela (glede ponarejanja denarja, glede pisave, za prstne odtise in podobno) posebni zavodi, se tako delo, zlasti če je bolj zapleteno, zaupa predvsem taki strokovni instituciji.

246. člen

Kdor je določen za izvedenca, se je dolžan odzvati vabilu in dati svoj izvid in mnenje.

Sodišče oprosti izvedenca na njegovo zahtevo te dolžnosti iz razlogov, iz katerih sme priča odreči pričanje ali odgovor na posamezna vprašanja.

Sodišče lahko oprosti izvedenca na njegovo zahtevo te dolžnosti tudi iz drugih upravičenih razlogov. Oprostitev lahko zahteva tudi pooblaščen delavec organa ali organizacije, v kateri izvedenec dela.

247. člen

Izvedenec je lahko izločen iz istih razlogov, iz katerih je lahko izločen sodnik ali sodnik porotnik; pač pa se lahko vzame za izvedenca tudi tisti, ki je bil prej zaslišan kot priča.

Stranka mora zahtevati izločitev izvedenca, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, najpozneje pa do začetka dokazovanja z izvedencem. Če je sodišče pred določitvijo izvedenca dalo stranki možnost, da se izjavi, se mora stranka ob tej priložnosti izjaviti o izločitvi. Če se izvedenec postavi zunaj glavne obravnave, pa stranka ni imela možnosti, da se izjavi, sme stranka zahtevati njegovo izločitev v osmih dneh od prejema sklepa o postavitvi izvedenca.

V zahtevi za izločitev izvedenca mora stranka navesti okoliščine, na katere opira svojo zahtevo za izločitev.

O zahtevi za izločitev odloči pravdno sodišče. Sodnik zaprošenega sodišča in predsednik senata odločita o izločitvi, če je njima prepuščena izvedba dokaza z izvedenci.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe, zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, pa ni posebne pritožbe.

Če zve stranka za razlog izločitve šele potem, ko je izvedenec že opravil izvedensko delo, in zaradi tega ugovarja zoper izvedensko delo, ravna sodišče, kakor da bi bila izločitev izvedenca zahtevana, preden je izvedenec opravil svoje delo.

248. člen

Sodišče lahko kaznuje v denarju do 300.000 tolarjev izvedenca, ki ne pride na narok, čeprav je bil v redu povabljen, in svojega izostanka ne opraviči, kakor tudi izvedenca, ki brez upravičenega razloga noče opraviti izvedenskega dela.

Sklep o kazni lahko sodišče prekliče ob pogojih iz petega odstavka 241. člena tega zakona.

Na zahtevo stranke lahko sodišče s sklepom naloži izvedencu, da mora povrniti stroške, ki jih je povzročil, s tem da je neupravičeno izostal ali neupravičeno odklonil izvedensko delo.

249. člen

Izvedenec ima pravico do povračila potnih stroškov in stroškov za prehrano in prenočišče, do povračila izgubljenega zaslužka in stroškov za izvedensko delo kakor tudi pravico do nagrade za to delo.

Glede povračila stroškov in nagrade za izvedence veljajo smiselno določbe drugega in tretjega odstavka 242. člena tega zakona.

250. člen

Izvedenci se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navedejo: ime in priimek, poklic povabljenega, kdaj in kam naj pride, zadeva, zaradi katere je vabljen, in da se vabi kot izvedenec. V vabilu se izvedenec opozori na posledice neopravičenega izostanka (248. člen) in na pravico do povračila stroškov (249. člen).

251. člen

Pred začetkom dokazovanja z izvedencem je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda, natančno navede vse, kar opazi in dožene, in naj poda svoje mnenje vestno in v skladu s pravili znanosti in stroke. Pri tem se opozori tudi na posledice krive izpovedbe.

Nato se izvedenca vpraša za ime in priimek, ime očeta, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in njegovo razmerje do strank.

252. člen

Sodišče vodi dokazovanje z izvedenci, označi izvedencu predmet, ki naj ga pregleda, mu postavlja vprašanja in zahteva po potrebi pojasnila glede danega izvida in mnenja.

Izvedencu se lahko dajejo pojasnila, lahko pa se mu dovolijo tudi pregled spisov. Na zahtevo izvedenca se lahko izvedejo v skladu s 7. členom tega zakona tudi dodatni dokazi, da se ugotovijo okoliščine, ki so pomembne, da bi si mogel izvedenec ustvariti mnenje.

253. člen

Sodišče odloči, ali naj izvedenec da svoj izvid in mnenje samo ustno na obravnavi ali pa naj ju da tudi pisno pred obravnavo. Sodišče določi rok, v katerem mora izvedenec dati pisni izvid in mnenje.

Izvedenec mora vselej obrazložiti svoje mnenje.

Če je mogoče, vroči sodišče strankam pisni izvid in mnenje pred narokom, na katerem se bosta obravnavala.

254. člen

Če je določenih več izvedencev, lahko skupaj dajo izvid in mnenje, če se glede njiju strinjajo. Če pa se glede izvida in mnenja ne strinjajo, da vsak izvedenec svoj izvid in mnenje posebej.

Če se podatki izvedencev v njihovem izvidu bistveno razlikujejo ali če je izvid enega ali več izvedencev nejasen, nepopoln ali pa sam s seboj ali z raziskanimi okoliščinami v nasprotju, te pomanjkljivosti pa se ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali z drugimi izvedenci.

Če so v mnenju enega ali več izvedencev nasprotja ali pomanjkljivosti ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti podanega mnenja, te pomanjkljivosti ali dvom pa se ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

255. člen

Zoper sklep sodišča iz 244., 245. in 254. člena tega zakona ni pritožbe.

256. člen

Določbe 244. člena, drugega odstavka 245. člena, 246. do 250. člena, drugega odstavka 251. člena in 255. člena tega zakona veljajo smiselno tudi za tolmače.

Zaslišanje strank

257. člen

Sporna dejstva, ki so pomembna za odločbo, lahko ugotovi sodišče tudi z zaslišanjem strank.

258. člen

Če se sodišče prepriča, da stranki oziroma osebi, ki jo je treba zaslišati kot stranko, niso znana sporna dejstva, ali če zaslišanje te stranke ni mogoče, lahko odloči, da se zasliši samo druga stranka.

Prav tako lahko sodišče odloči, da zasliši samo eno stranko, če druga stranka noče izpovedati ali če se ne odzove sodnemu vabilu.

259. člen

Dokazovanje z zaslišanjem strank po predsedniku senata ali po zaprošenem sodniku je dovoljeno le tedaj, če stranka zaradi nepremagljivih ovir ne more sama priti ali če bi njen prihod povzročil nesorazmerne stroške.

260. člen

Za stranko, ki nima pravdne sposobnosti, se zasliši njen zakoniti zastopnik. Sodišče lahko sklene, da se namesto zakonitega zastopnika ali poleg njega zasliši sama stranka, če je to zaslišanje mogoče.

Za pravno osebo se zasliši oseba, ki jo je po zakonu ali po njenih pravilih upravičena zastopati.

Če je kot stranka v sporu na eni strani udeleženi več oseb, odloči sodišče, ali naj se zaslišijo vse te osebe ali pa samo nekatere izmed njih.

261. člen

Vabilo na narok, na katerem se izvede dokaz z zaslišanjem strank, se vroči osebno stranki oziroma osebi, ki naj se zasliši za stranko.

V vabilu se mora navesti, da se bo na naroku izvedel dokaz z zaslišanjem strank in da je lahko stranka, ki pride na narok, zaslišana, čeprav druga stranka ne bi prišla (drugi odstavek 258. člena).

262. člen

Nobeni prisilni ukrepi niso dovoljeni zoper stranko, ki se ni odzvala sodnemu vabilu na zaslišanje; prav tako se stranka ne more prisiliti k izpovedbi.

Sodišče presodi glede na vse okoliščine, kakšen pomen ima to, da stranka ni prišla na zaslišanje ali da ni hotela izpovedati.

263. člen

Določbe o dokazovanju s pričami veljajo tudi pri dokazovanju z zaslišanjem strank, če ni za zaslišanje strank drugače določeno.

Devetnajsto poglavje ZAVAROVANJE DOKAZOV

264. člen

Če je utemeljena bojazen, da se kakšen dokaz pozneje ne bo mogel izvesti ali da bo njegova izvedba pozneje težja, se lahko med pravdo ali pred pravdo predlaga, naj se ta dokaz izvede.

Zavarovanje dokazov je dovoljeno zahtevati tudi potem, ko postane odločba, s katero je postopek končan, pravnomočna, če je to potrebno pred postopkom ali med postopkom z izrednimi pravnimi sredstvi.

265. člen

Če se predlaga zavarovanje dokazov med pravnim postopkom, je za zavarovanje pristojno sodišče, pred katerim teče postopek.

Če se zahteva zavarovanje dokazov pred uvedbo postopka kakor tudi v nujnih primerih, ko postopek že teče, je pristojno okrajno sodišče, na območju katerega so stvari, ki si jih je treba ogledati, oziroma okrajno sodišče, na območju katerega prebivajo tisti, ki ga je treba zaslišati.

O predlogu iz prvega odstavka tega člena odloča predsednik senata ali sodnik posameznik, ki vodi postopek, v primeru iz drugega odstavka tega člena pa sodnik posameznik pristojnega sodišča.

266. člen

V vlogi, s katero se zahteva zavarovanje dokazov, mora predlagatelj navesti dejstva, ki naj se dokažejo, dokaze, ki naj se izvedejo, in razloge, zaradi katerih misli, da se pozneje dokaz ne bo mogel izvesti ali da bo njegova izvedba težja. V vlogi je treba navesti tudi nasprotnikovo ime in priimek, razen če izhaja iz okoliščin, da nasprotnik ni znan.

267. člen

Vloga, v kateri se predlaga zavarovanje dokazov, se vroči nasprotniku, če je znan. Če pa bi bilo nevarno odlašati, odloči sodišče o predlogu tudi brez poprejšnje izjave nasprotnika.

V sklepu, s katerim ugotovi predlogu, določi sodišče narok za izvedbo dokazov, navede dejstva, o katerih se bodo izvajali dokazi, in kateri dokazi se bodo izvedli, če je treba, pa imenuje tudi izvedence.

Če nasprotniku ni bila prej vročena vloga, v kateri se predlaga zavarovanje dokazov, se mu ta vroči skupaj s sodnim sklepom, s katerim je sodišče ugodilo predlogu za zavarovanje dokazov.

Nasprotniku, ki ni znan ali se ne ve za njegovo prebivališče, lahko postavi sodišče začasnega zastopnika, da se udeleži naroka za izvedbo dokazov (82. člen). O taki postavitvi ni treba izdati oglasa.

Sodišče lahko v nujnih primerih odloči, da se začne izvajanje dokazov, še preden se vroči nasprotniku sklep, s katerim je bilo ugodeno predlogu za zavarovanje dokazov.

Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu za zavarovanje dokazov in zoper sklep, s katerim se odloči, da se začne izvedba dokazov, še preden se sklep vroči nasprotniku, ni pritožbe.

268. člen

Če se izvedejo dokazi, še preden je uveden postopek, se zapisnik o izvedbi dokazov shrani pri sodišču, pred katerim so bili dokazi izvedeni.

Če postopek teče, pa zavarovanja dokazov ni izvedlo pravnomočno sodišče, se pošlje zapisnik pravnemu sodišču.

Dvajseto poglavje

PRIPRAVE ZA GLAVNO OBRAVNAVO

269. člen

Po prejemu tožbe se opravijo priprave za glavno obravnavo.

Te priprave obsegajo predhodni preizkus tožbe, vročitev tožbe tožencu zaradi odgovora in razpis glavne obravnave.

Priprave za glavno obravnavo vodi predsednik senata.

Med pripravami za glavno obravnavo lahko stranke pošiljajo vloge, v katerih navedejo dejstva, ki jih imajo namen zatrjevati na glavni obravnavi, in dokaze, ki jih nameravajo predlagati.

270. člen

Med pripravami za glavno obravnavo do naroka za glavno obravnavo ima predsednik senata pravico odločati:

1. o vstopu prednika v pravdo;
2. o intervenciji;
3. o zavarovanju dokazov;
4. o spremembi tožbe;
5. o ustavitvi postopka zaradi umika tožbe;
6. o prekinitvi ali mirovanju postopka;
7. o začasnih odredbah;
8. o združitvi pravnih in o razločitvi postopka;
9. o določitvi ali podaljšanju sodnih rokov;
10. o razpisu ali preložitvi narokov;
11. o vrnitvi v prejšnje stanje zaradi zamude roka ali naroka;
12. o oprostitvi stranke plačila stroškov postopka;
13. o varščini za pravdne stroške;
14. o položitvi predujma za stroške posameznih pravnih dejanj;
15. o postavitvi izvedenca;
16. o postavitvi začasnega zastopnika;
17. o vročitvi sodnih pisanj;
18. o ukrepih za popravilo vlog;
19. o pravilnosti pooblastila;
20. o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na vodstvo postopka.

Opravila iz točk 3, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 in 18 lahko opravlja strokovni sodelavec.

Zoper odločbe, izdane med pripravami za glavno obravnavo in se nanašajo na vodstvo postopka, ni pritožbe.

271. člen

Predsednik senata lahko izda med pripravami za glavno obravnavo sodbo na podlagi pripoznavne, sodbo na podlagi odpovedi in zamudno sodbo ter sprejme na zapisnik sodno poravnavo.

Predhodni preizkus tožbe

272. člen

Po predhodnem preizkusu tožbe ima predsednik senata pravico izdati sklepe iz 270. člena tega zakona, če ne gre za vprašanja, o katerih je mogoče po naravi stvari ali po določbah tega zakona odločiti šele v nadaljnjem postopku.

273. člen

Če ugotovi, da je tožba nerazumljiva ali nepopolna ali da obstajajo pomanjkljivosti, ki se nanašajo na sposobnost tožeče ali tožene stranke biti pravdna stranka, ali da obstajajo pomanjkljivosti glede zakonitega zastopanja stranke ali pa pomanjkljivosti, ki se nanašajo na pravico zastopnika, da lahko

začne pravdo, kadar se zahteva za to posebno dovoljenje, ali da stranke ne zastopa oseba, ki je lahko pooblaščenec po določbah tega zakona, izda predsednik senata potrebne ukrepe, ki jih določa ta zakon (81., 87. in 108. člen), da se pomanjkljivosti odpravijo.

274. člen

Po predhodnem preizkusu tožbe izda predsednik senata sklep, s katerim se tožba zavrže, če ugotovi, da odločanje o tožbenem zahtevku ne spada v sodno pristojnost (18. člen), da je bila tožba vložena prepozno, če je s posebnimi predpisi določen rok za tožbo, da o tožbenem zahtevku že teče pravda, da je stvar pravnomočno razsojena, da je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava ali da ni podana pravna korist tožeče stranke za vložitev tožbe.

Predsednik senata izda tudi sklep, s katerim se sodišče izreče za nepristojno (19. in 22. člen) in zadevo odstopi drugemu sodišču.

275. člen

Če misli, da ni zadostne podlage za odločitev o kakšnem vprašanju, ki je nastalo med predhodnim preizkusom tožbe, počaka predsednik senata z odločitvijo o tem do prejema odgovora na tožbo.

Odgovor na tožbo

276. člen

Tožbo, ki ima vse sestavine iz 180. člena tega zakona in za katero je plačana dolžna sodna taksa, mora sodišče vročiti toženi stranki, da nanjo odgovori. Skupaj s tožbo pošlje sodišče tudi priloge k tožbi.

Sodišče mora tožbo poslati toženi stranki v 30 dneh od njene vložitve oziroma v 30 dneh od odločitve o predlogu za oprostitev plačila sodnih taks.

277. člen

Tožena stranka mora odgovoriti na tožbo v 30 dneh od njene vročitve, razen če ta zakon ne določa drugače.

Sodišče opozori toženo stranko, da bo v primeru, če v roku iz prvega odstavka tega člena ne bo odgovorila na tožbo, ali če odgovor na tožbo ne bo obrazložen (prvi odstavek 278. člena), izdalo sodbo, s katero bo tožbenemu zahtevku ugodilo (zamudna sodba).

278. člen

Odgovor na tožbo mora biti obrazložen, sicer se šteje, da ni vložen. Iz obrazložitve mora izhajati, ali tožena stranka nasprotuje tožbenemu zahtevku v celoti ali deloma in v katerem delu.

Tožena stranka mora odgovoru na tožbo priložiti listine in predlagati dokaze, s katerimi se ugotavljajo dejstva, ki jih navaja v odgovoru.

279. člen

Odgovor na tožbo mora sodišče vročiti tožeči stranki v 30 dneh od prejema.

Razpis naroka za glavno obravnavo

280. člen

Narok za glavno obravnavo razpiše predsednik senata.

Narok za glavno obravnavo je treba določiti tako, da ostane strankam zadosti časa za pripravo, vendar najmanj petnajst dni od prejema vabila.

Predsednik senata povabi na narok stranke ter priče in izvedence, za katere je odločil, da jih bo povabil na glavno obravnavo.

Enaindvajseto poglavje GLAVNA OBRAVNAVA

Potek glavne obravnave

281. člen

Predsednik senata začne glavno obravnavo in razglasi predmet obravnavanja. Nato ugotovi, ali so prišli vsi povabljeni; če niso, se prepriča, ali so bili v redu povabljeni in ali so opravičili svoj izostanek.

282. člen

Če ne pride na prvi narok za glavno obravnavo tožeča ali tožena stranka kakor tudi če ne pride na kakšen poznejši narok tožeča ali tožena stranka, se obravnava vseeno opravi.

283. člen

Če se stranka ali njen zakoniti zastopnik ne more jasno in določno izjaviti o zadevi, ki se obravnava, pa nima pooblaščenca, jo predsednik senata opozori, naj si vzame pooblaščenca.

Če si stranka ne more takoj vzeti pooblaščenca, senat na njen predlog preloži narok.

284. člen

Prvi narok za glavno obravnavo se začne s podajanjem tožbe, nato pa tožena stranka odgovarja na njene navedbe.

V nadaljnjem poteku obravnave se obravnavajo predlogi strank in dejanske navedbe, s katerimi stranke utemeljujejo svoje predloge oziroma izpodbijajo predloge nasprotnika, in tudi dokazi, ki so jih ponudile, izvedejo se dokazi in obravnavajo uspehi dokazovanja.

Stranke lahko podajajo tudi svoja pravna naziranja, ki se nanašajo na sporni predmet.

Kadar je v tem zakonu določeno, da lahko poda stranka kakšen ugovor ali predlog ali opravi kakšno drugo pravdno dejanje, dokler se tožena stranka na glavni obravnavi ne spusti v obravnavanje glavne stvari, lahko poda tožeča stranka tak ugovor oziroma predlog oziroma opravi kakšno drugo pravdno dejanje, dokler ne konča podajanja tožbe, tožena stranka pa, dokler ne konča svojega odgovora na tožbo.

285. člen

Predsednik senata postavlja vprašanja in skrbi za drug primeren način, da se med obravnavo navedejo vsa odločilna dejstva, da se dopolnijo nepopolne navedbe strank o pomembnih dejstvih, da se ponudijo ali dopolnijo dokazila, ki se nanašajo na navedbe strank, in sploh da se dajo vsa potrebna pojasnila, da se ugotovi sporno dejansko stanje in sporno pravno razmerje, ki sta pomembni za odločbo.

286. člen

Stranka mora najkasneje na prvem naroku za glavno obravnavo navesti vsa dejstva, ki so potrebna za utemeljitev njenih predlogov, ponuditi dokaze, ki so potrebni za ugotovitev njenih navedb, in se izjaviti o navedbah in ponujenih dokazih nasprotne stranke.

Stranke lahko tudi na poznejših narokih za glavno obravnavo navajajo nova dejstva in predlagajo nove dokaze, vendar le, če jih brez svoje krivde niso mogle navesti na prvem naroku.

Pod pogojem iz prejšnjega odstavka lahko stranke tudi med glavno obravnavo pošiljajo vloge, v katerih navajajo dejstva, ki jih nameravajo zatrjevati na naroku, in dokaze, ki jih nameravajo predlagati.

Dejstva in dokazi, ki so navedeni v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom tega člena, se ne upoštevajo.

287. člen

Izvedbo dokazov odredi sodišče s sklepom, v katerem se navedeta sporno dejstvo, o katerem naj se izvede dokaz, in dokazilo.

Predlagane dokaze, za katere misli, da niso pomembni za odločbo, senat zavrne in navede v sklepu, zakaj jih je zavrnil.

Zoper sklep, s katerim se odredi ali zavrne izvedba dokaza, ni posebne pritožbe.

Sodišče v nadaljnjem teku pravde ni vezano na svoj prejšnji dokazni sklep.

288. člen

Če stranka ugovarja, da odločitev o tožbenem zahtevku ne spada v sodno pristojnost, da o istem zahtevku že teče pravda, da je stvar pravnomočno razsojena ali da je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava, sodišče odloči, ali naj te ugovore obravnava, in o njih odloči ločeno od glavne stvari ali pa skupaj z njo.

Če sodišče ne ugotovi ugovoru iz prvega odstavka tega člena, ki ga je obravnavalo skupaj z glavno stvarjo, ali če sodišče po ločenem obravnavanju ne ugotovi temu ugovoru in sklene, da se takoj nadaljuje glavna obravnava, se sklep o ugovoru vzame v odločbo o glavni stvari.

Zoper sklep, s katerim se zavrnejo ugovori strank, ni posebne pritožbe, če je senat sklenil, da takoj nadaljuje obravnavanje glavne stvari.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena veljajo tudi tedaj, če sodišče po uradni dolžnosti sklene, da bo ločeno od glavne stvari obravnavalo, ali spada stvar v sodno pristojnost ali že teče pravda ali je stvar že pravnomočno razsojena in ali je bila o spornem predmetu sklenjena sodna poravnava.

289. člen

Ko predsednik senata konča zaslišanje posamezne priče, izvedenca ali stranke, jim lahko člani senata neposredno postavljajo vprašanja.

Stranka in njen zastopnik ali pooblaščenec lahko z dovoljenjem predsednika senata neposredno postavljata vprašanja nasprotni stranki, pričam in izvedencem.

Predsednik senata prepove stranki določeno vprašanje ali ji prepove odgovor na posamezno vprašanje, če je v vprašanju že vsebovano, kako je treba nanj odgovoriti, ali če se vprašanje ne nanaša na zadevo.

Na zahtevo stranke se zapišeta v zapisnik vprašanje, ki je bilo prepovedano, in vprašanje, na katero je bil prepovedan odgovor.

290. člen

Zaslišane priče in izvedenci ostanejo v sodni dvorani, če jih predsednik senata po izjavi strank popolnoma ne odpusti ali ne odredi, naj se začasno odstranijo iz dvorane.

Predsednik senata lahko odredi, naj se zaslišane priče pozneje znova pokličejo in še enkrat zaslišijo v navzočnosti ali nenavzočnosti drugih prič in izvedencev.

291. člen

Ko senat misli, da je zadeva obravnavana, tako da se lahko izda odločba, naznani predsednik senata, da je glavna obravnava končana. Nato se senat umakne na posvetovanje in glasovanje, da izda odločbo.

Senat lahko sklene, da konča glavno obravnavo tudi tedaj, če je treba, da se preskrbijo še kakšni spisi, v katerih so dokazi, potrebni za odločitev, ali če je treba počakati na zapisnik o dokazih, ki jih je izvedel zaproseni sodnik, pa se stranke odpovejo obravnavanju teh dokazov ali senat misli, da to obravnavanje ni potrebno.

292. člen

Senat lahko med posvetovanjem in glasovanjem sklene, da se končana glavna obravnava znova začne, če je to potrebno, da se dopolni postopek ali razjasni posamezna pomembnejša vprašanja.

Javnost glavne obravnave

293. člen

Glavna obravnava je javna.

Na obravnavi smejo biti navzoče samo polnoletne osebe.

Osebe, ki so navzoče na obravnavi, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja.

Določba tretjega odstavka tega člena ne velja za paznike oseb, ki sodelujejo v postopku.

294. člen

Senat lahko izključi javnost vse glavne obravnave ali nje-nega dela, če to zahtevajo koristi uradne, poslovne ali osebne skrivnosti, koristi javnega reda ali razlogi morale.

Senat lahko izključi javnost tudi tedaj, če se z ukrepi za vzdrževanje reda, ki so določeni v tem zakonu, ne more zagotoviti neoviran potek obravnave.

295. člen

Izključitev javnosti ne velja za stranke, njihove zakonite zastopnike, pooblaščenca in interveniente.

Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, navzoče posamezne uradne osebe, sodno osebje ter znanstveni in javni delavci, če je to pomembno za njihovo službo oziroma znanstveno ali javno delovanje.

Na zahtevo stranke lahko senat dovoli, da sta na obravnavi navzoči največ dve osebi, ki ju ona določi.

Predsednik senata opozori tiste, ki so navzoči na obravnavi, katere javnost je izključena, da so dolžni varovati kot skrivnost vse, kar zvedo na obravnavi, in jih opozori na posledice, če bi izdali skrivnost.

296. člen

O izključitvi javnosti odloči sodišče s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

Zoper sklep o izključitvi javnosti ni posebne pritožbe.

297. člen

Določbe o javnosti na glavni obravnavi veljajo smiselno tudi za narok zunaj glavne obravnave pred predsednikom senata in za narok pred zaprosenim sodnikom.

Vodstvo glavne obravnave

298. člen

Predsednik senata vodi glavno obravnavo, izprašuje stranke, izvaja dokaze, daje besedo članom senata, strankam ter njihovim zakonitim zastopnikom in pooblaščenem in razglaša odločbe senata.

Dolžnost predsednika senata je skrbeti za to, da se sporni predmet vsestransko razišče, da pa se vendar pri tem postopek ne zavlačuje, tako da se obravnava, če je mogoče, dokonča na enem naroku.

Sodišče ni vezano na svoj sklep, ki se nanaša na vodstvo obravnave.

Zoper sklepe, ki se nanašajo na vodstvo obravnave, ni posebne pritožbe.

299. člen

Zunaj naroka za glavno obravnavo lahko predsednik senata ali v skladu s tem zakonom strokovni sodelavec izda odločbe iz 270. in 271. člena tega zakona.

300. člen

Kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, se lahko vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Senat lahko odloči, da se za skupno obravnavanje pred njim združi več pravnih vidikov spora, da se opredelijo sporna in bistvena vprašanja in proučiti možnosti za sodno poravnavo ter si prizadevati za njeno sklenitev.

Senat lahko odloči, da se ločeno obravnavajo posamezni zahtevi iz iste tožbe, in lahko izda po končanem ločenem obravnavanju posebne odločbe o teh zahtevkih.

301. člen

Če senat sklene, da se narok za glavno obravnavo preloži, poskrbi predsednik senata, da se preskrbijo za naslednji narok vsi dokazi, ki naj se na tem naroku izvedejo, in da se opravijo druge priprave, da bi se mogla obravnavati končati na tem naroku.

Zoper sodni sklep, s katerim se preloži narok ali zavrnejo predlogi strank za preložitve naroka, ni pritožbe.

302. člen

Če se narok preloži, se opravi nov narok po možnosti pred istim senatom.

Če se opravi nov narok pred istim senatom, se glavna obravnavo nadaljuje in predsednik senata pove na kratko potek prejšnjih narokov; vendar pa sme senat v tem primeru skleniti, da se obravnavo znova začne.

Če se opravi narok pred spremenjenim senatom, se mora glavna obravnavo znova začeti; vendar pa sme senat potem, ko so se stranke o tem izjavile, odločiti, da se priče in izvedenci ne zaslišijo znova in da se ne opravi nov ogled, temveč da se preberejo zapisniki o izvedbi teh dokazov.

Vzdrževanje reda na glavni obravnavi

303. člen

Dolžnost sodišča je skrbeti med glavno obravnavo za red v sodni dvorani in za dostojanstvo sodišča.

304. člen

Če kdo, ki se udeležuje postopka, ali kdo, ki je kot poslušalec navzoč pri obravnavi, žali sodišče ali druge udeležence v postopku, ovira delo ali se ne pokori ukazom predsednika senata glede vzdrževanja reda, ga sme senat odstraniti iz sodne dvorane ali kaznovati z denarno kaznijo po tretjem odstavku 11. člena tega zakona, lahko pa ga tudi odstrani in kaznuje z denarno kaznijo.

Če je stranka odstranjena iz sodne dvorane, se opravi narok tudi brez njene navzočnosti.

Če je iz sodne dvorane odstranjen pooblaščenec, preloži senat na zahtevo stranke narok, če pa stranka ni bila navzoča na naroku, preloži senat vselej narok in obvesti stranko, da je bil njen pooblaščenec odstranjen z naroka zaradi motenja reda.

Če kaznuje sodišče z denarno kaznijo ali odstrani iz sodne dvorane kot pooblaščenca odvetnika, odvetniškega kandidata ali odvetniškega pripravnika, obvesti o tem odvetniško zbornico.

Pritožba zoper sklep o denarni kazni ali o odstranitvi iz sodne dvorane ne zadrži izvršitve sklepa.

305. člen

Pravice, ki jih imata glede vzdrževanja reda na glavni obravnavi predsednik senata in senat, imata tudi predsednik senata na naroku zunaj glavne obravnave in zaproseni sodnik.

Dvaindvajseto poglavje

PORAVNALNI NAROK IN SODNA PORAVNAVA

305.a člen

Po prejemu odgovora na tožbo sodišče pred glavno obravnavo razpiše poravnalni narok.

Na poravnalnem naroku mora sodišče s strankami odprto razpravljati o dejanskih in pravnih vidikih spora, da se opredelijo sporna in bistvena vprašanja in proučiti možnosti za sodno poravnavo ter si prizadevati za njeno sklenitev.

Na poravnalnem naroku je javnost izključena.

Sodišče lahko odloči, da se poravnalni narok ne razpiše, če so stranke predhodno že brezuspešno izvedle postopek mirnega reševanja spora ali če sodišče oceni, da ni možnosti za sklenitev sodne poravnave ali da ta ne predstavlja primerne načina rešitve spora.

305.b člen

Na zahtevo sodišča se mora stranka poravnalnega naroka udeležiti osebno in osebno odgovarjati na vprašanja sodišča.

Če na poravnalnem naroku stranko zastopa pooblaščenec, mora ta imeti izrecno pooblastilo za sodno poravnavo.

Če nobena od strank ne pride na poravnalni narok, nastane mirovanje postopka.

Če na poravnalni narok ne pride ena od strank, se šteje, da poskus poravnave ni uspel.

Na predlog strank, ki soglašajo, da se opravi poskus alternativne rešitve spora, lahko sodišče prekine pravdni postopek za čas, ki ne sme biti daljši od treh mesecev.

305.c člen

Če se poravnalni narok ne zaključi s sklenitvijo sodne poravnave, sodišče praviloma takoj začne glavno obravnavo.

Če do sklenitve poravnave ni prišlo, pa sodišče oceni, da obstaja verjetnost, da bosta stranki sklenili sodno poravnavo, lahko s soglasjem strank takoj določi nov poravnalni narok.

Vabilo na poravnalni narok se vroči hkrati z vabilom na glavno obravnavo. V vabilu na poravnalni narok sodišče stranke izrecno opozori, da bo v primeru, če poravnalni narok ne bo uspel, takoj začelo glavno obravnavo, stranki pa opozori tudi na posledice izostanka ene ali obeh strank (305.b člen).

306. člen

Stranke lahko med postopkom pred pravnim sodiščem kadar koli sklenejo poravnavo o spornem predmetu (sodna poravnava).

Poravnava lahko obsega ves tožbeni zahtevek ali njegov del, vsebuje lahko tudi ureditev drugih spornih vprašanj med strankama, v poravnavo pa se lahko poleg strank vključi tudi oseba, ki ni stranka postopka.

Sodišče mora ves čas postopka paziti na možnost za sklenitev sodne poravnave, stranke mora na to možnost opozarjati in jim pomagati, da se poravnajo.

Pred sodiščem se ne more skleniti poravnava glede zahtevkov, s katerimi stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Če sodišče izda sklep, s katerim ne dovoli sodne poravnave, počaka s postopkom, dokler sklep ne postane pravno močen.

307. člen

Sporazum strank o poravnavi se vpiše v zapisnik.

Sodna poravnava je sklenjena, ko stranki, potem ko prebereta zapisnik o poravnavi, podpišeta ta zapisnik.

Strankam se izda na njihovo zahtevo overjen prepis zapisnika, v katerem je vpisana poravnava.

Sodno poravnavo je mogoče skleniti tudi tako, da stranki podpišeta pisni predlog poravnave, ki ga pripravi in strankam pošlje sodnik.

308. člen

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali ne teče morda pravda o predmetu, o katerem je bila prej sklenjena sodna poravnava; če ugotovi, da teče pravda o predmetu, o katerem je že sklenjena sodna poravnava, zavrže tožbo.

309. člen

Kdor namerava vložiti tožbo, lahko poskusi pri okrajnem sodišču, na območju katerega ima nasprotna stranka prebivališče, doseči sodno poravnavo.

Sodišče, ki prejme takšen predlog, povabi nasprotno stranko in jo seznani s predlogom za poravnavo.

Stroške takega postopka plača predlagatelj.

Triindvajseto poglavje

SODBA

310. člen

S sodbo odloči sodišče o zahtevku, ki se nanaša na glavno stvar in stranske terjatve.

Če je več zahtevkov, se odloči praviloma o vseh zahtevkih z eno sodbo.

Če je bilo več pravnih združenih v skupno obravnavanje, pa je za razsojo zrela ena sama pravda, se lahko izda sodba samo glede te pravde.

311. člen

Sodišče sme naložiti toženi stranki, naj opravi določeno dajatev, le tedaj, če je ta zapadla do konca glavne obravnave.

Če sodišče ugotovi zahtevku za preživnino, lahko obsodi toženo stranko tudi na dajatev, ki še niso zapadle.

Sodba, s katero se tožena stranka obsodi, da mora izročiti ali prevzeti stvari, ki so bile dane v najem ali zakup, se lahko izda, še preden preneha to razmerje.

312. člen

Če je tožeča stranka v tožbi zahtevala, naj se ji prisodi določena dajatev, hkrati pa je v tožbi ali do konca glavne obravnave izjavila, da je pripravljena namesto te dajatve sprejeti drugo dajatev, izreče sodišče v sodbi, s katero ugotovi tožbenemu zahtevku, da toženi stranki ni treba izpolniti prve dajatve, če izpolni drugo.

313. člen

Kadar se v sodbi naloži kakšna dajatev, se določi tudi rok, v katerem se mora izpolniti.

Če ni v posebnih predpisih drugače določeno, znaša rok za izpolnitev dajatve petnajst dni, vendar pa lahko določi sodišče za dajatev, ki niso denarne, daljši rok. V meničnih in čekovnih sporih znaša ta rok osem dni.

Rok za izpolnitev dajatve začne teči prvi dan po vročitvi prepisa sodbe stranki, ki ji je naložena izpolnitev.

Delna sodba

314. člen

Če so od več tožbenih zahtevkov zaradi pripoznavne ali na podlagi obravnavanja samo nekateri od njih zreli za končno odločbo ali je samo del posameznega zahtevka zrel za končno odločbo, lahko sodišče glede zrelih zahtevkov oziroma dela zahtevka konča obravnavo in izda sodbo (delna sodba).

Delno sodbo sme izdati sodišče tudi takrat, ko je bila vložena nasprotna tožba, če je zrel za odločbo samo zahtevek tožbe ali samo zahtevek nasprotne tožbe.

Pri presoji vprašanja, ali naj izda delno sodbo, upošteva sodišče zlasti velikost zahtevka ali dela zahtevka, ki je zrel za odločbo.

Glede pravnih sredstev in izvršbe se šteje delna sodba za samostojno sodbo.

Vmesna sodba

315. člen

Če je tožena stranka izpodbijala tako podlago kakor tudi višino tožbenega zahtevka, pa je glede podlage stvar zrela za odločbo, lahko izda sodišče, če je to smotno, najprej sodbo samo o podlagi tožbenega zahtevka (vmesna sodba).

Sodišče počaka z obravnavanjem o višini tožbenega zahtevka, dokler ne postane vmesna sodba pravnomočna.

Sodba na podlagi pripoznavne

316. člen

Če tožena stranka do konca glavne obravnave pripozna tožbeni zahtevek, izda sodišče brez nadaljnjega obravnavanja sodbo, s katero tožbenemu zahtevku ugotovi (sodba na podlagi pripoznavne).

Sodišče ne izda sodbe na podlagi pripoznavne, čeprav so izpolnjeni potrebni pogoji, če spozna, da gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Izdaja sodbe na podlagi pripoznavne se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz drugega odstavka tega člena poprej dobijo obvestila.

Pripoznavo tožbenega zahtevka na naroku ali v pisni vlogi lahko prekliče tožena stranka tudi brez privolitve tožeče stranke do izdaje sodbe.

Sodba na podlagi odpovedi

317. člen

Če se tožnik do konca glavne obravnave odpove tožbenemu zahtevku, izda sodišče brez nadaljnjega obravnavanja sodbo, s katero zavrne tožbeni zahtevek (sodba na podlagi odpovedi).

Za odpoved tožbenemu zahtevku ni potrebna privolitev tožene stranke.

Sodišče ne izda sodbe na podlagi odpovedi, čeprav so izpolnjeni potrebni pogoji, če spozna, da gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena).

Izdaja sodbe na podlagi odpovedi se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz tretjega odstavka tega člena poprej dobijo obvestila.

Odpoved tožbenemu zahtevku na naroku ali v pisni vlogi lahko tožeča stranka prekliče tudi brez privolitve tožene stranke do izdaje sodbe.

Zamudna sodba

318. člen

Če tožena stranka v roku iz 277. člena tega zakona ne odgovori na tožbo, izda sodišče sodbo, s katero ugotovi tožbenemu zahtevku (zamudna sodba), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je toženi stranki pravilno vročena tožba v odgovor;
2. da ne gre za zahtevek, s katerim stranke ne morejo razpolagati (tretji odstavek 3. člena tega zakona);
3. da izhaja utemeljenost tožbenega zahtevka iz dejstev, ki so navedena v tožbi;
4. da dejstva, na katera se opira tožbeni zahtevek, niso v nasprotju z dokazi, ki jih je predložil sam tožnik, ali z dejstvi, ki so splošno znana.

Izdaja zamudne sodbe se odloži, če je treba, da se o okoliščinah iz prejšnjega odstavka poprej dobijo obvestila.

Če iz dejstev, ki so navedena v tožbi, ne izhaja utemeljenost tožbenega zahtevka, izda sodišče sodbo, s katero tožbeni zahtevek zavrne.

Pravnomočnost sodbe

319. člen

Sodba, ki se ne more več izpodbijati s pritožbo, postane pravnomočna, kolikor je v njej odločeno o zahtevku tožbe ali nasprotne tožbe.

Sodišče mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je stvar že pravnomočno razsojena. Če ugotovi, da je bila pravda začeta o zahtevku, o katerem je bilo že pravnomočno odločeno, zavrne tožbo.

Če je v sodbi odločeno o terjatvi, ki jo je tožena stranka uveljavljala z ugovorom zaradi pobota, postane odločba o obstoju ali neobstoju take terjatve pravnomočna.

320. člen

Sodišče je vezano na svojo sodbo, ko je sodba razglašena, če ni bila razglašena, pa ko je odpravljena.

Nasproti strankam ima sodba učinek šele od dneva, ko jim je vročena.

Izdaja in razglasitev sodbe

321. člen

Sodba se izda in razglasi v imenu ljudstva.

Kadar se opravi glavna obravnava pred senatom, izdajo sodbo predsednik senata in člani senata, ki so sodelovali na naroku, na katerem je bila glavna obravnava končana. Takoj po koncu glavne obravnave izda senat sodbo, ki jo razglasi predsednik senata.

V bolj zapletenih zadevah lahko sodišče odloči, da bo sodbo izdalo pisno. V takem primeru se sodba ne razglasi, temveč se vroči strankam v tridesetih dneh od dneva, ko je bila glavna obravnava končana.

V primeru iz drugega odstavka 291. člena tega zakona izda sodišče sodbo in jo vroči strankam najpozneje v tridesetih dneh od dneva, ko prejme spise, listine, druge podatke oziroma zapisnik. Ta sodba se ne razglasi.

322. člen

Kadar se sodba razglasi, prebere predsednik senata javno izrek sodbe in sporoči na kratko razloge sodbe.

Ob razglasitvi sodbe se lahko sporoči, da je sodišče sklenilo, da bo o odmeri stroškov odločilo pozneje. V tem primeru odmeri stroške predsednik senata, odločba pa se vzame v pisni odpravek sodbe.

Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej javno prebere, sodišče pa odloči, ali in koliko naj se izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

Vsi navzoči poslušajo branje izreka sodbe stoje.

Pisna izdelava in vročitev sodbe

323. člen

Sodba mora biti pisno izdelana v tridesetih dneh od izdaje.

Izvirnik sodbe, ki se izda v fizični obliki, podpiše predsednik senata z lastnoročnim podpisom. Sodbo, ki se izda v elektronski obliki, podpiše predsednik senata s svojim varnim elektronskim podpisom in varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če je varen elektronski podpis predsednika senata overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo sodišča, varen elektronski podpis sodišča ni potreben. Sodbe, ki se obdelajo v informacijskem sistemu samodejno, imajo lahko namesto podpisa in žiga faksimile.

Sodba, ki je bila izdana v fizični ali elektronski obliki, se strankam lahko vroči v overjenem prepisu oziroma v elektronskem (skeniranem) prepisu ali v elektronski obliki.

324. člen

Pisna sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev ter pravni pouk o pritožbi.

Uvod sodbe obsega: navedbo, da se sodba izreka v imenu ljudstva, naslov sodišča, ime in priimek predsednika in članov senata, ime in priimek in stalno oziroma začasno prebivališče strank, njihovih zastopnikov in pooblaščenec, kratko navedbo spornega predmeta, dan, ko je bila končana glavna obravnava, in dan, ko je bila sodba izdana.

Izrek sodbe obsega odločbo, s katero je sodišče ugodilo posameznim zahtevkom, ki se nanašajo na glavno stvar in stranske terjatve, ali jih je zavrnilo, in odločbo o obstoju ali neobstoju terjatve, ki je bila uveljavljena zaradi pobota (tretji odstavek 319. člena).

V obrazložitvi navede sodišče zahtevke strank in njihove navedbe o dejstvih, na katera se ti zahtevki opirajo, dokaze ter predpise, na katere je oprlo sodbo.

V obrazložitvi zamudne sodbe, sodbe na podlagi priporočila ali sodbe na podlagi odpovedi, se navedejo samo razlogi, ki upravičujejo tako sodbo.

V pravnem pouku o pritožbi navede sodišče rok za vložitev pritožbe in pri katerem sodišču se pritožba vložiti.

Dopolnilna sodba

325. člen

Če sodišče ni odločilo o vseh zahtevkih, o katerih bi moralo odločiti s sodbo, ali ni odločilo o delu zahtevka, lahko stranka v petnajstih dneh od prejema sodbe predlaga pravnemu sodišču, naj se sodba dopolni.

Prepozen ali neutemeljen predlog za dopolnitev sodbe sodišče zavrže oziroma zavrne brez naroka.

326. člen

Če predsednik senata spozna, da je predlog za dopolnitev sodbe utemeljen, razpiše glavno obravnavo, da se izda sodba o zahtevku, o katerem ni bilo odločeno (dopolnilna sodba).

Dopolnilna sodba se lahko izda tudi brez nove glavne obravnave, če naj jo izda isti senat, ki je izdal prvotno sodbo, zahtevek, glede katerega se zahteva dopolnitev, pa je bil zadosti obravnavan.

Če senat spozna, da je predlog za dopolnilno sodbo prepozen ali neutemeljen, ga s sklepom zavrže oziroma zavrne.

Če se predlog za dopolnitev sodbe nanaša samo na stroške postopka, odloči o njem predsednik senata brez naroka.

327. člen

Če je poleg predloga za dopolnitev sodbe vložena tudi pritožba zoper sodbo, sodišče prve stopnje počaka in ne pošlje pritožbe sodišču druge stopnje, dokler ne odloči o predlogu za dopolnitev sodbe in se ne izteče rok za pritožbo zoper to odločbo.

Če se zoper odločbo o dopolnitvi sodbe vložijo pritožba, se ta pritožba skupaj s pritožbo zoper prvotno sodbo pošlje sodišču druge stopnje.

Če se izpodbija sodba prve stopnje s pritožbo samo zaradi tega, ker sodišče prve stopnje ni s sodbo odločilo o vseh zahtevkih strank, ki so bili predmet pravde, se šteje pritožba za predlog stranke, naj se izda dopolnilna sodba.

Poprava sodbe

328. člen

Predsednik senata kadar koli popravi napake v imenih in številkah ter druge očitne pisne in računske pomote, pomanjkljivosti glede oblike in neskladnost prepisa sodbe z izvirnikom.

O popravilu se izda poseben sklep, ki se zapiše na koncu izvirnika, strankam pa se vroči prepis sklepa.

Če se izvirnik in prepis sodbe ne ujemata glede kakšne odločitve, ki je vsebovana v izreku sodbe, se vročijo strankam popravljeni prepisi sodbe s pripombo, da se s tem prepisom nadomešča prejšnji prepis. V takšnem primeru teče rok za pravno sredstvo glede popravljenega dela sodbe od dneva, ko je bil strankam vročen popravljeni prepis sodbe.

O popravilu sodbe lahko odloči sodišče brez zaslišanja strank.

Štiriindvajseto poglavje

SKLEP

329. člen

Vse sklepe, ki se izdajajo na naroku, razglasi predsednik senata.

Sklep, ki je bil razglašen na naroku, se vroči strankam v overjenem prepisu samo tedaj, če je zoper ta sklep dovoljena posebna pritožba, če se lahko na podlagi sklepa takoj zahteva izvršba ali če to zahteva vodstvo pravde.

Sodišče je vezano na svoje sklepe, če se ti ne nanašajo na vodstvo pravde ali če ni s tem zakonom drugače določeno.

Kadar se sklep ne vroči pisno, ima nasproti strankam učinek takoj, ko je razglašen.

330. člen

Sklepi, ki jih izda sodišče zunaj naroka, se sporočijo strankam z vročitvijo overjenega prepisa.

Če se s sklepom zavrne predlog ene stranke brez prejšnjega zaslišanja nasprotne stranke, se tej stranki sklep ne vroči.

331. člen

Sklep mora biti obrazložen, če se z njim zavrača predlog stranke ali če se z njim odloča o predlogih strank, ki si med seboj nasprotujejo, lahko pa je obrazložen tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno.

Pisni odpravek sklepa mora vselej obsegati uvod in izrek, obrazložitev pa le tedaj, če mora biti sklep po prvem odstavku tega člena obrazložen.

332. člen

Določbe 313. člena, drugega odstavka 320. člena, drugega odstavka 321. člena, drugega odstavka 322. člena in členov 323 do 328 tega zakona veljajo smiselno tudi za sklepe.

B. Postopek s pravnimi sredstvi

Petindvajseto poglavje

REDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Pritožba zoper sodbo

Pravica pritožbe

333. člen

Zoper sodbo, izdano na prvi stopnji, se smejo stranke pritožiti v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe, če ni v tem zakonu določen kakšen drug rok. V meničnih in čekovnih sporih znaša ta rok osem dni.

Pravočasna pritožba ovira, da bi postala sodba pravno-močna v tistem delu, v katerem se s pritožbo izpodbija.

O pritožbi zoper sodbo odloča sodišče druge stopnje.

334. člen

Stranka se lahko odpove pritožbi od trenutka, ko je sodba razglašena, če se sodba ne razglasi, pa od takrat, ko ji je vročen njen prepis.

Dokler sodišče druge stopnje ne izda odločbe, lahko stranka umakne že vloženo pritožbo.

Odpoved pritožbi in umik pritožbe se ne moreta preklicati.

Vsebina pritožbe

335. člen

Pritožba mora obsegati:

1. navedbo sodbe, zoper katero se vlaga;
2. izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. pritožbene razloge;
4. podpis pritožnika.

336. člen

Če se po podatkih pritožbe ne more ugotoviti, katera sodba se izpodbija, ali če pritožba ni podpisana (nepopolna pritožba), zahteva sodišče prve stopnje s sklepom, zoper katerega ni pritožbe, naj jo pritožnik v določenem roku dopolni ali popravi.

Če pritožnik v določenem roku ne izpolni te zahteve, sodišče prve stopnje s sklepom zavrže pritožbo kot nepopolno.

Če je pritožba vsebinsko še drugače pomanjkljiva, jo sodišče prve stopnje pošlje sodišču druge stopnje, ne da bi zahtevalo od pritožnika, naj jo dopolni oziroma popravi.

337. člen

V pritožbi sme pritožnik navajati nova dejstva in predlagati nove dokaze le, če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti oziroma predložiti do prvega naroka za glavno obravnavo oziroma do konca glavne obravnave, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 286. člena tega zakona.

Predsednik senata sodišča prve stopnje po potrebi sam ali na zahtevo sodnika poročevalca sodišča druge stopnje s poizvedbami ali na naroku preveri resničnost pritožnikovih navedb.

Ugovor pobota, ki ni bil uveljavljen pred sodiščem prve stopnje, se ne more uveljavljati v pritožbi.

Razlogi, iz katerih se sme sodba izpodbijati

338. člen

Sodba se sme izpodbijati:

1. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka;
 2. zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
 3. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.
- Zamudna sodba se ne more izpodbijati zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

Sodba na podlagi pripoznave in sodba na podlagi odpovedi se lahko izpodbijata zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka ali zaradi tega, ker je bila izjava o pripoznavi oziroma o odpovedi dana v zmoti ali pod vplivom prisile ali zvijače.

339. člen

Bistvena kršitev določb pravnega postopka je podana, če sodišče med postopkom ni uporabilo kakšne določbe tega zakona ali jo je uporabilo nepravilno, pa bi lahko to vplivalo na zakonitost in pravilnost sodbe.

Bistvena kršitev določb pravnega postopka je vselej podana:

1. če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno ali če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki ni sodeloval na glavni obravnavi;
2. če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom predsednika oziroma predstojnika sodišča izločen;
3. če je bilo odločeno o zahtevku v sporu, ki ne spada v sodno pristojnost (18. člen);
4. če je sodišče odločilo o tožbenem zahtevku, za katerega je stvarno pristojno višje sodišče iste vrste ali sodišče druge vrste, ali če je na ugovor stranke v odločbi, ki je bila vzeta v sodbo, nepravilno odločilo, da je pristojno;
5. če je sodišče na ugovor stranke, da gre za spor, glede katerega je bil sklenjen arbitražni dogovor, v odločbi, ki je bila vzeta v sodbo, nepravilno odločilo, da je pristojno;
6. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona oprlo svojo odločbo na nedovoljena razpolaganja strank (tretji odstavek 3. člena);
7. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona izdalo zamudno sodbo, sodbo na podlagi pripoznave ali sodbo na podlagi odpovedi;
8. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti pa z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;
9. če je sodišče v nasprotju z določbami tega zakona zavrnilo zahtevo stranke, da bi uporabljala v postopku svoj jezik in v svojem jeziku spremljala postopek;
10. če je sodišče izdalo sodbo brez glavne obravnave, pa bi bilo moralo opraviti glavno obravnavo;

11. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu z določbami tega zakona ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

12. če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda ali o katerem je bilo že prej pravnomočno razsojeno ali o katerem je bila že sklenjena sodna poravnava;

13. če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave;

14. če ima sodba pomanjklivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti pa, če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe ali če sodba sploh nima razlogov ali v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih ali so ti razlogi nejasni ali med seboj v nasprotju; ali če je o odločilnih dejstvih nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe o vsebini listin ali zapisnikov o izpovedbah v postopku, in med samimi temi listinami oziroma zapisniki.

340. člen

Zmotna ali nepopolna ugotovitev dejanskega stanja je podana, če je sodišče kakšno odločilno dejstvo napačno ugotovilo oziroma če ga ni ugotovilo.

341. člen

Napačna uporaba materialnega prava je podana, če sodišče ni uporabilo določb materialnega prava, ki bi jih moralo uporabiti, ali če jih ni uporabilo pravilno.

Postopek s pritožbo

342. člen

Pritožba se vloži pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče in nasprotno stranko.

343. člen

Prepozno, nepopolno (prvi odstavek 336. člena) ali nedovoljeno pritožbo zavrže s sklepom predsednik senata sodišča prve stopnje brez naroka.

Pritožba je prepozna, če je bila vložena po preteku zakonskega roka zanjo.

Pritožba je nedovoljena, če jo je vložila oseba, ki ni imela te pravice, ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala ali jo umaknila, ali če pritožnik ni imel pravnega interesa za pritožbo.

344. člen

Izvod pravočasne, popolne in dovoljene pritožbe vroči sodišče prve stopnje nasprotni stranki, ki sme nato v osmih dneh od njenega prejema podati pri tem sodišču odgovor na pritožbo.

Izvod odgovora na pritožbo vroči sodišče prve stopnje pritožniku.

Prepozen odgovor na pritožbo se ne zavrže, temveč se pošlje sodišču druge stopnje, ki ga upošteva, če je to še mogoče.

345. člen

Ko dobi odgovor na pritožbo ali ko se izteče rok za odgovor na pritožbo, pošlje sodišče prve stopnje pritožbo in odgovor na pritožbo, če je bil vložen, z vsemi spisi sodišču druge stopnje. Pri spisih v elektronski obliki se to opravi po elektronski poti.

Če pritožnik trdi, da so bile v postopku na prvi stopnji prekršene določbe pravnega postopka, da predsednik senata sodišča prve stopnje pojasnilo k navedbam v pritožbi, ki se

nanašajo na te kršitve, po potrebi pa opravi tudi poizvedbe, da ugotovi, ali so navedbe v pritožbi resnične.

346. člen

Ko prispejo spisi s pritožbo k sodišču druge stopnje, pripravi sodnik poročevalec poročilo za obravnavanje zadeve na pritožbenem senatu.

Sodnik poročevalec si lahko, če je treba, od sodišča prve stopnje priskrbi poročilo o kršitvah določb postopka in zahteva, naj se za ugotovitev teh kršitev opravi poizvedbe.

346.a člen

V primeru iz drugega odstavka 345. člena in drugega odstavka 346. člena tega zakona, pošlje sodišče prve stopnje pojasnilo oziroma poročilo strankam, ki lahko nanj odgovorijo v osmih dneh od vročitve.

347. člen

Sodišče druge stopnje odloča o pritožbi praviloma brez obravnave.

Če senat sodišča druge stopnje spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ponoviti vse ali le nekatere od že izvedenih dokazov pred sodiščem druge stopnje, mora razpisati obravnavo.

348. člen

Na obravnavo se povabijo stranke oziroma njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenici in pa tiste priče in izvedenci, za katere sodišče sklene, da jih bo zaslišalo.

Če ne pride na obravnavo katera od strank ali ne pride nobena stranka, obravnava sodišče pritožbo in izda odločbo, upoštevajoč zlasti tisto, kar je navedeno v pritožbi in v odgovoru na pritožbo.

Obravnava pred sodiščem druge stopnje se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

Nato se prebere sodba ali del sodbe, na katerega se nanaša pritožba, če je treba, pa tudi zapisnik o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje, potem pa pritožnik obrazloži svojo pritožbo, nasprotna stranka pa odgovor na pritožbo.

Na obravnavi ponovi sodišče druge stopnje tiste dokaze, glede katerih dvomi v pravilnost dokazne ocene sodišča prve stopnje. Če katerega od teh dokazov ni več mogoče izvesti ali če senat ali sodnik, ki je izdal izpodbijano sodbo, tega dokaza ni neposredno izvedel (217. in 218. člen), lahko sodišče druge stopnje sklene, da se prebere zapisnik o njegovi izvedbi.

Na obravnavi stranka ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov niti uveljavljati ugovora pobota, ki ga ni uveljavljala pred sodiščem prve stopnje.

349. člen

Če ni v 347. in 348. členu tega zakona drugače določeno, veljajo določbe o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje (281. do 305. člen) smiselno tudi za obravnavo pred sodiščem druge stopnje.

Meje preizkusa sodbe prve stopnje

350. člen

Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo prve stopnje v tistem delu, v katerem se izpodbija s pritožbo; če pa se iz pritožbe ne vidi, v katerem delu se sodba izpodbija, preizkusi sodbo v tistem delu, v katerem stranka ni zmagala v sporu.

Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo sodišča prve stopnje v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 8., 11., 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona in na pravilno uporabo materialnega prava.

Sodišče druge stopnje pazi na prekoračitev tožbenega zahtevka samo na zahtevo stranke.

Odločbe sodišča druge stopnje o pritožbi

351. člen

Sodišče druge stopnje lahko na seji ali na podlagi opravljene obravnave zavrže pritožbo kot prepozno, nepopolno ali kot nedovoljeno ali jo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje ali razveljavi to sodbo in pošlje zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje ali razveljavi sodbo prve stopnje in zavrže tožbo ali spremeni sodbo prve stopnje.

Sodišče druge stopnje lahko razveljavi sodbo tudi tedaj, če stranka zahteva spremembo, in lahko spremeni sodbo, čeprav stranka zahteva, naj se razveljavi.

352. člen

Sodišče druge stopnje zavrže s sklepom prepozno, nepopolno ali nedovoljeno pritožbo, če tega ni storilo sodišče prve stopnje (343. člen).

353. člen

Sodišče druge stopnje zavrne s sodbo pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sodbo prve stopnje, če spozna, da niso podani razlogi, iz katerih se sodba lahko izpodbija, in ne razlogi, na katere mora paziti po uradni dolžnosti.

354. člen

Sodišče druge stopnje razveljavi s sklepom sodbo prve stopnje, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb pravnega postopka (339. člen), in vrne zadevo istemu sodišču prve stopnje ali pa jo odstopi pristojnemu sodišču prve stopnje, da opravi novo glavno obravnavo. V tem sklepu odloči sodišče druge stopnje tudi o tem, katera dejanja, ki jih zajema bistvena kršitev določb pravnega postopka, se razveljavijo.

Če so bile v postopku pred sodiščem prve stopnje prekršene določbe 3. in 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razveljavi sodišče druge stopnje sodbo prve stopnje in zavrže tožbo.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve stopnje prekršena določba 11. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razveljavi sodišče druge stopnje glede na naravo kršitve sodbo prve stopnje in vrne zadevo pristojnemu sodišču prve stopnje ali pa razveljavi sodbo prve stopnje in zavrže tožbo.

355. člen

Če sodišče druge stopnje na seji ali na obravnavi spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ugotoviti nova dejstva ali izvesti nove dokaze ali da je bilo zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno, razveljavi sodbo prve stopnje in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje.

356. člen

Če sodišče druge stopnje razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in mu vrne zadevo v novo sojenje, lahko odredi, da se opravi nova glavna obravnavo pred drugim senatom.

357. člen

Če ugotovi, da je bil s sodbo prve stopnje prekoračen tožbeni zahtevek, sodišče druge stopnje glede na naravo prekoračitve tožbenega zahtevka s sklepom razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in mu po potrebi zadevo vrne v ponovno sojenje.

358. člen

Sodišče druge stopnje mora s sodbo spremeniti sodbo sodišča prve stopnje:

1. če ugotovi na podlagi obravnave drugačno dejansko stanje, kakor pa je ugotovljeno v sodbi prve stopnje;
2. če je sodišče prve stopnje zmotno presodilo listine ali posredno izvedene dokaze, njegova odločba pa se opira samo na te dokaze;
3. če je sodišče prve stopnje iz ugotovljenih dejstev nepravilno sklepalo na obstoj drugih dejstev, sodba pa se opira na ta dejstva;

4. če misli, da je dejansko stanje v sodbi prve stopnje pravilno ugotovljeno, da pa je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo materialno pravo.

359. člen

Sodišče druge stopnje ne sme spremeniti sodbe v škodo stranke, ki se je pritožila, če se je pritožila samo ona.

360. člen

V obrazložitvi sodbe oziroma sklepa mora sodišče druge stopnje presoditi navedbe pritožbe, ki so odločilnega pomena, in navesti razloge, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

Kadar se sodba prve stopnje razveljavi zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile prekršene in v čem je kršitev.

Če se sodba prve stopnje razveljavi in zadeva vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje, da pravilno ugotovi dejansko stanje, se navede, v čem so pomanjkljivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja oziroma zakaj so nova dejstva in novi dokazi pomembni za pravilno odločbo in zakaj vplivajo na tako odločbo.

361. člen

Sodišče druge stopnje vrne vse spise sodišču prve stopnje z zadostnim številom overjenih prepisov svoje odločbe, da jih vroči strankam in drugim prizadetim osebam. Spise v elektronski obliki sodišče druge stopnje vrne sodišču prve stopnje po elektronski poti skupaj s svojo odločbo v elektronski obliki, da jo vroči strankam in drugim prizadetim osebam.

362. člen

Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa pravdna dejanja in obravnavati vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo sodišče druge stopnje v svojem sklepu.

Na prvem naroku nove glavne obravnave smejo navajati stranke tudi nova dejstva in predlagati nove dokaze, če jih brez svoje krivde v dotedanjem postopku niso mogle navesti oziroma predložiti.

Če se sodba razveljavi zaradi tega, ker jo je izdalo nepristojno sodišče, se opravi nova obravnavo pred sodiščem prve stopnje po določbah, ki veljajo za glavno obravnavo, če se spremeni senat (tretji odstavek 302. člena).

2. Pritožba zoper sklep

363. člen

Zoper sklep sodišča prve stopnje je dovoljena pritožba, če ni v tem zakonu določeno, da ni pritožbe.

Če ta zakon izrecno določa, da ni posebne pritožbe, se sme sklep sodišča prve stopnje izpodbijati samo v pritožbi zoper končno odločbo.

364. člen

Pravočasna pritožba zadrži izvršitev sklepa, če ni s tem zakonom drugače predpisano.

Sklep, zoper katerega ni posebne pritožbe, se lahko takoj izvrši.

365. člen

Ko odloča o pritožbi, lahko sodišče druge stopnje:

1. zavrže pritožbo kot prepozno, nepopolno ali nedovoljeno (prvi, drugi in tretji odstavek 343. člena ter prvi odstavek 363. člena);
2. zavrne pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sklep sodišča prve stopnje;
3. ugodi pritožbi in sklep spremeni ali razveljavi in po potrebi vrne zadevo v nov postopek.

366. člen

V postopku s pritožbo zoper sklep se uporabljajo smiselno določbe, ki veljajo za pritožbo zoper sodbo, razen določb

o odgovoru na pritožbo in o obravnavi pred sodiščem druge stopnje.

(Opomba: Odločba US, št. U-I-55/04-10 (Uradni list RS, št. 43/06). Razveljavitev 366. člena v delu, v katerem določa, da se v postopku s pritožbo zoper sklep ne uporabljajo določbe o odgovoru na pritožbo)

Šestindvajseto poglavje IZREDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Revizija

367. člen

Zoper pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji, lahko stranke vložijo revizijo v tridesetih dneh od vročitve prepisa sodbe.

V premoženjskih sporih je revizija dovoljena, če vrednost izpodbijanega dela pravnomočne sodbe presega 1.000.000 tolarjev.

Revizija je vselej dovoljena:

1. v sporih o preživljanju, ko je preživnina prvič določena ali je ukinjena;
2. v odškodninskih sporih za izgubljeno preživljanje zaradi smrti preživjalca, ko je ta oškodnina prvič določena ali ukinjena;
3. v sporih iz avtorske pravice;
4. v sporih, ki se nanašajo na varstvo in uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, in v sporih v zvezi z varstvom konkurence.

368. člen

O reviziji odloča vrhovno sodišče.

369. člen

Vložena revizija ne zadrži izvršitve pravnomočne sodbe, zoper katero je vložena.

370. člen

Revizija se lahko vloži:

1. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če se kršitev nanaša na krajevno pristojnost (4. točka drugega odstavka 339. člena) ali na pristojnost arbitraže (5. točka drugega odstavka 339. člena), če je sodnik sodišča prve stopnje izdal sodbo brez glavne obravnave, čeprav bi jo moral opraviti (10. točka drugega odstavka 339. člena), če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda (12. točka drugega odstavka 339. člena) ali če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave (13. točka drugega odstavka 339. člena);

2. zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena tega zakona v postopku pred sodiščem druge stopnje;

3. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Zaradi prekoračitve tožbenega zahtevka je revizija dopustna samo, če je bila ta kršitev storjena šele v postopku pred sodiščem druge stopnje.

Revizije ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

Zoper sodbo druge stopnje, s katero se potrjuje sodba na podlagi pripoznavne ali sodba na podlagi odpovedi, je revizija dopustna samo zaradi razlogov iz 1. in 2. točke prvega odstavka in iz drugega odstavka tega člena.

371. člen

Revizijsko sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni, pri čemer pazi po uradni dolžnosti na pravilno uporabo materialnega prava.

372. člen

Stranke smejo navajati v reviziji nova dejstva in predlagati nove dokaze samo tedaj, če se nanašajo na bistvene kršitve

določb pravnega postopka, zaradi katerih se lahko vloži revizija.

373. člen

Revizija se vloži pri sodišču, ki je izreklo sodbo prve stopnje, in sicer v zadostnem številu izvodov za sodišče, nasprotno stranko in Državno tožilstvo Republike Slovenije.

374. člen

Prepozno, nepopolno ali nedovoljeno revizijo zavrže s sklepom sodnik sodišča prve stopnje brez naroka.

Revizija je nedovoljena, če jo vloži nekdo, ki nima te pravice, nekdo, ki jo je umaknil, ali nekdo, ki zanjo nima pravnega interesa, ali če je vložena zoper sodbo, zoper katero je po zakonu ni mogoče vložiti.

375. člen

Izvod vsake revizije pošlje sodnik sodišča prve stopnje nasprotni stranki in Državnemu tožilstvu Republike Slovenije.

Državnemu tožilstvu Republike Slovenije je treba poslati skupaj z revizijo tudi prepis sodbe, zoper katero je revizija vložena.

Nasprotna stranka lahko v tridesetih dneh od vročitve revizije poda sodišču nanjo odgovor.

Ko dobi odgovor na revizijo ali ko poteče rok za odgovor, pošlje sodnik sodišča prve stopnje revizijo in morebitni odgovor nanjo z vsemi spisi po sodišču druge stopnje revizijskemu sodišču. Pri spisu v elektronski obliki, se to opravi po elektronski poti.

376. člen

O reviziji odloča revizijsko sodišče brez obravnave.

377. člen

Prepozno, nepopolno ali nedovoljeno revizijo zavrže revizijsko sodišče s sklepom, če ni storil tega v mejah svojih pravic (374. člen) že sodnik sodišča prve stopnje.

378. člen

Revizijsko sodišče s sodbo zavrne revizijo kot neutemeljeno, če ugotovi, da niso podani razlogi, zaradi katerih je bila vložena, in ne razlogi, na katere mora paziti po uradni dolžnosti.

379. člen

Če ugotovi bistveno kršitev določb pravnega postopka iz prvega ali drugega odstavka 339. člena tega zakona, zaradi katerih je dopustna revizija, razen kršitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena, revizijsko sodišče s sklepom v celoti ali deloma razveljavi sodbo sodišča druge stopnje in sodišča prve stopnje ali samo sodbo sodišča druge stopnje in vrne zadevo v novo sojenje istemu ali drugemu senatu sodišča prve ali druge stopnje oziroma drugemu pristojnemu sodišču.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve ali druge stopnje storjena kršitev iz 3. ali 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda, revizijsko sodišče s sklepom razveljavi izdane odločbe in zavrže tožbo.

Če je bila v postopku pred sodiščem prve ali druge stopnje storjena kršitev iz 11. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, ravna revizijsko sodišče glede na naravo kršitve po prvem ali drugem odstavku tega člena.

380. člen

Če ugotovi, da je bilo materialno pravo zmotno uporabljeno, ugotovi revizijsko sodišče s sodbo reviziji in spremeni izpodbijano sodbo.

Če ugotovi, da je bilo zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno in da zato ni pogojev za spremembo izpodbijane sodbe, ugotovi revizijsko sodišče s sklepom reviziji in v celoti ali deloma razveljavi sodbo sodišča prve in druge stopnje ali samo sodbo sodišča druge

stopnje in vrne zadevo v novo sojenje sodišču prve oziroma druge stopnje.

381. člen

Če ugotovi, da je bil s pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji, prekoračen tožbeni zahtevek, revizijsko sodišče glede na naravo prekoračitve s sklepom razveljavi sodbo sodišča druge stopnje in vrne zadevo v novo sojenje sodišču druge stopnje oziroma s sodbo spremeni izpodbijano sodbo.

382. člen

Odločba revizijskega sodišča se pošlje sodišču prve stopnje po sodišču druge stopnje.

Izvod odločbe revizijskega sodišča je treba poslati tudi Državnemu tožilstvu Republike Slovenije.

383. člen

Če ni v členih 367 do 382 tega zakona drugače določeno, veljajo v postopku z revizijo smiselno določbe iz tega zakona o pritožbi zoper sodbo iz drugega in tretjega odstavka 334. člena, 335., 336. in 341. člena, drugega in tretjega odstavka 344. člena, drugega odstavka 345. člena, 346., 351., 356. člena in členov 359 do 362 tega zakona.

384. člen

Stranke lahko vložijo revizijo tudi zoper sklep sodišča druge stopnje, s katerim je bil postopek pravnomočno končan.

Revizije zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni v sporih, v katerih ne bi bila dovoljena revizija zoper pravnomočno sodbo (drugi in tretji odstavek 367. člena).

Revizija je vselej dovoljena zoper sklep, s katerim je sodišče druge stopnje zavrglo vloženo pritožbo oziroma s katerim je potrdilo sklep sodišča prve stopnje, da se revizija zavrne.

V postopku z revizijo zoper sklep se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o reviziji zoper sodbo.

2. Zahteva za varstvo zakonitosti

385. člen

Zoper pravnomočno sodno odločbo lahko vloži Državno tožilstvo Republike Slovenije v treh mesecih zahtevo za varstvo zakonitosti.

Rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti iz prvega odstavka tega člena se šteje:

1. zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, zoper katero ni bila vložena pritožba – od dneva, od katerega odločbe ni bilo več mogoče izpodbijati s pritožbo;

2. zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, zoper katero ni bila vložena revizija – od dneva, ko je bila odločba vročena tisti stranki, ki ji je bila vročena pozneje.

Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena, izdano na drugi stopnji, zoper katero so stranke vložile revizijo, lahko vloži državno tožilstvo zahtevo za varstvo zakonitosti samo v tridesetih dneh od dneva, ko mu je bila vročena revizija tiste stranke, katere revizija mu je bila vročena prej (prvi odstavek 375. člena).

Zahteve za varstvo zakonitosti ni zoper odločbo, ki jo je na revizijo ali zahtevo za varstvo zakonitosti izdalo vrhovno sodišče.

386. člen

O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče.

387. člen

Državno tožilstvo lahko vloži zahtevo za varstvo zakonitosti:

1. zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka iz prvega in drugega odstavka 339. člena tega zakona, razen če se kršitev nanaša na krajevno pristojnost (4. točka drugega odstavka 339. člena) ali na pristojnost arbitraže (5. točka dru-

gega odstavka 339. člena), če je sodišče prve stopnje izdalo sodbo brez glavne obravnave, moralo pa bi opraviti glavno obravnavo (10. točka drugega odstavka 339. člena), če je bilo odloženo o zahtevku, o katerem že teče pravda (12. točka drugega odstavka 339. člena), ali če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave (13. točka drugega odstavka 339. člena);

2. zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Državno tožilstvo ne more vložiti zahteve za varstvo zakonitosti zaradi prekoračitve tožbenega zahtevka in tudi ne zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

388. člen

Po prvem odstavku 379. člena tega zakona ravna sodišče, ki je pristojno odločati o zahtevi za varstvo zakonitosti, tudi kadar ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena tega zakona, ki je bila storjena v postopku pred sodiščem prve stopnje.

389. člen

Če sta zoper isto odločbo vloženi revizija in zahteva za varstvo zakonitosti, odloči vrhovno sodišče o obeh pravnih sredstvih z eno odločbo.

390. člen

O seji, na kateri bo sodišče odločilo o zahtevi za varstvo zakonitosti, je treba obvestiti Državno tožilstvo Republike Slovenije.

391. člen

Pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti se omeji sodišče samo na preizkus kršitev, ki jih uveljavlja državno tožilstvo v svoji zahtevi.

Če ni v členih 385 do 390 tega zakona drugače določeno, se v postopku z zahtevo za varstvo zakonitosti uporabljajo smiselno določbe 369. člena, členov 372 do 380 ter 382. in 383. člena tega zakona.

3. Tožba za razveljavitev sodne poravnave

392. člen

Stranke lahko sklenjeno sodno poravnavo izpodbijajo s tožbo za razveljavitev sodne poravnave.

Tožba za razveljavitev sodne poravnave se lahko vloži:

1. zaradi tega, ker je sodna poravnava sklenjena v zmoti ali pod vplivom sile ali zvijače;

2. zaradi tega, ker je pri sklenitvi sodne poravnave sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen;

3. če je pri sklenitvi sodne poravnave sodeloval nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena.

393. člen

Tožbo za razveljavitev sodne poravnave lahko stranka vloži v treh mesecih od dneva, ko je zvedela za razlog za razveljavitev.

Po preteku treh let od dneva, ko je bila sodna poravnava sklenjena, se tožba za razveljavitev sodne poravnave ne more več vložiti.

Tožba za razveljavitev sodne poravnave se vloži vselej pri sodišču, pred katerim je bila sodna poravnava sklenjena.

O tožbi za razveljavitev sodne poravnave odloča sodišče v sestavi, ki jo določa zakon za odločanje o spornem predmetu, o katerem je bila sodna poravnava sklenjena.

Če ni v 392. in 393. členu tega zakona drugače določeno, se v postopku s tožbo za razveljavitev sodne poravnave uporabljajo določbe drugega odstavka 397. člena ter 398. do 400. člena tega zakona.

4. Obnova postopka

394. člen

Postopek, ki je s sodno odločbo pravnomočno končan, se lahko na predlog stranke obnovi:

1. če je pri izdaji odločbe sodeloval sodnik oziroma sodnik porotnik, ki bi moral biti po zakonu izločen (1. do 5. točka prvega odstavka 70. člena) oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen;

2. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;

3. če je bila opravljena osebna vročitev prve vloge, ki se je vročala v postopku, po 141. členu tega zakona, ta način vročitve pa je bil uporabljen zaradi strankine odsotnosti v nepretrganem trajanju več kot tri mesece;

4. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu s tem zakonom ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

5. če se opira sodna odločba na krivo izpovedbo priče ali izvedenca;

6. če se opira sodna odločba na ponarejeno listino ali na listino, v kateri je bila potrjena neresnična vsebina;

7. če je prišlo do sodne odločbe zaradi kaznivega dejanja sodnika oziroma sodnika porotnika, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke, nasprotna stranke ali koga drugega;

8. če pridobi stranka možnost uporabiti pravnomočno odločbo sodišča, ki je bila prej izdana o istem zahtevku med istima strankama;

9. če se opira sodna odločba na drugo sodno odločbo ali na odločbo kakšnega drugega organa, pa je bila ta odločba pravnomočno spremenjena, razveljavljena oziroma odpravljena;

10. če zve stranka za nova dejstva ali pa najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, na podlagi katerih bi bila lahko izdana zanjo ugodnejša odločba, če bi bila ta dejstva oziroma če bi bili ti dokazi uporabljeni v prejšnjem postopku.

395. člen

Iz razlogov, ki so naštet v 1., 2., 3 in 4. točki 394. člena tega zakona, se ne more zahtevati obnova postopka, če je bil tak razlog brez uspeha uveljavljen v prejšnjem postopku.

Zaradi okoliščin, ki so naštet v 1., 8., 9. in 10. točki 394. člena tega zakona, se sme dovoliti obnova postopka samo, če jih stranka brez svoje krivde ni mogla uveljavljati, preden je bil prejšnji postopek končan s pravnomočno sodno odločbo.

396. člen

Predlog za obnovo postopka se vlož v tridesetih dneh, in sicer:

1. v primeru iz 1. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka zvedela za ta razlog;

2. v primeru iz 2. in 3. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka zvedela za ta razlog;

3. v primerih iz 4. točke 394. člena tega zakona, če se je postopka kot tožnik ali kot toženec udeležil nekdo, ki ne more biti stranka v postopku, od dneva, ko je bila temu vročena odločba; če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal pooblaščenec ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če stranke ni zastopal pooblaščenec v skladu s tem zakonom, od dneva, ko je bila odločba vročena stranki;

4. v primerih iz 5. do 7. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka zvedela za ta razlog;

5. v primerih iz 8. in 9. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka mogla uporabiti pravnomočno odločbo, ki je razlog za obnovo postopka;

6. v primeru iz 10. točke 394. člena tega zakona od dneva, ko je stranka mogla navesti sodišču nova dejstva oziroma nova dokazila.

Če bi začel teči rok iz prvega odstavka tega člena, preden bi odločba postala pravnomočna, se šteje ta rok od pravnomočnosti odločbe, kadar zoper njo ni bilo vloženo pravno sredstvo, sicer pa od vročitve pravnomočne odločbe višjega sodišča.

Če preteče pet let od dneva, ko je postala odločba pravnomočna, se obnova postopka ne more več predlagati, razen če se zahteva obnova iz razloga, ki je naveden v 2. in 4. točki 394. člena tega zakona.

397. člen

Predlog za obnovo postopka se poda vselej pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

V predlogu je treba zlasti navesti: zakoniti razlog, na podlagi katerega se zahteva obnova, okoliščine, iz katerih izhajajo, da je predlog vложен v zakonitem roku, in dokaze, s katerimi se podpirajo navedbe predlagatelja.

398. člen

Prepozen (396. člen), nepopoln (drugi odstavek 397. člena) ali nedovoljen (395. člen) predlog za obnovo postopka zavrne s sklepom predsednik senata brez naroka.

Če predsednik senata ne zavrne predloga, vroči izvod predloga nasprotni stranki po določbah 142. člena tega zakona; ta ima pravico v petnajstih dneh nanj odgovoriti. Ko prispe k sodišču odgovor na predlog ali ko poteče rok za odgovor, določi predsednik senata narok za obravnavanje predloga.

Če se zahteva obnova postopka iz razloga, ki je naveden v 10. točki 394. člena tega zakona, lahko predsednik senata združi obravnavanje predloga za obnovo postopka z obravnavanjem glavne stvari.

399. člen

Narok za obravnavanje predloga za obnovo postopka se opravi pred predsednikom senata sodišča prve stopnje, razen če je obravnavanje predloga združeno z obravnavanjem glavne stvari.

400. člen

Po naroku za obravnavanje predloga izda predsednik senata sodišča prve stopnje odločbo o predlogu, razen če se nanaša razlog za obnovo postopka izključno le na postopek pred višjim sodiščem (401. člen).

V sklepu, s katerim se dovoli obnova postopka, se izreče, da se razveljavi odločba, ki je bila izdana v prejšnjem postopku.

Predsednik senata določi glavno obravnavo šele po pravnomočnosti sklepa, s katerim se dovoljuje obnova postopka, lahko pa odloči v tem sklepu, da se takoj začne z obravnavanjem glavne stvari. Na prvem naroku nove glavne obravnave lahko navajajo stranke nova dejstva in predložijo nove dokaze, če jih brez svoje krivde v dotedanjem postopku niso mogle navesti oziroma predložiti.

Zoper sklep, s katerim se dovoli obnova postopka, ni posebne pritožbe, če je predsednik senata odločil, da se takoj začne obravnavanje glavne stvari.

Če je predsednik senata dovolil obnovo postopka in odločil, da se takoj obravnava glavna stvar, ali če se predlog za obnovo postopka obravnava skupaj z glavno stvarjo, se vzame sklep, s katerim se dovoljuje obnova postopka in razveljavlja odločba, izdana v prejšnjem postopku, v odločbo o glavni stvari.

401. člen

Če se nanaša razlog za obnovo postopka edino na postopek pred višjim sodiščem, pošlje predsednik senata sodišča prve stopnje po naroku za obravnavanje predloga za obnovo postopka zadevo temu višjemu sodišču, da izda odločbo.

Ko prispe zadeva k višjemu sodišču, ravna predsednik senata po določbah 346. člena tega zakona.

O predlogu za obnovo postopka odloči senat višjega sodišča brez obravnave.

Če senat višjega sodišča spozna, da je predlog za obnovo postopka utemeljen in da ni potrebna nova glavna obravnava, razveljavi svojo odločbo in morebitno odločbo višjega sodišča ter izda novo odločbo o glavni stvari.

5. Razmerje med predlogom za obnovo postopka in drugimi izrednimi pravnimi sredstvi

402. člen

Če vloži stranka v roku za vložitev revizije predlog za obnovo postopka samo iz razlogov, iz katerih je mogoče vložiti tudi revizijo, se šteje, da je stranka vložila revizijo.

Če vloži stranka revizijo zaradi kakšnega razloga iz 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, sočasno ali pozneje pa vloži predlog za obnovo postopka zaradi katerega koli razloga iz 394. člena tega zakona, sodišče prekine postopek s predlogom za obnovo postopka, dokler ni končan postopek z revizijo.

Če vloži stranka revizijo iz katerega koli razloga, razen zaradi kakšnega razloga iz 12. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona, sočasno ali pozneje pa vloži predlog za obnovo postopka zaradi kakšnega razloga iz 5., 6. ali 7. točke 394. člena tega zakona, ki se opira na pravnomočno sodbo, izdano v kazenskem postopku, sodišče prekine postopek z revizijo, dokler ni končan postopek s predlogom za obnovo postopka.

V vseh drugih primerih, v katerih vloži stranka revizijo, sočasno ali pozneje pa vloži predlog za obnovo postopka, sodišče odloči, kateri postopek bo nadaljevalo, katerega pa prekinilo; pri tem upošteva vse okoliščine, zlasti pa razloge, zaradi katerih sta bili vloženi obe pravni sredstvi, in dokaze, ki sta jih predložili stranki.

403. člen

Določbe prvega in tretjega odstavka 402. člena tega zakona veljajo tudi, kadar je stranka najprej vložila predlog za obnovo postopka, nato pa revizijo.

V vseh drugih primerih, v katerih vloži stranka predlog za obnovo postopka, nato pa revizijo, sodišče praviloma prekine postopek z revizijo, dokler ni končan postopek s predlogom za obnovo postopka, razen če spozna, da so podani resni razlogi, da ravna drugače.

404. člen

Sklep iz 402. člena tega zakona izda predsednik senata sodišča prve stopnje, če prispe predlog za obnovo postopka k sodišču prve stopnje, še preden je zadeva v zvezi z revizijo poslana revizijskemu sodišču. Če prispe predlog za obnovo postopka potem, ko je v zvezi z revizijo zadeva že poslana revizijskemu sodišču, izda sklep iz 402. člena tega zakona senat revizijskega sodišča.

Sklep iz 403. člena tega zakona izda predsednik senata sodišča prve stopnje, razen če je zadeva v zvezi s predlogom za obnovo postopka takrat, ko prispe revizija k sodišču prve

stopnje, že poslana v odločitev višjemu sodišču (prvi odstavek 401. člena); v tem primeru izda sklep senat višjega sodišča.

Zoper sklep sodišča iz prvega in drugega odstavka tega člena ni pritožbe.

405. člen

Določbe 402., 403. in 404. člena tega zakona veljajo smiselno tudi, kadar vloži državno tožilstvo zahtevo za varstvo zakonitosti, stranka pa pred tem, sočasno ali za tem predlog za obnovo postopka.

Tretji del

POSEBNI POSTOPKI

Sedemindvajseto poglavje POSTOPEK V ZAKONSKIH SPORIH TER SPORIH IZ RAZMERIJ MED STARŠI IN OTROKI

1. Skupne določbe

406. člen

Zakonski spori so spori o razvezi ali razveljavitvi zakonske zveze.

Spori iz razmerij med starši in otroki so spori o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva ter spori o varstvu, vzgoji in preživljanju mladoletnih otrok in polnoletnih oseb, nad katerimi je podaljšana roditeljska pravica (v nadaljnjem besedilu: otrok) in spori o stikih otrok s starši in z drugimi osebami, ne glede na to, ali se rešujejo samostojno ali skupaj z zakonskimi spori oziroma spori o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva.

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo za postopek v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki druge določbe tega zakona.

407. člen

V zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki je javnost izključena.

408. člen

V zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki mora sodišče po uradni dolžnosti ukreniti vse, kar je potrebno, da se zavarujejo pravice in interesi otrok in drugih oseb, ki niso sposobne skrbeti za svoje pravice in interese.

V sporih o varstvu, vzgoji in preživljanju otrok ter v sporih o stikih otrok s starši in z drugimi osebami senat ni vezan na postavljene zahtevke, kadar tako določa zakon, pa lahko o tem odloči tudi brez postavljenega zahtevka.

Zaradi varstva oseb iz prvega odstavka tega člena lahko senat ugotavlja tudi dejstva, ki jih stranke niso navajale, ter zbere podatke, potrebne za odločitev. Osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, so sodišču dolžne dati zahtevane podatke tudi proti volji osebe, na katero se ti podatki nanašajo.

409. člen

Otroku, ki je dopolnil 15 let in je sposoben razumeti pomen in pravne posledice svojih dejanj, mora sodišče omogočiti, da kot stranka v postopku samostojno opravlja procesna dejanja.

Zakoniti zastopnik otroka iz prejšnjega odstavka sme opravljati dejanja v postopku le, dokler otrok ne izjavi, da sam prevzema pravdo.

Otroka, ki še ni star 15 let oziroma za katerega sodišče presodi, da ni sposoben razumeti pomena in pravnih posledic svojih dejanj, zastopa zakoniti zastopnik.

Če si interesi otroka in njegovega zakonitega zastopnika nasprotujejo, postavi sodišče otroku posebnega zastopnika. Tako ravna sodišče tudi v drugih primerih, če glede na okoliščine primera presodi, da je to potrebno zaradi varstva otrokovih koristi.

410. člen

Kadar sodišče odloča o vzgoji in varstvu otrok ter o stikih otrok s starši in drugimi osebami mora otroka, ki je sposoben razumeti pomen postopka in posledice odločitve, na primeren način obvestiti o uvedbi postopka in o njegovi pravici, da izrazi svoje mnenje. Glede na starost otroka in druge okoliščine sodnik otroka povabi na neformalen razgovor na sodišču ali zunaj sodišča s posredovanjem centra za socialno delo ali šolskega svetovalnega delavca. Ob razgovoru je lahko navzoča oseba, ki ji otrok zaupa in jo sam izbere. Ta oseba lahko pomaga otroku izraziti njegovo mnenje.

O razgovoru sestavi sodnik zapisnik, lahko pa tudi odloči, da se razgovor zvočno snema. Zaradi varstva koristi otroka lahko sodišče odloči, da se staršem ne dovoli vpogled v zapisnik oziroma poslušanje posnetka.

Otroku, ki je že dopolnil 15 let in je v postopku izrazil svoje mnenje, sodišče vroči odločbo, proti kateri ima pravico vložiti pritožbo.

411. člen

Med postopkom v zakonskih sporih in sporih iz razmerij med starši in otroki lahko izda sodišče na predlog stranke ali po uradni dolžnosti začasne odredbe o varstvu in preživljanju skupnih otrok kot tudi začasne odredbe o odvzemu ali omejitvi pravice do stikov oziroma o načinu izvrševanja stikov.

V zakonskem sporu izda sodišče na predlog zakonca tudi začasno odredbo o njegovem preživljanju in o izselitvi drugega zakonca iz skupnega stanovanja, če je to potrebno, da se prepreči nasilje.

Začasne odredbe iz prejšnjih odstavkov se izdajo po določbah zakona, ki ureja zavarovanje.

412. člen

V postopku v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki se ne uporabljajo določbe o sodbi na podlagi pripoznavne, sodbi na podlagi odpovedi in zamudni sodbi ter določbe o sodni poravnavi.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko stranke sklenejo sodno poravnavo glede varstva, vzgoje in preživljanja otrok ter glede stikov otrok s starši in z drugimi osebami, vendar senat ne dovoli poravnave, če ugotovi, da ni v skladu z interesi otroka.

413. člen

V postopku v zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki odloči senat o stroških postopka po prostem preudarku.

414. člen

V postopku v zakonskih sporih ter v sporih iz razmerij med starši in otroki lahko stranke navajajo nova dejstva in predlagajo nove dokaze do konca glavne obravnave ne glede na določbo 286. člena tega zakona in v pritožbi ne glede na določbo 337. člena tega zakona.

2. Postopek v zakonskih sporih

415. člen

Postopek v zakonskih sporih se začne s tožbo.

Pod pogoji, določenimi z zakonom, se postopek za razvezo zakonske zveze začne tudi na podlagi predloga obeh zakoncev za sporazumno razvezo.

Če v primeru, ko je bil vložen predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze, eden od zakoncev med postopkom odstopi od tega predloga, senat ustavi postopek.

416. člen

Sodišče pošlje predlog za sporazumno razvezo oziroma tožbo za razvezo zakonske zveze, še preden jo vroči tožencu, organu, pristojnemu za socialne zadeve, da ta opravi svetovalni razgovor v skladu z zakonom, razen v naslednjih primerih:

1. če je eden od zakoncev duševno bolan ali nesposoben za razsojanje;

2. če živi en zakonec ali če živita oba zakonca v tujini;

3. če se zahteva razveza zakonske zveze zato, ker je en zakonec pogrešan;

4. če zakonca v družinski skupnosti nimata skupnih otrok, nad katerimi imata roditeljsko pravico.

Če organ, pristojen za socialne zadeve, obvesti sodišče, da zakonec, ki je vložil tožbo za razvezo zakonske zveze, oziroma oba zakonca, ki sta vložila predlog za sporazumno razvezo, ni prišel oziroma nista prišla na svetovalni razgovor, se šteje, da je tožba oziroma predlog umaknjen; sicer pa sodišče nadaljuje postopek, ko dobi poročilo organa, pristojnega za socialne zadeve, o svetovalnem razgovoru.

417. člen

Tožbo za razvezo zakonske zveze lahko tožnik umakne brez privolitve toženca do konca glavne obravnave, z njegovo privolitvijo pa, dokler postopek ni pravnomočno končan.

Predlog za sporazumno razvezo lahko zakonca umakneta, dokler postopek ni pravnomočno končan.

418. člen

Če tožnik po vložitvi tožbe umre, lahko njegovi dediči v šestih mesecih nadaljujejo začeti postopek z zahtevkom, naj sodišče ugotovi, da je bila tožba za razvezo oziroma razveljavitev zakonske zveze utemeljena.

Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi tedaj, kadar je umrla zakonec vložil predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze.

419. člen

Sodba, s katero se zakonska zveza razveže na podlagi predloga zakoncev za sporazumno razvezo, se lahko izpodbija samo zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, zaradi tega, ker je stranka pristala na vložitev predloga v zmoti ali pod vplivom sile ali zvijače, ter v primeru, ko niso bili izpolnjeni zakonski pogoji za razvezo zakonske zveze na podlagi predloga za sporazumno razvezo.

420. člen

V zakonskih sporih ni dovoljena revizija.

Pravnomočna odločba, s katero se zakonska zveza razveže ali razveljavi, se ne more razveljaviti ali spremeniti na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti ali predloga za obnovo postopka ne glede na to, ali je katera od strank sklenila novo zakonsko zvezo.

421. člen

V sodbo, s katero razveže zakonsko zvezo na podlagi predloga za sporazumno razvezo, vnese senat tudi sporazum zakoncev o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o stikih med zakoncema in skupnimi otroki.

Če senat zahtevku za razvezo ali razveljavitev zakonske zveze ugotovi, odloči tudi o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o stikih med zakoncema in skupnimi otroki. O tem odloči senat tudi, če ni bil postavljen ustrezen zahtevek, če je bil postavljen, pa nanj ni vezan.

O preživljanju zakonca odloči senat samo na njegovo zahtevo.

Senat izda na zahtevo bivšega zakonca ali organa, pristojnega za socialne zadeve, novo odločbo o varstvu in vzgoji otroka ter o stikih, če to zahtevajo spremenjene razmere in koristi otroka.

Če senat ugotovi, da sporazum zakoncev iz prvega odstavka tega člena ni v skladu s koristjo otrok, predlog za sporazumno razvezo zavrne.

3. Postopek o sporih za ugotovitev in spodbijanje očetovstva ali materinstva

422. člen

V sodbi, s katero zahtevku za ugotovitev očetovstva ugodijo, odloči senat tudi o preživetju otroka. Če senat ugotovi, da je to glede na okoliščine potrebno, lahko o tem odloči tudi brez ustreznega zahtevka, če je ta postavljen, pa nanj ni vezan.

423. člen

V sporih o ugotovitvi ali izpodbijanju materinstva se smiselno uporabljajo določbe o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva.

Osemindvajseto poglavje

POSTOPEK V PRAVDAH ZARADI MOTENJA POSESTI

424. člen

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo v pravih zaradi motenja posesti druge določbe tega zakona.

425. člen

V pravih zaradi motenja posesti mora sodišče pri določanju rokov in narokov vselej posebno paziti na to, da je treba zadevo po naravi vsakega posameznega primera hitro rešiti.

426. člen

Obravnavanje tožbe zaradi motenja posesti se omeji samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja in nastalega motenja. Izključeno je odločanje o pravici do posesti, o pravni podlagi, poštenosti ali nepoštenosti posesti ali odškodninskih zahtevkih.

427. člen

(črtan)

428. člen

Rok za izpolnitev obveznosti, ki se naložijo stranki, določi sodišče glede na okoliščine posameznega primera.

Rok za odgovor na tožbo in rok za pritožbo je osem dni.

Iz tehničnih razlogov lahko sodišče odloči, da pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

Zoper sklep, izdan v pravih zaradi motenja posesti, ni revizije.

429. člen

Tožeča stranka izgubi pravico zahtevati v izvršilnem postopku izvršitev sklepa, s katerim je toženi stranki po tožbi zaradi motenja posesti naloženo kakšno dejanje, če ni zahtevala prisilne izvršitve v tridesetih dneh po izteku roka, ki je bil v sklepu določen zato, da ga opravi.

430. člen

Obnova pravnomočno končanega postopka zaradi motenja posesti je dovoljena samo iz razlogov, ki so določeni v 2. in 4. točki 394. člena tega zakona, in sicer v tridesetih dneh od pravnomočnosti sklepa o motenju posesti.

Devetindvajseto poglavje IZDAJA PLAČILNEGA NALOGA

431. člen

Kadar se tožbeni zahtevek nanaša na zapadlo denarno terjatev in je ta terjatev dokazana z verodostojno listino, ki je priložena tožbi v izvorniku ali overjenem prepisu, izda sodišče toženi stranki nalog, naj izpolni tožbeni zahtevek (plačilni nalog).

Za verodostojne listine veljajo zlasti:

1. javne listine;
2. zasebne listine, na katerih je podpis zavezanca overil organ, ki je pristojen za overitve;
3. menice in čeki s protestom in povratnimi računi, če so ti potrebni za nastanek zahtevka;
4. izpiski iz overjenih poslovnih knjig;
5. fakture;
6. listine, ki imajo po posebnih predpisih pomen javnih listin.

Plačilni nalog izda sodišče tudi tedaj, kadar tožnik v tožbi tega ni predlagal, pa so izpolnjeni vsi pogoji za izdajo plačilnega naloga.

432. člen

Kadar se tožbeni zahtevek nanaša na zapadlo denarno terjatev, ki ne presega 200.000 tolarjev, izda sodišče plačilni nalog zoper toženo stranko, čeprav tožbi niso priložene verodostojne listine, so pa v njej navedeni podlaga in višina dolga ter dokazi, s katerimi se lahko ugotovi resničnost tožbenih navedb.

Plačilni nalog iz prvega odstavka tega člena se sme izdati samo zoper glavnega dolžnika.

433. člen

Plačilni nalog izda strokovni sodelavec brez naroka.

V plačilnem nalogu izreče sodišče, da je tožena stranka dolžna v osmih dneh, v meničnih in čekovnih sporih pa v treh dneh po prejemu plačilnega naloga izpolniti tožbeni zahtevek skupaj s stroški, ki jih je odmerilo sodišče, ali pa v istem roku ugovarjati zoper plačilni nalog. V plačilnem nalogu opozori sodišče toženo stranko, da bo prepozno vložene ugovore zavrglo. Hkrati jo opozori, da mora biti ugovor obrazložen, sicer se šteje, da je neutemeljen (drugi odstavek 435. člena).

Plačilni nalog se vroči obema strankama.

Toženi stranki se skupaj s plačilnim nalogom vroči tudi izvod tožbe s prilogami.

434. člen

Če sodišče ne ugotovi predlogu za izdajo plačilnega naloga, nadaljuje postopek s tožbo.

Zoper sklep, s katerim sodišče ne ugotovi predlogu za izdajo plačilnega naloga, ni pritožbe.

435. člen

Plačilni nalog sme tožena stranka izpodbijati samo z ugovorom.

Ugovor mora biti obrazložen. V ugovoru mora tožena stranka navesti dejstva, s katerimi ga utemeljuje in predlagati dokaze, sicer se šteje, da je ugovor neutemeljen.

Če se izpodbija plačilni nalog samo glede odločbe o stroških, se sme ta odločba izpodbijati samo s pritožbo zoper sklep.

Glede tistega dela, ki se ne izpodbija z ugovorom, postane plačilni nalog pravnomočen.

436. člen

Predsednik senata zavrne prepozne, nepopolne ali nedovoljene ugovore brez naroka.

Na prvem naroku za glavno obravnavo lahko navajajo stranke nova dejstva in predložijo nove dokaze, tožena stranka pa lahko uveljavlja tudi nove ugovore glede izpodbijanega dela plačilnega naloga.

V odločbi o glavni stvari odloči sodišče, ali ostane plačilni nalog v celoti ali deloma v veljavi ali pa se razveljavi.

437. člen

Če tožena stranka ugovarja, da ni bilo zakonskih pogojev za izdajo plačilnega naloga (431. in 432. člen) ali da so ovire za nadaljnji postopek, odloči sodišče najprej o takem ugovoru. Če spozna, da je ugovor utemeljen, razveljavi s sklepom plačilni

nalog in začne po pravnomočnosti sklepa z obravnavanjem glavne stvari, če je treba, da se opravi obravnava.

Če sodišče ne ugotovi takemu ugovoru, preide na obravnavanje glavne stvari, sklep pa se vzame v odločbo o glavni stvari.

Če sodišče na ugovor, da tožbeni zahtevek ni zapadel, spozna, da je ta zapadel po izdaji plačilnega naloga, toda pred koncem glavne obravnave, razveljavi s sodbo plačilni nalog in odloči o tožbenem zahtevku (prvi odstavek 311. člena).

438. člen

Sodišče se lahko po uradni dolžnosti izreče, da ni krajevno pristojno, najpozneje do izdaje plačilnega naloga.

Tožena stranka lahko poda ugovor krajevne nepristojnosti samo v ugovoru zoper plačilni nalog.

439. člen

Če se sodišče po izdaji plačilnega naloga izreče za stvarno nepristojno, razveljavi plačilni nalog in odstopi po pravnomočnosti sklepa o nepristojnosti zadevo pristojnemu sodišču.

Če sodišče po izdaji plačilnega naloga ugotovi, da je krajevno nepristojno, ne razveljavi plačilnega naloga, temveč odstopi po pravnomočnosti sklepa, s katerim se je izreklo za nepristojno, zadevo pristojnemu sodišču.

440. člen

Kadar izda sodišče v primerih, ki so določeni v tem zakonu, sklep, s katerim zavrže tožbo, razveljavi tudi plačilni nalog.

441. člen

Tožeča stranka sme umakniti tožbo brez privolitve tožene stranke samo do vložitve ugovora. Če se tožba umakne, razveljavi sodišče s sklepom plačilni nalog.

Če tožena stranka do konca glavne obravnave umakne vse svoje ugovore, ostane plačilni nalog v veljavi.

Trideseto poglavje

POSTOPEK V SPORIH MAJHNE VREDNOSTI

442. člen

Če v tem poglavju ni posebnih določb, veljajo v postopku v sporih majhne vrednosti druge določbe tega zakona.

443. člen

Spori majhne vrednosti so po določbah tega poglavja spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 200.000 tolarjev.

Kot spori majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarno terjatev, tožeča stranka pa je v tožbi navedla, da je pripravljena namesto izpolnitve določenega zahtevka sprejeti denarni znesek, ki ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (prvi odstavek 44. člena).

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premične stvari, katere vrednost, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi, ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (drugi odstavek 44. člena).

444. člen

Za spore majhne vrednosti se v smislu tega poglavja ne štejejo spori o nepremičninah, spori iz avtorske pravice, spori, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja in pravico do uporabe firme, spori v zvezi z varstvom konkurence ter spori zaradi motenja posesti.

445. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti se opravi tudi na ugovor zoper plačilni nalog, če vrednost prerekanega dela plačilnega naloga ne presega 200.000 tolarjev.

446. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti se opravi pred okrajnim sodiščem, če ni v tem zakonu drugače določeno.

447. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti je dovoljena posebna pritožba samo zoper sklep, s katerim je postopek končan.

Druge sklepe, zoper katere je po tem zakonu dovoljena pritožba, je mogoče izpodbijati samo s pritožbo zoper odločbo, s katero je končan postopek.

Sklepi iz drugega odstavka tega člena se ne vročajo strankam, temveč se razglasijo na naroku in vzamejo v pisni odpravek odločbe.

448. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti obsega zapisnik o glavni obravnavi poleg podatkov iz prvega odstavka 123. člena tega zakona:

1. izjave strank, ki so bistvenega pomena, zlasti tiste, s katerimi stranka v celoti ali delno pripozna tožbeni zahtevek, se odpove tožbenemu zahtevku ali pritožbi ali spremeni ali umakne tožbo;

2. bistveno vsebino izvedenih dokazov;

3. odločbe, zoper katere je dovoljena pritožba in ki so bile razglašene na glavni obravnavi;

4. ali so bile stranke navzoče pri razglasitvi sodbe, in če so bile, da so bile poučene, pod katerimi pogoji se lahko pritožijo.

449. člen

Če tožeča stranka spremeni tožbeni zahtevek tako, da vrednost spornega predmeta presega 200.000 tolarjev, se postopek dokonča po določbah tega zakona o rednem postopku.

Če tožeča stranka pred koncem glavne obravnave, ki teče po določbah tega zakona o rednem postopku, zmanjša tožbeni zahtevek, tako da ne presega 200.000 tolarjev, se postopek nadaljuje po določbah tega zakona o postopku v sporih majhne vrednosti.

450. člen

Postopek v sporih majhne vrednosti poteka na podlagi pisno izvedenih pravnih dejanj.

V postopku v sporih majhne vrednosti ni mirovanja postopka.

451. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti mora tožeča stranka navajati vsa dejstva in predlagati vse dokaze v tožbi, tožena stranka pa v odgovoru na tožbo.

452. člen

V postopku v sporih majhne vrednosti lahko vsaka stranka vloži eno pripravljeno vlogo.

Tožeča stranka lahko v osmih dneh po prejemu odgovora na tožbo vloži pripravljeno vlogo, v kateri odgovori na navedbe v odgovoru na tožbo.

Tožena stranka lahko v osmih dneh po prejemu pripravljene vloge tožeče stranke vloži pripravljeno vlogo, v kateri odgovori na navedbe tožeče stranke v njeni pripravljeno vlogi.

453. člen

Dejstva in dokazi, ki jih stranka navaja v vlogah, ki niso navedene v prejšnjem členu, se ne upoštevajo.

454. člen

Če sodišče po prejemu odgovora na tožbo oziroma po prejemu pripravljanih vlog ugotovi, da med strankami ni sporno dejansko stanje in da ni drugih ovir za izdajo odločbe, brez razpisa naroka izda odločbo o sporu.

455. člen

Če sodišče razpiše glavno obravnavo in tožeča stranka ne pride na narok, čeprav je bila v redu povabljen, izda sodišče sodbo zaradi odpovedi.

456. člen

V vabilu na glavno obravnavo mora biti med drugim navedeno, da se bo štelo, da se je tožeča stranka, ki ne pride na prvi narok za glavno obravnavo, odpovedala tožbenemu zahtevku, da se v postopku v sporih majhne vrednosti ne uporabljajo določbe o mirovanju postopka, da morajo stranke v tem postopku navesti vsa dejstva in dokaze v vlogah iz 451. člena tega zakona kot tudi da se sme odločba izpodbijati samo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka in zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

457. člen

Sodba v postopku v sporih majhne vrednosti se razglasi takoj po koncu glavne obravnave.

Ob razglasitvi sodbe mora sodišče poučiti navzoče stranke, pod katerimi pogoji se lahko pritožijo.

Pisna sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev. Obrazložitev sodbe obsega samo kratek povzetek dejanskih ugotovitev, navedbo določb procesnega in materialnega prava, na podlagi katerih je bilo odločeno (tretji odstavek 324. člena).

458. člen

Sodba in sklep, s katerim je končan spor v postopku v sporih majhne vrednosti, se smeta izpodbijati samo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka iz drugega odstavka 339. člena tega zakona in zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena senat sodišča druge stopnje razveljavi sodbo oziroma sklep sodišča prve stopnje in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje, če ugotovi, da je zaradi zmotne uporabe materialnega prava dejansko stanje nepopolno ugotovljeno. V novem sojenju ne velja določba drugega odstavka 362. člena tega zakona.

Zoper sodbo prve stopnje oziroma sklep iz prvega odstavka tega člena se lahko stranke pritožijo v osmih dneh.

V postopku v sporih majhne vrednosti znaša rok iz drugega odstavka 313. člena in prvega odstavka 325. člena tega zakona osem dni.

V sporih majhne vrednosti obnova postopka ni dovoljena v primeru iz 10. točke 394. člena tega zakona.

Enaintrideseto poglavje

POSTOPEK PRED ARBITRAŽAMI

459. člen

V tem poglavju je urejen postopek pred arbitražami, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, razen če iz določb drugega zakona ali mednarodne pogodbe izhaja, da se določena arbitraža, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, šteje za tujo arbitražo.

460. člen

Za spore o pravicah, s katerimi prosto razpolagajo, lahko stranke s pogodbo določijo pristojnost domače arbitraže.

V sporih, v katerih je vsaj ena od strank fizična oseba s stalnim prebivališčem v tujini oziroma pravna oseba s sedežem v tujini, se lahko stranke dogovorijo tudi za pristojnost tuje arbitraže, če za te spore ni določena izključna pristojnost sodišča Republike Slovenije.

461. člen

Pogodba o arbitraži se lahko sklene tako glede določenega spora kakor tudi glede bodočih sporov, ki utegnejo nastati iz določenega pravnega razmerja.

Pogodba o arbitraži je veljavna le tedaj, če je sklenjena pisno.

Pogodba o arbitraži je sklenjena pisno tudi tedaj, če je sklenjena z izmenjavo pisem, telegramov, teleksov ali drugih telekomunikacijskih sredstev, ki omogočajo pisni dokaz o sklenjeni pogodbi.

Pogodba o arbitraži je sklenjena pisno tudi tedaj, če je sklenjena z izmenjavo tožbe, v kateri tožeča stranka navaja omenjeno pogodbo, in odgovora na tožbo, v katerem tožena stranka tega ne izpodbija.

462. člen

Pogodba o arbitraži je veljavno sklenjena tudi tedaj, če je določba o pristojnosti arbitraže vključena v splošne pogoje za sklenitev pravnega posla.

463. člen

Število arbitrov mora biti liho.

Če stranki v pogodbi nista določili števila arbitrov, imenuje vsaka stranka enega arbitra, ta dva pa izvolita predsednika.

464. člen

Če sta se stranki s pogodbo dogovorili, naj bo za odločitev o določenem sporu pristojna arbitraža, se sodišče, pri katerem je bila vložena tožba v istem sporu med istima strankama, na ugovor tožene stranke izreče za nepristojno, razveljavi v postopku opravljena dejanja in zavrže tožbo.

Ugovor iz prvega odstavka tega člena mora podati tožena stranka najpozneje na prvem naroku za glavno obravnavo, preden se spusti v obravnavanje glavne stvari.

465. člen

Stranko, ki je po pogodbi o arbitraži dolžna imenovati arbitra, lahko nasprotna stranka pozove, da ga imenuje v petnajstih dneh in da jo o tem obvesti.

Poziv v smislu prvega odstavka tega člena je veljaven le tedaj, če je stranka, ki ga pošilja, imenovala svojega arbitra in o tem obvestila nasprotno stranko.

Če naj po pogodbi o arbitraži imenuje arbitra kdo drug, lahko vsaka stranka pošlje temu poziv iz drugega odstavka tega člena.

Tisti, ki je pozvan, naj imenuje arbitra, je vezan na izvršeno imenovanje, takoj ko je to sporočeno nasprotniku oziroma eni od strank.

466. člen

Če arbiter ni pravočasno imenovan, pa ne izhaja iz pogodbe kaj drugega, ga na predlog stranke imenuje sodišče.

Če se arbitra ne moreta zediniti o izvolitvi predsednika, pa ne izhaja iz pogodbe kaj drugega, imenuje predsednika na predlog katerega od arbitrov ali stranke sodišče.

Za imenovanje arbitra oziroma predsednika arbitraže je pristojno okrožno sodišče, na območju katerega je sedež arbitraže.

Zoper sklep sodišča ni pritožbe.

Stranka, ki ne želi uporabiti pravice iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko zahteva s tožbo, naj sodišče, ki je pristojno za imenovanje, izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati.

467. člen

Poleg primera iz 466. člena tega zakona lahko zahteva vsaka stranka s tožbo, naj sodišče izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati:

1. če se stranki v tridesetih dneh od prvega poziva za imenovanje arbitra ne moreta zediniti o arbitru, ki bi ga morali skupno imenovati;

2. če tisti, ki je v sami pogodbi o arbitraži imenovan za arbitra, noče ali ne more prevzeti te dolžnosti.

O zahtevi odloča sodišče, ki je določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

Na narok za obravnavanje zahteve povabi sodišče stranke; sodišče pa lahko izda odločbo tudi tedaj, če v redu povabljenih strank ne pridejo.

468. člen

Arbiter se mora sam izločiti, če so podani razlogi za izločitev iz 70. člena tega zakona. Iz istih razlogov lahko zahtevata izločitev arbitra tudi stranki.

Stranka, ki je sama ali skupaj z nasprotno stranko imenovala arbitra, sme zahtevati njegovo izločitev samo tedaj, če je razlog za izločitev nastal ali je stranka zanj zvedela šele, ko je bil arbiter že imenovan.

Če se stranki nista drugače sporazumeli, odloča o izločitvi sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

469. člen

Če se stranki nista drugače sporazumeli, lahko arbitri vodijo postopek pred arbitražo, tako kot štejejo za primerno.

Arbitri morajo obravnavati obe stranki enako in jima dati v vseh fazah postopka vse možnosti, da navajata svoja stališča in se izjavita o navedbah nasprotne stranke.

470. člen

Zoper priče, stranke in druge osebe, ki sodelujejo v postopku, arbitraža ne more uporabiti prisilnih sredstev in ne izreka kazni.

Arbitraža lahko zahteva od sodišča, ki je krajevno pristojno za pravno pomoč (174. člen), naj izvede posamezne dokaze, ki jih sama ne more izvesti. Glede postopka za izvedbo dokazov veljajo določbe tega zakona o izvajanju dokazov pred zaprošenim sodnikom.

471. člen

Arbitraža lahko razišči po pravičnosti le, če sta jo stranki za to pooblastili.

472. člen

Kadar sestavlja arbitražo več kot en arbiter, se izda arbitražna odločba z večino glasov, če ni v pogodbi o arbitraži drugače določeno.

Če se ne more doseči potrebna večina glasov, mora arbitraža o tem obvestiti stranke.

Če se za primer iz drugega odstavka tega člena stranke niso drugače sporazumele, lahko zahteva vsaka od njih s tožbo, naj sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona, izreče, da je pogodba o arbitraži nehala veljati.

473. člen

Arbitražna odločba mora biti obrazložena, razen če sta se stranki drugače dogovorili.

Izvirnik arbitražne odločbe in vse prepise podpišejo vsi arbitri. Arbitražna odločba velja tudi tedaj, kadar je kakšen arbiter noče podpisati, če jo je podpisala večina arbitrov in je na odločbi ugotovila, da je arbiter odrekel podpis.

Strankam se vročijo prepisi arbitražne odločbe po sodišču, določenem v tretjem odstavku 466. člena tega zakona. Stalne arbitraže vročajo svoje odločbe same.

474. člen

Izvirnik arbitražne odločbe in potrdila o vročitvi se hranijo pri sodišču, določenem v tretjem odstavku 466. člena tega zakona; če je izdala arbitražno odločbo stalna arbitraža, pa pri tej arbitraži.

475. člen

Arbitražna odločba ima nasproti strankam moč pravnomočne sodbe, če ni v pogodbi dogovorjeno, da se lahko izpodbija pred arbitražo višje stopnje.

Na zahtevo stranke potrdi sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona, na prepisu arbitražne odločbe, da je ta pravnomočna in izvršljiva. Stalne arbitraže potrjujejo pravnomočnost in izvršljivost na svojih odločbah same.

476. člen

Arbitražna odločba se lahko na tožbo stranke izreče za neveljavno.

Za odločanje o tožbi je pristojno sodišče, določeno v tretjem odstavku 466. člena tega zakona.

477. člen

Razveljavitev arbitražne odločbe se lahko zahteva:

1. če sploh ni bila sklenjena pogodba o arbitraži ali če ta pogodba ni bila veljavna (členi 460 do 462);

2. če je bila glede sestave arbitraže ali glede sprejema odločbe prekršena kakšna določba tega zakona ali pogodbe o arbitraži;

3. če je pri izdaji arbitražne odločbe sodeloval arbiter, ki bi moral biti po zakonu izločen oziroma ki je bil s sklepom sodišča izločen (468. člen);

4. če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred arbitražo;

5. če se je postopka udeleževal kot tožnik ali toženec nekdo, ki ne more biti pravdna stranka, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal tisti, ki jo je po zakonu upravičen zastopati, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik ali če zakoniti zastopnik ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja ali če pooblaščenec stranke ni imel pooblastila, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;

6. če arbitražna odločba ni obrazložena v smislu prvega odstavka 473. člena tega zakona ali če izvirnik in prepisi arbitražne odločbe niso podpisani tako, kot je to določeno v drugem odstavku 473. člena tega zakona;

7. če je arbitraža prekoračila meje svoje naloge;

8. če je izrek arbitražne odločbe nerazumljiv ali sam s seboj v nasprotju;

9. če je arbitražna odločba v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije;

10. če je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je prišlo do arbitražne odločbe zaradi kaznivega dejanja priče ali izvedenca, arbitra, stranke, njenega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ali drugega udeleženca v postopku, ali če se arbitražna odločba opira na ponarejeno listino ali na listino, v kateri je bila potrjena neresnična vsebina.

478. člen

Tožba, da se arbitražna odločba izreče za neveljavno, se lahko vloži pri pristojnem sodišču v tridesetih dneh. Če se zahteva razveljavitev iz kakšnega od razlogov, ki so navedeni v 1. do 9. točki 477. člena tega zakona, se šteje ta rok od dneva, ko je bila rzsodba vročena stranki, če je stranka za razlog zvedela pozneje, pa od dneva, ko je zanj zvedela. Če se zahteva razveljavitev iz razloga po 10. točki 477. člena tega zakona, pa teče ta rok od dneva, ko je stranka dobila možnost uporabiti pravnomočno sodbo pristojnega sodišča.

Po enem letu od pravnomočnosti arbitražne odločbe se ne more več zahtevati njena razveljavitev.

479. člen

Stranke se ne morejo sporazumno odpovedati uporabi določb prvega in drugega odstavka 468. člena, drugega odstavka 469. člena in 476. do 478. člena tega zakona.

Dvaintrideseto poglavje

POSTOPEK V GOSPODARSKIH SPORIH

Uporaba

480. člen

V postopku v gospodarskih sporih veljajo določbe tega zakona, če ni v določbah tega poglavja drugače določeno.

481. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo:

1. v sporih, v katerih je vsaka od strank katerega od navedenih oseb: gospodarska družba, zavod (vključno javni zavod), zadruga, država ali samoupravna lokalna skupnost;

2. v sporih iz medsebojnih pravnih razmerij samostojnih podjetnikov posameznikov, izvirajočih iz njihove pridobitne dejavnosti, in v sporih iz pravnih razmerij, ki so nastala med samostojnimi podjetniki posamezniki v zvezi z opravljanjem njihove pridobitne dejavnosti in osebami iz prejšnje točke.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se pravila postopka v gospodarskih sporih ne uporabljajo v sporih o stvarnih pravicah na nepremičninah in premičninah in v sporih zaradi motenja posesti.

482. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi:

1. v sporih med družbeniki, družbeniki in družbami ter družbami in člani organov upravljanja družb, za katere je treba uporabiti pravo gospodarskih družb;

2. v sporih med ustanovitelji zavodov (vključno javnih zavodov), izvirajočih iz njihovih medsebojnih pravnih razmerij v zvezi z ustanovitvijo, statusnimi spremembami ali likvidacijo zavodov;

3. v sporih med zadružniki, zadrugami in zadružniki ter zadrugami in člani organov upravljanja, za katere je treba uporabiti zadržno pravo.

Pravila postopka v gospodarskih sporih veljajo tudi v sporih med osebami iz 481. člena in 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena ter državnimi organi in organizacijami z javnimi pooblastili, kadar te nastopajo v pravdi kot stranke na podlagi posebnega zakona.

483. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi:

1. v sporih, ki se nanašajo na ladje in na plovbo po morju, in v sporih, za katere velja plovbno pravo (plovbni spori), razen sporov o prevozu potnikov;

2. v sporih, izvirajočih iz vpisov v sodni register;

3. v sporih iz koncesijskih pogodb;

4. v sporih zaradi razveljavitve pogodbe o arbitraži in v sporih za razveljavitve arbitražne odločbe, kadar se ta nanaša na spor, ki bi ga reševalo sodišče po pravilih postopka v gospodarskih sporih;

5. v sporih, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja ali pravico do uporabe firme, ter v sporih v zvezi z varstvom konkurence;

6. v sporih, ki nastanejo v zvezi s stečajnim postopkom.

484. člen

Pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo tudi, kadar so v sporu poleg oseb iz prvega odstavka 481. člena tega zakona kot sosporniki iz 1. točke prvega odstavka 191. člena tega zakona udeležene še druge osebe.

Pristojnost in sestava sodišča

485. člen

V sporih za ugotovitev obstoja ali neobstoja pogodbe ter za izpolnitev ali razvezo pogodbe in v odškodninskih sporih zaradi neizpolnitve pogodbe je poleg sodišča splošne krajevnosti krajevno pristojno tudi sodišče kraja, kjer bi morala tožena stranka po sporazumu strank izpolniti pogodbo.

486. člen

(črtan)

Priprave za glavno obravnavo

487. člen

V nujnih primerih sme sodišče ne glede na določbo 276. člena tega zakona takoj po predhodnem preizkusu tožbe razpisati glavno obravnavo.

Sodišče ima v nujnih primerih pravico določiti narok po telefonu ali brzojavno ali z uporabo telekomunikacijskih storitev.

488. člen

Kadar po prejemu odgovora na tožbo sodišče ugotovi, da med strankami ni sporno dejansko stanje in da ni drugih ovir za izdajo odločbe, lahko brez razpisa naroka izda odločbo o sporu.

489. člen

Kadar sodišče odloči po 488. členu tega zakona, se lahko zahteva povrnitev stroškov v petnajstih dneh od vročitve sodb.

Pravna sredstva

490. člen

V gospodarskih sporih ni dovoljena revizija, če vrednost spornega predmeta glede izpodbijanega dela pravnomočne sodbe ne presega 5.000.000 tolarjev.

Druge določbe

491. člen

Če stranki sporazumno predlagata, naj se preloži narok, da poskusita poravnavo, ugotovi sodišče takemu predlogu in takoj obvesti stranki, kateri dan in ob kateri uri bo nov narok.

492. člen

V postopku v gospodarskih sporih ne veljajo določbe tega zakona o mirovanju postopka.

Če na prvi narok za glavno obravnavo ali na kakšen poznejši narok ne pride nobena stranka, sodišče narok preloži; če pa tudi na novi narok ne pride nobena stranka, se šteje, da je tožeča stranka tožbo umaknila.

493. člen

(črtan)

494. člen

V postopku v gospodarskih sporih ne morejo dajati stranke zunaj naroka ustnih izjav na zapisnik pri sodišču.

Listine, na podlagi katere se izda plačilni nalog po 431. členu tega zakona, ni treba priložiti v izvorniku ali v overjenem prepisu. Zadošča, če overi prepis take listine pooblaščen organ pravne osebe.

V postopku v gospodarskih sporih ne veljajo določbe 432. člena tega zakona.

495. člen

V postopku v gospodarskih sporih so spori majhne vrednosti spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 500.000 tolarjev.

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarno terjatev, tožeča stranka pa je v tožbi navedla, da je pripravljena namesto izpolnitve določenega zahtevka sprejeti denarni znesek, ki ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (prvi odstavek 44. člena).

Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premične stvari, katere vrednost, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi, ne presega zneska iz prvega odstavka tega člena (drugi odstavek 44. člena).

496. člen

V postopkih v sporih majhne vrednosti in v postopkih za izdajo plačilnega naloga obsega obrazložitev sodbe samo navedbo tožbenih zahtevkov in dejstev, na katere stranke opirajo zahtevke, pravni pouk pa pouk o pravici do pritožbe ter navedbo, da bo sodba z obrazložitvijo po četrtem odstavku 324. člena tega zakona izdelana, če stranka napove pritožbo.

Sodba iz prejšnjega odstavka mora biti pisno izdelana v osmih dneh od dneva izdaje.

Stranka mora napovedati pritožbo v osmih dneh od prejema sodbe iz prvega odstavka tega člena.

Če stranka napove pritožbo v roku iz prejšnjega odstavka, lahko vloži pritožbo zoper sodbo, ki vsebuje obrazložitev po četrtem odstavku 324. člena tega zakona. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve prepisa te sodbe.

Sodba iz prejšnjega odstavka mora biti pisno izdelana v petnajstih dneh od predložitve dokaza o plačilu sodne takse za pritožbo iz 497. člena tega zakona.

Stranka, ki je napovedala pritožbo, lahko umakne napoved pritožbe, dokler ji ni vročen prepis sodbe z obrazložitvijo iz četrtega odstavka 324. člena tega zakona. Umika napovedi pritožbe ni mogoče preklicati.

Zoper sodbo se lahko pritoži samo stranka, ki je napovedala pritožbo.

V zadevi, v kateri je ena stranka napovedala pritožbo, se prepis sodbe z obrazložitvijo po četrtem odstavku 324. člena tega zakona vroči tudi nasprotni stranki.

497. člen

Sodna taksa se plača za sodbo iz prvega odstavka 496. člena.

Taksna obveznost za plačilo sodne takse za pritožbo nastane ob napovedi pritožbe.

Zakon o pravdnem postopku – ZPP (Uradni list RS, št. 26/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Četrty del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

498. člen

Če sta bila pred uveljavitvijo tega zakona na prvi stopnji izdana sodba ali sklep, s katerima se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, se postopek nadaljuje po dosedanjih predpisih.

Če bo po uveljavitvi tega zakona razveljavljena odločba prve stopnje iz prvega odstavka tega člena, se postopek nadaljuje po tem zakonu.

499. člen

Če je bila tožba vložena pred uveljavitvijo tega zakona, se v postopku ne uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 86. člena, 87., 88., 89., 90. in 91. člena.

Če je bila tožba vročena pred uveljavitvijo tega zakona, se v postopku ne uporabljajo določbe 318. člena, ampak se pogoji za izdajo zamudne sodbe presojajo po dosedanjih predpisih.

Če je bil pred uveljavitvijo zakona že opravljen prvi narok za glavno obravnavo, smejo stranke navajati nova dejstva in predlagati dokaze ter se izjaviti o navedbah in ponujenih dokazih nasprotne stranke najkasneje na prvem naroku za glavno obravnavo po uveljavitvi zakona.

500. člen – upoštevan ZDSS-1
(prenehal veljati)

501. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, nehalo veljati določbe 66., 67. 69. in 72. do 77. člena, četrtega odstavka 78. člena, ter 100. in 101. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76, 1/89, 14/89), določbi 38. in 39. člena Zakona o samoupravnih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77, 23/81 in 4/82) in točki 1, 2/II 99. člena ter točke 1, 2, 3/II 101. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95).

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati Zakon o pravdnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 36/77 – popr., 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 14/88 – popr., 57/89, 20/90 in 27/90).

502. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz četrtega odstavka 132. člena v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

503. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravdnem postopku – ZPP-A (Uradni list RS, št. 96/02) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

34. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski akt iz 8. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

35. člen

Določbe 14. člena tega zakona se v postopkih, v katerih je bila tožba vložena pred njegovo uveljavitvijo, uporabljajo, če do njegove uveljavitve še ni bil razpisan prvi narok za glavno obravnavo.

Določba 17. člena tega zakona se ne uporablja, če je bila tožba vložena pred njegovo uveljavitvijo.

36. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravdnem postopku – ZPP-B (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

15. člen

Postopki v sporih o zakonitem preživljanju, ki so začeti do začetka uporabe določb iz 16. člena tega zakona, se dokončajo pred okrajnimi sodišči po dosedanjem zakonu.

Če bo po začetku uporabe 1. in 2. člena tega zakona v zadevi iz prejšnjega odstavka razveljavljena odločba prve stopnje, se postopek nadaljuje pred okrožnim sodiščem po tem zakonu.

Okrajna sodišča zadeve iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti odstopijo okrožnim sodiščem. O odstopu zadev se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik sodišča, ki zadevo odstopa, in predsednik sodišča, kateremu je zadeva odstopljena.

16. člen

Določbe 1., 2., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. maja 2004.

17. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku – ZPP-C (Uradni list RS, št. 52/07) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

25. člen

Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vlaganje po elektronski poti, z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vloge, listine in pisanja s seznama vlagati po elektronski poti.

Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vročanje po elektronski poti, z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vročanje po elektronski poti.

Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vodenje spisa v elektronski obliki, z odredbo določi datum, od katerega je mogoče spis pregledovati in prepisovati tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu ter v njem spremljati potek postopka.

26. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz četrtega odstavka 105.b člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona, podzakonske predpise iz šestega odstavka 127. člena, šestega odstavka 132. člena in osmega odstavka 149. člena zakona pa v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Pravne in fizične osebe, ki opravljajo vročanje na podlagi posebnega dovoljenja ministra, pristojnega za pravosodje, prenehajo za posamezno sodišče opravljati dejavnost vročanja v pravnem postopku, ko posamezno sodišče zagotovi opravljanje dejavnosti vročanja v pravnem postopku po pravnih in fizičnih osebah, izbranih v postopku javnega naročanja po zakonu, ki ureja javno naročanje.

27. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

MINISTRSTVA

3966. Pravilnik o pogojih za izvajanje javne službe in načinu podelitve koncesije za izvajanje javne službe na področju ocenjevanja biocidnih proizvodov in preskušanja njihove učinkovitosti

Na podlagi 58. in 64. člena Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06) izdaja minister za zdravje, v soglasju z ministrom za okolje in prostor

P R A V I L N I K

o pogojih za izvajanje javne službe in načinu podelitve koncesije za izvajanje javne službe na področju ocenjevanja biocidnih proizvodov in preskušanja njihove učinkovitosti

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe ocenjevanja biocidnih proizvodov in izvajalec javne službe preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: javna služba) ter način in postopek podelitve koncesije za opravljanje javne službe.

2. člen

(začetek koncesije)

Koncesijsko razmerje nastane z dnem začetka veljavnosti koncesijske pogodbe.

3. člen

(prenosljivost koncesije)

Koncesija je neprenosljiva.

4. člen

(pogoji za izvajanje javne službe ocenjevanja)

(1) Javno službo ocenjevanja biocidnih proizvodov opravljajo izvajalci iz drugega odstavka 57. člena zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06; v nadaljnjem besedilu: zakon). Izvajalci morajo imeti najmanj visokošolsko izobrazbo druge stopnje ali njej enakovredno raven izobrazbe s področja ved o živi naravi, fizikalnih in kemijskih ved ali medicine in naslednja znanja:

- s področja ocenjevanja biocidnih proizvodov, kemikalij ali fitofarmacevtskih sredstev,
- poznavanje predpisov in strokovnih smernic s področja biocidnih proizvodov v skladu z 11. in 13. členom zakona ter s področja razvrščanja, pakiranja in označevanja nevarnih snovi in pripravkov,
- znanje angleškega jezika.

Če je koncesionar javni zavod ali pravna oseba zasebnega prava, mora zgoraj navedene pogoje izpolnjevati vsak strokovnjak, ki bo ocenjeval biocidne proizvode.

(2) Izvajalec javne službe ocenjevanja biocidnih proizvodov mora razpolagati z informacijsko tehnologijo za podporo izvajanja javne službe.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz tega člena izvajalci javne službe ocenjevanja biocidnih proizvodov dokazujejo s predložitvijo:

- kot dokazilo za prvo alineo prvega odstavka tega člena štejejo reference o praktičnem delu in izjave o izkušnjah in/ali podatki o dodatnem izobraževanju, pri čemer ima večjo težo izobraževanje s področja ocenjevanja biocidnih proizvodov, kemikalij ali fitofarmacevtskih sredstev, ki se zaključijo z izpitom,
- kot dokazilo za drugo alineo prvega odstavka tega člena štejejo izjave o poznavanju predpisov in strokovnih smernic s poimenskimi navedenimi predpisi in strokovnimi smernicami,
- kot dokazilo za tretjo alineo prvega odstavka tega člena štejejo izjave o znanju angleškega jezika,
- kot dokazilo za prejšnji odstavek štejejo izjave o razpolaganju z informacijsko tehnologijo.

(4) Izvajalci javne službe ocenjevanja biocidnih proizvodov lahko v izvajanje posameznih nalog vključijo podizvajalce, ki morajo izpolnjevati pogoje iz tega pravilnika.

5. člen

(pogoji za izvajanje javne službe preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov)

(1) Javno službo preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov opravljajo izvajalci, ki morajo razpolagati z laboratorijem, akreditiranim v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 za področje preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko javno službo preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov opravljajo tudi izvajalci, ki imajo potrjeno skladnost laboratorija z

načeli dobre laboratorijske prakse v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

(3) Če za vsa zahtevana preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov niso na voljo akreditirane metode, morajo izvajalci uporabljati validirane metode in za njihovo izvajanje zagotavljati pogoje glede prostorov, opreme in organizacije dela.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz tega člena izvajalci javne službe preskušanja učinkovitosti biocidnih proizvodov dokazujejo s predložitvijo akreditacijske listine iz prvega odstavka tega člena ali potrdila o skladnosti laboratorija z načeli dobre laboratorijske prakse iz drugega odstavka tega člena in poročila o validaciji iz prejšnjega odstavka.

6. člen

(način podelitve koncesije)

(1) Koncesija se podeli z javnim razpisom za podelitev koncesije na podlagi 60. člena zakona.

(2) Minister lahko izda posebno navodilo za izvedbo javnega razpisa za izbiro koncesionarja za področje izvajanja javne službe.

7. člen

(postopek podelitve koncesije)

Postopek podelitve koncesije se začne z javnim razpisom za podelitev koncesije.

8. člen

(pridobitev koncesije)

(1) Izvajalec javne službe, ki meni, da izpolnjuje pogoje iz javnega razpisa za podelitev koncesije, lahko kandidira za pridobitev koncesije za posamezno javno službo.

(2) Izvajalec posamezne javne službe kandidira na način, ki je določen v javnem razpisu, in v skladu s pogoji javnega razpisa.

9. člen

(komisija za koncesije)

O izpolnjevanju pogojev javnega razpisa za podelitev koncesije za posamezno javno službo na podlagi pogojev iz javnega razpisa odloči komisija za koncesije. Komisijo za koncesije za vsak javni razpis za podelitev koncesije imenuje predstojnik Urada Republike Slovenije za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: urad).

10. člen

(odločba o koncesiji)

Urad na podlagi poročila komisije za koncesije izda odločbo o izbiri koncesionarja.

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-18/2007-UK
Ljubljana, dne 24. julija 2007
EVA 2006-2711-0219

Andrej Bručan l.r.
Minister
za zdravje

Soglašam!

Janez Podobnik l.r.
Minister
za okolje in prostor

3967. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za preskušanje biocidnih proizvodov za postopek priglasitve

Na podlagi tretjega odstavka 46. člena Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06) minister za zdravje, v soglasju z ministrom za okolje in prostor, izdaja naslednji

P R A V I L N I K

o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za preskušanje biocidnih proizvodov za postopek priglasitve

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za preskušanje biocidnih proizvodov za potrebe postopka priglasitve iz 37. člena Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06).

2. člen

(1) Preskušanje učinkovitosti biocidnih proizvodov lahko opravlja laboratorij, ki ima validirane metode.

(2) Urad Republike Slovenije za kemikalije lahko v postopku priglasitve od priglasiatelja zahteva podatke o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka.

3. člen

(1) Preskušanje učinkovitosti biocidnih proizvodov mora laboratorij opraviti v skladu s testnimi smernicami Evropske unije, če so te na voljo in se uporabljajo.

(2) Laboratorij lahko uporablja tudi druge metode, in sicer:

- ISO, CEN ali druge mednarodne standardne metode,
- standardne metode posameznih držav,
- standardne metode v industriji,
- standardne metode posameznega proizvajalca.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega člena ter prvega in drugega odstavka tega člena se lahko v postopku priglasitve predložijo podatki o preskušanju učinkovitosti biocidnega proizvoda iz razvoja biocidnega proizvoda ob predložitvi opisa uporabljene metode oziroma pogojev pridobitve omenjenih podatkov.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-15/2007-UK
Ljubljana, dne 24. julija 2007
EVA 2006-2711-0216

Andrej Bručan l.r.
Minister
za zdravje

Soglašam!

Janez Podobnik l.r.
Minister
za okolje in prostor

3968. Pravilnik o ustanovitvi, sestavi in načinu dela Komisije za biocidne proizvode

Na podlagi prvega in petega odstavka 22. člena Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06) minister za zdravje, v soglasju z ministrom za okolje in prostor ter ministrom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, izdaja naslednji

PRAVILNIK **o ustanovitvi, sestavi in načinu dela Komisije** **za biocidne proizvode**

1. člen

Ta pravilnik ureja ustanovitev ter pogoje glede sestave in načina dela Komisije za biocidne proizvode.

2. člen

(1) Ustanovi se Komisija za biocidne proizvode (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Komisija je pri svojem delu samostojna in neodvisna.

3. člen

(1) Komisija ima devet članov, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz posameznih strokovnih področij, in sicer:

- pet strokovnjakov, ki jih predlaga minister, pristojen za zdravje,
- dva strokovnjaka, ki ju predlaga minister, pristojen za okolje in prostor,
- dva strokovnjaka, ki ju predlaga minister, pristojen za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Sedež komisije je pri Uradu Republike Slovenije za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: urad).

4. člen

(1) Člane komisije z odločbo imenuje minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor ter ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, za obdobje pet let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) V primeru odsotnosti posameznega člana komisije na več kot tretjini sej v tekočem koledarskem letu, se imenuje drugega člana komisije, dotedanjega člana pa razreši.

5. člen

(1) Člani komisije na prvi seji med seboj izvolijo predsednika in podpredsednika komisije za obdobje enega leta, tako da je vsako leto izvoljen predstavnik drugega ministrstva.

(2) Če je predsednik komisije odsoten, opravlja njegove naloge podpredsednik komisije.

(3) Predsednik komisije lahko v soglasju z uradom povabi k sodelovanju tudi druge strokovnjake, ki niso člani komisije, če je to potrebno za preučitev in obravnavo posameznih vprašanj, ki sodijo v njegovo delovno področje. Strokovnjaki, ki niso člani komisije, nimajo pravice glasovanja.

(4) Strokovno-tehnična dela komisiji zagotavlja urad.

6. člen

Komisija v skladu z Zakonom o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06) opravlja naslednje naloge:

- svetuje uradu in mu v postopku za izdajo dovoljenja za dajanje biocidnega proizvoda v promet da mnenje, ki predstavlja podlago za odločitev uradu o izdaji dovoljenja,
- na zahtevo urada sprejme stališče ali da mnenje o določenem vprašanju.

7. člen

(1) Komisija dela in odloča na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsednik komisije.

(2) Seje so največ enkrat mesečno na sedežu komisije.

(3) Vabilo za sejo se pošlje v vednost tudi ministru, pristojnemu za okolje in prostor ter ministru, pristojnemu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(4) Član komisije, ki se seje ne more udeležiti, mora o tem obvestiti predsednika komisije in urad najpozneje tri dni pred sejo komisije.

8. člen

(1) Komisija je sklepčna, če je na seji navzočih najmanj šest članov, od tega najmanj po en član, ki predstavlja posamezno ministrstvo.

(2) Komisija sprejema odločitve s soglasjem vseh prisotnih članov komisije.

9. člen

(1) Komisija odločitve iz 6. člena tega pravilnika sprejema na seji in jih kot predlog oziroma mnenje pošlje uradu.

(2) Komisija mora pri odločanju upoštevati določbe predpisov, ki urejajo enotna načela ocenjevanja in registracije biocidnih proizvodov, s katerimi se zagotavlja najnižja stopnja tveganja za zdravje ljudi, živali in za okolje.

10. člen

(1) Seje komisije so zaradi varovanja tajnosti podatkov zaprte za javnost.

(2) Z osebnimi podatki mora komisija ravnati v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatke, ki so označeni kot zaupni, morajo člani komisije varovati kot poslovno skrivnost, dokler veljajo za zaupne.

11. člen

Predsednik in člani komisije za sejnine in izdelavo stališč oziroma mnenj iz 6. člena tega pravilnika prejmejo plačilo v skladu s predpisom ministra, pristojnega za zdravje o plačilih članom delovnih teles in posameznih strokovnjakov.

12. člen

Komisija sprejme poslovnik o svojem delu z dvotretjinsko večino vseh članov komisije na prvi seji, ki jo skliče urad.

13. člen

Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor ter ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano imenuje člane komisije v dveh letih od dneva uveljavitve tega pravilnika.

14. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-19/2007-UK
Ljubljana, dne 24. julija 2007
EVA 2006-2711-0213

Andrej Bručan l.r.
Minister
za zdravje

Soglašam!

Janez Podobnik l.r.
Minister
za okolje in prostor

Soglašam!

Iztok Jarc l.r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

3969. Pravilnik o sporočanju in vodenju evidenc **o biocidnih proizvodih**

Na podlagi tretjega odstavka 44. člena Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06) minister za zdravje, v soglasju z ministrom za okolje in prostor, izdaja

P R A V I L N I K
o sporočanju in vodenju evidenc o biocidnih
proizvodih

1. člen

Ta pravilnik ureja sporočanje in vodenje evidenc o biocidnih proizvodih. Podatki se sporočajo za vzpostavitev in vodenje evidenc biocidnih proizvodov v prometu in uporabi v Republiki Sloveniji.

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen kot izrazi, uporabljeni v Zakonu o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 61/06; v nadaljnjem besedilu: zakon).

3. člen

Urad Republike Slovenije za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: urad) določi sporočilno številko biocidnega proizvoda po vpisu v register biocidnih proizvodov ter sporočilno številko sporoči imetniku dovoljenja oziroma priglasi telju za biocidne proizvode.

4. člen

(1) Imetniki dovoljenja oziroma priglasi telji za biocidne proizvode morajo za vse biocidne proizvode, ki so vpisani v register biocidnih proizvodov, najpozneje do 31. marca tekočega leta na obrazcu iz priloge I tega pravilnika sporočiti uradu podatke o količini biocidnih proizvodov, danih v promet, količini biocidnih proizvodov, ki so bili umaknjeni iz prometa, in o zalogah biocidnih proizvodov v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

(2) Pravne in fizične osebe, ki poklicno uporabljajo biocidne proizvode kot primarno sredstvo za opravljanje njihove poslovne dejavnosti, morajo najpozneje do 31. marca tekočega leta na obrazcu iz priloge II tega pravilnika sporočiti uradu po-

datke o količini nabavljenih biocidnih proizvodov, količini zaloga biocidnih proizvodov, količini uporabljenih biocidnih proizvodov in o namenih, za katere so bili uporabljeni v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

5. člen

Urad določi sporočilno številko za vsak biocidni proizvod, priglašen in vpisan v register biocidnih proizvodov pred uveljavitvijo tega pravilnika, za katerega na podlagi predpisa o kemikalijah ni bila določena in sporočena, ter sporočilno številko sporoči imetniku dovoljenja oziroma priglasi telju za biocidne proizvode.

6. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati drugi odstavek 7. člena Pravilnika o sporočanju podatkov za kemikalije (Uradni list RS, št. 104/03).

7. člen

Ta pravilnik začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-14/2007-UK
Ljubljana, dne 24. julija 2007
EVA 2006-2711-0215

Andrej Bručan l.r.
Minister
za zdravje

Soglašam!

Janez Podobnik l.r.
Minister
za okolje in prostor

Priloga I

Vloga za letno poročanje zavezancev iz prvega odstavka 4. člena pravilnika o sporočanju in vodenju evidenc o biocidnih proizvodih

1. Ime in sedež zavezanca		2. Matična številka zavezanca iz sodnega ali poslovnega registra		3. Leto
4. Trgovsko ime biocidnega proizvoda	5. Sporočilna številka biocidnega proizvoda	6. Količina, dana v promet (kg)	7. Količina, umaknjena iz prometa (kg)	8. Količina zalog (kg)

(Trgovska imena biocidnih proizvodov vpišite po abecednem vrstnem redu ali po zaporednem vrstnem redu sporočilnih števil in letne količine v kilogramih.)

Ime in priimek pripravljavca _____

Datum _____

Podpis _____

Priloga II

Vloga za letno poročanje zavezancev iz drugega odstavka 4. člena pravilnika o sporočanju in vodenju evidenc o biocidnih proizvodih

1. Ime in sedež zavezanca		2. Matična številka zavezanca iz sodnega ali poslovnega registra		3. Leto
4. Trgovsko ime biocidnega proizvoda	5. Nabavljena količina (kg)	6. Količina zalog (kg)	7. Uporabljena količina (kg)	8. Namen uporabe

(Trgovska imena biocidnih proizvodov vpišite po abecednem vrstnem redu.)

Ime in priimek pripravljavca _____

Datum _____

Podpis _____

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3970. Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij

Na podlagi četrtega odstavka 117. člena in sedmega odstavka 126. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – UPB1) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

SPLOŠNI AKT o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina)

(1) Ta splošni akt ureja zbiranje, uporabo in način dostopa do podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji s strani Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, agencija skladno z Zakonom o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – UPB1; v nadaljnjem besedilu: zakon) zbira tudi druge podatke.

II. ZBIRANJE PODATKOV

2. člen

(zbiranje podatkov)

(1) Operaterji omrežja oziroma izvajalci storitev (v nadaljnjem besedilu: operaterji) so dolžni posredovati zahtevane podatke tako, da izpolnijo obrazec za posredovanje podatkov (v nadaljnjem besedilu: vprašalnik). Vprašalnik je dostopen v elektronski obliki na spletni strani agencije.

(2) Izpolnjen vprašalnik za posredovanje podatkov za preteklo koledarsko leto so operaterji dolžni agenciji posredovati najkasneje do 31. marca tekočega koledarskega leta.

(3) Izpolnjen vprašalnik za posredovanje podatkov za posamezna četrtletja koledarskega leta so operaterji dolžni agenciji posredovati najkasneje v petnajstih dneh po izteku posameznega četrtletja koledarskega leta.

(4) Podatki o prometu in prihodkih se morajo nanašati na celotno zahtevano obdobje, podatki o številu priključkov in uporabnikov pa na zadnji dan v zahtevanem obdobju.

(5) Podatki o prihodkih se morajo izražati kot cela števila v eurih, zaokroženo brez decimalnih števil. Podatki o prihodkih, ki se nanašajo na obdobja pred uvedbo eura, se navedejo v tisočih tolarjev.

(6) Podatke so operaterji dolžni posredovati brezplačno, v elektronski obliki in na način, ki ga določi agencija.

3. člen

(zaupnost podatkov)

Operaterji morajo skladno z zakonom označiti tiste podatke, informacije in dele finančnih oziroma drugih poročil, za ka-

tere želijo, da se jih šteje za poslovno skrivnost. V tem primeru morajo agenciji predložiti akt, v katerem so ti podatki opredeljeni kot poslovna skrivnost. Podatki, ki so sicer označeni kot poslovna skrivnost, so pa objavljeni na način, da je omogočen njihov javen pregled in dostopnost brez uporabe posebnih gesel oziroma proti plačilu (npr. v statistične namene), ne morejo biti označeni kot takšni.

III. UPORABA PODATKOV

4. člen

(namen in uporaba podatkov)

(1) Agencija uporabi zbrane podatke za:

- spremljanje razvitosti trga elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji,
- analize upoštevanih trgov,
- naložitev, spremembo, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo,
- odmero plačil po zakonu,
- izvrševanje drugih pristojnosti agencije po zakonu,
- primerjave z drugimi zbranimi podatki.

(2) Zbrani podatki se posredujejo tudi za namene državne statistike v skladu z zakonom, ki ureja državno statistiko in so opredeljeni z veljavnim Letnim programom statističnih raziskovanj Statističnega urada Republike Slovenije.

(3) Zbrani podatki se lahko posredujejo tudi Evropski komisiji in drugim regulativnim organom v skladu z zakonom.

(4) Pri posredovanju oziroma uporabi zaupnih podatkov, bo agencija poskrbela za ohranitev stopnje zaupnosti, skladno s 3. členom tega splošnega akta.

5. člen

(objava podatkov)

Agencija lahko objavi podatke o številu naročnikov, priključkov oziroma uporabnikov na svojih spletnih straneh, ob upoštevanju 3. člena tega splošnega akta.

IV. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Z uveljavitvijo tega splošnega akta preneha veljati Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij (Uradni list RS, št. 51/06).

(2) Ta splošni akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0073-1/2006/30

Ljubljana, dne 11. julija 2007

EVA 2007-2111-0092

Tomaž Simonič l.r.

Direktor

Agencije za pošto in elektronske
komunikacije Republike Slovenije

OBČINE

BISTRICA OB SOTLI

3971. Pravilnik o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja gospodarstva v Občini Bistrica ob Sotli

Na podlagi 15. člena Statuta Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 49/99, 125/03, 73/06) in v skladu z Uredbo Komisije (ES) 1998/2006 je Občinski svet Občine Bistrica ob Sotli na 6. redni seji dne 31. 5. 2007 sprejel

PRAVILNIK o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja gospodarstva v Občini Bistrica ob Sotli

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji, namen in postopek za dodeljevanje finančnih sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Bistrica ob Sotli.

Sredstva za pospeševanje razvoja gospodarstva Občine Bistrica ob Sotli se dodeljujejo na podlagi izvedenega postopka javnega razpisa. Javni razpis se objavi v javnih glasilih. Javni razpis mora biti objavljen v skladu z veljavno zakonodajo.

2. člen

Sredstva za pospeševanje razvoja malega gospodarstva Občine Bistrica ob Sotli se zagotavljajo iz občinskega proračuna, njihovo višino pa določi občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto.

3. člen

Do pomoči za razvoj malega gospodarstva so prednostno upravičeni samostojni podjetniki, mikro, mala in srednja podjetja, ki imajo sedež obratovalnice oziroma podjetja, poslovne prostore in kraj investicije ter opravljajo svojo dejavnost na območju Občine Bistrica ob Sotli.

Do pomoči za razvoj so upravičeni tudi prosilci, ki zaposlujejo več kot 50% zaposlenih s stalnim prebivališčem v Občini Bistrica ob Sotli.

4. člen

Način dodeljevanja pomoči:

1. Postopek javnega razpisa vodi štirčlanska komisija, ki jo imenuje župan. Komisijo sestavljajo: dva predstavnika občinske uprave, predsednik in član odbora za gospodarstvo.

2. Komisija opravi pregled vlog ter jih oceni na podlagi pogojev in meril, ki so bili navedeni v javnem razpisu.

3. Komisija seznani odbor za gospodarstvo z razdelitvijo sredstev.

4. Prejemnikom sredstev se izda sklep o višini odobrenih sredstev za posamezen ukrep in se jih hkrati pozove k podpisu pogodbe. Če se prejemnik v roku 8 dni od prejema poziva nanj ne odzove, se šteje, da je umaknil vlogo za pridobitev sredstev.

5. Vlagatelj vloge lahko vloži pritožbo pri županu v roku 8 dni od prejema sklepa.

6. Medsebojne obveznosti med občino in prejemnikom pomoči se uredijo s pogodbo.

Javni razpis mora vsebovati:

- razpoložljiva sredstva za pomoč za razvoj,
- namen, za katerega se sredstva zagotavljajo,
- kdo lahko kandidira za ta sredstva,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati prosilci,
- rok za prijavo na razpis,
- naslov, na katerega se vložijo prošnje, spisek dokumentacije in obrazcev, ki jih prosilci morajo priložiti vlogi,
- rok, v katerem bo sprejet sklep o dodelitvi pomoči za razvoj.

5. člen

Finančna sredstva za razvoj gospodarstva se bodo dodeljevala v obliki nepovratnih sredstev.

6. člen

Upravičenec, pri katerem se ugotovi, da je za katerikoli finančni ukrep navajal neresnične podatke ali sredstva uporabil za drug namen, jih mora vrniti z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

7. člen

Pomoč za razvoj se dodeli po pravilu *de minimis*, kot določa tretja alineja 2. člena Zakona o spremljanju državne pomoči (Uradni list RS, št. 37/04).

Pomoč se prednostno dodeli prosilcem, ki vlagajo v proizvodne in storitvene dejavnosti, ki so energetske varčne in ne onesnažujejo okolja.

Do pomoči po pravilu *de minimis* niso upravičeni samostojni podjetniki in podjetja iz sektorjev kmetijstva, ribištva, jeklarstva, premogovništva in transporta.

Do pomoči po tem pravilniku niso upravičeni samostojni podjetniki in težavah in podjetja v težavah.

8. člen

Višina *de minimis* pomoči razvoja, dodeljena posameznem prejemniku, ne sme presegati 100.000 EUR v obdobju preteklih treh let, ne glede na instrument ali namen pomoči.

Prejemnik pomoči mora biti obveščen, da je prejel pomoč po pravilu *de minimis*.

Prosilci, ki podajo izjavo, da za investicijo, s katero kandidira na razpisu, ni dobil državne ali mednarodne pomoči po shemi *de minimis* oziroma, če jo je, kolikšna sredstva je za isti namen že dobil iz drugih virov.

II. UKREPI

9. člen

Ukrepi za pospeševanje razvoja gospodarstva so:

1. Subvencioniranje obrestne mere za posojila, pridobljena pri bankah v RS

Namen:

- materialne in nematerialne investicije, za ustanovitev novega ali razširitev obstoječega podjetja, spremembe proizvodnega procesa ali proizvoda in investicije v osnovna sredstva

podjetja v obliki prevzema podjetja, ki je prenehalo delovati ali bi drugače prenehalo delovati.

Pogoji:

- v skladu s pogodbo o medsebojnem sodelovanju, sklenjeno med Občino Bistrica ob Sotli in posojilodajalcem,
- minimalni znesek posojila je 4.200 EUR,
- investicija, ki je predmet subvencije, se mora ohraniti v Občini Bistrica ob Sotli vsaj 5 let po njenem zaključku,
- posojila odobrena v tekočem letu,
- doba vračanja posojila mora biti najmanj tri leta.

Višina:

- višina subvencioniranja obrestne mere znaša do 5 odstotnih točk in se določi na podlagi amortizacijskega načrta in posojilne pogodbe izdane s strani posojilodajalca,
- doba subvencioniranja za odobreno posojilo je do tri leta,
- višina pomoči ne sme presegati 55% upravičenih stroškov investicije.

Upravičeni stroški:

- strošek nakupa, urejanja in opremljanja zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- strošek nakupa, graditve in adaptacije poslovnih prostorov, namenjenih za poslovno dejavnost,
- strošek nakupa opreme in generalne obnove obstoječe opreme.

Sredstva v obliki subvencioniranja obrestne mere iz občinskega proračuna se za isti program dodeljujejo le enkrat.

2. Promocija izdelkov in storitev malih in srednjih podjetij (MSP)

Namen:

- sodelovanje podjetnikov in obrtnikov na sejnih v tujini in doma, da se predstavijo potencialnim kupcem z gospodarskimi subjekti in izdelki,

- možnost za začetek novih poslov,
- organizirana predstavitev širšemu krogu.

Pogoji:

- na podlagi razpisa za MSP, ki se bodo udeležila sejmov v tujini in doma.

Zahtevani pogoji:

- občina bo sofinancirala stroške najetja, postavitve in delovanja stojnice ob predložitvi potrebnih dokazil.

Višina:

- v višini do 50% upravičenih stroškov.

Upravičeni stroški:

- stroški najetja, postavitve in delovanja stojnice pri udeležbi na sejmu.

3. Pospeševanje odpiranja novih delovnih mest

Namen:

- odpiranje novih delovnih mest,
- kot nepovratna finančna pomoč za zaposlitev brezposelne osebe za nedoločen čas.

Pogoji:

- na podlagi javnega razpisa.

Zahtevani pogoji:

- zaposlitev brezposelne osebe, če se s tem poveča število delovnih mest delodajalca,
- če se s tem poveča število delovnih mest delodajalca v primerjavi s povprečnim številom delovnih mest v zadnjih 12 mesecih,
- novo delovno mesto mora biti ohranjeno vsaj dve leti po prejeti pomoči,
- zaposlitev brezposelne osebe, ki je bila prijavljena na Zavodu za zaposlovanje RS, Izpostavi Šmarje pri Jelšah, vsaj en mesec pred dnevom zaposlitve,
- ta oseba ni imela zadnje zaposlitve pri delodajalcu, ki uveljavlja subvencijo, ali pri njegovih povezanih pravnih osebah,
- kot nepovratna finančna pomoč za zaposlitev brezposelne osebe se upošteva tudi samozaposlitev in brezposelna oseba je morala biti prijavljena na Zavodu za zaposlovanje

RS, izpostavi Šmarje pri Jelšah, vsaj en mesec pred dnevom zaposlitve,

- brezposelna oseba mora imeti stalno prebivališče v Občini Bistrica ob Sotli.

Višina pomoči:

- v višini do 50% upravičenih stroškov.

Upravičeni stroški:

- največ do 12 mesecev bruto plače, ki jo določi delodajalec (zaposlitev brezposelne osebe) oziroma za kritje dela stroškov plače za določeno obdobje,
- največ do 12 mesecev plačanih prispevkov iz plače (samozaposlitev).

4. Izobraževanje in usposabljanje

Namen:

- pridobitev posebnega in splošnega znanja,
- pridobitev teoretičnega in praktičnega znanja, ki je uporabljivo na sedanjem oziroma bodočem delovnem mestu.

Pogoji:

- na podlagi javnega razpisa,
- občina bo sofinancirala stroške ob predložitvi zahtevanih dokazil.

Višina pomoči:

- v višini do 50% upravičenih stroškov pri splošnih usposabljanjih,
- v višini do 50% upravičenih stroškov pri posebnih usposabljanjih.

Upravičeni stroški:

- neposredni stroški izobraževanja (stroški kotizacije in šolnine za posameznike, ki se usposabljaajo in stroški za opravljen izobraževanje s strani zunanjih izvajalcev).

III. KONČNE DOLOČBE

10. člen

Zgornje višine intenzivnosti pomoči po tem pravilniku veljajo ne glede na to, iz katerih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali mednarodnih virov) je pomoč dodeljena.

Prejemnik sredstev poda izjavo, da za določen namen ni dobil državne pomoči oziroma če jo je, kolikšen delež je že dobil iz drugih virov.

11. člen

Do subvencij po tem pravilniku niso upravičena podjetja v težavah (v postopku prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije). Subvencijo je možno dodeliti le v primeru, kadar ta predstavlja spodbudo za izvedbo projekta oziroma je zanj nujno potrebna.

12. člen

Namenskost porabe subvencij, pridobljenih pod pogoji tega pravilnika, preverja odbor za gospodarske dejavnosti Občine Bistrica ob Sotli, na terenu pa preverja namensko porabo sredstev komisija, ki jo imenuje župan. V primeru ugotovitve nenamenske porabe sredstev je prejemnik subvencijo dolžan vrniti skupaj s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

13. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 331-0003/2007

Bistrica ob Sotli, dne 31. maja 2007

Župan

Občine Bistrica ob Sotli

Jožef Pregrad l.r.

IVANČNA GORICA**3972. Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko Polje Ivančna Gorica**

Na podlagi 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07) in 30. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) župan Občine Ivančna Gorica izdaja

S K L E P**o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko Polje Ivančna Gorica****I.**

Javno se razgrne dopolnjen osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko polje Ivančna Gorica, ki ga je izdelalo podjetje Acer Novo mesto d.o.o.

II.

Dokumentacija bo javno razgrnjena v prostorih Občine Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, v delovnem času Občine Ivančna Gorica in na spletnem naslovu www.ivancna-gorica.si. Javna razgrnitev bo trajala trideset dni in se začne teden dni po objavi. V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava, in sicer 12. 9. 2007 ob 17. uri v sejni dvorani Občine Ivančna Gorica v PC Žolnir, Sokolska ulica 5.

III.

V času javne razgrnitve lahko k dopolnjenemu osnutku občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko polje Ivančna Gorica dajo pisne pripombe in predloge vse pravne in fizične osebe oziroma vsi zainteresirani in prizadeji, ki jih vpišejo v knjigo pripomb na kraju javne razgrnitve, ali pismeno pošljejo na Občino Ivančna Gorica s pripisom: »Pripombe na dopolnjen osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko polje Ivančna Gorica«.

IV.

Ta sklep začne veljati z dnem objave.

Št. 35003-0046/2005

Ivančna Gorica, dne 6. avgusta 2007

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

KOSTANJEVICA NA KRKI**3973. Pravilnik o plačah in plačilih funkcionarjev Občine Kostanjevica na Krki, članov delovnih teles občinskega sveta ter nadzornega odbora**

Na podlagi 29. in 100.b člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ZLS-UPB-1, 21/06 – odločba US RS in 14/07 – ZSPDPO), Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo in 1/07 – odločba US RS), Odloka o plačah funkcionarjev (Uradni list RS, št. 14/06, 27/06 – sklep US RS in 1/07 – odločba US RS) ter 16. in 106. člena Statuta Občine Kostanjevica na Krki (Uradni list RS, št. 19/07 in 40/07 – popravek) je Občinski svet Občine Kostanjevica na Krki na 10. redni seji dne 21. 6. 2007 sprejel

P R A V I L N I K**o plačah in plačilih funkcionarjev Občine Kostanjevica na Krki, članov delovnih teles občinskega sveta ter nadzornega odbora****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta pravilnik določa višino in način določanja plač, plačil (sejnin) in drugih prejemkov občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta, nadzornega odbora ter drugih organov v Občini Kostanjevica na Krki.

2. člen

(1) Občinski funkcionarji so: župan, podžupan in člani občinskega sveta.

(2) Najvišje vrednotena funkcija v občini je funkcija župana.

(3) Župan se lahko odloči, da bo svojo funkcijo opravljal poklicno.

(4) Člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

(5) Podžupan opravlja svojo funkcijo nepoklicno. Podžupan lahko opravlja svojo funkcijo poklicno, če se v soglasju z županom tako odloči, odločitev pa potrdi občinski svet.

II. PRAVICE OBČINSKIH FUNKCIONARJEV**3. člen**

(1) Za opravljanje občinskih funkcij ima občinski funkcionar, ki poklicno opravlja funkcijo, skladno z zakonom pravico do plače, osebnih prejemkov, nadomestila plače ter do povračila stroškov, ki jih ima pri delu v zvezi z delom. Če funkcijo opravlja nepoklicno ima pravico do plačila oziroma nagrade v obliki sejnine.

(2) Članom delovnih teles občinskega sveta in župana ter nadzornega odbora pripada za njihovo delo sejnina v skladu s tem pravilnikom.

(3) Osnova za izračun sejnine je plača župana za poklicno opravljanje funkcije brez dodatka na delovno dobo.

III. VIŠINA IN NAČIN DOLOČANJA PLAČ, PLAČIL IN SEJNIN**4. člen****1. Višina in način določanja plače župana**

(1) Z Odlokom o plačah funkcionarjev je za opravljanje funkcije župana v Občini Kostanjevica na Krki, ki glede na število prebivalcev (občine od 2001 do 5000 prebivalcev) sodi v VI. skupino občin, določen 49. plačni razred. Županu, ki opravlja svojo funkcijo poklicno, skladno z zakonom pripada tudi dodatek na delovno dobo.

(2) Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo v višini 50% plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo poklicno.

5. člen**2. Višina oziroma način določanja plače oziroma plačila podžupana**

(1) Z Odlokom o plačah funkcionarjev je za opravljanje funkcije podžupana v Občini Kostanjevica na Krki, ki glede na število prebivalcev (občine od 2001 do 5000 prebivalcev) sodi v VI. skupino občin, določen razpon med 34. in 41. plačnim razredom.

(2) Plačni razred podžupana določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri predčasnem prenehanju mandata župana lahko podžupanu določi plačni razred občinski svet.

(3) Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo v višini največ do 50%, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo poklicno, vendar brez dodatka za delovno dobo.

(4) Podžupanu kot članu občinskega sveta ali kot članu delovnega telesa ne pripada sejnina, ki pripada ostalim članom občinskega sveta oziroma članom delovnih teles.

(5) Podžupanu, ki je v skladu s sklepom občinskega sveta določen, da bo v primeru predčasnega prenehanja funkcije župana opravljal funkcijo župana, pripada plača, ki bi jo dobil župan.

6. člen

3. Višina in način določanja sejnine članu občinskega sveta

(1) Plačilo za opravljanje funkcije člana občinskega sveta je sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta oziroma seji delovnega telesa občinskega sveta oziroma župana.

(2) Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta in župana, ki se izplača posameznemu članu, ne sme presegati 15% letne plače župana.

7. člen

(1) V okviru zneska iz prvega odstavka tega člena se na podlagi sklepa o potrditvi mandатов članu občinskega sveta določi sejnina, in sicer za:

- udeležbo na redni seji občinskega sveta 6% plače župana,
- udeležbo na izredni seji občinskega sveta 3% plače župana,
- predsedovanje seji delovnega telesa 3% plače župana,
- udeležba na seji delovnega telesa, katerega član je, 2% plače župana.

(2) Za neudeležbo in za manj kot 50% časa prisotnosti na seji občinskega sveta, seji delovnih teles občinskega sveta, nadzornega odbora in delovnih teles, ki jih imenuje župan, se sejnine ne izplačujejo.

(3) Za korespondenčno sejo in nadaljevanje prekinjene seje, ki traja manj kot 3 ure, se sejnina ne izplačuje.

8. člen

4. Višina in način določanja sejnine nadzornemu odboru

(1) Predsedniku in članom nadzornega odbora občine se za opravljanje dela določi sejnina za predsedovanje oziroma za udeležbo na seji. Poleg tega so člani nadzornega odbora upravičeni do plačila za izvedbo posameznega nadzora, ki se zaključi z izdelavo končnega poročila, na podlagi letnega programa dela ali po sklepu nadzornega odbora.

(2) Sejnine se izplačujejo na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco opravljenega dela (prisotnostjo na sejah), ki jo vodi občinska uprava, in sicer za:

- predsedovanje na seji nadzornega odbora 4% plače župana,
- udeležbo na seji nadzornega odbora 2% plače župana,
- udeležbo predsednika ali člana nadzornega odbora na seji občinskega sveta 2,5% plače župana.

(3) Plačilo za izvedbo posameznega nadzora z izdelavo končnega poročila se določi glede na zahtevnost posameznega nadzora, in sicer:

- zelo zahteven nadzor (ZZN) – 4% plače župana;
- zahteven nadzor (ZN) – 3% plače župana;
- manj zahteven nadzor (MZN) – 2% plače župana.

(4) Za izvedbo plačila predsednik nadzornega odbora računovodstvu Občine Kostanjevica na Krki predloži poročilo o opravi nadzora, v katerem je med drugim določena zahtevnost posameznega nadzora. K poročilu priloži Sklep o razdelitvi področij za opravo posameznega nadzora ter izdelano končno poročilo.

9. člen

5. Višina in način določanja sejin drugim organom

Članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, se za opravljanje dela v komisiji ali odboru občinskega sveta določi plačilo v obliki sejnine, ki se izplača za udeležbo na seji na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco o prisotnosti na sejah, ki jo vodi občinska uprava, v višini 2% plače župana.

10. člen

Članom občasnih komisij in odborov, ki jih imenuje občinski svet ali župan, se za opravljanje dela v komisiji ali odboru določi plačilo v obliki sejnine, ki se izplača za udeležbo na seji na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco o prisotnosti na sejah, ki jo vodi občinska uprava, v višini 2% plače župana.

IV. DRUGI PREJEMKI

11. člen

(1) Občinski funkcionarji, člani delovnih teles občinskega sveta, člani nadzornega odbora ter člani drugih organov Občine Kostanjevica na Krki imajo pravico do povračil, nadomestil in drugih prejemkov v skladu s predpisi, ki veljajo za zaposlene v občinski upravi.

(2) Občinski funkcionarji in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do povračila stroškov prevoza na službeni poti, ki nastanejo, pri opravljanju funkcije ali v zvezi z njo, če zato predložijo ustrezna dokazila. Pravico do povračila potnih stroškov lahko občinski funkcionar uveljavlja, če gre za službeno potovanje izven območja Občine Kostanjevica na Krki. Stroški prevoza se povrnejo v skladu s predpisi. Občinskemu funkcionarju ne pripada povračilo stroškov prevoza na sejo.

(3) Občinski funkcionar in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do dnevnice za službeno potovanje v skladu s predpisi, če jim službeno pot odobri župan.

(4) Občinski funkcionar in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do povračila stroškov prenočevanja, ki nastanejo na službeni poti, če jim odobri župan. Stroški prenočevanja se povrnejo na podlagi predloženega računa v skladu s predpisi.

12. člen

(1) Povračilo stroškov iz 11. člena tega pravilnika lahko upravičenci uveljavljajo na podlagi predhodno izdanega naloga za službeno potovanje.

(2) Nalog za službeno potovanje izda župan ali direktor občinske uprave. Kolikor gre za službeno potovanje župana, izda nalog podžupan ali direktor občinske uprave.

V. NAČIN IZPLAČEVANJA

13. člen

(1) Plača župana in podžupana se izplačujejo mesečno praviloma najkasneje do 15. dne v tekočem mesecu za pretekli mesec.

(2) Plačila članom občinskega sveta in drugim prejemnikom iz tega pravilnika se izplačujejo mesečno praviloma najkasneje do 15. dne v tekočem mesecu za pretekli mesec.

(3) Prejemki, določeni v IV. poglavju tega pravilnika se praviloma izplačajo v petnajstih dneh po končanem službenem potovanju.

14. člen

Plače, deli plač in sejnine se usklajujejo skladno s spremembo zneska plačnega razreda, povračila stroškov v zvezi z delom pa v skladu s predpisi, ki jih urejajo.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

(1) Plače, nagrade in povračila, ki pripadajo občinskim funkcionarjem in drugim, navedenim v 1. členu tega pravilnika, se izplačujejo od začetka veljavnosti tega pravilnika dalje.

(2) V skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo plače, nagrade in povračila funkcionarjem lokalnih skupnosti ter drugih oseb iz 1. člena tega pravilnika, se poročna razlika med že izplačanimi plačili in plačili, določenimi v skladu s tem pravilnikom, in sicer za obdobje od 1. 1. 2007 do začetka veljavnosti tega pravilnika.

16. člen

Evidenco prisotnosti občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta, članov nadzornega odbora in drugih članov teles, ki jih imenuje župan, vodi zaposleni delavec na občinski upravi, ki jim nudi strokovno in administrativno pomoč in ga za to določi župan oziroma direktor občinske uprave.

17. člen

Določila tega pravilnika, ki določa način in višino plače, dela plače in sejnine, ne velja za člana ali vodjo kateregakoli telesa, navedenega v tem pravilniku, če je član ali vodja istočasno delavec občinske uprave.

18. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-2/2007-O9

Kostanjevica na Krki, dne 21. junija 2006

Župan
Občine Kostanjevica na Krki
Mojmir Pustoslemšek l.r.

KRANJ

3974. Odlok o ustanovitvi skupnega organa Mestne občine Kranj ter občin Cerklje na Gorenjskem, Jezersko, Naklo, Medvode, Preddvor in Šenčur za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju Komunala Kranj, d.o.o.

Na podlagi Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98), Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06) in Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05), so Svet Mestne občine Kranj na 6. seji dne 25. 4. 2007 ter občinski sveti: Občine Cerklje na Gorenjskem na 4. seji dne 20. 6. 2007, Občine Jezersko na 5. seji dne 5. 6. 2007, Občine Medvode na 7. seji dne 10. 7. 2007, Občine Naklo na 5. seji dne 25. 4. 2007, Občine Preddvor na 6. seji dne 17. 5. 2007 in Občine Šenčur na 6. seji dne 30. 5. 2007 sprejeli

ODLOK

o ustanovitvi skupnega organa Mestne občine Kranj ter občin Cerklje na Gorenjskem, Jezersko, Naklo, Medvode, Preddvor in Šenčur za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju Komunala Kranj, d. o. o.

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ustanavlja skupni organ Mestne občine Kranj in občin Cerklje na Gorenjskem, Jezersko, Naklo, Medvode, Preddvor in Šenčur (v nadaljevanju: občine ustanoviteljice) za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju Komunala Kranj, d.o.o. (v nadaljevanju javno podjetje), in za usklajevanje odločitev občin ustanoviteljic glede zagotavljanja javnih služb na njihovem območju.

Skupni organ občin ustanoviteljic se imenuje Svet ustanoviteljev Komunale Kranj, d.o.o. (v nadaljevanju svet ustanoviteljev).

2. člen

S tem odlokom je določena sestava sveta ustanoviteljev, njegov sedež, njegove naloge, organizacija dela in način sprejemanja odločitev, financiranje ter delitev stroškov za delovanje sveta ustanoviteljev med občinami.

SESTAVA IN SEDEŽ

3. člen

Svet ustanoviteljev sestavljajo vsakokratni župani občin ustanoviteljic, ki jim mandat v svetu ustanoviteljev preneha z iztekom funkcije župana.

Župani izmed sebe izvolijo predsednika sveta ustanoviteljev (v nadaljevanju predsednik), ki predstavlja svet ustanoviteljev, sklicuje in vodi seje, podpisuje njegove odločitve ter skrbi za izvrševanje in koordiniranje njihovega izvajanja.

Sedež sveta ustanoviteljev je v Mestni občini Kranj, Slovenski trg 1, 4000 Kranj.

PRISTOJNOSTI SVETA USTANOVITELJEV

4. člen

Svet ustanoviteljev ima naslednje pristojnosti:

- določa posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin, razen če drugi predpisi ne določajo drugače,
- daje soglasje k odločitvam organov javnega podjetja o poslovnih politiki, programih dela ter finančnih načrtih javnega podjetja,
- sprejema letno poročilo javnega podjetja,
- sprejema poslovni načrt javnega podjetja,
- zahteva sklic skupščine,
- usklajuje investicijsko politiko na področju gospodarskih javnih služb,
- daje soglasje k ustanovitvi gospodarske družbe, kadar bi bil ustanovitelj ali soustanovitelj javno podjetje,
- daje soglasje k vlaganju kapitala v že ustanovljene gospodarske družbe,
- imenuje in razrešuje direktorja,
- sprejema merila za določitev plače direktorja javnega podjetja,
- daje soglasje k načrtu zaposlovanja delavcev javnega podjetja, ki je sestavni del poslovnega načrta javnega podjetja,
- daje soglasje k aktu o sistematizaciji delovnih mest v javnem podjetju ter

– daje soglasje za vse posle, ki jih sklepa direktor, v vrednosti nad 50.000 EUR.

Svet ustanoviteljev usklajuje odločitve občinskih svetov občin ustanoviteljic v zvezi z:

- izvajanjem javnih služb, ki jih izvaja javno podjetje,
- odločanjem o zadolževanju in dajanju poroštev javnega podjetja,
- vstopom novega družbenika,
- statusnimi spremembami ali prenehanjem javnega podjetja,
- v drugih primerih, ko tako določa zakon ali drug predpis.

ORGANIZACIJA DELA

a) Splošno

5. člen

Svet ustanoviteljev se sestaja in odloča na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsednik. Pobuda za sklic seje lahko dajo:

- župan Mestne občine Kranj,
- župan Občine Cerklje na Gorenjskem,
- župan Občine Medvode,
- župan Občine Naklo,
- župan Občine Preddvor,
- župan Občine Jezersko,
- župan Občine Šenčur,
- občinski sveti občin ustanoviteljic,
- nadzorni svet javnega podjetja,
- direktor javnega podjetja.

Pobuda za sklic seje mora vsebovati razloge za sklic seje in gradivo. Pobuda se pošlje predsedniku, ki o pobudi obvesti ostale župane najkasneje v petih (5) delovnih dneh po prejemu pobude.

Predsednik mora v osmih (8) delovnih dneh od prejema pobude odločiti, ali bo sklical sejo, in o svoji odločitvi obvestiti ostale župane. V primeru, da seje ne skliče, mora navesti razloge.

6. člen

Vabilo za sejo s predlogom dnevnega reda in gradivom mora biti poslano najkasneje pet (5) delovnih dni pred sejo.

Na sejo se obvezno vabijo vsi župani, lahko pa se povabi tudi druge pobudnike za sklic seje in po potrebi tudi druge strokovnjake za posamezna področja. Seja se lahko skliče tudi korespondenčno.

7. člen

Vsak župan ima pri sprejemanju odločitev naslednji odstotek glasov:

- župan Mestne občine Kranj: 64,79% glasov,
- župan Občine Cerklje na Gorenjskem: 7,30% glasov,
- župan Občine Medvode: 7,00% glasov,
- župan Občine Naklo: 5,77% glasov,
- župan Občine Preddvor: 4,21% glasov,
- župan Občine Jezersko: 1,44% glasov,
- župan Občine Šenčur: 9,49% glasov.

8. člen

Svet ustanoviteljev odloča na sejah, lahko pa tudi korespondenčno.

Svet ustanoviteljev odloča o zadevah iz svoje pristojnosti z dvetretjinsko večino vseh glasov.

Svet ustanoviteljev praviloma sprejema svoje odločitve v obliki sklepov, ki jih podpisuje predsednik.

9. člen

O poteku seje se piše zapisnik, ki mora vsebovati vse sklepe, ki jih sprejme svet ustanoviteljev. Prepis zapisnika mora biti pripravljen v roku petih (5) delovnih dni po seji in se ga pošlje v podpis vsem županom.

10. člen

Strokovne in administrativno-tehnične naloge, potrebne za nemoteno izvajanje nalog organa, zagotavlja občinska uprava Mestne občine Kranj.

b) Postopek imenovanja in razreševanja direktorja

11. člen

Postopek imenovanja direktorja se mora začeti najkasneje šest (6) mesecev pred iztekom mandata dotedanjemu direktorju, vendar ne več kot eno (1) leto pred iztekom mandata.

12. člen

Administrativna dela (objava razpisa, zbiranje ponudb in evidentiranje prijav) v zvezi z imenovanjem direktorja opravlja služba, ki pokriva kadrovske zadeve javnega podjetja.

Javno podjetje je o začetku postopka javnega razpisa dolžno predhodno obvestiti svet ustanoviteljev in nadzorni svet.

13. člen

Po preteku roka za prijave na javni razpis, mora javno podjetje v roku petih (5) delovnih dni obvestiti predsednika nadzornega sveta, da skliče sejo nadzornega sveta.

Seja nadzornega sveta mora biti sklicana v roku osmih (8) delovnih dni. Vse vloge in ostala dokumentacija, ki se nanašajo na javni razpis, se morajo predložiti predsedniku in članom nadzornega sveta.

Nadzorni svet pregleda vse prispele vloge in k vsakemu kandidatu poda enotno pisno mnenje.

Nadzorni svet lahko predlaga kandidata, ki po njihovem mnenju najbolj ustreza za imenovanje.

V roku petih (5) delovnih dni po podanih mnenjih se celotna dokumentacija posreduje svetu ustanoviteljev.

14. člen

Predsednik mora sklicati sejo sveta ustanoviteljev najkasneje v roku petih (5) delovnih dni po prejemu dokumentacije iz prejšnjega člena.

Svet ustanoviteljev po lastni presoji izmed prijavljenih kandidatov imenuje direktorja. Pri tem ni vezan na mnenja nadzornega sveta, lahko pa jih upošteva.

Svet ustanoviteljev mora o svoji odločitvi v roku petih (5) delovnih dni po sprejemu le-te obvestiti nadzorni svet in javno podjetje ter vso dokumentacijo posredovati javnemu podjetju, ki izpelje potrebne postopke za zaposlitev imenovanega direktorja.

15. člen

Svet ustanoviteljev razreši direktorja pred potekom mandata:

- če huje krši svoje obveznosti,
- če ni sposoben voditi poslov,
- na utemeljen predlog nadzornega sveta,
- če brez soglasja nadzornega sveta opravlja pridobitno dejavnost s področja dejavnosti družbe ali če sklepa posle za lasten ali tuj račun,
- če sam zahteva razrešitev,
- če mu po predpisih iz delovnega razmerja preneha delovno razmerje po zakonu,
- iz drugih ekonomsko-poslovnih razlogov.

Svet ustanoviteljev mora svojo odločitev o razrešitvi pisno obrazložiti. Odločitev o razrešitvi se posreduje nadzornemu svetu, direktorju in javnemu podjetju.

FINANCIRANJE DELOVANJA SVETA USTANOVITELJEV

16. člen

Sredstva za delovanje sveta ustanoviteljev zagotavljajo občine ustanoviteljice v skladu s poslovnimi deleži, ki so sledeči:

- Mestna občina Kranj: 64,79%,
- Občina Cerklje na Gorenjskem: 7,30%,
- Občina Medvode: 7,00%,
- Občina Naklo: 5,77%,
- Občina Preddvor: 4,21%,
- Občina Jezersko: 1,44%,
- Občina Šenčur: 9,49%.

17. člen

Sredstva za delovanje obsegajo:

- materialne stroške,
- stroške strokovnih delavcev občinske uprave Mestne občine Kranj, ki bodo skrbeli za izvajanje nalog, ki izhajajo iz tega odloka,
- ostale potrebne stroške.

18. člen

Sredstva za delovanje vnaprej zagotavlja Mestna občina Kranj.

Mestna občina Kranj dvakrat letno, in sicer do 30. 3. in do 30. 9. tekočega leta izstavlja račune za nastale stroške v zvezi z delovanjem sveta ustanoviteljev občinam Cerklje na Gorenjskem, Jezersko, Naklo, Medvode, Preddvor in Šenčur.

Vse občine so račune dolžne plačati v zakonsko določenem roku.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**19. člen**

Javno podjetje mora svoje obstoječe akte uskladiti s tem odlokom najkasneje v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega odloka.

20. člen

Ustanoviteljice so dolžne svoje predpise v določbah, ki se nanašajo na poslovanje javnega podjetja in izvajanje njegove dejavnosti, uskladiti najkasneje v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega odloka.

21. člen

Odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije po tem, ko so ga v enakem besedilu sprejeli vsi občinski sveti in Svet Mestne občine Kranj.

Št. 900-0043/2007-41/04
Kranj, dne 10. julija 2007

Župan
Mestne občine Kranj
Damijan Perne l.r.

Župan
Občine Cerklje na Gorenjskem
Franc Čebulj l.r.

Župan
Občine Jezersko
Milan Kocjan l.r.

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l.r.

Župan
Občine Naklo
Ivan Štular l.r.

Župan
Občine Preddvor
Miran Zadnikar l.r.

Župan
Občine Šenčur
Miro Kozelj l.r.

POSTOJNA**3975. Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Občine Postojna**

Na podlagi 9. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, ZMed-UPB1), petega odstavka 13. člena in 16. člena Statuta Občine Postojna (Uradni list RS, št. 30/07) je Občinski svet Občine Postojna na 4. dopisni seji dne 3. 8. 2007 sprejel

ODLOK**o spremembi Odloka o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Občine Postojna****1. člen**

V Odloku o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Občine Postojna (Uradni list RS, št. 58/07) se spremeni 15. člen, tako da se glasi:

»Glavni in odgovorni urednik, njegov namestnik, lektor, člani uredniškega odbora in zunanji sodelavci, imajo pravico do nagrade, ki jo s sklepom določi župan Občine Postojna«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-13/2007
Postojna, dne 3. avgusta 2007

Župan
Občine Postojna
Jernej Verbič l.r.

PUCONCI**3976. Odlok o lokacijskem načrtu obrtno podjetniške cone v Puconcih**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 21/06 Odl. US U-I-2/06-22, 14/07 – ZSPDPO), 16. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 35/99, 23/01, 65/02, 89/02, 16/05 in 103/05) je Občinski svet Občine Puconci na 10. redni seji dne 5. 7. 2007 sprejel

ODLOK**o lokacijskem načrtu obrtno podjetniške cone v Puconcih****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se sprejme lokacijski načrt za obrtno-podjetniško cono (v nadaljevanju lokacijski načrt) v Puconcih. Podlaga za lokacijski načrt je Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in kratkoročnega plana občine Murska Sobota za območje Občine Puconci (Uradni list RS, št. 91/04).

Lokacijski načrt je v oktobru 2005 izdelala ZEU – družba za načrtovanje in inženiring iz Murske Sobote pod številko LN 16/05.

2. člen

Lokacijski načrt iz prvega člena določa ureditveno območje lokacijskega načrta, umestitev načrtovanih ureditev v

prostor, urbanistične in krajinske rešitve načrtovanih ureditev, zasnovu projektnih rešitev gospodarske infrastrukture, rešitve in ukrepe za varstvo okolja, ohranjanje narave ter rabo naravnih dobrin, rešitve in ukrepe za obrambo in varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, osnove za parcelacijo, etapnost izvedbe, obveznosti investitorjev in izvajalcev, začasna namembnost zemljišč in odstopanja.

II. UREDITVENO OBMOČJE

3. člen

Ureditveno območje lokacijskega načrta obsega naslednje parcele v k.o. Puconci: 1709/2, 1711, 1714, 1715, 1718, 1724, 1725, 1726, 2281, 2285, 2400 in k.o. Gorica: 265, 266, 287.

4. člen

Funkcija območja je proizvodnja in obrt ter servisna, poslovna, trgovska, storitvena, izobraževalna dejavnost, ter površine za rekreacijo. Stanovanja niso predvidena.

Namembnost posameznih objektov še ni natančno določena. V območje se praviloma lahko umestijo le dejavnosti s kapaciteto, za katere ne bo treba izvajati celovite presoje vplivov na okolje oziroma jo je potrebno izvesti v okviru priprave projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Predmet lokacijskega načrta je ureditev gospodarske infrastrukture, ki zajema prometne ureditve, gradnjo energetske in komunalne infrastrukture ter sistemov zvez in gradnjo objektov z zgoraj navedeno funkcijo.

5. člen

Vplivno območje načrtovanih ureditev je ureditveno območje lokacijskega načrta in robne parcele zunaj ureditvenega območja v širini, ki je razvidna iz kartografskih prilog.

III. UMESTITEV NAČRTOVANIH UREDITEV V PROSTOR

6. člen

V ureditvenem območju lokacijskega načrta so predvidene naslednje ureditve gospodarske infrastrukture:

- ureditev dovozne ceste s priključkom na lokalno cesto Puconci–Šalamenci,
- gradnja nove transformatorske postaje v območju, vključitev v energetske sistem, naprava nizkonapetostnih priključkov in ureditev zunanje razsvetljave,
- ureditev vodovodnega priključka z navezavo na obstoječi cevovod na območju hladilnic v Puconcih,
- ureditev kanalizacijskega omrežja s priključkom na obstoječe omrežje in nato v čistilno napravo,
- ureditev ločenega sistema odvodnje meteorne vode z utrjenih površin, naprava, zadrževalnika in izlivnega objekta,
- ureditev tk priključka od obstoječega omrežja ob lokalni cesti Puconci–Šalamenci.

7. člen

V območju je predvidena gradnja trdnih in montažnih objektov za dejavnosti, navedene v 4. členu tega odloka ter gradnja oziroma postavitve pomožnih objektov.

8. člen

Zemljišča, ki so predmet obdelave, so deljena glede na posamezne parcele, ki jih bodo urejali in vzdrževali posamezni investitorji. Javne površine so dovozna cesta s priključkom na lokalno cesto, notranje dovozne ceste in zelene površine. Površine z omejeno rabo so koridorji infrastrukturnih priključkov. Na teh površinah si investitor oziroma upravljalec pridobi služnost.

IV. URBANISTIČNE IN KRAJINSKE REŠITVE NAČRTOVANIH UREDITEV

9. člen

Vsi načrtovani infrastrukturni priključki morajo biti izvedeni podzemno razen v delu, kjer se priključujejo na obstoječe zračne vode. Koridorji infrastrukturnih priključkov morajo potekati vzporedno z načrtovanimi in obstoječimi prometnicami in po javnih površinah.

Parkirišča se praviloma umestijo med objekte in dovozne ceste.

10. člen

Vsi objekti in naprave v ureditvenem območju lokacijskega načrta so podrejeni proizvodni in poslovni funkciji, zato v oblikovanju ni omejitev. Morajo pa vsi objekti biti vzporedni oziroma pravokotni na dovozne ceste, upošteva se obcestna gradbena linija, ki je za posamezne objekte lahko tudi zamaknjena v notranjost parcele za 10,0 m do 15,0 m odvisno od velikosti parcel, objektov in dejavnosti. Objekti se lahko gradijo kot samostojne enote na definiranih parcelah ali v nizu ob gradbeni liniji. Med objekti je treba upoštevati minimalne odmike, ki morajo znašati najmanj višino bližnjih objektov. Velikost objektov se giblje znotraj območja, ki je definirano v grafičnih prilogah kot zazidljivo območje. Objekti so lahko podkleteni, v višini ni arhitektonskih omejitev.

11. člen

Zelenice ločijo parkirišča, pešpoti, posamezne parcele in glavno dovozno cesto. Obsadijo se tudi vsa parkirišča in robovi parcel, če to dopuščajo ostale ureditve v sklopu parcele.

12. člen

Pomožni objekti se lahko postavijo v velikosti in pod pogoji, ki jih določa Pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, o pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči (Uradni list RS, št. 114/03).

13. člen

V okviru posameznih gradbenih parcel mora biti zagotovljeno zadostno število parkirnih mest za zaposlene in stranke, glede na predvideno dejavnost. Pri tem je treba upoštevati naslednje kriterije:

Dejavnost	Število parkirnih mest (PM) na enoto
Poslovni prostori	1 PM na 30 m ² netto površine
Prodajni prostori	1 PM na 30 m ² koristne površine
Nakupovalni center	1 PM na 15 m ² koristne površine
Gostinski objekti	1 PM na 10 sedežev
Prireditveni prostor, koncertne dvorane	1 PM na 10 sedežev
Obrtne delavnice, servisi	1 PM na 50 m ² netto površine in 1 PM na 2 zaposl.
Industrijski obrati	1 PM na 2 zaposlena

Če parkirišč ne bo možno zagotoviti v sklopu posamezne parcele, se le ta zagotovi na javnem parkirišču, za kar investitor sklene pogodbo z občino.

V vseh posameznih gradbenih parcelah je treba zagotoviti 5% vseh parkirišč za potrebe invalidnih oseb.

14. člen

Posamezna gradbena parcela ali več parcel skupaj se lahko ogradijo z žično ali betonsko ograjo do višine 2,0 m pod pogojem, da je zagotovljena prevoznost v primeru intervencije.

V. ZASNOVA PROJEKTHNIH REŠITEV GOSPODARSKE
INFRASTRUKTURE

15. člen

Promet

Nove prometnice se izvedejo v širini 6,00 m–7,00 m, z eno oziroma obojestranskim pločnikom širine po 1,5 m.

Ceste se opremijo s talno in vertikalno prometno signalizacijo.

16. člen

Parkirišča

Parkirišča se praviloma locirajo med dovozne ceste in objekte. Izvedejo se s perforiranimi tlakovci razen na tistih površinah, katere skladno s predpisi s področja varstva okolja morajo biti opremljene z lovci olj ali čistilnimi napravami padavinske odpadne vode.

17. člen

Elektrika

Predvidena je gradnja nove transformatorske postaje. Kablovi za vključitev v sistem in nizkonapetostni razvodi se izvedejo zemeljsko.

Na celotnem območju obdelave se ob objektih in vzdolž dovoznih cest uredi enostranska javna razsvetljava.

18. člen

Telekomunikacije

Za potrebe tk omrežja je delno že izvedena kanalizacija, ki se po potrebi podaljša v fazi gradnje objektov. Priključek se izvede od obstoječega tk voda ob glavni cesti Puconci–Šalamenci.

19. člen

Vodovod

Za sanitarne potrebe se izvedejo priključki na že zgrajeno krajevno vodovodno omrežje. Za morebitne tehnološke potrebe se voda črpa prav tako iz vodovodnega sistema. Lastni vodnjači niso predvideni.

V projektni dokumentaciji zunanje ureditve posamezne parcele se prikaže tudi hidrantno omrežje, ki mora biti dimenzionirano glede na funkcijo in velikost objektov.

20. člen

Odpadne vode

Vse odpadne vode iz območja obrtne cone se morajo voditi v javno kanalizacijsko omrežje, ki mora biti zgrajeno po ločenem sistemu.

Kanalizacija mora biti izvedena vodotesno. Vse površine, na katerih lahko pride do razlita okolju škodljivih snovi morajo biti iz armiranega betona in izvedene vodotesno. Odpadne vode, ki odteka z tovrstnih površin, je treba zajeti in obdelati v lastni čistilni napravi pred izpustom v javno kanalizacijo. Tovrstne površine morajo biti načrtovane tako, da je preprečen vdor zalednih voda.

Komunalne in industrijske odpadne vode se morajo voditi v kanalizacijo komunalne odpadne vode, ki se bo priključila na obstoječe javno kanalizacijsko omrežje Občine Puconci s čistilno napravo.

Odvod industrijskih odpadnih voda v javno kanalizacijo je možen le pod pogojem, da so odpadne vode predhodno ustrezno očiščene v lastni čistilni napravi. Centralna čistilna naprava Občine Puconci očisti le komunalne odplake.

Padavinske odpadne vode se bodo zbiral individualno po objektih, in predhodno očiščene, vodile po predvideni meometri kanalizaciji in izpuščale v Puconski potok. Pred iztokom v vodotok je predvidena gradnja zadrževalnega bazena.

Padavinske odpadne vode s strešin se bodo mehansko očiščene v peskolovu vodile v meteorološko kanalizacijo.

Padavinske odpadne vode, ki odteka iz površin, na katerih so parkirana ali skladiščena motorna vozila zaradi izva-

janja dejavnosti trgovine rabljenih motornih vozil, vzdrževanja in popravil motornih vozil ali razgradnje motornih vozil, ter padavinska odpadna voda, ki odteka z drugih utrjenih površin in je tako onesnažena, da se v skladu z Uredbo o emisiji snovi pri odvajanju padavinske vode z javnih cest (Uradni list RS, št. 47/05), ne sme odvajati v vode, se mora zajeti v zadrževalniku padavinske odpadne vode, obdelati v lovilcu olj ali očistiti v čistilni napravi padavinske odpadne vode.

Za gradnjo lokalne čistilne naprave in zadrževalnega bazena padavinske odpadne vode z iztokom v Puconski potok mora investitor pridobiti vodno soglasje in dovoljenje po predpisih s področja varstva okolja (okoljevarstveno dovoljenje).

21. člen

Ogrevanje

Ogrevanje posameznih objektov se izvede z lokalnimi sistemi v okviru posamezne parcele ali za več objektov skupaj, če se tako dogovorijo investitorji. Kurilni medij je plin ali ekstra lahko kurilno olje. Priključki se izvedejo posamezno, za vsako parcelo posebej.

Kurilni medij se hrani v ustreznih cisternah ob ali v objektih, z upoštevanjem odmikov in drugih varovalnih ukrepov. Cisterne za kurilno olje morajo biti postavljene v vodotesnih, armiranobetonskih lovilnih bazenih ustreznega volumna.

22. člen

Odpadki

Zbiranje in odvoz odpadkov se uredi na vsaki posamezni parceli v skladu z načinom o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Puconci.

Morebitni posebni ali nevarni odpadki se zbirajo ločeno v okviru posameznega objekta ali parcele. Način deponiranja in odvoza se določi v projektni dokumentaciji za posamezni objekt v fazi pridobivanja dovoljenja za gradnjo.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA VARSTVO OKOLJA,
VAROVANJE NARAVE, VARSTVO KULTURNE DEDIŠČINE
IN TRAJNOSTNO RABO NARAVNIH DOBRIN

23. člen

Varstvo okolja

V ureditvenem območju so predvidene predvsem dejavnosti, za katere ni potrebna presoja vplivov na okolje, v skladu z Uredbo o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 78/06) in Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja, večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04). V primeru, da umestitev dejavnosti in predvideni poseg zahtevata celovito presojo vplivov na okolje, jo je potrebno izdelati v okviru priprave projektna dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja. Istočasno mora nosilec nameravanega posega zagotoviti tudi revizijo poročila o vplivih na okolje.

24. člen

Vsi elementi kanalizacijskega omrežja, vključno z lovilci olj, zadrževalnim bazenom in izlivnim objektom v Puconski potok, od zasnove zbiranja, odvajanja do čiščenja vseh vrst odpadnih voda v vseh fazah ureditve, morajo biti projektirani in izvedeni v skladu z veljavno zakonodajo in smernicami ter mnenji, ki jih je podala Agencija Republike Slovenije – Urad za upravljanje z vodami in so sestavni del lokacijskega načrta.

25. člen

Varstvo pred hrupom

V vplivnem območju lokacijskega načrta se izvaja IV. stopnja varstva pred hrupom. Na območju velja mejna dnevna raven 70 dBA in mejna nočna raven 70 dBA).

26. člen

Varovanje narave in varstvo kulturne dediščine

Ureditveno območje lokacijskega načrta je izven zavarovanih ali za zavarovanje predlaganih območij varstva narave, v območju tudi ni območij ali objektov kulturne dediščine, zato posebni ukrepi za varovanje narave in varstvo kulturne dediščine niso predvideni.

27. člen

Ravnanje s plodno zemljo

Plodno zemljo, ki nastane pri odkrivanju gradbenih površin, je treba deponirati ob gradbiščih v kupe višine do 1,5 m in jo uporabiti pri ureditvah zelenih in ostalih nezazidanih površin oziroma ravnati z njo v skladu z zakonom o ravnanju s plodno zemljo na območju Občine Puconci.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

28. člen

Obramba

Ureditveno območje lokacijskega načrta ni opredeljeno za potrebe obrambe, zato posebni ukrepi niso predvideni.

29. člen

Požarna varnost

V projektni dokumentaciji za posamezen objekt je v skladu z Zakonom o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93, 87/01 in 110/02) treba upoštevati prostorske, gradbene in tehnične ukrepe ter namembnost objektov in izdelati oceno požarne ogroženosti. Pri tem je treba zagotoviti:

- pogoje za varen umik ljudi in premoženja (do izdaje slovenskega predpisa se pri načrtovanju upoštevajo ustrezne tehnične smernice primerljive tuje države),
- potrebne odmike med objekti (požarna ločitev objektov) za zagotovitev pogojev za omejevanje širjenja ognja ob požaru – smernice SZPV 204,
- urediti prometne in delovne površine za intervencijska vozila (SIST DIN 14090, površine za gasilce na zemljišču),
- zagotoviti vire za zadostno oskrbo z vodo za gašenje v skladu s Pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list SFRJ, št. 30/91),
- zagotoviti predpisane odmike med komunalnimi vodi,
- upoštevati požarna tveganja zaradi povečane možnosti nastanka požara zaradi morebitne uporabe požarno nevarnih snovi in tehnoloških postopkov.

30. člen

Vodnogospodarske ureditve

Iztok meteorne kanalizacije je speljan v Puconski potok. Pri projektiranju iztočnega objekta je treba upoštevati naslednje pogoje:

- iztočni objekt ne sme segati v pretočni profil potoka,
- oblikovan mora biti v naklonu brežine,
- opremljen mora biti s povratno zaklopko,
- v območju izpusta je treba predvideti proti erozijsko zaščito struge.

31. člen

Pri projektiranju in gradnji vseh objektov na območju obrtne cone se morajo upoštevati dejanski hidrogeološki pogoji in temu primerno izbrati tehnične rešitve za izvedbo. Dejanske hidrogeološke in geo tehnične pogoje gradnje mora določiti geomehanik v posebnem elaboratu.

32. člen

Za gradnjo lokalne čistilne naprave in zadrževalnega bazena padavinske odpadne vode z iztokom v Puconski potok, investitor mora pridobiti vodno soglasje in dovoljenje po predpisih s področja varstva okolja (okoljevarstveno dovoljenje).

VIII. OSNOVE ZA PARCELACIJO

33. člen

Zakoličba parcel

Zakoličba posameznih parcel se izvede glede na potrebe posameznih investitorjev. Poleg elementov za zakoličbo, ki so razvidni iz kartografskih in drugih prilog lokacijskega načrta, se pri formiranju parcel upošteva tudi sedanje parcelno in lastniško stanje. Parcele se lahko glede na potrebe investitorjev združujejo.

IX. ETAPNOST IZVEDBE

34. člen

Etapnost izvedbe

Prva etapa predvidenih ureditev obsega izvedbo dovozne ceste s priključkom na lokalno cesto Puconci–Šalamenci. Izvedejo se tudi skupne manipulativne in parkirne površine znotraj ureditvenega območja. Zgradi se transformatorska postaja, nizkonapetostni razvod z omrežjem za javno razsvetljavo, izvedejo se vodovodni priključki do posameznih parcel in kanalske kolektorje za vse odpadne vode.

V naslednjih etapah se izvede parcelacija zemljišč okoli skupnih manipulativnih površin, za katera bodo znani investitorji in uredijo priključki do teh parcel.

Gradnja objektov je možna po izvedbi prometne in komunalne infrastrukture.

IX. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

35. člen

Poleg navedenih pogojev tega odloka morajo investitorji in izvajalci lokacijskega načrta upoštevati še naslednje pogoje:

- promet v času gradnje organizirati tako, da ne bo prihajalo do zastojev,
 - v času gradnje cestnega priključka mora biti ves material odmaknjen od lokalne ceste Puconci–Šalamenci vsaj 3,0 m ali več, če to zahteva preglednost na cesti,
 - v primeru oviranja prometa si mora izvajalec pridobiti dovoljenje za delno ali polovično zaporo ceste na podlagi elaborata,
 - evidentirati stanje obstoječe infrastrukture,
 - zagotoviti zavarovanje gradbišča,
 - vse predvidene posege je treba izvesti tehnično neoporečno, varno in ekonomično,
 - po izvedenih gradnjah komunalne infrastrukture je treba izvesti geodetski posnetek izvedenega stanja in ga predložiti posameznim upravljavcem infrastrukture.
- Pri nadaljnjem načrtovanju je treba upoštevati tudi vse pogoje in usmeritve iz smernic pristojnih organov in organizacij, pridobljenih k lokacijskemu načrtu.

36. člen

Občina lahko z urbanistično pogodbo zadolži posamezne investitorje, da zgradijo del komunalne infrastrukture, ki je v javni koristi.

X. ZAČASNA NAMEMBNOST ZEMLJIŠČ

37. člen

Rok za izvedbo predvidene komunalne opreme je 10 let. Po prenehanju veljavnosti lokacijskega načrta se na območju vzpostavi prostorski red občine.

Do končne izvedbe lokacijskega načrta ostanejo neuporabna zemljišča v sedanjí rabi.

XI. ODSTOPANJA

38. člen

Dopustna so odstopanja v trasah posameznih komunalnih naprav, če se pri nadaljnjem načrtovanju poiščejo boljše rešitve in pod pogojem, da so upoštevani predpisani odmiki in da se s spremembo ne poslabšajo pogoji ostalih ureditev. Po potrebi se za odstopanje pridobijo dodatni projektni pogoji in soglasja.

XII. KONČNE DOLOČBE

39. člen

Lokacijski načrt za obrtno-podjetniško cono v Puconcih je na vpogled na Občini Puconci.

40. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

41. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0012/2007
Puconci, dne 5. julija 2007

Župan
Občine Puconci
Ludvik Novak l.r.

3977. Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Puconci

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) in 16. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 35/99, 23/01, 65/02, 89/02, 16/05 in 103/05) je Občinski svet Občine Puconci na 11. redni seji dne 26. 7. 2007 sprejel

PRAVILNIK o dodeljevanju državnih pomoči na področju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Puconci

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje ter vrste pomoči kot je opredeljeno v Prilogi 1 Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednja velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13. 1. 2001, str. 33, z vsemi spremembami), v nadaljevanju: Priloga 1 Uredbe (ES) št. 70/2001 v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov in o spremembi uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L št. 358 z dne 16. 12. 2006, str. 3) (v nadaljevanju: Uredba za skupinske izjeme) in z Uredbo Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, str. 5) za naložbe v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetijah.

2. člen

(način zagotavljanja sredstev)

Sredstva za državne pomoči za razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Puconci (v nadaljevanju: občina) se zagotavljajo v proračunu občine.

3. člen

(oblika pomoči)

Državne pomoči po tem pravilniku se dodeljujejo kot nepovratna sredstva v določeni višini za posamezne namene v obliki dotacij in sofinanciranja obresti.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

»pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 87 (1) Pogodbe;

»kmetijski proizvodi« pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I Pogodbe ES, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zajetih v Uredbi Sveta (ES) št. 104/2000; proizvodi, ki se uvrščajo pod oznake KN 4502, 4503 in 4504 (plustasti izdelki); proizvodi, ki posnemajo ali nadomeščajo mleko in mlečne proizvode, kakor je navedeno v členu 3(2) Uredbe Sveta EGS št. 1898/87;

»predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

»trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali katerega koli drugega načina dajanja v promet razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

»bruto intenzivnost pomoči« pomeni znesek pomoči, izražen kot odstotek stroškov, za katere je upravičenec upravičen do pomoči. Vsi uporabljeni zneski so zneski pred odbitkom neposrednih davkov;

»kakovosten proizvod« pomeni proizvod, ki izpolnjuje merila, določena v skladu s členom 32 Uredbe (ES) št. 1698/2005;

»slabe vremenske razmere, ki jih lahko izenačimo z naravnimi nesrečami« pomeni vremenske pojave, kot so zmrzal, toča, led, dež ali suša, ki uničijo več kot 30% običajne letne proizvodnje določenega kmeta, dosežene v predhodnem triletnem obdobju, ali triletnega povprečja, osnovanega na predhodnem petletnem obdobju, brez najvišjih in najnižjih vnosov;

»območja z omejenimi možnostmi« pomeni območja, kakor so jih države članice opredelile na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 1257/1999;

»podjetja v težavah« pomeni kmetijsko gospodarstvo ali malo in srednje veliko podjetje v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (2004/C 244/02);

»kmetijsko gospodarstvo« pomeni kmetijsko gospodarstvo, ki izpolnjuje merila iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 70/2001 in ki velja za opredelitev tudi v primeru malih in srednjih podjetij.

5. člen

(vrste pomoči in ukrepov)

Državne pomoči usklajene s pravili za dodeljevanje državnih pomoči obsegajo pomoči na podlagi Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001, ki se dodeljujejo za naslednje namene:

– naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo,

- varstvo tradicionalne krajine in stavb,
- pomoč za plačilo zavarovalnih premij,
- pomoč za arondacijo (zaokrožitev) zemljišč,
- pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov,

– zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju.

Državne pomoči na podlagi Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. december 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*, ki se dodeljujejo za namene:

- naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov, dopolnilno in nekmetijsko dejavnost,
- promocija in trženje proizvodov in storitev,
- izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja.

6. člen

Državne pomoči in državne pomoči *de minimis* po tem pravilniku se lahko dodelijo pod pogojem, da upravičenec pisno izjavi, da za isti namen ni prejel sredstev iz javnih virov (državnih, občinskih in mednarodnih virov) oziroma, koliko teh sredstev je iz teh virov že pridobil. Upravičenec mora prejeta sredstva iz državnih pomoči in pomoči *de minimis* voditi ločeno.

Pomoč se lahko dodeli le kmetijskemu gospodarstvu, ki ni podjetje v težavah. Pomoč za ukrepe po skupinskih izjemah se ne dodeli za nazaj za dejavnosti, ki jih je upravičenec že izvedel.

II. DRŽAVNE POMOČI – skupinske izjeme

7. člen

Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo

– 4. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

Najvišji znesek dodeljene pomoči posameznemu kmetijskemu gospodarstvu za naložbe ne sme preseči 400.000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let ali 500.000 EUR, če je kmetijsko gospodarstvo na območju z omejenimi možnostmi, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

8. člen

1. Z naložbo je treba doseči enega ali več naštetih ciljev:

- zmanjšanje proizvodnih stroškov,
- izboljšanje in preusmeritev proizvodnje,
- izboljšanje kakovosti in/ali
- ohranjanje in izboljšanje naravnega okolja ali izboljšanje higienskih razmer ali standardov za dobro počutje živali.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo kmetijska zemljišča na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

- do 50% upravičenih stroškov naložb na območjih z omejenimi možnostmi,
- do 40% upravičenih stroškov naložb na drugih območjih.

4. Pomoč za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo se lahko dodeli za:

- 4.1. posodabljanje kmetij,
- 4.2. urejanje pašnikov,
- 4.3. urejanje kmetijskih zemljišč.

4.1. Posodabljanje kmetij

Pomoč se lahko dodeli za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih s sedežem na območju občine.

Upravičeni stroški:

– stroški izdelave projektne dokumentacije za novogradnjo in adaptacijo hlevov in gospodarskih poslopij na kmetiji,

– stroški materiala za gradnjo/adaptacijo hlevov, gospodarskih poslopij in pomožnih objektov (silosi itd.) na kmetiji ter ureditev izpustov,

– stroški obnove fasad na kmetijskih gospodarstvih primarne proizvodnje (hlevi, gospodarska poslopja, skladišča oziroma nestanovanjski objekti),

– stroški nakupa kmetijske mehanizacije (škropilnice itd.),

– stroški opreme, vključno z računalniškimi programi (mlekovodi, itd.),

– stroški nakupa rastlinjaka, montaže ter opreme v rastlinjaku,

– stroški nakupa in postavitve mrež proti toči,

– stroški ureditve trajnega nasada: stroški priprave izvedbenega načrta za zasaditev novega nasada (sadovnjak), stroški priprave zemljišča, nakup opore, nakup mreže za ograjo in nakup večletnega sadilnega materiala,

– stroški obresti za kredite za naložbe na kmetijskem gospodarstvu.

Pogoji za pridobitev:

– ustrezno dovoljenje/projektna dokumentacija za izvedbo naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za katere se uveljavlja pomoč,

– kreditna pogodba, izračun obresti, potrdilo o plačilu obresti, poslovni načrt,

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,

– drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

4.2. Urejanje pašnikov

Pomoč se lahko dodeli za namen ureditve pašnih površin na območju občine.

Upravičeni stroški:

– stroški izdelave načrta/projektne dokumentacije za ureditev pašnika,

– stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov z ograjo,

– stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino.

Pogoji za pridobitev:

– načrt postavitve pašnika,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč,

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,

– drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

4.3. Urejanje kmetijskih zemljišč

Pomoč se lahko dodeli za namen urejanja kmetijskih zemljišč.

Upravičeni stroški:

– stroški agromelioracij: stroški investicijskega programa in izvedbe agromelioracijskih del (odstranjevanje skal, zarasti, ravnanja zemljišča, nasipanja, strojne storitve ipd.).

Pogoji za pridobitev:

– ustrezna dokumentacija za izvedbo naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč,

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča,

– drugi splošni pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti.

9. člen

Varstvo tradicionalne krajine in stavb

– 5. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

Pomoč se lahko dodeli za naložbe namenjene ohranjanju značilnosti neproizvodne dediščine, ki se nahaja na kmetijskem gospodarstvu (npr. arheološke ali zgodovinske znamenitosti),

za varstvo kulturne dediščine proizvodnih sredstev na kmetijskem gospodarstvu, če naložba ne povzroči povečanja proizvodnje zmogljivosti kmetijskega gospodarstva.

1. Cilj pomoči je obnavljanje in ohranjanje značilnosti kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev, objekt (tradicionalna stavba) pa leži na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 60% ali do 75% upravičenih stroškov na območjih z omejenimi možnostmi pri naložbah za ohranjanje kulturne dediščine proizvodnih sredstev na kmetijah (kmetijska poslopja; kašče, kozolci, skedenj, svinjak, čebelnjak, itd.), če naložba ne povzroči povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije,

– do 100% upravičenih stroškov za naložbe namenjene za ohranjanje neproizvodne dediščine in se nahajajo na kmetijskih gospodarstvih (arheološke ali zgodovinske znamenitosti),

– do 100% dodatne pomoči za pokritje izrednih stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah.

4. Upravičeni stroški:

– stroški izdelave dokumentacije,
– stroški za nabavo materiala za obnovo,
– stroški za izvajanje del.

5. Pogoji za pridobitev:

– objekt (tradicionalna stavba) ali proizvodna sredstva morajo biti vpisana v register kulturne dediščine (RKD), ki ga vodi ministrstvo pristojno za področje kulture,

– ustrezna dokumentacija za izvedbo obnove oziroma naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč.

10. člen

Pomoč za plačilo zavarovalnih premij

– 12. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

1. Cilj pomoči je zniževanje stroškov izgub posevkov in plodov zaradi posledic neugodnih vremenskih razmer in zniževanje stroškov izgub zaradi bolezni živali.

2. Upravičenci do pomoči:

– so nosilci kmetijskih gospodarstev s stalnim prebivališčem v občini, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev,
– v imenu upravičencev lahko sofinancirani del premije uveljavljajo zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v dotični zavarovalni vrsti.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– višina sofinanciranja zavarovalne premije skupaj z deležem, ki ga sofinancira država ne sme presegati 50% upravičenih stroškov obračunane zavarovalne premije,

– sofinancirani delež občine lahko znaša le razliko med višino sofinanciranja zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50% obračunane zavarovalne premije s pripadajočim davkom od prometa zavarovalnih poslov v skladu z Uredbo o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

4. Upravičeni stroški:

– sofinanciranje zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov pred naravnimi nesrečami oziroma za kritje izgub, ki jih povzročajo neugodne vremenske razmere,

– sofinanciranje zavarovalne premije za zavarovanje živali zaradi bolezni.

5. Pogoji za pridobitev:

– sklenjena zavarovalna polica,

– zahtevek zavarovalnice za plačilo sofinanciranega dela zavarovalne premije s priloženim seznamom upravičencev na podlagi predhodno sklenjene pogodbe o poslovnem sodelovanju z občino,

– upoštevanje nacionalne uredbe o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

11. člen

Pomoč za arondacijo (zaokrožitev) zemljišč

– 13. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

1. Cilj pomoči je zaokrožitev kmetijskih zemljišč za smotnejšo obdelavo kmetijskih površin.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo kmetijske površine na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški pravnih in upravnih postopkov pri medsebojni menjavi (zaokrožitvi) kmetijskih zemljišč.

5. Pogoji za pridobitev:

– dokazila o upravičenosti arondacije,

– dokazila o izvedbi arondacije,

– dokazila o plačilu stroškov.

12. člen

Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov

– 14. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

1. Cilj pomoči je izboljšanje in preusmeritev kmetijske proizvodnje, izboljšanje kakovosti in konkurenčnosti v kmetijstvu.

2. Upravičenci do pomoči:

– pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnosti za spodbujanje kakovosti kmetijskih proizvodov ter zagotavljajo, da je pomoč dostopna vsem kmetijskim gospodarstvom na ustreznem območju na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Kolikor opravljajo te storitve skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije, članstvo v takih skupinah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve,

– izvajalci pomoči za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov po tem pravilniku so organizacije, ki so registrirane za to dejavnost. Občina z izvajalci sklene pogodbo o poslovnem sodelovanju.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– pomoč se dodeli do 100% stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

4. Upravičeni stroški:

– stroški tržne raziskave, zasnove in oblikovanja proizvoda, vključno s pomočjo za pripravo vlog za priznanje geografskih označb in označb porekla ali potrdil o posebni naravi proizvoda skladno z ustreznimi uredbami Skupnosti,

– stroški uvedbe sistemov zagotavljanja kakovosti, sistemov sledljivosti, sistemov za zagotavljanje upoštevanja pristnosti in tržnih normativov ali programov presoje vplivov na okolje za primarno proizvodnjo,

– stroški usposabljanja za uporabo programov in sistemov,

– stroški, ki jih zaračunavajo priznani certifikacijski organi za prvo potrditev sistemov zagotavljanja kakovosti in podobnih sistemov.

5. Pogoji za pridobitev:

– dokazila o izvedbi storitve,

– dokazila o plačilu stroškov.

13. člen

Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijskem sektorju

– 15. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

1. Cilj pomoči je zagotavljanje višjega nivoja strokovne izobraženosti in usposobljenosti kmetov in kmetijskih društev ter boljši dostop do informacij s področja kmetijstva.

V okviru zagotavljanja tehnične podpore v kmetijskem sektorju se lahko izvajajo državne pomoči:

1.1. na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu,

1.2. na področju svetovalnih storitev, ki jih opravijo tretje osebe,

1.3. na področju organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih,

1.4. za publikacije, kataloge, spletišča.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo sedež na območju občine ter njihovi člani, so upravičeni do storitev tehnične podpore iz tega člena,

– izvajalci tehnične podpore po tem pravilniku in upravičenci do sredstev za izvajanje so fizične in pravne osebe, ki izvajajo dejavnosti tehnične podpore in so za to ustrezno registrirani ter zagotavljajo, da je pomoč dostopna vsem kmetijskim gospodarstvom na območju občine na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Kolikor opravljajo te storitve skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve. Občina z izvajalci sklene pogodbo, v kateri se opredeli izvedba ukrepa.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– pomoč se dodeli do 100% stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

4. Upravičeni stroški:

– stroški na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu za organiziranje in izvedbo programov za usposabljanje,

– stroški na področju svetovalnih storitev, ki ne spadajo med trajne ali občasne dejavnosti niti niso v zvezi z običajnimi operativnimi stroški kmetijskega gospodarstva in jih opravijo tretje osebe,

– stroški na področju organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih za udeležbo nosilcev kmetijskih gospodarstev in njihovih družinskih članov, potne stroške za organiziran prevoz, stroške strokovnih publikacij razdeljenih kmetijskim gospodarstvom iz občine, najemnin razstavnih prostorov za kmetijska gospodarstva iz občine, simboličnih nagrad, podeljenih na tekmovanjih, do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca, ki ima stalno bivališče v občini,

– stroški na področju publikacij, katalogov in spletišč za pripravo in izdelavo le-teh. Sofinancirajo se publikacije, kot so katalogi in spletišča, ki predstavljajo dejanske podatke o proizvajalcih iz dane regije ali proizvajalcih danega proizvoda, če so informacije in predstavitev nevtralne in imajo zadevni proizvajalci enake možnosti, da so predstavljeni v publikaciji.

5. Pogoji za pridobitev:

– dokazila / dokumentacija izvedbe tehnične podpore,

– dokazila o plačilu stroškov.

14. člen

Kumulacija

– 19. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006

Najvišji zneski pomoči, določeni pri posameznih ukrepih, v členih 7 do 14 se uporabljajo ne glede na to, ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti ali delno financira iz javnih sredstev oziroma iz sredstev Skupnosti. V zvezi z istimi upravičenimi stroški se pomoč sme kumulirati z drugo državno pomočjo le do višine največje dovoljene intenzivnosti pomoči, določene z uredbo komisije (ES) št. 1857/2006. Največja dovoljena intenzivnost pomoči določena s citirano uredbo se ne sme preseči, če se za posamezni ukrep pridobijo sredstva državnega, EU in lokalnega vira.

V zvezi z istimi upravičenimi stroški se pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006, ne sme kumulirati z drugo državno

pomočjo po členu 87 (1) Pogodbe ali s finančnimi prispevki držav članic, vključno s tistimi iz drugega pododstavka člena 88 (1) Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali s finančnimi sredstvi Skupnosti v zvezi z nekaterimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena največja dovoljena intenzivnost pomoči, določena z Uredbo komisije (ES) št. 1857/2006.

Pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006 se ne sme kumulirati s podporo *de minimis* v smislu Uredbe (ES) številka 1860/2004 glede na iste upravičene odhodke ali naložbeni projekt, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči, določena v Uredbi (ES) št. 1857/2006 v tem pravilniku.

III. DRŽAVNE POMOČI – *de minimis*

15. člen

– 2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006

Upravičenci do dodelitve državne pomoči po pravilu *de minimis* so nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov ter z nekmetijsko dejavnostjo na kmetijskih gospodarstvih.

16. člen

Skupna pomoč *de minimis* dodeljena kateremu koli upravičencu ne sme presegati 200.000 EUR bruto v katerem koli obdobju treh proračunskih let, in sicer ne glede na to, iz katerih javnih virov so sredstva dodeljena.

Zgornja meja pomoči se izrazi v denarni dotaciji. Dodeljena pomoč predstavlja bruto znesek pomoči, t.j. pred odbitkom davka ali drugih dajatev.

17. člen

Naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov, dopolnilno in neekmetijsko dejavnost

1. Cilj pomoči je diverzifikacija kmetijskih gospodarstev s širjenjem dopolnilnih in neekmetijskih dejavnosti ter predelavo kmetijskih proizvodov na kmetijskih gospodarstvih.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in neekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški izdelave projektne dokumentacije za naložbo v dopolnilne in neekmetijske dejavnosti, predelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški nakupa opreme in naprav za dopolnilne in neekmetijske dejavnosti, predelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški materiala za gradnjo ali obnovo objekta za dopolnilne in neekmetijske dejavnosti, predelavo in trženje kmetijskih proizvodov,

– stroški obresti kreditov za naložbe v dopolnilne in neekmetijske dejavnosti, predelavo in trženje na kmetijskih gospodarstvih.

5. Pogoji za pridobitev sredstev:

– potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma neekmetijske dejavnosti ali je v postopku registracije,

– poslovni načrt,

– projektna dokumentacija naložbe,

– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč,

– kreditna pogodba, izračun obresti, potrdilo o plačilu obresti.

18. člen

Promocija in trženje proizvodov in storitev

1. Cilj pomoči je povečanje prepoznavnosti storitev in proizvodov s kmetijskih gospodarstev, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški promocije in trženja (sejmi, katalogi, zloženke, razstave, raziskave, svetovalne storitve ...).

5. Pogoji za pridobitev sredstev:

– potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti ali so v postopku registracije,
– predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč.

19. člen

Izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja

1. Cilj pomoči je doseganje višje ravni strokovne izobrazitve in usposobljenosti kmetov in njihovih družinskih članov s področja dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov.

2. Upravičenci do pomoči:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z dopolnilno in nekmetijsko dejavnostjo, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov na kmetijskem gospodarstvu in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev ter imajo sedež na območju občine.

3. Bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov.

4. Upravičeni stroški:

– stroški kotizacije in šolnin za tečaje, seminarje, predavanja in strokovne ekskurzije povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški prevoza in stroški vstopnin za strokovne ogledе povezane z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški strokovnih gradiv, pomembnih za izobraževanje in usposabljanje povezano z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški udeležbe na sejmih, povezanih z dopolnilnimi in nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov.

5. Pogoji za pridobitev sredstev:

– potrdilo o registraciji dopolnilne oziroma nekmetijske dejavnosti ali so v postopku registracije,

– program izobraževanja oziroma usposabljanja povezanega z dopolnilnimi, nekmetijskimi dejavnostmi, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov,

– račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč.

20. člen

Kumulacija – *de minimis*

– 2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006

Skupaj s pomočjo *de minimis* se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega v uredbi o skupinskih izjemah ali v odločbi, ki jo je sprejela Komisija.

V. NAČIN DODELJEVANJA DRŽAVNIH POMOČI

21. člen

Državne pomoči se dodeljujejo na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa, objavljenega v Uradnem listu Republike Slovenije, skladno s pogoji in po postopku, določenem v veljavnih predpisih.

V javnem razpisu se po tem pravilniku podrobneje določijo merila in kriteriji za dodeljevanje državnih pomoči in državnih pomoči *de minimis* ter najnižji oziroma najvišji zneski dodeljene pomoči.

22. člen

Postopek za dodelitev sredstev vodi komisija, ki jo imenuje župan.

Vse strokovne in administrativno tehnične naloge za komisijo opravlja pristojni občinski upravni organ.

23. člen

Medsebojne obveznosti med upravičencem pomoči in občino se uredijo s pogodbo.

Kontrolo nad izvajanjem pogodb opravlja pristojni občinski upravni organ.

24. člen

V primeru, da se ugotovi, da sredstva niso bila porabljenaa za namen, za katerega so bila dodeljena, ali so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov ali je prejemnik prekršil druga določila pogodbe, je občina na predlog pristojnega občinskega upravnega organa upravičena zahtevati vračilo dodeljenih sredstev s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi za obdobje od dneva nakazila dalje.

VI. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Puconci (Uradni list RS, št. 14/03, 44/04, 17/05 in 38/06).

26. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti delovni dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za programsko obdobje razvoja podeželja 2007–2013.

Št. 007-0020/2007

Puconci, dne 26. julija 2007

Župan
Občine Puconci
Ludvik Novak l.r.

ŠALOVCI

3978. Odlok o grbu, zastavi, žigih in občinskem prazniku

Na osnovi 10. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05) in 16. člena Statuta Občine Šalovci (Uradni list RS, št. 38/06) je Občinski svet Občine Šalovci na 7. redni seji dne 25. maja 2007 sprejel

O D L O K

o grbu, zastavi, žigih in občinskem prazniku

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom Občina Šalovci opredeljuje podobe in uporabo občinskih identifikacijskih oznak.

Identifikacijske oznake Občine Šalovci so: grb, zastava in žig.

II. OBČINSKE OZNAČBE

a) Grb Občine Šalovci

2. člen

Grb Občine Šalovci je upodobljen na ščitu poznogotskega sloga sanitske oblike in je v vseh primerih opredeljen z blasonom, ki se glasi: Na modrem ščitu je socvetje šestih cvetov grmičastega dišečega volčina (*Daphne Cneorum F. Arbusculoides*). Pecliji cvetov socvetja se stečejo v polovično rozeto zelenih listov grma. Vsak cvet ima štiri cvetne liste rdeče barve in so srebrno obrobljeni, medtem ko sta po dva prašnika na vsakem cvetnem listu zlata in obdajata srebrno središče cveta. Pecliji cvetov, ki se stekajo v listno rozeto so srebrni.

Srebrni trak, ki ga nosi ščit na svojih zunanjih robovih, služi le kot grbovni okras.

Upodobitev grba v narisu, v črno-belem odtisu, v heraldični šrafuri in v barvah, skupaj z barvnimi kodami v prilogi, so sestavni del tega odloka.

Grb Občine Šalovci podlega heraldičnim merilom restituirane heraldike gotškega sloga in izhaja iz napotil 21. svetovnega mednarodnega heraldičnega kongresa (ICGH-International Congress of Genealogy and Heraldry) o zasnovi municipalnih grbov.

b) Zastava Občine Šalovci

3. člen

Zastava Občine Šalovci je v vseh primerih opredeljena z blasonom, ki se glasi:

Zastava Občine Šalovci je tripolnja dvobarvnica v razmerju stranic 1 : 2,5.

Ruta zastave je razdeljena na tretjinska polja, kjer sta prvo in zadnje zelene barve, sredinsko pa je modro.

Na srednjem modrem polju je sredinsko in prostostoječe umeščen grbovni atribut – socvetje šestih cvetov grmičastega dišečega volčina (*Daphne Cneorum F. Arbusculoides*).

Če zastavo izobešamo z vpenjanjem ob daljši stranici rute, je atribut na modrem polju umeščen pokončno.

Upodobitev zastave v barvah, skupaj z barvnimi kodami v prilogi, so sestavni del tega odloka.

Zastava Občine Šalovci podlega napotilom Mednarodne veksilološke zveze FIAV (Federation International des Associations Vexillologiques) in sklepom kongresa iz leta 1993 v Luxemburgu za zasnovo municipalnih zastav.

c) Žigi Občine Šalovci

4. člen

S tem odlokom se opredeljujejo žig občine, župana, občinskega sveta, občinske uprave, nadzornega odbora in občinske volilne komisije.

Občinska uprava uporablja žig občine in občinske uprave, ki je izveden v dveh premerih. Podoba žiga s premerom 18 milimetrov je enaka žigu s premerom 35 milimetrov.

Žig občine

Žig občine je okrogle oblike, na zunanjem robu omejuje žig dvojna krožnica, pri čemer je zunanja sestavljena iz 72 točk

v zamiku po 5 kotnih stopinj. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen v polkrožno zgornjo polovico žiga, napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robovi ščita.

Na obeh polovicah žiga sta med krožnicama in grbom na levi in desni strani po en cvet grmičastega dišečega volčina v negativu kot dekoracija žiga.

Žig župana

Na zunanjem robu omejuje žig dvojna krožnica, pri čemer je zunanja sestavljena iz 72 točk v zamiku po 5 kotnih stopinj. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen polkrožno v zgornji polovici žiga. Napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robovi ščita.

Polkrožni napis »župan« je po velikosti za 30 odstotkov večji od izpisa »Občina Šalovci« in je v enaki tipografiji. Pri izpisu uporabljamo za 50 odstotkov povečan razmak med črkami. Umeščen je sredinsko na spodnjem delu žiga.

Med napisoma obeh polovic žiga sta med krožnicama in grbom na levi in desni strani po en cvet grmičastega dišečega volčina v obrisu kot dekoracija žiga.

Žig občinskega sveta

Na zunanjem robu omejuje žig točkasta krožnica, sestavljena iz 72 točk v zamiku po 5 kotnih stopinj. Temu sledita dve neprekinjeni krožnici. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen polkrožno v zgornji polovici žiga. Napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robovi ščita.

Za polkrožni napis »občinski svet« uporabljamo po velikosti za 30 odstotkov manjše črke kot za napis »Občina Šalovci« in je v enaki tipografiji. Pri izpisu uporabljamo za 60 odstotkov povečan razmak med besedama in za 30 odstotkov povečan razmak med črkami. Umeščen je sredinsko na spodnjem delu žiga.

Med napisoma obeh polovic žiga sta med krožnicama in grbom na levi in desni strani po en cvet grmičastega dišečega volčina v negativu kot dekoracija žiga.

Žig občinske uprave

Na zunanjem robu žig omejuje dvojna neprekinjena krožnica. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen polkrožno v zgornji polovici žiga. Napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robovi ščita.

Za polkrožni napis »občinska uprava« uporabljamo po velikosti za 30 odstotkov manjše črke kot napis »Občina Šalovci« in je v enaki tipografiji. Pri izpisu uporabljamo za 60 odstotkov povečan razmak med besedama in za 30 odstotkov povečan razmak med črkami. Umeščen je sredinsko na spodnjem delu žiga.

Med napisoma obeh polovic žiga sta med krožnicama in grbom na levi in desni strani po en cvet grmičastega dišečega volčina v obrisu kot dekoracija žiga.

Žig Nadzornega odbora

Na zunanjem robu žig omejuje dvojna neprekinjena krožnica. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen polkrožno v zgornji polovici žiga. Napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine

Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robom ščita.

Za polkrožni napis »nadzorni odbor« uporabljamo po velikosti za 30 odstotkov manjše črke kot za napis »Občina Šalovci« in je v enaki tipografiji. Pri izpisu uporabljamo za 60 odstotkov povečan razmak med besedama in za 30 odstotkov povečan razmak med črkami. Umeščen je sredinsko na spodnjem delu žiga.

Med napisoma obeh polovic žiga sta med krožnicama in grbom na levi in desni strani po en cvet grmičastega dišečega volčina v obrisu in manjši kot v ostalih primerih, ko ga uporabljamo kot dekorativni element žigov Občine Šalovci.

Žig Občinske volilne komisije

Na zunanjem robu žig omejuje dvojna neprekinjena krožnica. Polkrožen napis »Občina Šalovci« je umeščen polkrožno v zgornji polovici žiga. Napis je v tipografiji »batang« v polkrepkih verzalkah. Razmak med besedama je zaradi polkrožne izvedbe povečan za 60, razmak med črkami pa za 20 odstotkov siceršnjega normalnega razmaka. Na sredi žiga je grb Občine Šalovci z belim poljem in negativom grbovnega atributa ter z dvojnimi robom ščita.

Za polkrožni napis »občinska volilna komisija« uporabljamo po velikosti za 50 odstotkov manjše črke kot napis »Občina Šalovci« in je v enaki tipografiji. Pri izpisu uporabljamo za 60 odstotkov povečan razmak med besedama in za 30 odstotkov povečan razmak med črkami. Umeščen je sredinsko na spodnjem delu žiga.

III. UPORABA OBČINSKIH OZNAČB

5. člen

Pri uporabi občinskih označb so uporabniki dolžni dosledno spoštovati določila o njihovi uporabi. Vsakršna nepooblaščen uporaba ali zloraba se kaznuje skladno z določili tega odloka.

6. člen

Fizične in pravne osebe smejo uporabljati grb in zastavo skladno z določili o uporabi, žige Občine Šalovci pa smejo uporabljati le pooblaščen osebe. Uporaba grba Občine Šalovci na okroglih žigih pravnih in fizičnih oseb, vključno društev in klubov, ni dovoljena. Za uporabo grba na žigih drugačnih oblik pa je potrebno soglasje občinske uprave.

7. člen

Za javno uporabo grba Občine Šalovci morajo pravne in fizične osebe zaprositi za dovoljenje občinske uprave, pri čemer morajo navesti namen uporabe, tehniko izvedbe ter materiale, na katere bodo označbe aplicirali.

V primeru, da gre za komercialno rabo grba ali zastave, je Občina Šalovci upravičena prosilcu zaračunati pravico uporabe, in sicer do največ 5% vrednosti prometa izdelkov na katerih je aplikacija grba ali zastave.

Občinska uprava lahko prekliče podano soglasje v primeru, ko ugotovi, da uporabljene občinske označbe odstopajo od tistih na vzorcih, ki jih je prosilec predložil občinski upravi oziroma odstopa od načina, na katerega ga je s pisnim navodilom navodila občinska uprava.

Šteje se, da imetnik pravice preseže pridobljene pravice, če kakovost označb odstopa od standardov, če je izvedba na drugačnih materialih kot jih je navedel v prošnji za pridobitev pravice ali jih uporablja v obliki in na način v nasprotju z izdanim soglasjem, oziroma je v prodaji več izdelkov z aplikacijami občinskih simbolov, kot je za njih plačal pravico.

8. člen

Oznak Občine Šalovci na svojih dokumentih in promocijskih sredstvih na smejo uporabljati politične stranke in politična združenja občanov. Njihova uporaba je še zlasti prepovedana za potrebe volilne kampanje.

9. člen

Grb Občine Šalovci je v slovesni izvedbi upodobljen v medaljonu županske ogrlice in znakih občinskih svetnikov.

10. člen

Županska ogrlica je atribut župana. Ob izvolitvi novega župana le-temu ogrlico slovesno preda dotedanji župan.

Župan je dolžan ogrlico nositi na vseh uradnih državnih in občinskih slovesnostih v občini v zaprtih prostorih in na prostem, ob slovesnih protokolarnih sprejemih ter ob izročanju občinskih nagrad in priznanj.

Izven občine nosi župan ogrlico le na prireditvah in na srečanjih, kjer tako veleva protokol.

Ob izteku mandata prejme župan od novega župana v trajno last spominski županski znak, ki ima vgravirano njegovo ime in priimek ter je oštevilčen z zaporednim županskim mandatom ter datumsko navedbo mandata.

11. člen

Svetniški znak je upodobljen grb v obliki priponke in jo prejmejo vsi člani občinskega sveta na konstitutivni seji po podpisu slovesne obljube. Znake svetnikom izroča župan.

Vsi znaki so oštevilčeni, do njih so upravičeni tisti člani občinskega sveta, katerih mandati so na seji ob konstituiranju občinskega sveta po volitvah potrjeni.

Aktualni člani občinskega sveta so dolžni nositi znake v istih primerih, kot je dolžan župan nositi ogrlico.

Po izteku mandata člani občinskega sveta zadržijo znake, vendar jih v javnosti ne nosijo.

12. člen

O podeljenih znakih občinskih svetnikov in županskih znakih občinska uprava vodi evidenco v kateri so navedeni naslednji podatki:

- ime in priimek upravičenca,
- rojstni podatki in naslov bivališča upravičenca,
- zaporedna številka,
- mandatno obdobje, za katerega je bil znak podeljen.

13. člen

Občina Šalovci ima stalno izobešeno občinsko zastavo pred poslopjem občine ter pred poslopji zavodov, katerih ustanoviteljica je občina. Tem zagotovi zastave Občina Šalovci.

V primerih, ko se izobešajo hkrati državna, zastava evropske unije in občine, si zastave sledijo v tem zaporedju od leve proti desni, gledano iz pozicije opazovalca.

V času občinskega praznika se občinske zastave izobesijo na objektih javnih zavodov in na mestih kjer se na lokalno običajen način izobešajo državne zastave ob državnih praznikih.

Ob državnih praznikih se lahko ob državnih zastavah izobešajo tudi občinske zastave.

14. člen

Občinska zastava na prosto stoječem slavnostnem kopju je stalno izobešena v županovem uradu in občinski sejni sobi. Občinska zastava na kopju je stalno izobešena tudi v skupnih prostorih javnih zavodov v občini.

15. člen

Organizatorji kulturnih in športnih prireditev na območju občine so dolžni izobesiti občinsko zastavo.

V primeru izobešanja državne, zastave evropske unije, občinske in zastave kluba, društva ali zveze si zastave sledijo v tem zaporedju od leve proti desni, opazovano s prostora za občinstvo.

Občinsko zastavo lahko občani uporabljajo na javnih prireditvah, na katerih nastopajo kot udeleženci občani Šalovcev.

16. člen

Občinsko zastavo lahko uporabljajo društva in klubi na slovesnih sejah, skupščinah, javnih prireditvah in manifestacijah.

Občinsko zastavo lahko za svoje prireditve uporabljajo politične stranke in politična združenja v občini, razen v času volilne kampanje.

Občinske zastave ni dovoljeno uporabljati na zasebnih zabavah in prireditvah.

17. člen

Zastava mora biti izobešena tako, da je vidna vsaj polovica atributa na zastavi. Zastav, ki niso ustrezno krojene, ne smemo izobešati z bočnim vpenjanjem na drog po daljši stranici rute.

Zastava mora biti na pročelju objektov izobešena na kopju, ki je dolg najmanj dve tretjini daljše stranice zastave, v primeru izobešanja na prosto stoječem kopju pa mora biti le-to vsaj za eno četrtno daljše od daljše stranice zastavine rute.

Izobešanje občinske zastave brez droga skozi okna objektov ob pročelju ali z ograj balkonov ni dovoljeno.

18. člen

Občinske oznake je dovoljeno uporabljati na društvenih in klubskih zastavah in praporjih, na uniformah, dresih in drugih klubskih in društvenih oblačilih in pokrivalih, vendar samo s poprejšnjim soglasjem občinske uprave in v skladu z grboslovnimi in zastavoslovnimi pravili.

19. člen

Snovalci celostne grafične podobe Občine Šalovci so dolžni spoštovati omejitve in heraldične zahteve pri uporabi občinskih oznak ter barvno skalo za njihove aplikacije na različne materiale.

IV. OBČINSKI PRAZNIK

20. člen

Občina Šalovci ima občinski praznik.

Občinski praznik je 11. avgust, ta datum se določi tudi za dan praznovanja. 11. avgusta 1999 je bil na območju Občine Šalovci najbolj viden takratni sončni mrk. Od takrat naprej je Občina Šalovci postala tudi precej prepoznavna.

21. člen

Vsebinsko in program praznovanja občinskega praznika lahko opredeli občinski svet na predlog župana vsako leto posebej.

Ob občinskem prazniku se opravi slavnostna seja občinskega sveta.

22. člen

Na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku se podelijo priznanja in nagrade Občine Šalovci, skladno z odlokom o občinskih priznanjih in nagradah.

Stroške za vsakoletno izvedbo občinskega praznovanja predvidi župan v občinskem proračunu.

V. BESEDILO SLOVESNE OBLJUBE ŽUPANA IN ČLANOV OBČINSKEGA SVETA OB PREVZEMU FUNKCIJ

23. člen

Na konstitutivni seji po vsakokratnih volitvah in po potrditvi mandatov županu in članom občinskega sveta vsi izvoljeni občinski funkcionarji podajo slovesno obljubo.

24. člen

Novo izvoljeni župan poda slovesno obljubo dotedanjemu županu. Po izpovedani slovesni obljubi se novi župan vpiše

v knjigo občinskih funkcionarjev. Dotedanji župan mu izroči župansko ogrlico kot znak prevzema funkcije.

25. člen

Besedilo slovesne obljube župana:

»Slovesno obljubljam, da bom vselej pravično, pošteno in dosledno po svojih najboljših močeh skrbel za blagostanje lokalne skupnosti in vseh njenih prebivalcev, da bom vestno in zakonito opravljal zaupano funkcijo. Zavezujem se, da bom spoštoval demokratično voljo članov občinskega sveta pri skupnem snovanju celostnega in trajnostnega razvoja občine. Obljubljam, da bom dostojno in s ponosom vedno in povsod zastopal interese lokalne skupnosti v razmerju do drugih skupnosti in države, tako doma kot tudi v tujini.«.

26. člen

Novoizvoljenemu županu podajo skupno slovesno obljubo vsi novoizvoljeni člani občinskega sveta v naslednjem besedilu:

»Slovesno obljubljam, da bom pošteno in pravično ter po svojih najboljših močeh in znanju ter vestno opravljal zaupano funkcijo v dobro občanov in Občine Šalovci.«.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

27. člen

Vsaka nepooblaščenca uporaba, zloraba ali kršitev določil tega odloka se kaznuje z denarnimi kaznimi.

V primeru kršitve drugega odstavka 6. člena se kaznuje pravna oseba s 500 evri denarne kazni in prepovedjo nadaljnje uporabe, odgovorna oseba pravne osebe pa z 200 evri kazni in prepovedjo nadaljnje uporabe.

V primeru kršitve prvega odstavka 7. člena, ko pravna ali fizična oseba brez dovoljenja Občinske uprave prodaja predmete z aplikacijami občinskega grba ali zastave, se ji zaseže vse predmete in kaznuje s 500 evri.

V primeru kršitve četrtega odstavka 7. člena se kršitelj kaznuje z 200 evri in odvzemom pravic nadaljnje uporabe občinskih označb ter prepovedjo uporabe ali nadaljnje prodaje predmetov z občinskimi označbami.

Če pravna ali fizična oseba brez dovoljenja občinske uprave uporablja občinske oznake na promocijskih gradivih, se jo kaznuje s 500 evri.

V primeru kršitve 8. člena se kršitelj kaznuje s 300 evri in z odvzemom vseh predmetov, s katerimi uporabnik krši ta odlok.

V primeru kršitve tretjega odstavka 13. člena se fizične osebe kaznuje s 50 evri kazni, v primeru kršitve drugega odstavka 14. člena se kršitelja kaznuje s 30 evri kazni, v primeru kršitve 15. člena pa se kršitelje kaznuje s 400 evri kazni.

V primeru kršitve zadnjega odstavka 16. člena se kršitelji kaznujejo s kaznijo v višini 200 evrov.

Izrečene kazni so izvirni prihodek občinskega proračuna.

28. člen

Nadzor nad uporabo občinskih oznak izvaja občinska uprava, ki s pooblaščen osebo tudi izvaja kazenske določbe.

VII. PREHODNE DOLOČBE

29. člen

Nove občinske žige se uvede v uporabo z dnem veljavnosti tega odloka.

30. člen

Do sprejema celostne grafične podobe Občine Šalovci občinska uprava na osnovi osnutkov potrjuje vse aplikacije uporabe občinskih označb za potrebe Občine Šalovci.

31. člen

Občinski svet seznani občane z občinskimi označbami, njihovo vsebino in obliko ter s tem odlokom v posebni publikaciji, ki jo prejmejo vsa gospodinjstva v občini.

32. člen

Sestavni del tega odloka so tudi grafične priloge za izvedbo občinskih označb.

VIII. KONČNE DOLOČBE

33. člen

Odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 030-1/2007

Šalovci, dne 25. maja 2007

Župan
Občine Šalovci
Aleksander Abraham l.r.

ŠENTJUR**3979. Odlok o ravnanju z zapuščenimi vozili v Občini Šentjur**

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ZLS-UPB1 in 21/06 – odločba US), 244. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 133/06, ZVCP-1-UPB4), 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 70/06, ZP-1, UPB3) in 15. člena Statuta Občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 40/99, 1/02, 84/06 in 26/07) je Občinski svet Občine Šentjur na 7. redni seji dne 25. julija 2007 sprejel

O D L O K**o ravnanju z zapuščenimi vozili v Občini Šentjur**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določajo postopek, pogoji in način odstranjevanja z javnih prometnih površin ali drugih površin in uničenja ter prodaje zapuščenih vozil, na območju Občine Šentjur (v nadaljevanju: občina).

2. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem odloku, imajo naslednji pomen:

– zapuščeno vozilo je motorno ali priklopno vozilo, parkirano na javni cesti ali na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, ki nima registrskih tablic ali ni registrirano in nihče ne skrbi zanj. Kot zapuščeno vozilo se po tem odloku označujejo tudi vozila, za katere ni mogoče ugotoviti lastnika ali je lastnik nedosegljiv, ali lastnik lastninsko pravico opusti,

– izvajalec in upravljavec skladišča oziroma hrambe zapuščenih vozil je fizična ali pravna oseba, pooblaščen s strani župana, ali izbrana na podlagi koncesije,

– lastnik zapuščenega vozila je pravna ali fizična oseba, ki je uradno evidentirana kot zadnji lastnik avtomobila,

– lastnik vozila je neznan, če iz podatkov na vozilu samem, ali na z zakonom predpisan način ni mogoče dobiti uradnih podatkov o lastniku vozila.

Ostali izrazi, uporabljeni v tem odloku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi o varnosti cestnega prometa in predpisi o javnih cestah.

II. POSTOPEK ODSTRANJEVANJA

3. člen

Pooblaščen uradna oseba v postopku odstranjevanja zapuščenega vozila izvede naslednje ukrepe:

– na zapuščeno vozilo obesi obvestilo, v katerem neznanega lastnika vozila pozove, naj v roku treh dni odstrani zapuščeno vozilo: z obvestilom ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uveden postopek odstranitve zapuščenega vozila na njegove stroške,

– če lastnik vozila ne odstrani v treh dneh, pooblaščen uradna oseba v postopku odstranitve zapuščenega vozila najprej stori vse potrebno, da ugotovi lastnika zapuščenega vozila, kateremu izda odločbo, s katero mu naloži, da v roku treh dni po prejemu odločbe, odstrani zapuščeno vozilo, istočasno pa se v primeru onesnaženja zemljine pod zapuščenim vozilom poda prijavo na ustrezno inšpekcijsko službo,

– po preteku roka, ki je določen lastniku zapuščenega vozila za odstranitev vozila, pooblaščen uradna oseba izda sklep o dovolitvi izvršbe, v katerem določi način izvršbe z odstranitvijo zapuščenega vozila preko izvajalca,

– ugotavlja identifikacijo lastnika vozila, kadar je vozilo brez registrskih tablic oziroma druge vidne oznake, ki omogoča identifikacijo (pridobi podatke o številki motorja, šasije oziroma druge podatke, ki omogočajo identifikacijo).

4. člen

Če pooblaščen uradna oseba na kraju samem ugotovi, da je zapuščeno vozilo očitno zavrženo in ne predstavlja tržne vrednosti oziroma takšno vozilo predstavlja odpadke, izvajalcu z odločbo odredi takojšno odstranitev in uničenje vozila.

Šteje se, da vozilo predstavlja odpadke kadar je močno poškodovano, brez posameznih vitalnih delov in je njegova vrednost manjša od stroškov, povezanih z odvozom, hrambo in javno dražbo. Vrednost zapuščenega avtomobila se ugotavlja z dokaznimi sredstvi predvidenimi v Zakonom o splošnem upravnem postopku.

Stroške odstranitve in uničenja krije lastnik vozila oziroma občina, kadar lastnika ni mogoče ugotoviti.

5. člen

Pooblaščen uradna oseba o postopku odstranjevanja zapuščenega vozila izdela zapisnik o stanju vozila in fotografijo vozila.

Zapisnik mora vsebovati naslednje podatke: datum obvestila lastniku vozila, datum odstranitve, tip vozila, stanje vozila, podatke o lastniku vozila, če je ta znan, lokacijo najdbe zapuščenega vozila, opis načina odvoza in podatke o pooblaščenih osebi.

6. člen

Izvajalec na podlagi sklepa o dovolitvi izvršbe oziroma odločbe pooblaščen osebe odstrani zapuščeno vozilo.

Vozilo, s katerim izvajalec izvaja odvoz in način odvoza, mora biti takšno, da se pri odvozu zapuščeno vozilo ne poškoduje.

7. člen

Izvajalec preda zapuščeno vozilo upravljavcu skladišča zapuščenih vozil in o tem izdela zapisnik.

O odvozu zapuščenega vozila mora izvajalec odvoza obvestiti pooblaščen osebo v roku 3 dni od dneva odvoza vozila.

III. NAČIN VAROVANJA ZAPUŠČENIH VOZIL

8. člen

Upravljavca skladišča zapuščenih vozil je pravna ali fizična oseba, pooblaščen s strani župana ali izbrana na podlagi koncesije.

9. člen

Upravljavca skladišča zapuščenih vozil zagotavlja za varovanje zapuščenih vozil:

- ograjen prostor,
- 24-urno fizično zavarovanje prostora,
- poslovni prostor za opravljanje administrativnih opravil.

10. člen

Upravljavca skladišča zapuščenih vozil mora voditi evidenčno knjigo, ki vsebuje naslednje podatke: zapisnik o stanju vozila, ki ga je izdelala pooblaščen uradna oseba, fotografijo vozila in tip vozila, datum in uro prevzema vozila, podatke o lastniku vozila, če je ta znan, stroške, povezane z odvozom in hrambo zapuščenega vozila, podatke o prodaji vozila, dohodek od prodanega vozila.

11. člen

Upravljavca skladišča zapuščenih vozil lastnika zapuščenega vozila ponovno obvesti in ga pozove, da odpelje vozilo v treh dneh od vročitve obvestila. Obvestilo mora vsebovati podatke, da izvajalec hrani njegovo vozilo, o pogojih za prevzem ter o posledicah opustitve prevzema. Po preteku tega roka ima upravljavca skladišča pravico, da zaračuna dodatno dnevno ležarino lastniku vozila.

Šteje se, da je lastnik opustil lastninsko pravico na vozilo, če ga ne prevzame v roku 3 dni od vročitve obvestila glede na prvi odstavek tega člena. Z vozilom, na katerem je bila lastninska pravica opuščen, se ravna v skladu z določbami tega odloka. Stroške, povezane z odvozom, hrambo, prodajo, uničenjem in ostale stroške, se izterja od lastnika, ki je opustil lastninsko pravico, po predpisih o davkih občanov.

Lastniki vozil lahko z vlogo zaprosijo upravljalca skladišča zapuščenih vozil za začasno varovanje vozila, če ima upravljavca na razpolago prazen prostor. Upravljavca skladišča ima pravico, da zaračuna dodatno dnevno ležarino lastniku vozila.

Upravljavca skladišča zapuščenih vozil izroči vozilo lastniku na podlagi listine, ki dokazuje lastništvo in po plačilu stroškov odvoza in hrambe vozila.

Kadar ni mogoče ugotoviti lastnika vozila, upravljavca skladišča zapuščenih vozil preko sredstev javnega obveščanja, oglasne deske Občine Šentjur, internetne strani ali na drug krajevno običajen način objavi razglas o najdenem vozilu, v katerem se pozove neznanega lastnika, da prevzame zapuščen vozilo v roku iz prvega odstavka tega člena, proti plačilu vseh stroškov ter se ga opozori, da bo v nasprotnem primeru vozilo prodano na javni dražbi oziroma uničeno. Kadar se razglas o najdenem vozilu objavi na oglasni deski Občine Šentjur, internetni strani ali drug krajevno običajen način, mora biti razglas objavljen vsaj 15 dni.

O predaji vozila in o podatkih o lastniku vozila mora upravljavca skladišča obvestiti pooblaščen uradno osebo v roku 3 dni od dneva prevzema vozila s strani lastnika.

12. člen

Ceno za prevoz in hrambo zapuščenih vozil določi upravljavca skladišča zapuščenih vozil po predhodnem soglasju župana Občine Šentjur.

IV. PRODAJA OZIROMA UNIČENJE ZAPUŠČENIH VOZIL

13. člen

Po roku iz prvega odstavka enajstega člena tega odloka se zapuščen vozilo večje vrednosti proda na javni dražbi, ki

jo občasno organizira upravljavca skladišča zapuščenih vozil in o tem obvesti pooblaščen uradno osebo, ki izvajajo občinsko redarstvo na območju občine.

Vrednost vozila ugotovi sodni cenilec in o tem poda pisno mnenje.

14. člen

Iz izkupička od prodanih vozil upravljavca pokrije stroške prevoza in hrambe vozil ter ostale stroške. Preostanek od izkupička pripada lastniku vozila.

Kadar se na javni dražbi prodajajo vozila, katerih lastnik ni znan, se izkupiček od prodanih vozil po pokritju vseh stroškov, nakaže na transakcijski račun občine.

15. člen

Če se vozilo na javni dražbi ne more prodati oziroma kadar je vozilo manjše ali neznatne vrednosti, se lahko vozilo po preteku treh mesecev od obvestila (odredbe) pooblaščen uradno osebi, uniči.

Po preteku trimesečnega roka mora izvajalec pred uničenjem vozila zapisniško ugotoviti identifikacijske oznake vozila (številko šasije) in o njih obvestiti pooblaščen uradno osebo, ki vodi postopek zaradi nadaljnjega vodenja postopka pred prekrškovnim organom.

Šteje se, da je vozilo manjše ali neznatne vrednosti, kadar so stroški odvoza, hrambe in javne dražbe večji od uradno ocenjene vrednosti vozila.

V primeru, da ni identifikacijske oznake vozila in je lastnik neznan, to zapisniško ugotovi komisija, ki jo sestavljajo: izvajalec, pooblaščen uradna oseba, ki vodi postopek, ter predstavnik občine, najkasneje v treh dneh po preteku trimesečnega roka iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

Stroške, povezane z odvozom, hrambo, prodajo, uničenjem in ostale stroške se izterja od lastnika zapuščenega vozila po predpisih o davkih občanov.

Kadar ni mogoče ugotoviti lastnika, krije stroške uničenja zapuščenega vozila občina.

V. NADZOR

17. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojni organ občinske uprave.

Za vodenje postopka in izdajo plačilnih nalogov v prekrških zoper določbe tega odloka so pristojne pooblaščen uradne osebe, ki imajo najmanj peto stopnjo izobrazbe in opravljen preizkus znanja po Zakonu o prekrških, za vodenje postopka in izdajo odločb o prekršku zoper določbe tega odloka pa so pristojne pooblaščen uradne osebe, ki imajo najmanj sedmo stopnjo izobrazbe in opravljen preizkus znanja po Zakonu o prekrških.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

18. člen

Z globo 800 EUR se za prekršek kaznuje izvajalec odvoza oziroma upravljavca skladišča zapuščenih vozil, če ne odstrani vozila v roku treh dni po prejemu sklepa o dovolitvi izvršbe oziroma odločbe o odstranitvi ali uničenju vozila.

Z globo 250 EUR se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izvajalca odvoza oziroma upravljalca skladišča zapuščenih vozil, če ne odstrani vozila v roku treh dni po prejemu sklepa o dovolitvi izvršbe oziroma odločbe o odstranitvi ali uničenju vozila.

Z globo 400 EUR se za prekršek kaznuje izvajalec odvoza oziroma upravljavca skladišča zapuščenih vozil, če ne sporoči pooblaščenim osebi v roku treh dni odvoz oziroma predajo vozila lastniku, ko sta bila le-ta izvršena.

Z globo 200 EUR se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izvajalca odvoza oziroma upravljalca skladišča zapuščenih vozil, če ne sporoči pooblaščenim osebi v roku treh dni odvoz oziroma predajo vozila lastniku, ko sta bila le-ta izvršena.

VII. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-12/2007(2527)
Šentjur, dne 25. julija 2007

Župan
Občine Šentjur
mag. Štefan Tisel l.r.

ŠKOFJA LOKA

3980. Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Škofja Loka za programsko obdobje 2007–2013

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB1) in 18. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98) je Občinski svet Občine Škofja Loka na 8. redni seji dne 12. julija 2007 sprejel

P R A V I L N I K

o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Škofja Loka za programsko obdobje 2007–2013

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje ter vrste pomoči za majhna in srednje velika podjetja kot je opredeljeno v Prilogi 1 Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13. 1. 2001, str. 33, z vsemi spremembami), v nadaljevanju: priloga 1 Uredbe (ES) št. 70/2001 v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo in kmetijskih proizvodov in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (Uradni list L št. 358 z dne 16. 12. 2006, str. 3) (v nadaljevanju Uredba za skupinske izjeme) in z Uredbo Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L št. 379 z dne 28. 12. 2006, str. 5) za naložbe v dopolnilne in nekmetijske dejavnosti na kmetijah ter z Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L št. 277, z dne 21. 10. 2005, str. 1–40).

2. člen

(način zagotavljanja sredstev)

Sredstva za izvedbo ukrepov ohranjanja in razvoja kmetijstva ter podeželja za obdobje 2007–2013 v občini Škofja Loka

(v nadaljevanju: občine) se zagotavljajo v proračunu občine. Okvirna letna višina sredstev znaša 61.871 EUR. Višina sredstev se določi z Odlokom o proračunu občine Škofja Loka za tekoče leto.

3. člen

(oblika pomoči)

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo v določeni višini za posamezne namene kot nepovratna sredstva v obliki dotacij.

4. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

– »pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 87 (1) Pogodbe;

– »kmetijski proizvodi« pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi 1 pogodbe ES, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zajetih v Uredbi Sveta (ES) št. 104/2000, proizvode, ki se uvrščajo v oznake KN 4502, 4503 in 4504 (plutasti izdelki), proizvode, ki posnemajo ali nadomeščajo mleko in mlečne proizvode, kakor je navedeno v členu 3(2) Uredbe EGS št. 1898/87;

– »predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetijah za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

– »trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali katerega koli drugega načina dajanja v promet razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

– »majhna podjetja« pomeni podjetje, ki ima manj kot 50 zaposlenih in 10 milijonov evrov letnega prometa;

– »srednje velika podjetja« imajo manj kakor 250 zaposlenih ter letni promet, ki ne presega 50 milijonov evrov in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov evrov;

– »mikro-podjetja«: imajo manj kot 10 zaposlenih in manj kot 2 milijona EUR letnega prometa;

– »bruto intenzivnost pomoči« pomeni znesek pomoči, izražen kot odstotek stroškov, za katere je projekt upravičen do pomoči. Vsi uporabljeni zneski so zneski pred odbitkom neposrednih davkov;

– »območja z omejenimi možnostmi« pomeni območja, kakor so jih države članice opredelile na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 1257/1999 (v nadaljevanju OMD);

– »kakovosten proizvod« pomeni proizvod, ki izpolnjuje merila, določena v skladu s členom 32 Uredbe (ES) št. 1698/2005;

– »podjetja v težavah« pomeni, da se za ta namen štejejo Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (Uradni list C št. 244 z dne 1. 10. 2004 str. 2-17) Podjetje v težavah pomeni, ko ni zmožno za lastnimi sredstvi ali s sredstvi, ki jih lahko pridobi od svojih lastnikov/delničarjev ali upnikov, preprečiti izgube, ki bi brez zunanje posredovanja državnih organov kratkoročno ali srednjeročno skoraj gotovo ogrozile obstoj družbe.

5. člen

(vrste pomoči)

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v občini se sredstva za izvajanje ukrepov usmerjajo preko naslednjih pravnih podlag in ukrepov:

Pravna podlaga	Ukrep
Uredba Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov)	1. Naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo 2. Varstvo tradicionalnih krajin in stavb 3. Pomoč za zaokrožitev zemljišč 4. Pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov 5. Zagotavljanje tehnične podpore v kmetijstvu
Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. 12. 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči <i>de minimis</i>)	6. Naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah

5.a člen (splošni cilji)

Cilji ohranjanja in razvoja kmetijstva ter podeželja na območju občine Škofja Loka so:

- ohranjanje poseljenosti in kulturne krajine,
- ohranjanje in izboljšanje naravnega okolja,
- povečanje konkurenčnosti primarnega sektorja,
- boljša učinkovitost in strokovnost kmetijstva,
- spodbujanje diverzifikacije.

6. člen (upravičenci do pomoči)

Upravičenci do pomoči so:

(1) za ukrepe iz 11. do 14. člena:

– kmetijska gospodarstva – pravne in fizične osebe, (SME podjetja) opredeljenih v Prilogi 1 Uredbe (ES) št. 70/2001, ki se ukvarjajo s primarno pridelavo kmetijskih proizvodov, imajo sedež na območju Občine Škofja Loka in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljevanju: *nosilci kmetijskih gospodarstev*);

(2) za zagotavljanje tehnične podpore iz 15. člena:

– registrirana stanovska in interesna združenja in zveze, ki delujejo na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane na območju občine ali regije (v nadaljevanju: *društva in združenja*);

– organizacije, ki so registrirane za opravljanje storitev iz 15. člena tega pravilnika na področju kmetijstva, gozdarstva in razvoja podeželja (v nadaljevanju: *registrirani izvajalci*);

(3) za ukrepe iz 17. člena:

– nosilci kmetijskih gospodarstev in člani kmetijskega gospodinjstva, ki imajo stalno prebivališče na naslovu nosilca dejavnosti; ko so ali se bodo registrirali za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljevanju: *nosilci dopolnilnih dejavnosti*).

7. člen

(način, pogoji in merila za dodeljevanje pomoči)

(1) Pomoči se dodeljujejo upravičencem na podlagi izvedenega javnega razpisa, objavljenega v Uradnem listu RS in na krajevno običajen način, skladno s pogoji in po postopkih, določenih v tem pravilniku in javnem razpisu.

(2) V javnem razpisu se opredelijo posamezni ukrepi in višina razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep, kot to določa odlok o proračunu občine za tekoče leto.

(3) Postopek javnega razpisa za dodelitev sredstev vodi komisija, ki jo s pisno odločbo imenuje župan. Komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana.

8. člen

(javni razpis)

(1) Javni razpis mora vsebovati:

1. ime oziroma naziv in sedež neposrednega uporabnika, ki dodeljuje sredstva;
2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;
3. predmet javnega razpisa;
4. navedba osnovnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu in meril, s pomočjo katerih se med tistimi, ki izpolnjujejo pogoje, izberejo prejemniki sredstev;
5. okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa;
6. določitev obdobja, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva oziroma roki, če je predvideno zaporedno dodeljevanje sredstev;
7. rok, do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev sredstev;
8. datum odpiranja vlog za dodelitev sredstev oziroma datumi odpiranja vlog, če je v javnem razpisu predvideno zaporedno odpiranje le-teh;
9. rok, v katerem bodo potencialni prejemniki obveščeni o izidu javnega razpisa;
10. kraj, čas ter osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

(2) Vloge morajo vsebovati z razpisom zahtevane podatke:

- osnovne podatke o prosilcu (ime, naziv, sedež), KMG-MID številko, davčno številko, številko računa za nakazilo sredstev,
- namen zahtevka,
- izjavo o točnosti navedenih podatkov,
- izjavo, da upravičenec za ta namen v tekočem letu še ni prejel sredstev iz državnega ali občinskega proračuna ali mednarodnih virov, če pa je, njeno višino pridobi občina od izplačevalca oziroma njeno višino dokaže vlagatelj z ustrezno dokumentacijo,
- druge zahtevane priloge.

9. člen

(dodelitev sredstev)

(1) O dodelitvi sredstev upravičencem po tem pravilniku odloča direktor občinske uprave ali druga od direktorja pooblaščen uradna oseba s sklepom, na predlog komisije. Upravičencem se izda sklep. V obrazložitvi sklepa je opredeljena višina odobrenih sredstev, namen in opravičljivi stroški za posamezen odobreni ukrep, za katerega so sredstva namenjena.

(2) Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka lahko upravičenec vložiti pritožbo županu v roku 8 dni od prejema sklepa. Odločitev župana je dokončna.

(3) Medsebojne obveznosti med občino in prejemnikom pomoči se uredijo s pogodbo.

10. člen

(izplačila sredstev)

Upravičencem se sredstva iz proračuna občine izplačajo na podlagi zahtevka posameznega upravičenca. Zahtevek mora vsebovati s pogodbo opredeljena dokazila.

II. UKREPI

POMOČI, DODELJENE PO UREDBI
ZA SKUPINSKE IZJEME

11. člen

**Naložbe v kmetijsko gospodarstvo
za primarno proizvodnjo**

(4. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

- posodabljanje in prestrukturiranje primarne kmetijske proizvodnje ob izpolnjevanju standardov Skupnosti,
- povečanje konkurenčnosti primarnega kmetijskega sektorja,

– dvig kakovosti v pridelavi,

– povečanje zaposlenosti.

– ohranjanje obdelanosti kmetijskih površin.

Cilji ukrepa:

- zmanjšanje proizvodnih stroškov,
- izboljšanje in preusmeritev proizvodnje,
- izboljšanje kakovosti,
- ohranjanje in izboljšanje naravnega okolja ali izboljšanje higienskih razmer ali standardov za dobro počutje živali,
- boljše izkoriščanje naravnih virov (pašnikov in travnikov).

Predmet pomoči:

1. Posodabljanje kmetijskih gospodarstev v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo:

- naložbe v posodobitev hlevov s pripadajočo notranjo opremo (oprema za krmljenje, molžo in izločke) za prirejo mleka, mesa in jajc;

– naložbe v skladišča za krmo s pripadajočo opremo;

- nakup kmetijske mehanizacije in opreme, vključno z računalniško programsko opremo;

– nakup kmetijskih zemljišč, v vrednosti do 10% celotne naložbe, če je nakup kmetijskega zemljišča sestavni del celotne investicije;

– prva postavitev ekstenzivnih travniških sadovnjakov ter prva postavitev oziroma prestrukturiranje intenzivnih trajnih nasadov sadovnjakov, vključno z jagodišči, ter hmeljišč;

- nakup in postavitev rastlinjakov, plastenjakov vključno s pripadajočo opremo;

– nakup in postavitev mrež proti toči.

Pomoč se lahko dodeli, da se upravičencu omogoči, da doseže novo uvedene minimalne standarde glede okolja, higiene in dobrega počutja živali.

Pomoči se dodelijo za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih, razen za rejo toplokrvnih pasem konj, perutnine in kuncev. Za rejo drobnice se pomoči dodelijo na območjih z omejenimi dejavniki.

2. Urejanje pašnikov, kmetijskih zemljišč in dostopov:

- naložbe v postavitev pašnikov za nadzorovano pašo domačih živali in obor za rejo gojene divjadi;

– naložbe v izvedbo agromelioracijskih del in ureditev dostopov (poljske poti, dovozne poti, poti v trajnih nasadih na kmetiji) na kmetijskih gospodarstvih.

Upravičenci:

Nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti:

- izdelana tehnološka rešitev izvedbe projekta s popisom del, opreme in tehnologijo, ki ga pripravi za to pristojna strokovna institucija;

– ponudbo oziroma predračun za nameravano investicijo;

– pridobljeno ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije, kolikor se za to vrsto naložbe izdajajo dovoljenja;

– gradbena dela morajo biti izvedena v skladu z veljavnimi predpisi o graditvi objektov, urejanju prostora in varstvu okolja;

– mnenje o upravičenosti in ekonomičnosti investicije, ki ga pripravi pristojna strokovna služba;

– naložba mora biti v skladu z veljavnimi Standardi Skupnosti;

– kmetijsko gospodarstvo mora prispevati k izpolnjevanju vsaj enega od naštetih specifičnih ciljev tega ukrepa, kar mora biti razvidno iz vloge;

– po zaključku investicije mora kmetijsko gospodarstvo izpolnjevati novo uvedeni standard za dobro počutje živali;

– do pomoči so upravičena kmetijska podjetja, ki niso podjetja v težavah.

Upravičeni stroški:

– stroški posodobitve hlevov (gradbena in obrtniška dela, oprema stojišč, ležišč, privezov in boksov, električna oprema, prezračevalni sistemi, napajalni sistemi ...);

– stroški nakupa in montaže nove tehnološke opreme (za krmljenje, molžo in izločke ...);

– stroški nakupa materiala, opreme in stroški novogradnje pomožnih živinorejskih objektov; obnova ali rekonstrukcija gnojnih jam in gnojišč zaradi izpolnjevanja standarda nitratre direktive ni opravičljiv strošek;

– stroški nakupa nove kmetijske mehanizacije in opreme, vključno z računalniško programsko opremo;

– stroški prve postavitve ekstenzivnih trajnih nasadov ali postavitev oziroma prestrukturiranja (zamenjave sort) obstoječih intenzivnih trajnih nasadov (priprava zemljišča in postavitev opore in ograje, nakup večletnega sadilnega materiala, postavitev mrež proti toči ...);

– stroški nakupa in postavitve rastlinjaka ali plastenjaka s pripadajočo opremo;

– stroški nakupa in postavitve mrež proti toči;

– stroški nakupa opreme za ureditev pašnikov in obor (oprema za ograjitev in pregraditev pašnika na pašne črednike, pašni aparat, ureditev napajališč ...);

– stroški izvedbe agromelioracijskih del, razen drenažna dela in material za drenažo (stroški odstranjevanja zarasti, skal, planiranja, nova vzpostavitev travinj);

– splošni stroški, povezani s pripravo in izvedbo investicije (honorarji arhitektov, inženirjev in svetovalcev, stroški študije za izvedljivost, nakup patentov in licenc ...).

Podpore se ne dodelijo za:

– davke, razne takse in režijske stroške,

– stroške zavarovanja,

– stroške za refinanciranje obresti,

– za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije,

– investicije povezane z drenažiranjem kmetijskih zemljišč,

– za drenažna dela ali opremo za namakanje in namakalna dela, razen če taka naložba vodi k zmanjšanju prejšnje uporabe vode za najmanj 25%,

– nakup živali in samostojen nakup kmetijskih zemljišč,

– nakup enoletnih rastlin,

– investicije v naložbe trgovine,

– investicije, ki se izvajajo izven območja občine,

– investicije, ki so financirane iz drugih javnih sredstev Republike Slovenije in EU in nakup proizvodnih pravic.

Finančne določbe:

– bruto intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov na območjih z omejenimi dejavniki;

– do 40% upravičenih stroškov za ostala območja;

če naložbo izvajajo mladi kmetje v petih letih od vzpostavitve kmetijskega gospodarstva, se intenzivnost pomoči poveča za 10% (te naložbe morajo biti opredeljene v poslovnem načrtu kot je določeno v členu 22 (c) in izpolnjeni morajo biti pogoji iz člena 22 Uredbe 1698/2006). – najmanjši/največji znesek dodeljene pomoči:

Najmanjši znesek dodeljene pomoči je 200 €, najvišji znesek pa 5.000 € na kmetijsko gospodarstvo na leto.

Najvišji znesek dodeljen pomoči posameznemu podjetju ne sme preseči 400.000 € v katerem koli obdobju treh proračunskih let oziroma 500.000 € na območjih z omejenimi dejavniki iz nacionalnih virov in lokalnih virov.

12. člen

Varstvo tradicionalnih krajin in stavb

(5. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Z ukrepom želimo ohraniti proizvodno in neproizvodno dediščino na podeželju – objekte/tradicionalne stavbe ter prispevati k privlačnosti vaškega okolja kot bivalnega prostora in potenciala za razvoj drugih dejavnosti. V okviru ukrepa se bodo izvajale podpore investicijam, ki imajo poseben pomen za ohranjanje naravne in kulturne dediščine na podeželju.

Cilji ukrepa:

- ohranitev naravne in kulturne dediščine na podeželju,
- prispevati k izboljšanju kvalitete bivanja na podeželju.

Predmet podpore:

Predmet podpore je sofinanciranje obnove zgodovinskih znamenitosti, zaščitenih z občinskim odlokom, in sicer:

- za naložbe, namenjena ohranjanju značilnosti neproizvodne dediščine, ki se nahajajo na kmetijskih gospodarstvih (arheološke, zgodovinske znamenitosti);
- za naložbe za varstvo dediščine proizvodnih sredstev na kmetijah, kot so kmetijska poslopja, če naložba ne povzroči povečanja zmogljivosti kmetije.

Upravičenci:

Nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti:

- objekt mora biti zaščiten z odlokom občine;
- obnova objekta mora potekati v skladu s kulturnovarstvenimi pogoji in kulturnovarstvenim soglasjem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana;
- predloženi morajo biti predračunu.

Upravičeni stroški:

– splošni stroški, povezani s pripravo in izvedbo investicije (stroški za pripravo dokumentacije za rekonstrukcijo (ponovno postavitve) ali obnovo oziroma sanacijo objekta, posnetek stanja, arhitekturni in statični načrt) projekt gradnje ali obnove, popis del, konservatorski program ...);

- stroški nakupa material in izvedbe del.

Podpore se ne dodelijo za:

- davke, razne takse in režijske stroške,
- stroške zavarovanja,
- stroške za refinanciranje obresti,
- za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije,
- investicije, ki se izvajajo izven območja občine in investicije, ki so financirane iz drugih javnih sredstev Republike Slovenije in EU.

Finančne določbe:

- bruto intenzivnost pomoči:
 - za naložbe v neproizvodne objekte do 100% dejanskih stroškov,
 - za naložbe v proizvodna sredstva na kmetijah do 60% dejanskih stroškov oziroma 75% na OMD, ki ne povzročijo povečanja proizvodne zmogljivosti kmetije,
 - dodatna pomoč se lahko odobri v višini do 100% za pokritje dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi porabe tradicionalnih vrst materiala, ki je potreben za ohranitev značilnosti kulturne dediščine na stavbah.
- najmanjši/največji znesek dodeljene pomoči:

Najmanjši znesek dodeljene pomoči je 200 €, najvišji znesek pa 3.000 € na kmetijsko gospodarstvo na leto.

13. člen

Pomoč za zaokrožitev zemljišč

(13. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa:

Zaradi velikega števila majhnih in razpršenih parcel in neugodne posestne strukture je namen ukrepa spodbuditi večji interes za zamenjavo kmetijskih zemljišč na območju občine in s tem povečati gospodarsko uspešnost kmetijskih gospodarstev.

Cilj ukrepa:

- s sofinanciranjem združevanja in menjav kmetijskih zemljišč omogočiti večjo racionalnost pri obdelavi kmetijskih zemljišč in s tem zmanjšati stroške pridelave.

Predmet podpore:

Predmet podpore je sofinanciranje stroškov, nastalih z zaokrožitvijo zemljišč.

Upravičenci:

Nosilci kmetijskih gospodarstev.

Upravičeni stroški:

- stroški pravnih in upravnih postopkov;

Podpore se ne dodelijo:

- za aktivnosti, ki se izvajajo izven območja občine,
- za aktivnosti, ki so financirane iz drugih javnih sredstev Republike Slovenije in EU,

Finančne določbe:

- bruto intenzivnost pomoči:
 - do 100% upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov.
 - najmanjši/največji znesek dodeljene pomoči:
- Največji znesek pomoči znaša 500 € na kmetijsko gospodarstvo na leto.

14. člen

Pomoč za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov

(14. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa

Namen ukrepa je spodbujati proizvodnjo kakovostnih kmetijskih proizvodov in s tem potrošnikom omogočiti večjo možnost dostopa do prehranskih proizvodov višje kakovosti. Prav tako je namen ukrepa promovirati območje pridelave kakovostnih kmetijskih proizvodov in s tem širjenje in uveljavljanje podjetniških iniciativ.

Cilji ukrepa:

- doseganje višje dodane vrednosti za osnovne kmetijske proizvode,
- utrjevanje tržnega položaja kmetov,
- izboljšanje dohodkovnega položaja kmetov,
- povečanje števila kmetijskih gospodarstev, ki proizvajajo kakovostne kmetijske proizvode in so vključena v sheme kakovosti.

Predmet podpore:

Predmet podpore je spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov.

Upravičenci:

Nosilci kmetijskih gospodarstev.

Splošni pogoji upravičenosti:

Pomoč mora biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Če storitve zagotavljajo skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov skupine ali organizacije se omeji na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve.

- Izvajalci pomoči za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov po tem pravilniku so organizacije, ki so registrirane za to dejavnost.

– Občina z izvajalci sklene pogodbo v kateri opredeli posamezne naloge, časovne roke za izvedbo le-teh ter način izvedbe plačil.

Upravičeni stroški:

Pomoč se lahko odobri za pokritje stroškov naslednjih dejavnosti, če so v zvezi z izboljšanjem kakovosti kmetijskih proizvodov:

- za tržne raziskave, zasnovane in oblikovanje proizvoda, vključno s pomočjo za pripravo vlog za priznanje geografskih označb in označb porekla ali potrdil o posebni naravi proizvoda skladno z ustreznimi uredbami Skupnosti.

Finančne določbe:

– bruto intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

– najmanjši/največji znesek dodeljene pomoči:

Najmanjši znesek dodeljene pomoči znaša 100 €, najvišji pa 1.000 € na projekt na leto.

15. člen

Zagotavljanje tehnične podpore

(15. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

Namen ukrepa

Namen ukrepa je zagotavljati tehnično pomoč za boljše učinkovitost in strokovnost primarnih kmetijskih pridelovalcev ter prispevati k njegovi dolgoročni sposobnosti preživetja.

Cilji ukrepa:

– boljša učinkovitost kmetijstva in dolgoročna sposobnost preživetja.

Predmet podpore:

– stroški izobraževanja in usposabljanja, svetovalnih storitev, organizacije forumov, tekmovanj, razstav in sejmov, sodelovanja na tekmovanjih, publikacij in spletišč.

Upravičenci:

1. društva in združenja,

2. registrirani izvajalci.

Občina Škofja Loka z upravičenci sklene pogodbo, v kateri opredeli posamezne naloge, časovne roke za izvedbo le-teh ter način izvedbe plačil.

Splošni pogoji upravičenosti:

Upravičenci pod točko 1 in 2 prejšnjega odstavka morajo k vlogi predložiti letni program dela in pa dokazila, zahtevana z javnim razpisom.

Pomoč mora biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Če tehnično podporo zagotavljajo skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov skupine ali organizacije se omeji na stroške za zagotavljanje storitve.

Upravičeni stroški:

1. Na področju izobraževanja in usposabljanja kmetov in delavcev na kmetijskem gospodarstvu se pomoč dodeli za kritje stroškov organiziranja in materialnih stroškov za izvedbo programov usposabljanja (predavanja, informativna izobraževanja, krožki, tečaji, prikazi, strokovne ekskurzije ...):

- najem prostora,
- honorar izvajalcu,
- oglaševanje,
- gradiva za udeležence,
- stroški izvedbe strokovnih ekskurzij.

2. Na področju svetovalnih storitev, ki jih opravijo tretje strani:

– honorarji za storitve, ki ne spadajo med trajne ali občasne dejavnosti niti niso v zvezi z običajnimi operativnimi stroški podjetja, na primer rutinsko davčno svetovanje, redne pravne storitve ali oglaševanje.

3. Na področju organizacije forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanja na njih:

- stroški udeležbe,
- potni stroški,
- stroškov publikacij,
- najemnine razstavnih prostorov,
- simbolične nagrade, podeljene na tekmovanjih do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca.

4. Stroški publikacij (katalogov, spletišč), ki predstavljajo dejanske podatke o proizvajalcih iz dane regije ali proizvajalcev danega proizvoda, če so informacije in predstavitve nevtralne

in imajo zadevni proizvajalci enake možnosti, da se predstavijo v publikaciji (kritje stroškov priprave in tiska katalogov, kritje stroškov vzpostavitve internetne strani).

Podpore se ne dodelijo:

– za že izvedene aktivnosti,

– za stroške za storitve povezane z običajnimi operativnimi stroški podjetja, na primer rutinsko davčno svetovanje, redne pravne storitve ali oglaševanje,

– za stroške svetovanja in izobraževanja, ki so financirane v okviru javne svetovalne službe.

Finančne določbe:

– bruto intenzivnost pomoči:

– pomoč lahko krije do 100% stroškov;

– pomoč se dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

– najmanjši/največji upravičeni stroški:

– najvišji znesek dodeljene pomoči za društva do 1.000 €/program letno;

– najvišji znesek dodeljene pomoči za organizacije do 6.000 €/program letno.

16. člen

Kumulacija

(19. člen Uredbe komisije (ES) št. 1857/2006)

1. Najvišji zneski pomoči, določeni v členih 11 do 16 tega pravilnika, se uporabljajo ne glede na to, ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz državnih ali lokalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev Skupnosti.

2. V zvezi s tistimi stroški se pomoč, izvzeta z Uredbo ES št. 1857/2006, ne sme kumulirati z drugo državno pomočjo po členu 87(1) Pogodbe ali s finančnimi prispevki držav članic, vključno s tistimi iz drugega pododstavka člena 88(1) Uredbe (ES) št. 1698/2005, ali s finančnimi sredstvi Skupnosti zvezi z nekaterimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena največja dovoljena intenzivnost pomoči določena z Uredbo ES št. 1857/2006.

3. Pomoč izvzeta z Uredbo (ES) št. 1857/2006 se ne sme kumulirati s podporo de minimis v smislu Uredbe (ES) številka 1860/2004 glede na iste upravičene stroške ali naložbeni projekt, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči, določena v Uredbi ES št. 1857/2006

SPLOŠNA PRAVILA ZA GOSPODARSTVO » de minimis«

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006)

17. člen

Naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah

(Uredba komisije (ES) št. 1998/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*)

Namen ukrepa:

Z ukrepom želimo ustvariti pogoje in možnosti za ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest, izboljšanje dohodkovnega položaja in utrjevanje tržnega položaja kmetijskih gospodarstev.

Namenjen je naložbam, ki so potrebne za začetek opravljanja dopolnilne dejavnosti ali za posodobitev že obstoječe dopolnilne dejavnosti.

Cilji ukrepa:

– povečanje števila kmetijskih gospodarstev, ki opravljajo dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

Predmet podpore:

Predmet podpore so naložbe za sledeče vrste namenov:

(0) predelava kmetijskih proizvodov, opredeljenih v Prilogi 1 (mesa, mleka, vrtnin, sadja, mlevskih in škrobnih izdelkov, rastlinskih in živalskih olj in maščob, pripravljenih krmil za živali, drugih živil, pijač, lesa), medu in čebeljih izdelkov, zelišč, gozdnih sadežev in gozdnih sortimentov),

(1) neposredna prodaja kmetijskih proizvodov na kmetijah,

(2) neposredna prodaja kmetijskih proizvodov izven kmetije,

(3) turizem na kmetiji (gostinska in negostinska dejavnost – ogled kmetije in njenih značilnosti in ogled okolice kmetije, prikaz vseh del iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, prikaz vseh del iz ostalih vrst dopolnilne dejavnosti na kmetiji, turistični prevoz potnikov z vprežnimi vozili, ježa živali, žičnice, vlečnice, sedežnice, oddaja športnih rekvizitov, oddajanje površin za piknike),

(4) dejavnost (storitve in izdelki), povezana s tradicionalnimi znanji na kmetiji (oglarstvo, tradicionalno krovstvo s slamo, škodlami in skriljem, peka v kmečki peči, izdelava drobnih galanterijskih izdelkov iz lesa, zbirke, izdelava podkev, podkovno kovaštvo, tradicionalni izdelki iz zelišč in dišavnic),

(5) pridobivanje in prodaja energije iz obnovljivih virov na kmetiji,

(6) storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo, opremo, orodji in živalmi ter oddaja le-teh v najem,

(7) izobraževanje na kmetijah, povezano s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo na kmetiji,

(8) zbiranje in kompostiranje organskih snovi,

(9) aranžiranje ter izdelava vencev, šopkov ipd. iz lastnega cvetja in drugih okrasnih rastlin.

Upravičenci:

Nosilci in bodoči nosilci dopolnilnih dejavnosti.

Splošni pogoji upravičenosti:

– izdelana tehnološka rešitev izvedbe projekta s popisom del, opreme in tehnologijo, ki ga opravi za to pooblaščen pristojna institucija;

– ponudbo oziroma predračun za nameravano investicijo;

– pridobljeno ustrezno dovoljenje za izvedbo investicije, kolikor se za to vrsto naložbe izdajajo dovoljenja;

– mnenje pristojne strokovne službe o upravičenosti vlaganja v izbrano vrsto dopolnilne dejavnosti;

– gradbena dela morajo biti izvedena v skladu z veljavnimi predpisi o graditvi objektov, urejanju prostora in varstvu okolja;

– naložba mora biti v skladu s Standardi Skupnosti;

– upravičenci morajo po končani investiciji izpolnjevati vse pogoje za opravljanje dopolnilne dejavnosti, določene v javnem razpisu, skladno z veljavno zakonodajo in Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji;

– fotokopija dovoljenja o registraciji dopolnilne dejavnosti ali izjavo, da bo registriral dopolnilno dejavnost najpozneje eno leto po zaključeni investiciji v primeru, če le-ta še ni registrirana;

– dejavnost se mora opravljati v okviru dopolnilne dejavnosti na kmetiji še vsaj naslednjih 5 let po zaključeni investiciji.

Upravičeni stroški:

– gradbena in obrtniška dela;

– stroški nakupa nove opreme, vključno z računalniško programsko opremo;

– stroški promocije;

– stroški udeležbe na izobraževanjih in usposabljanjih;

– splošni stroški, povezani s pripravo in izvedbo projekta.

Podpore se ne dodelijo za:

– davke, razne takse in režijske stroške,

– stroške zavarovanja,

– stroške za refinanciranje obresti,

– za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije,

– investicije, ki se izvajajo izven območja občine,

– investicije, ki so financirane iz drugih javnih sredstev Republike Slovenije in EU in nakup proizvodnih pravic.

Finančne določbe:

– bruto intenzivnost pomoči

do 50% upravičenih stroškov.

– najmanjši/največji znesek dodeljene pomoči

Najmanjši znesek dodeljene pomoči znaša 500 €, največji pa 5.000 € na kmetijsko gospodarstvo na leto.

Skupna pomoč »de minimis«, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 200.000 € bruto v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

18. člen

Kumulacija

(2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*)

Skupna pomoč »de minimis«, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 100.000 € v sektorju transporta oziroma 200.000 € bruto za področje predelave in trženja v katerem koli obdobju treh proračunskih let (2. člen Uredbe komisije (ES) št. 1998/2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*).

III. NADZOR IN SANKCIJE

19. člen

Nadzor in sankcije

Nadzor nad namensko porabo sredstev opravlja komisija, ki jo imenuje župan.

V primeru nenamenske porabe sredstev, pridobljenih po tem pravilniku, mora prejemnik sredstva vrniti v celoti s pripadajočimi zakonskimi obrestmi. Prejemnik izgubi tudi pravico do pridobitve drugih sredstev po tem pravilniku za naslednji dve leti.

IV. KONČNA DOLOČBA

20. člen

Ta pravilnik začne veljati štirinajsti delovni dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za programsko obdobje 2007–2013.

Št. 330-0006/2007

Škofja Loka, dne 12. julija 2007

Župan

Občine Škofja Loka

Igor Draksler l.r.

POPRAVKI

3981. Popravek Odloka o spremembi Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana s komunalnimi objekti in napravami

V Odloku o spremembi Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana s komunalnimi objekti in napravami, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 67-3748/07 z dne 27. 7. 2007 je bila ugotovljena redakcijska napaka, zato na podlagi 11. člena Zakona o Uradnem listu (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 30. člena Statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 40/99, 68/99, 3/01 in 40/03) dajem

P O P R A V E K

Odloka o spremembi Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana s komunalnimi objekti in napravami

V Odloku o spremembi Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana s komunalnimi objekti in napravami, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 67-3748/07 z dne 27. 7. 2007, se tabela A v 2. členu pravilno glasi:

»TABELA A

Opremljenost posameznih kategorij	I. območje	II. območje	III. območje
I. kategorija	1,5	1,2	0,6
	%	%	%
plinovodno omrežje	57	66	48
vodovodno omrežje	19	13	21
kanalizacijsko omrežje	24	21	31
II. kategorija	0,7	0,5	0,5
	%	%	%
vodovodno omrežje	46	45	43
kanalizacijsko omrežje	54	55	57
III. kategorija	0,4	0,3	0,2
	%	%	%
vodovodno omrežje	100	100	100

«.

Št. 032-7/2007-14

Sežana, dne 6. avgusta 2007

Župan
Občine Sežana
Davorin Terčon l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3965. Zakon o pravnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZPP-UPB3) 10425

MINISTRSTVA

3966. Pravilnik o pogojih za izvajanje javne službe in načinu podelitve koncesije za izvajanje javne službe na področju ocenjevanja biocidnih proizvodov in preskušanja njihove učinkovitosti 10469
3967. Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za preskušanje biocidnih proizvodov za postopek priglasitve 10470
3968. Pravilnik o ustanovitvi, sestavi in načinu dela Komisije za biocidne proizvode 10470
3969. Pravilnik o sporočanju in vodenju evidenc o biocidnih proizvodih 10471

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3970. Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij 10475

OBČINE

BISTRICA OB SOTLI

3971. Pravilnik o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja gospodarstva v Občini Bistrica ob Sotli 10476

IVANČNA GORICA

3972. Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta obrtne cone I6/c Stransko Polje Ivančna Gorica 10478

KOSTANJEVICA NA KRKI

3973. Pravilnik o plačah in plačilih funkcionarjev Občine Kostanjevica na Krki, članov delovnih teles občinskega sveta ter nadzornega odbora 10478

KRANJ

3974. Odlok o ustanovitvi skupnega organa Mestne občine Kranj ter občin Cerklje na Gorenjskem, Jezersko, Naklo, Medvode, Preddvor in Šenčur za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju Komunala Kranj, d.o.o. 10480

POSTOJNA

3975. Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Občine Postojna 10482

PUCONCI

3976. Odlok o lokacijskem načrtu obrtno podjetniške cone v Puconcih 10482
3977. Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Puconci 10486

ŠALOVCI

3978. Odlok o grbu, zastavi, žigih in občinskem prazniku 10490

ŠENTJUR

3979. Odlok o ravnanju z zapuščenimi vozili v Občini Šentjur 10494

ŠKOFJA LOKA

3980. Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v Občini Škofja Loka za programsko obdobje 2007–2013 10496

POPRAVKI

3981. Popravek Odloka o spremembi Odloka o plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč na območju Občine Sežana s komunalnimi objekti in napravami 10501

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 73/07
na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Sodni register	5957
Sklepi o izbrisu po 33. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	5957
Celje	5957
Izbrisi po 35. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	5957
Celje	5957
Vpisi po Zakonu o gospodarskih družbah	5958
Ustanovitve	5958
Celje	5958
Koper	5958
Kranj	5958
Ljubljana	5959
Maribor	5960
Nova Gorica	5961
Novo mesto	5961
Spremembe	5962
Celje	5962
Koper	5962
Kranj	5963
Ljubljana	5964
Maribor	5972
Murska Sobota	5973
Nova Gorica	5974
Novo mesto	5974
Preklici	5975
Potne listine in maloobmejne prepustnice preklicujejo	5975
Osebné izkaznice preklicujejo	5975
Vozniška dovoljenja preklicujejo	5977
Zavarovalne police preklicujejo	5978
Spričevala preklicujejo	5978
Drugo preklicujejo	5978

1. DVD 1991–2006

Pospravimo omare

DVD je zasnovan tako, da v prvem delu DVD-ja lahko pregledujemo uredbeni del Uradnega lista RS od leta 1991 do leta 2006. Prav tako v tem delu najdemo mednarodne pogodbe od leta 1991 do leta 2006. Na zaslonu se posamezne številke uradnega lista pojavljajo prav v takšni obliki kot na papirju. Letno kazalo predpisov (register) je v celoti povezano s posameznimi števkami, tako da s klikom miške takoj dobimo tisto stran, kjer je objavljen iskani dokument. Znotraj letnika je možno iskanje po polnem besedilu, kopiranje besedil in tiskanje posameznih strani.

V drugem delu DVD-ja pa lahko brskamo znotraj razglasnega dela, in sicer od leta 1995 dalje. DVD je obsežnejša oblika predhodnega CD-ja, s to razliko, da na enem mestu najdemo vse objave od osamosvojitve Slovenije do konca leta 2006.

Število uporabnikov	EUR	SIT
1 uporabnik	96	23.005
2–5 uporabnikov	129	30.914
6–10 uporabnikov	158	37.863
11–25 uporabnikov	211	50.564
26–50 uporabnikov	328	78.602

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije

Slovenska cesta 9
1000 Ljubljana

NAROČILA

tel.: 01/200 18 38

faks: 01/425 14 18

e-pošta:
prodaja@uradni-list.si

internet:
www.uradni-list.si

Nepreklicno naročam

Uradni list – DVD 1991–2006

Štev. uporabnikov

Štev. izvodov

Ime in priimek

Podjetje

Sektor

Davčna št.

Dav. zav.

DA

NE

Naslov

Pošta

Datum

Podpis

Žig

Po prejemu naročila bomo poslali predračun za naročene izdelke. Po plačilu predračuna, vam bomo poslali naročene izdelke in račun. Vse cene vključujejo DDV.

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor dr. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2007 je 110,17 EUR • 26.400 SIT (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 302,95 EUR • 72.600 SIT • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767